

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

JESIKAH SUNDIN

A BOUND BY RAVENS NOVEL

The HEARTBREAK SHOW

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

The Heartbreak Show

Jesikah Sundin

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2024 Jesikah Sundin Tüm

hakları saklıdır.

Ebook: 978-1-954694-36-1

[Özel Baskı Ciltsiz Ön Sipariş](#): 978-1-954694-33-0 (Ocak / Şubat 2025'te satışa sunulacaktır)

Sesli kitap: 978-1-954694-37-8
(Ocak / Şubat 2025'te yayınlanacak)

[Ciltli Ön Sipariş](#): 978-1-954694-32-3 (Ocak / Şubat 2025'te satışa sunulacaktır)

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

OceanofPDF.com

Contents

[SEVGİLİ OKUR](#)

[Adanmışlık](#)

[Telaffuzlar](#)

[Harita: Carran Krallığı](#)

[Sevgilim, atlama ...](#)

[PROLOG](#)

[ALINTISI](#)

[1. BİRİNCİ BÖLÜM](#)

[2. İKİNCİ BÖLÜM](#)

[3. ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)

[4. DÖRDÜNCÜ BÖLÜM](#)

[5. BEŞİNCİ BÖLÜM](#)

[6. ALTINCI BÖLÜM](#)

[7. YEDİNCİ BÖLÜM](#)

[8. SEKİZİNCİ BÖLÜM](#)

[9. DOKUZUNCU BÖLÜM](#)

- [10. ONUNCU BÖLÜM](#)
- [11. ONBİRİNCİ BÖLÜM](#)
- [12. ON İKİNCİ BÖLÜM](#)
- [13. ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)
- [14. ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM](#)
- [15. ON BEŞİNCİ BÖLÜM](#)
- [16. ON ALTINCI BÖLÜM](#)
- [17. ON YEDİNCİ BÖLÜM](#)
- [18. ON SEKİZİNCİ BÖLÜM](#)
- [19. ON DOKUZUNCU BÖLÜM](#)
- [20. YİRMİNCİ BÖLÜM](#)
- [21. YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM](#)
- [22. BÖLÜM YİRMİ İKİ](#)
- [23. BÖLÜM YİRMİ ÜÇ](#)
- [24. YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM](#)
- [25. BÖLÜM YİRMİ BEŞ](#)
- [26. BÖLÜM YİRMİ ALTI](#)
- [27. BÖLÜM YİRMİ YEDİ](#)
- [28. YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM](#)
- [29. BÖLÜM YİRMİ DOKUZ](#)
- [30. EPILOG](#)

[BOUND BY RAVENS Dünyasından Daha Fazlası .](#)

[.. Teşekkür](#)

[Jesikah Sundin daha fazla kitapEtsy](#)

[Shop'tan](#)

[Yazar Hakkında](#)

[OceanofPDF.com](#)

DEAR READER

Fae ve ölümlü hırsızları, kervanları, peri pazarlarını, içki kaçakçılarını ve mafya babalarını bulacağınız Carran Krallığı'na HOŞ GELDİNİZ ... hepsi de üç krallıktaki en eski fae soyu olan Kuzgun Halkı tarafından yönetiliyor.

Geç Viktorya dönemi - erken Edward dönemi Kelt esintili bir dünyada geçen *Kuzgunların Bağladığı Romanlar*'ın zevk sahibi okurları memnun edeceği garanti:

- yeni yetişkin romantizmi
- yüksek bahisli rahat hisler
- önce o düşer
- kızgınlık ve karşılıklı özlem
- fae-ted mates
- esprili şaka
- YASAK ROMANTİZM
- kur yapma ritüelleri
- ona dokun ve öl
- Bunu sana kim yaptı?

- hayvan familiarları
- aptal lakaplar
- Hayattan kesitler
- bulunan aile
- İrlanda mitolojisi

OceanofPDF.com

KALP KIRIKLIĞI GÖSTERİSİ İÇİN İÇERİK HUSUSLARI ...

GECE PAZARI'nı okuduğunuzdan beri, muhtemelen Cian'ın hikâyesinde homofobi/transfobi ve çocuk istismarı temalarının olacağını tahmin etmişsinizdir. Bu anları hafifçe betimlemiş ve çoğunlukla dışında tutmuş olsam da, bu konu ve birçok kişi için gerçeklik hakkında hafif veya sayfa dışı hiçbir şey yoktur. Lütfen akıl sağlığınızı ön planda tutun canlarım. Cian da öyle yapmanızı isterdi. [İçerikle ilgili hususların](#) tam listesi için lütfen bağlantıya tıklayarak web sitemi ziyaret edin.

<<size peri öpücükleri gönderir>>

Ama ... sadece spoiler olmayan bir uyarı, **Kuzgunlar Tarafından Bağlanmış evrenindeki TÜM kitaplar romantizm** (çok fazla özlem, cazibe, şehvet, his, çok fazla his) **VE içerir:**

- İrlanda lehçesiyle konuşan karakterler
- İrlanda dilinde konuşulan birkaç kelime
- Feck, shite, eejit, wee ve lass gibi İrlanda argosunu kullanan ana karakterler
- Fae'ler erkek/dişi olarak adlandırılır
- Fae'lerin, özellikle de Kuzgun Halkı'nın ölümlülere "evcil hayvan" demesi

- Fae'ler, özellikle de hayvan değiştiriciler, "eş" diye hitap ederler
- Kelt tanrılarına, folkloruna ve mitolojisine göndermeler. Ben daha folklorik bir fae yazarıyım, bilginize

Eğer bu hikaye ve dünya inşası size göre değilse, bu tamamen geçerlidir ve bu yüzden bilmenizi istedim. Yine de bu fae romantik masallarına eklenen Fair Folk lezzetini beğeneceğinizi umuyorum.

Oh ve bir şey daha:
Peri pazarlıkları hep senin lehine olsun.

- Jesikah

OceanofPDF.com

Rakunlara ve ...

George, sevgilim, eldivenleri, kalbimizi ve neredeyse son kitabın aşk hikayesini çaldın.

Peri rakunlarının hırsızlık yöntemlerini kimsenin sorgulamadığını bilsem de, Cian ve Glenna'nın spot ışıklarını da çalmamaya çalışın.

Ve okuyucularıma . . .

Cian'ın hikayesini istedin ve ben de sana karşı koyamadım.
Ve işte karşınızda, Cian kadar güneşli ve gülünç derecede kaotik, Glenna kadar tatlı ve baharatlı ve George kadar kabarık, düşük riskli, romantik bir peri masalı.

Yukarıdaki yıldızlar, özellikle de kabarık kısım.

OceanofPDF.com

Pronunciations

Cian - [Key-an]

İrlandaca "Kadim Olan / Kalıcı Olan" anlamına gelir, İrlanda mitolojisinde efsanevi bir savaşçı tanrı, Danu'nun oğlu, Büyük Anne ve Lugh'un babası.

Glenna - Glen-nuh

İrlandaca "glen" demek.

Balor - [top-er]

İrlanda mitolojisindeki Fomorianların kralı.

Caledona Wood - [Cal-eh-doe-nuh Wood]

İskoç Dağlık Bölgesi'ndeki koruma altındaki ilkel bir ormanlık alan olan Caledonian Ormanı'ndan esinlenen bir peri ormanı.

Crodh sìdh - [Karga kız]

İrlandaca'da "peri sığırı" anlamına gelir, sadece inekler değil, aynı zamanda İrlanda mitolojisinde "peri sığırı" olarak da adlandırılan geyikler.

Dudeen - [Doo dean]

Genellikle İrlanda folklorundaki gancanagh ile ilişkilendirilen geleneksel İrlanda kil piposu.

Eithne - [Eth-nuh]

İrlandaca "küçük fındık / tohum" ve aynı zamanda "ateş" anlamına gelir.

Ferelith - [Feh-reh-lith]

İrlandaca "gerçek egemenlik"

Fomorianlar - [Fuh-more-ee-annes]

İrlanda mitolojisinde Tuatha Dé Danann ile savaşan doğaüstü canavar bir ırk

Gancanagh - [Gahn-caw-nah]

İrlandaca'da "aşk konuşmacısı" anlamına gelir, kilden bir pipo içen ve yalnız kadınları, genellikle sütçü kızları, tatlı sözleriyle baştan çıkaran, ancak ortadan kaybolduğunda onları kırık bir kalple ölüme terk eden erkek bir peri.

Glas Gaibhnenn - [Gloss Ghav-lynn]

İrlandaca'da "Smith'in Yeşil İneği" anlamına gelir, Cian'a ait ünlü büyülü Bolluk İneği.

Lugh - [Loo]

İrlandaca'da "ışık", "parlaklık" ve "yemin" anlamına gelir. Işık ve Güneş Tanrısı, tüm Zanaatların Ustası, Tuatha Dé Danann'ın nihai Kralı ve kurtarıcısı, Cian'ın oğludur.

Lughnasadh - [Loo-nah-suh]

İrlandaca "Ağustos" demek. Bu, 1 Ağustos civarında kutlanan eski bir İrlanda bayramıdır ve tanrı Lugh tarafından, ölen üvey annesi Hasat Tanrıçası Tailtiu'yu onurlandırmak için yaratılmış bir anma bayramıdır. Lúnasa (modern İrlandaca) İrlanda'da hala kutlanmaktadır.

Ogham - [Oh-em]

Eski İrlanda runik alfabesi, her harfe çeşitli ağaçların adı verilmiştir.

Seren - [seh-REN]

Galce "yıldız" demek. Caledona Ormanı'nın üzerindeki yüzen ada.

Tuatha Dé Danann - [Too-uh day dan-ann]

İrlandaca "Tanrıça Danu'nun Halkı" anlamına gelir, İrlanda mitolojisinde doğaüstü bir ırktır ve modern folklorda fae/faeries olarak adlandırılır.

Tailtiu - [Uzun çiğneme]

İrlanda Hasat Tanrıçası, Cian'ın oğlu Lugh'un üvey annesi.

OceanofPDF.com

Darlin', don't skip . . .

. . . Önsöz.

Eğer yaparsan George sana asla uyumsuz bir çift çorap .

Evet, efsane eskilerin hikâye anlatma sesini taşır, masallarımızın ilk kez anlatıldığı zamanlardan. Gerekirse önce bir dilim kek ve bir bardak bira alın.

Ama bu nasıl bir peri masalı gösterisi olabilir ki?

OceanofPDF.com

PROLOGUE

The Tale of Cian from Irish Mythology

BİR ZAMANLAR, Balor adında bir Fomor kralı vardı ve tek kötü gözü açıldığında tüm orduları yok edebilirdi. Düşmanı Tuatha Dé Danann da dahil olmak üzere pek çok kişi ondan haklı olarak korkardı. Bu canavarı yenmenin bir kehanet dışında hiçbir yolu yoktu: Bir gün torununun ellerinde ölecekti.

Torunu olmadığı için ölümden korkmuyordu.

Yine de bir çocuğu vardı, Eithne adında güzel bir kızı.

Balor kendini korumak için Eithne'yi çok küçükken, sadece büyüyle ulaşılabilen bir adada inşa edilmiş camdan bir kuleye hapsetti. Ardından prensesin her ihtiyacıyla ilgilenecek bir kadın kadrosu seçti, ancak önce onun pazarlığını kabul etmeleri şartıyla.

Eithne bir erkeğin ne olduğunu asla bilmeyecekti ve bu nedenle onunla erkekler hakkında *asla* konuşmayacaklardı.

Eithne büyüdükçe zamanının çoğunu cam kulenin tepesinden denize bakarak geçirdi. Ve her gece rüyasında daha önce hiç görmediği güzel bir yüz görüyordu; bu yüz ona ilk kez bir kadın olarak görünmüştü. Onları o kadar çok hayal ediyordu ki, yüzü uyku saatlerini büyüleyen kişiyle tanışmak için can atıyordu. Ama bu tuhaf güzellikteki yüzü kadınlara tarif ettiğinde, onlar sessiz kaldılar.

Eithne her gece rüyasında bir adamın yüzünü görüyordu.

Denizin ötesinde, İrlanda'da Tuatha Dé Danann'dan Cian adında bir tanrı yaşardı. Büyük Hekim ve Ana Tanrıça Danu'dan doğmuş kudretli bir savaşçıydı. Soyuna ve başarılarına rağmen, klanlar arasında en çok kıtlık ve ihtiyaç zamanlarında ortaya çıkan büyülü bir refah ve bereket ineği olan Glas Gaibhnenn ile tanınırdı.

Demirci olan kardeşinin bir zamanlar sahip olduğu ve büyülü bir dizginle Cian'a bağladığı bir inek.

Sütü hiç kurumayan bir peri ineği.

Herkes Glas Gaibhnenn'e sahip olmak istiyordu, Balor'dan daha fazla isteyen yoktu. Fomor kralı sık sık kılık değiştirerek Cian'ı takip ediyor ve bu harika ineği nasıl çalacağını planlıyordu. Ancak Cian, Balor'un planlarının farkındaydı ve Glas Gaibhnenn'i düşmanından korumak için her türlü önlemi aldı.

Ama her önlemi değil.

Cian kendisini Glas Gaibhnenn'e bağlayan demirci kardeşiyle buluşurken, Bereket İneği'ni başka bir kardeşin bakımına bıraktı. Cian'ın hayatının geri kalan günlerinde pişmanlık duyacağı talihsiz bir hataydı bu.

Balor, Glas Gaibhnenn'i denetleyen kardeşe kızıl saçlı bir çocuk olarak göründü ve Cian'ın tüm yeni silahları kendisi için istiflemeyi planladığını paylaştı. Öfkelenen kardeş, ineği kızıl saçlı çocukla birlikte bırakıp demirci dükkânına doğru yola koyuldu.

Kötü kral sihirli inekle birlikte hızla ülkesine geri kaçtı.

Çılgınca bir paniğe kapılan Cian, Glas Gaibhnenn'i geri çalmasına yardım etmesi için tanınmış bir büyücü kadın aradı.

Bu büyücü kadın Balor'un kehanetini biliyordu ama detayları Cian'la paylaşmadı. Bunun yerine, ineğini geri almak için Balor'u öldürmesi gerektiğini söyledi. Ancak böylesine cüretkâr bir plan için Cian'ın önce sislerin içinden geçerek korunan bir adaya gitmesi gerekiyordu. Çaresiz kalan Cian onun planını hemen kabul etti.

Böylece, büyücü kadın onu kadın kılığına sokmuş.

Daha sonra büyülü bir rüzgâr yaratarak hem kendisini hem de Cian'ı denizin ötesine, sis perdesinin içinden geçirerek Eithne'nin yaşadığı cam kulenin kıyılarına götürdü.

Dişi büyücü sürgülü kapıyı çaldı ve bağırdı, "Periler Kraliçesi bana eşlik ediyor! Onu takip eden düşmanlardan sığınacak bir yer arıyoruz!"

Kadınlar kapıyı açtı ve büyücü kadın içeri girer girmez kısa bir uyku büyüsüne

Cian silahlı muhafızlar aramak için merdivenlerden yukarı tırmandı. Onun yerine, uzun siyah saçlarıyla denize bakan bir kadın buldu. Gözleri onun hüznü haline kilitlendiği anda, kalbi onun olağanüstü güzelliğine ve hüznüne kapıldı. Ve Eithne ona baktığında, kadınlığa adım attığından beri rüyalarını ziyaret eden yüzü görünce hayretler içinde kaldı.

Cian onunla sadece denizin ve yıldızların şahitliğinde evlendi ve sonra onunla kulede sevişti.

Günler geçtikçe Eithne ve Cian birbirlerine daha da aşık oldular. Ancak büyücü kadın Balor'dan giderek daha fazla korkmaya başladı ve ayrılmaları gerektiğini söyledi. Cian, Eithne'yi de yanlarında İrlanda'ya götürmesi için büyücüye yalvardı ama büyücü, Balor'un prensesi geri almak için savaş çıkaracağından korkuyordu. Cian fikrini değiştiremeden, büyücü kadın büyülü rüzgârı çağırdı ve Eithne'yi geride bırakarak hem onu hem de Cian'ı anakaraya geri getirdi.

Ve onun sihirli ineği.

Eithne'nin kalbi kırılmıştı ve yatağına uzandı. Diğerlerinden daha çok sevdiği yüz rüyalarında bile ona geri dönmeyince giderek daha da umutsuzluğa kapıldı. Ancak Cian'ın çocuğunu taşıdığını öğrendiğinde acısı hafifledi.

Aylar sonra üçüz erkek çocuk doğurdu.

Bunu öğrenen Balor, öfkeyle oğullarını yakaladı ve üç yeni doğanı da affetmeyen denize attı.

Eithne'nin feryatları cam duvarları sarstı ve okyanusları doldurdu.

Yine de deniz tanrısı onun bitmek bilmeyen kalp kırıklığından etkilenmiş ve tek bir bebeği kurtarmış. Güneş kadar parlak ve altın sarısı saçları olan bir delikanlı. Çocuğu Balor'dan korumak için Cian'a bizzat teslim etti.

Cian oğlunun parlak ve ışıltılı yüzüne bakar bakmaz ona aşık oldu ve o dönemde Tuatha Dé Danann'da olduğu gibi onu toprak tanrıçası Tailtiu'ya bırakarak en iyi eğitimi almasını sağladı.

Parlayan saçları için çocuğa Lugh adını verdi.

Lugh büyük bir güç ve sihirle büyüdü ve bir erkek olduğunda hem Güneş ve Işık Tanrısı, hem tüm Zanaatların Ustası hem de Tuatha Dé Danann'ın Kralı oldu - Balor'un hayatını sona erdireceği kehanet edilen torunun ta kendisi.

Balor sonunda torununun ellerinde ölmüş olsa da, Cian gerçek aşkını bir daha asla göremedi.

Ya da büyülü ineği.

"Tanrılar ve Savaşan Adamlar" Lady Gregory, 1905, Jesikah Sundin tarafından yeniden anlatılmış ve kısaltılmış, İstilalar Kitabı'ndaki (*Leabhar Gabhála*) "Magh Tuireadh Savaşı (*Cath Maige Tuired*) "ndan "Tuireann Çocuklarının Kaderi (*Oidheadh Chloinne Tuireann*) "nin bir halk masalı uyarlaması *Éireann*)," *Mitolojik Döngü*, 11^{inci} yüzyıl, İrlanda.

OceanofPDF.com

QUOTE

*"Kalbinize dokunan melodilere dikkat edin.
Gancanagh ruhu alacak
Dikkat et, tatlı kız, onun sanatını arzulama
Kalbini deler ve bir delik bırakır." -
Bilinmiyor, İrlanda Kökenli -*

OceanofPDF.com

CHAPTER ONE

Cian Merrick

Owen'ın aldığım viskiyi kusabileceği o kadar yer varken, biniş rıhtımının yanında dört ayak üzerinde durması gerekirdi.

Buhar makinesi kornasını çaldı. Daha çok çığlık atar gibiydi ve yüzümü buruşturdum. İnsanlar doğuya giden trene binmek için aceleyle yanımdan geçtiler. Yüzlerindeki açık tiksintiyi görünce homurdandım. Kirli, mavi eteklerine bir rakun tutturmuş bir kadın adam mı yoksa midesinin büyülü içeriğini kaybeden bir peri mi grdğmnden emin değildim - oldukça dramatik bir şekilde, küçük pislik.

Tekrar kasıldığında Owen'ın uzun, süslü siyah saçlarını yüzünden uzaklaştırdım. "Seninle şimdi evlenemem delikanlı," diye mırıldandım.

"Ama neden, aşk böceği?" Owen, annemin hastalık nöbetleri arasında bana taktığı lakap üzerine sarhoş kahaahalarına boğuldu. "Birbirimiz için deli oluyoruz."

"nk benim dev fae sik değiştiricim" - yanımdan geçen bir beyefendiye göz kırptım

- "Ben *ikisini* tutamayan erkeklerle evlenmem." lml neredeyse boğuluyordu ve ben sııttım.

Türleri ne olursa olsun dişi kuşların çoğuna tavuk denirdi. Kuzgunlar da dahil olmak üzere erkek kuşların çoğuna ise horoz denirdi, bu da her yerdeki zengin anakaralıları çok kızdırırdı. Horoz da çok hoş bir kelimeydi.

George Owen'ın sırtını sıvazladı.

"Tanrım-" Owen sözünü bitiremeden tekrar iki büküm oldu.

"Öyle mi?" *Tanrıları* kastettiğini biliyordum ama ben utanmaz bir şıfıntıydım. "Bana yine tanrın de, sevgilim. Bunu yaptığında göğsümdeki tüylerin kabardığını biliyorsun."

Owen bir kez daha gülmeye başladı.

Tanrım, bir sigara iyi giderdi. Yine de sarhoşken bir tane aramaya degeceğinden emin değildim. Dünyam yeterince dönüyordu.

Küçükülüğümden beri, başkalarının saklamaya çalıştıklarını fark eden bir kahin yeteneğim vardı. Rhylen sık sık hiçbir şeyi kaçırmadığımla dalga geçerdi ama . . . Gerçekten kaçırmazdım, kaçıramazdım. Huzursuz, yarış halindeki zihnim gürültüyü arzuluyordu. Sadece gürültüyü değil, aynı anda birden fazla düşünce zincirinin yarattığı kaosu da.

Lanet olsun. Bakışlarım sigara içmek için isteksizce havaya kalktı ve bir anda bulanık ortam parçaları ve insanlar sarhoş beynime hızla hücum etti.

Gösterişli kırmızı ipek elbisesi ve mücevherleri olan bir kadın çantasından tek bir bozuk para çıkardı. Tren ücreti için yeterli değildi.

"Tanrılar" ünlemine ben de dahil miydim? İnsanlar bana, bir demi'ye dua edebilirler miydi?

Yaşlı bir adam bir sütuna yaslandı ve gözlerindeki akmayan yaşları gizlemek için bir pipo yaktı.

Tüm tanrılar arasında en *azgın* doğurgan tanrı olan Anne'nin büyük torunu olarak, belli ki insanlar bana dua ediyordu-

Genç bir adam Seren'in iskelesinden inen bir kadına eşlik etti, sonra omzunun üzerinden baktı. Arkalarında ayaklarını sürüyerek yürüyen hizmetçi üniformalı bir fae kızı, bir elini karnının zar zor görünen çıkıntısına koruyucu bir şekilde bastırdı.

Gözlerim kısıldı. *Belli* ki, bir bereket tanrıçasının yarı-tanrısı olarak, tutku sancıları sırasında "oh tanrım!" diye dua eden insanlar bana dua ediyorlardı.

On iki yaşlarında iki delikanlı annelerinin eteklerine misket fırlattı. Biri küçük bir avuç toprağa tükürüp yanındaki krem ipeğin üzerine fallik bir sembol çizerken diğeri kıs kıs güldü.

Bunun üzerine ağzımın kenarları yukarı kalktı. Bekle. Gözlerimi tekrar kısmıştım. Tanrılar *bariz* olanı gösterdiğim için bana çocuksu bir pislik mi diyordu?

George bana baktı ve çene çaldı.

"Şey, Georgie Dirty Paws," diye yarı geveledim, yarı süründüm - bu noktada gerçekten yetenektir. "Barry herkesin bir pislik olduğunu düşünüyor."

"İnsanoğlu'nun Leydisi . . ." Owen körü körüne bana doğru uzanarak inledi.

"Eğer sen de bana sık derssen, yemin ederim ki düğünümüz kesinlikle iptal olur."

Bir kahkaha daha attı. "He-vage?"

"Erkek dekoltesi," diye mırıldandım ve başını okşadım. "Şimdi kalk, ahmak." Owen'ı sallantılı bir şekilde ayağa kaldırdım.

İğrenç bir çift kırmızı çizme giyen züppe bir beyefendi, Seren'in vapuruna giden tahta kaldırımında hızlı adımlarla ilerliyordu. Parmaklarında bir sigara.

Sonunda.

Elimi uzatıp sigarayı ağzından aldım, sonra kendi sigarama yerleştirdim. Derin derin çektim ve yavaşça üfledim. Adam kayarak durdu ve bana bakakaldı. Ona teşekkür etmek için dudaklarımı büzüp cilveli bir öpücük kondurduğumda yanakları kızardı. Ta ki ikimiz de eldiven çalan peri tanıdığımın onun kırmızı botlarını okşadığını fark edene kadar.

"George, hayır," diye fısıldadım dehşet içinde.

Rakun yalvaran gözlerle bana baktı.

"Onları ayaklarından çekmemi mi istiyorsun?" Allık boyalı dudaklarımı bozmamaya dikkat ederek uzun bir nefes daha çektim ve züppeyi işaret ettim. "Ve *bunlar* için bu kibar beyefendiyi herkesin önünde rezil mi edeyim?"

George başını salladı.

Adam doğruldu ve çenesini kaldırdı. "Vanderbilt Leeson kataloğundan alınmış modası geçmiş bir elbiseyle bana hakaret etmeye nasıl cüret edersin?"

Çalıntı sigarayı tutan el havada durakladı. Kataloglar vardı. . . *elbiseler* için?

George, modası geçmiş bir *katalog* elbisesinin yanında görünmekten utanmış gibi birkaç adım öteye kaçtı ve kırmızı çizmeleri tekrar okşamaya başladı, küçük hain piç. Burnunun ucuyla bakan adam bana son bir kez kibirli bir bakış attıktan sonra şapkasını benim lanet rakunuma doğru eğdi ve uzaklaştı.

Ben daha çatlak bir cevap veremedim Owen bana doğru tökezledi ve neredeyse ikimizi de yere seriyordu. Kendini sabitlemek için yüzünü boynuma gömdü ve göğsümü okşadı. "Gerçekten de güzel göğüslerin var."

Bir kahkaha attım ve Owen'ın bir kez daha kriz geçirmesine neden oldum. "Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?"

Ses, darmadağın olmuş beynime kaydedildi ama gülmemi engelleyemedim. Özellikle de Owen'ın nefes nefese hırıltıları boynumu gıdıklarken.

Gözlerimi kırıştırarak görüşümdeki bulanıklığı giderdim ve başımı kaldırdığımda Rhylen'in kara kaşlarını çatmış bana baktığını, Sean'ın da yanında durduğunu gördüm. Corbin Owen'a doğru eğildi ve yüzünü buruşturarak bir elini burnuna ve ağzına götürdü.

Parmaklarımın üzerine sigara külü düştü. "Kahretsin," diye tısladım, korları silkeleyerek. Owen, Corbin'in yüzüne karşı, "Evleniyoruz beyler," diye mırıldandı, ikincisinin tiksintiyle geri çekilmesine neden oldu.

"Para için." "Para için mi?" Rhylen tekrarladı.

"Kara kara düşünen Kuzgunum kıskanç mı?" Rhylen'in burnuna dokunmak istedim ama onun yerine yanağını dürttüm. Rhylen'in gözlerinin arasındaki kaş çatma derinleşti. "Evet, bozuk para." Bir kolumu en yakın arkadaşımın omuzlarına atarak onu kendime çektim, Owen da onunla birlikte sıkıştı ve konuşmak için ağzımı açtım. Ama planımızı hatırlayamıyordum. Lanet olası yıldız planımız neydi? Ağzımı kapattım. Bir bakalım. Çantamdan açılmamış bir şişe viski aşırıdım. Owen beni buldu. Fakirlikten daha fakir olmaktan bahsettik. Hatırladım!

"Para dilencisinin gösterisi, sevgilim."

Ağabeyimin dudakları çatıldı. "Evlenmek hakkında mı?"

"Hediyeler için." Sigaramla istasyonu işaret ettim. "Anakara düğün geleneği."

Corbin iç Owen'ı üzerimden indirdi, Owen da Corbin'in göğsünü okşayarak, "Senin de güzel göğüslerin var," diye mırıldandı.

Sırıttım. Mleavage.

Owen'ın okşaması Corbin'in yanaklarını ısıttı.

"İnsanoğlu'nun Leydisi." Rhylen'in sesindeki sertlik beni ayılttı ve bakışlarım tekrar onunkilere kaydı. Yorgun ve emredici tonuna rağmen tüylü kığın dudakları kıpırdadı.

Şakağındaki küçük bir nokta acıdı. Akşam gökyüzüne rağmen gözlerini yavaşça kısarak kırıştırdı. Sol gözünün yanındaki küçük bir kas zonkluyordu. Yarım bir gülümsemeyle bile çenesi sıkılıydı.

Sıkıştırdığım sigaramın izmaritini yere attım ve topuklu ayakkabımın burnuyla ovarak çıkardım. Eğer bu kadar fırsatçı bir fahişe olmasaydım, şişeyi yaşı Rhylee Lo için saklardım. Onun yerine, bir sonraki en iyi şeyi yaptım.

En yakın arkadaşşıma dönerek yanaklarını dantel eldivenli parmaksız ellerimin arasına sıkıştırdım ve "Bana güzel olduğumu söyle, Rhy-Rhy" diye dudak büküm.

Bir kahkaha attı, gerçek bir kahkaha. Ancak göğsümdeki ağrı, içkiyle bastırmaya çalıştığım ağrı, bir kez daha dikkat çekmek için melemeye başladı. Beş parasızdık. Gerçek bir gelirimiz yoktu. Yiyecek yok denecek kadar azdı. Kamptaki ölümlüleri bir ateş sarmıştı. Kış yakında bastıracaktı. Kendi Gece Pazarımızı kurmak için gerekli malzemeler bahara kadar gelmeyecekti.

Ve Rhylen Lonan, sürüsündeki her bir insanın açlık acısını ve çaresizliğini hissetti.

Tanrıça beni korusun ama onun taşıdığı bu yükü hafifletmek için *her şeyi* yaparım.

Masaj yapan parmaklarımın altında çenesindeki gerginlik gevşedi; alnını kırıştıran endişe yumuşadı. Birbirimize bakmaya devam ettiğimizde koyu mor gözlerindeki yorgunluk parıltısı yerini eğlenceye bıraktı. Bekledim ... bekledim ... ve sonra dudakları, stresli bir karamsarlık yerine şımarık bir karamsarlık hissettiği anlamına geldiğini bildiğim bir sırıtışla kıvrıldı.

"Benim kadar güzel değil," diye karşılık verdi.

Yanağını öptüm, ruj izi bıraktıktan sonra yüzünü bıraktım ve "Lanet Kuzgunlar" diye homurdandım.

Sırıtışı genişledi.

Ve eğer kardeş sevgisiyle bayılmadıysam kahretsin- Bir nefes beni terk etti. Zihnimin pistonları hızlandı.

Mükemmel bir para hırsızı gösterisi biliyordum.

Owen'a dönerek üst kolunu okşadım. "Kalbini kırdığım için üzgünüm delikanlı. Ama seninle evlenemem."

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Corbin.

Flörtöz bir gülümseme takındım ve kampa doğru kaçmadan önce arkadaşlara göz kırptım. Fem Beyefendi'yi bulup bahse girmem gerekiyordu.

Onun o alıngan, rekabetçi doğasını ateşleyecek biri. Yeni kabilemizi kurtaracak biri.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER TWO

Glenna Lonan

KARANLIK AKŞAM IŞIĞI, yanımdaki yatakta yayılmış olan ahmakla paylaştığım vagona sızıyordu. Onun ve Owen'ın aptallıklarını düşündükçe dişlerimi sıkıyordum. Birini hapisten kurtarmak bir yana, yemek parasını bile zar zor karşılayabiliyorduk.

Dün gece Cian tökezleyerek kampa girmiş, sanki acı içinde ölüyormuş ve yüzümü görmek bir nefes daha almasının tek yoluymuş gibi adımı haykırmişti. O kadar yüksek, o kadar utanç verici bir sesle bağıırıyordu ki insanlar toplanmaya başladı. Kalçaları da en az geri kalanı kadar gülünç bir şekilde sallanıyordu. Giydiği soluk mavi elbise omuzlarından aşağı kaymıştı; eteğinin yırtık pırtık ucu çamurda sürükleniyordu. Dudaklarındaki koyu kırmızı ruj çenesine bulaşmıştı.

Filena ve Braelin'in yanında kalmış, sarhoş budalayı ve onun dramatizmini şımartmayı reddetmişim. Yine de beni buldu - *her zaman* beni bulurdu. Asla karşı koyamadığım o alçakça gülümsemesini sırtarak beni kucakladı ve ben de iç çekerek eridim, tabii bunu bilmesine izin verip ukala egosunu beslemeyecektim.

Ölüleri uyandırmak için neden benim adımı kullandığını soramadan, Cian Owen'la evlenmemekle ilgili saçma sapan şeyler mırıldanırken boynuma doğru güldü.

*Evlenin. . . Owen'la
mı? Sonra bayıldı.*

Bir saniye önce beni öpmeye çalışıyordu ve bir saniye sonra vücudu kemiksiz kaldı. Delikanlı düşerken beni de kendisiyle birlikte sürükledi.

Rhylen, Cian'ı içeri taşımak zorunda kaldı.

Kıç o zamandan beri uyuyordu ve ben Onu soyunmuş, huzur içinde, battaniyelerimize dolanmış görünce bir kez daha eriyip su birikintisine dönüşüyordum. Çekme bankta uyuyan annesi Gran'e eşlik etmek için ayrıldığından beri eriyordum.

Parmaklarım Cian'ın dalgalı saçlarında gezindi. O ipeksi saç tellerinin sürekli dağınık, yeni yatmış görüntüsü, ona kızgın bile damarlarımda sıcak bir şekilde kızarıyordu. Yıldızlar, her gün her saniye onun saçlarını okşamayı arzuluyordum. Peki ya o zengin, güneşli saç telleri gri gözlerinin üzerine düştüğünde? Aynı dökülmüş, karmakarışık buklelerin arasından bana baktığında?

Ay çarpmışa döndüm.

Alışlagelmiş meydan okuyan bir güzelliği vardı. Biçim olarak erkeksi, yüz olarak kadınsı bir güzelliğe sahipti ve ruhu her ikisinin de özelliklerini taşıyordu. Şimdi onun yarı fae olduğunu biliyordum - herhangi bir fae de değil, güçlü bir üçlü tanrıça soyundan gelen bir yarı tanrı - onun garip, tarif edilemez Öteki dünyalılığı anlamlıydı.

Onun doyumsuz cinselliği de.

Ve cinselliğini nasıl da açıkça yaşıyordu.

Cian Merrick'i tanıdığımdan beri her ırktan ve cinsiyetten insan hevesle onun kollarına asılmış, çadırların arkasında onu öpmüştü. Yaşlandığında, onu içinden geçtiğimiz köylerdeki odalarına götürdüler ya da onun ve Rhylen'in arabasını ziyaret ettiler.

Daha iyi olduğumdan değil. Benim de bir sürü kaçamağım vardı. Yine de sıradan baştan çıkarmalara olan iştahım onunkine rakip olamazdı. Bu hayatta değil. İki yaşamda da. Delikanlı kaotik bir şekilde huzursuz olduğu kadar duygusal olarak da yüklüydü.

Parmağımın ucu, artık alılıkla lekelenmemiş olan dolgun dudaklarının yumuşak kıvrımına değdi. Yine de öyle olduklarında nabzım hızlanıyordu. Benim tenimde de iz bıraktıklarında.

Yedi yıl boyunca, ben on üç, o on altı yaşından beri, o dudakların benimkileri tatmasını hayal etmiştim.

Yine de, benim olgunlaştıkça büyüyen duygularıma rağmen, Cian etrafındaki her küçük şeyi fark etmesine rağmen, farkında değilmiş gibi davranır ve Filena'ya yaptığı gibi bana da sataşırdı. Beni de Filena gibi kaçamaklarına dahil ederdi. Ben onun en iyi arkadaşının sinir bozucu, otoriter küçük kız kardeşinden ve ona sahip olan perinin torunundan başka bir şey değildim.

Ta ki dört yıl önce kabilemizin Kış Gündönümü kutlamasına kadar.

Bir başkasının arabasının arkasına saklanmış, bir köy çocuğunun bana aldığı şarabı içerken, Cian beni buldu. Sanki tam olarak nerede olduğumu biliyormuş gibi yanıma geldi. Her zamanki gibi doğrudan bana bakmadı. Bunun yerine, yanımdaki arabaya yaslandı ve şişeyi ileri geri dolaştırırken gece gökyüzüne baktı.

On altı ve on dokuz yaşlarındaydık ve o kadar güzeldi ki, ona ay ışığında bakışlar atmaktan kendimi alamıyordum. Gece kirpiklerine gümüş tozu serpmiş, elmacık kemiklerini soluk bir ışığa boyamıştı. Ve dolgun, gür, sık sık muziplikle uç veren dudakları arzuyla kızarmıştı. Kafam karışmıştı, bakışlarım yukarı doğru kaymıştı ve ... bana bakıyordu, gerçekten bana bakıyordu. Bir kız kardeş ya da arkadaş olarak değil, *başka* bir şey olarak. *Daha fazlası* olabilecek bir şey olarak.

Ve istediğimiz şey yasaktı. Ama
umurumda değildi.

Cian'ın dudakları benimkilerle buluşmadan hemen önce kardeşim onun adını seslenmişti. Cian'ın gözlerinde en ufak bir kalp atışında panik parladı. Paniği çözemediğim bir duygu takip etti. "Buradayım" diye bağırdı ve geriye doğru yürüdü, bana alametifarikası olan o çocuksu, hiç de iyi olmayan sırtışlarından birini fırlattı ... ve gitti.

O gecedен sonra bir daha bana bakmadı. Ve benim
özlem dolu ruhum solup toz olmaya başladı.

Yavaşça gözlerimi kırıştırdım ve parmaklarımı dudaklarından çekerek karnının lezzetli hatlarını okşadım.

O zamandan bu yana geçen dört yıl boyunca garip, şekilsiz bir yerde birlikte var olduk. Ancak Batı Kabilesi'nin bir bölümünü yok eden çadır yangınından bir ay önce, ilişkimiz nefes nefese ve kasıtlı bir şeye dönüşmüştü. Ve bu bizdik, sadece biz. Geçmişte olduğu gibi kardeşlerimiz için içinde değildi. Yalnızlık içinde boğuluyordum. Filena'yı özlüyordum. Kardeşimi de özlüyordum. İş ve sosyal programlarımız sürekli çakışıyordu. Çalışmadığımız zamanlarda da sırayla büyükanneme bakıyorduk.

Cian, çocuklarla buluşmadan önce beni kontrol etmek için şekerleme arabasına uğramaya başladı. Ayrıca tencerenin etrafında yanıma oturmaya ve ev işlerini yaparken benimle kafa bulmaya özen gösteriyordu. Daha çok rekabetçi öfkemi körüklüyordu. Beni gaza getirmekte ustaydı.

Ama yukarıdaki güneşler, ona ihtiyacım vardı. Benim de bir kavgaya ihtiyacım vardı, kederli yumruklarıma karşılık vermek için.

Cian *aptal* gibi davranıyordu, aptaldı ama ona en çok ihtiyaç duyulan anda ortaya çıkmak gibi esrarengiz bir yeteneği vardı. Neye ihtiyaç duyulduğunu da çok iyi biliyordu.

Cian her zaman *biliyordu*.

Parmağımın ucu Cian'ın göğsünün kıvrımlarında gezinmeye başladı ve ben hülyalı bir iç çekişi .

"Glenna . . ."

Parmaklarım hareketsiz kaldı.

Uyku sersemi sesi bedenimi titretti.

Gri gözler yavaşça kısıldı ve açıldı. "Bana tapmaya devam et, sevgilim, ve-"

Alnına bir fiske vurdum.

"Ah!" Dirseklerinin üzerinde doğruldu, tüm kasları gergindi. "Bu da neydi böyle?"

Perdeleri iterek açtım ve yüzü buruştu. "Başka bir ipucu ister misin?"

Cian inleyerek perdeyi kapatıp yastıklara uzandı, sonra da bir kolunu gözlerinin üzerine sardı. "Sadist cadı."

"Gösterişçi fahişe."

Homurdandı.

Bir saniye bekledim, sonra gıcırdayarak "Tutuklanabilirdin!" dedim. Ruhsatlı pazarlarda, fuarlarda ve barlarda alenen sarhoş olmak yasaldı. Tren istasyonlarında *değil*. Bunu o da biliyordu. Onu boğazlayabilirdim, çok sinirlenmişim.

"Sarhoşlar neden içmeyi bırakmaz biliyor musun?"

"Sen bir ayyaşsın, ahmak. Baban değil."

Cian yüzünü bana dönmek için yan yattı. "Acı," diye cevap verdi sessizce - ciddi bir şekilde. "Acıyla başa çıkmak için yaratılmamışsınız." Bana ters ters baktı. "Akşamdan kalmalar da dahil."

"Bir dahaki sefere *sevgilim*, şişeyi kampta iç." Bir elimi pazusuna koydum ve usulca ekledim, "Bana yaslan, Cian. Hangi acıyla karşılaşırsan karşılaş, ben hep buradayım." Sonra sıktım. "Kampta. Kampta."

Yüz hatları gerginleşmeden önce yarım kalp atışı için ağzının hoyrat bir köşesi kalktı. Gözleri aniden keskinleşti ve tenimi çakıl taşlarıyla kaplayan bir yoğunlukla yüzümü inceledi. "Ne oldu?" Parmağının ucuyla yanağımın üst kısmındaki küçük bir sıyrığı okşadı.

"Bir kaza." Gözlerim başımızın üstündeki pencereye kayd. "Telaşlanacak bir şey yok." Eğer dün gece yere düştüğünü bilseydi ...

Cian çenemi baş ve işaret parmakları arasında hafifçe sıkıştırdı ve beni ona bakmaya zorladı. "Ne oldu Glenna?" Vahşi bir yapı

Sesindeki daha alçak, daha ölümcül tonla birleşen gözlerindeki sıvı sıcaklığı karnımda biriktirdi ve dehşete düşürdü. Hemen cevap vermediğimde, bakışlarındaki koruyuculuk paramparça oldu. "Aman Tanrım, ben yaptım. Bunu ben yaptım."

"Hayır," diye çabucak ona güvence verdim. Düşen yıldızlar, kalbim. "Sen *asla* "Cian Merrick, sarhoş ya da ayık, bana kasten zarar verdi."

"Kasıtlı olarak mı?" Acı acı güldü. "Fark eder mi?"

Yavaş bir nefes verdim. "Bayıldın ve seni kaldıracak kadar güçlü değildim." Anı hafifletmek için sırttım. "Beni öpmeye çalışıyordun, ahmak, bir yandan da Owen'la sahte evliliğini bitirdiğini söylüyordun."

Yüzünün solgunluğu daha da kansızlaştı. "Kendimi sana zorluyordum."

"Tanrım, hayır, Cian." Onu sırtüstü çevirip kalçalarının üzerine oturttum, sonra da yüzünü avuçladım. "Sen o *değilsin*."

"Eğer ben-"

"Bu cümleyi bitiremeyeceksin, dostum."

Onun gözleri de benimkiler gibi büyüdü. Birbirimize hiç dost dememiştik. Kendimize hiçbir şey dememiştik. Ama bu kelime ağzımdan kaçtı. Onu yıllarca sevmiştim. Sadece sarı saçlı, mavi gözlü ölümlü delikanlıları yatağıma alacak kadar özlem duymuşum. Muhtemelen ürkütücüydü, kesinlikle bir Kuzgun toplama özelliği idi, ama acı çeken kalbim yasak olana başka nasıl boyun eğeceğini bilmiyordu.

Artık fantezim gerçektir ve onun gerçek bir ilişkiden korkmasına izin vermeyecektim - benden korkmasına.

Yumuşak bir öpücükle ağzımı onunkine bastırdım.

Göğsü derin, titrek bir iç çekişle inip kalktı. Paniğinin yükseldiğini hissedebiliyordum. Kolay kolay durulmayan bir adamdı bu, sürekli hareket halinde olan bir bedeni, çıkıktan daha hızlı dönen bir zihni vardı. Sevgiliden sevgiliye sürüklenen, onların adını bilip bilmediğini ya da onların kendisinininkini bilip bilmediğini umursamayan bir adam.

Küçük köpek dişimi alt dudağına sürttüm, hafifçe ısırdım ve kalçalarımı onunkilere dayadım.

"Glenna, sevgilim ..." Sesi çatallaştı.

Hınzırca bir sırıtışla dudağını çekiştirdim, nefes nefese bir inilti çıkardığında tatmin oldum.

"İyi bir çocuk ol, bir daha tren istasyonunda sarhoş olmayacağına söz ver," diye şaka yaptım, ama oldukça ciddiydim, "ve sana başka bir ödül vereceğim."

Cian'ın gülümsemesi yavaştı. "Beni başka nerede ısırabileceğini biliyor musun?"

"Bundan çok keyif alırsın, *sevgilim*." Perdeyi tekrar çektim ve açtım.

"Lanet olsun," diye tısladı, yüzünü buruşturarak. "Kek cadalozu."

"Gösterişli tart."

Bir kahkaha atarak perdeyi tuttu ve ben de elini tokatladım. "Söz ver bana." Perdeyi biraz daha açtım.

"Evet," diye inledi gözlerini kapatarak. "Kefalet paramız yokken tren istasyonunda sarhoş olmayacağım."

"Sarhoş *olmak*," diye düzeltiltim. "Rıhtımda sarhoş *olamazsın*, nokta." "Fem'in beyefendisi," diye alay etti, sesi düzdü, "yüzlerce yıl yaşayacağız. Kuru gürültü yapma." Gözlerini devirdiğini görebilmem için kolunun altından bana baktı.

Yüksek sesle iç çektim. "Fiiiine." Ellerini gözlerinden çektim. "Biz senin parlak, ışıltılı kışını hapisten kurtaramazken, ruhsatsız hiçbir halka açık yerde sarhoş olmayacağına dair kör edici güneş ışığında yemin et."

Gözlerini kısarak, "Isırmak ve öpmek istediğin *seksi*, ışıltılı kışımın" -alt dudağını imalı bir şekilde ısırdı ve hain kalçalarım sıkıştı- "beni hapisten çıkaramadığın sürece ruhsatsız halka açık bir yerde kasıtlı olarak sarhoş olmayacağına söz veriyorum" dedi.

Perdeyi kapattım ve vücudu rahatlayarak söndü. Hareketimle birlikte, hâlâ tutturduğum saçlarımdan gevşek bukleler yüzüne döküldü ve usulca gözlerini kırıştırdı. Yine de minnettar şaşkınlığı uzun sürmedi ve yerini hemen dudaklarında sinsi bir eğime bıraktı.

Cian, "Uykumda bana tapınırken," diye mırıldandı, "parmaklarının saygılı hareketi aşağılayıcı bir şekilde dikkatini dağıtmış gibi görünüyordu." Kaşlarım sessiz bir alayla kalktı. Delikanlı kendini çok beğenmişti. "O güzel kafan ne düşünüyordu?"

"Dürüstçe mi?"

"Açıkçası."

"Neden beni yıllarca görmezden geldin?"

Gözleri tekrar benimkilere dikildi. "Kış Gündönümü eğlencesini mi düşünüyordun?"

Başımı salladım, fazla bilgi sahibi olmadan ne istediğimi bilmesine şaşırmadım.

Elleri kalçalararımdan yukarı kaydı, pamuklu geceliğimi sahiplenici bir dokunuşla daha da yukarı çekti. "Çünkü," diye fısıldadı ağzıma, "ben sadece takıntı yapmayı bilirim ve sen beni mahvedersin."

"Diğerleri için mi?"

"Eğer çok yaklaşırsam ..." Parmakları çıplak kıçımın etrafında kıvrıldı ve beni sertleşmiş boyunda sürükledi ve tanrılar, gözlerim çırpınarak kapandı. "Eğer seni o gece ya da başka bir gece öpseydim, kırık bir kalpten öldürdüm."

Gözlerim açıldı ve onunkileri buldu. Nefeslerimiz ağırlaşmıştı. Bedenlerimiz tembel, alaycı bir ritimle hareket ediyordu.

"Yok olup gidene kadar senin için yanıp tutuşurdum."

Kıçımı kavrayan parmaklar yumuşak etime saplandı, tamamen zevk veren bir acı ısırlığı ve nefesim kesildi.

"Sen benim *gean cánach*'ımsın, Glenna Lonan. Benim Aşk Konuşmacım."

Beni sırtüstü döndürürken ağzı benimkini morartıcı bir öpücükle ezdi. Ve Kutsal Yıldızlar Anası bu adamı tüm vücuduyla öptü. Uslu durmayı kabul ettiği için ona başka bir ikram sözü vermiştim ama şimdi bana tapıyordu. Yanan tenimin hemen altında ateş yanıyordu. Üzerimde gezinirken kollarının ve göğsünün kasları dans ediyordu. Parmaklarımı onun yatakta örülmüş batırdım. Ellerin yakıcı sıcaklığı geceliğimi yukarı itti.

-

Ve sustu.

Tüm vücudu dondu. "O

küçük piç kurusu."

Bakışlarını takip etmek için yastığa doğru eğildim ve iğrenç kırmızı botu görünce burnumu kırıştırdım. Evet, modaya ve *her şeye* karşı işlenmiş korkunç bir suçtu.

Anında bir ruh hali katili.

"George dün gece o iğrenç şeyi burada bıraktı, sonra da Barry ile kaçtı."

Cian birkaç kelime homurdandı ve battaniyeden sıyrıldı. Doğrulurken tekrar inledi, bu sefer akşamdan kalma kafasındaki zonklamadan dolayı. Beni baştan çıkarırken bu onu durdurmuyordu. Ama o göt herif son nefesini verirken baştan çıkarmaya çalışacaktı.

Hayır, o efsanevi *gean cánach*'tı, bir Aşk Konuşmacısı... Doğu şehri anakaralılarının gancanagh dediği, ölümlüleri baştan çıkaran ve onların şehvet ve özlemleriyle beslenen erkek bir periydi. Onun tenine bir dokunuşuyla kız anında ona bağımlı hale gelir ve bir daha asla iyileşemezdi; zavallı genç kızın kaderi, aşk çılgınlığı içinde kırık bir kalpten ya da onu doyurduktan sonra gittiğinde yemek yemeyi reddederek ölmekti.

Böyle bir yaratık yoktu. En azından artık değil. Bu, ballı erkek periler tarafından vurulan bir elf olmanın tehlikeleri hakkında uyarı bir masaldı.

Yırtıcı güzelliklerini ve zorlama sihirlerini ölümlü kızların toplumsal utancı için kötüye kullanan diller.

Peri çocuklarının gülümsemelerine dikkat edin. . gibi.

Yine de ölümlü erkekleri peri kızları hakkında uyarmak yok, düşen yıldızlara şükürler olsun. Gardırobumun yarısı elf köy çocuklarından geldi. En sevdiğim tüylü şapkamı da.

Oh iyi, belki ben de bir Gancanagh'dım.

İkimiz de öyleydik.

"Glennie Lo," diye mırıldandı Cian bir yandan pantolonunu çekiştirirken. "Kalbimi bir bozuk parayla kırmanı istiyorum-"

Hiç tereddüt etmedim. "Pembe tonlu allık teniniz için tamamen yanlış renk."

Cian'ın ağzı açık kaldı. "Bu gereksiz yere zalimceydi."

"Owen'ın omzunda ağla." *Dirseklerimin* üzerinde geriye yaslandım ve ekstra dramatik etki için omuzlarımdaki gevşek bukleleri salladım.

"Kıskançlık sana yakışmıyor, sevgilim."

Cian gömleğini kafasına geçirdi ve ağlayabilirdim. O kaslar, tek bir korkunç kırmızı çizme her şeyi mahvedene kadar neredeyse benim olan o vücut. Neden? Cian Merrick'i gerçekten kim bilebilirdi ki?

Başını eğerek, söz konusu romantizmi bitiren çirkin botu yakaladı ve bana doğrulttu, bunu yaparken gözlerinde bir hilebazın parıltısı vardı.

"Owen'ın sahte eski müstakbel eşim olduğu için yaşadığı kalp kırıklığı hâlâ geçerli."

Şimdi alay ettim. "*Sevgilim*," diye karşılık verdim, "Owen'ın sarhoş kalbini sahte bir şekilde kırmak sayılmaz."

"İstiraptan hasta olmuştu."

"Köylüler, Cian, Gezin bir delikanlı değil."

"Peki ya anakarada *seyahat eden* bir delikanlı? Ya da genç kız?" Bana o hiç de iyi olmayan sırıtışını gösterdi ve tereddüt ettim.

Bizden önceki, yani her neysek ondan önceki gibi yabancıları baştan çıkarmamızı mı öneriyordu? Sinir bozucu, fazla güzel yüzündeki o kendini beğenmiş sırıtışı silmek istedim. Ama onun yenilgisi karşısında zafer çılgınlıkları atmaya daha çok istiyordum.

Gözlerimi devirerek ayaklarımda üzerinde kaydım ve ellerimi kalçalarımda birleştirdim. "Yine de senden daha çok kalplerini kırarım, *sevgilim*."

"Benim alıngan Aşk Konuşmacım..." beni yatağa hapsetti, iğrenç kırmızı botu kalçama bastırıyordu. "Benim muhteşem Kadın Beyefendisi."

Cian üzerime çullandı ve beni öptü, kıvrılan ayak parmaklarıma kadar hissettiğim aç ve talepkâr bir öpücük. Dudaklarını dudaklarımda hissetmek için sonsuza dek ölebilirdim.

her seferinde. Sıkılaşan tenimde binlerce güneş batıyordu. Kıçım, sihirli olduğunu bilen bir çocuğın gülümsemesiyle geri çekildiğinde tüm bedenim kollarının arasında süzölüyordu. Sonra beni yatağımıza bastırılmış bir halde bıraktı, üzerimde berbat bir gecelik vardı ve onun için nefes nefese kalmıştım.

Sanki bahsi çoktan kazanmış gibi.

Ama onu kendi oyununda mahvederdim.

OceanofPDF.com

CHAPTER THREE

Cian Merrick

BARRY'NİN SARI GÖZLERİ, ortak ateş çukuruna yaklaşırken tuttuğum iğrenç çizmeye kaydı. Bakışlarımı yakalayan delikanlı kısık bir kahkaha attı. Tilkiyi görmezden geldim ve boş bir kütüğün üzerine çöktüm, kaşlarım çatıktı ve saçlarım parmaklarımla taranmış bir dağınıklık içindeydi. Çocuklar, kız kardeşim, Braelin, annem ve büyükannem kucağımdaki kırmızı deriye baktılar ama hiçbir şey söylemediler. Bir toplantıya taşıdığım en tuhaf şey değildi. Ama kesinlikle en çirkiniydi.

Dün gece ne olduğunu tam olarak anlayamayacak kadar sarhoştum, sadece bulanık görüşüm onu iğrenç buldu. Ama bu öğleden sonra? Bu vahşeti ateşe atmalıyım. Ya da kendini esprili sanan kibirli züppelerin yaptığı kötü moda kelime oyunlarına karşı bir kalkan olarak kullanmalıyım.

Bu bir sik
çizmesiydi. Lanet bir
penis çizmesi.

Kırmızı, kubbe şeklinde, her iki tarafında horoz dikili. Tanrılar
yukarıda . . .

Akşamdan kalma kafamdaki zonklama, bu botu nasıl yok ettiğim umurunda bile değildi. Ama George'un bir daha asla bulamayacağı bir yerde olması gerekiyordu.

Hiçbir açıklama ya da selamlama yapmadığım için insanlar sohbetlerine geri döndü. Ancak Filena, çektiğim acıdan dolayı neredeyse sersemlemişti.

Birkaç hafta önce bileğini tekmeledikten sonra alayını ve daha fazlasını hak etmiştim. Kendimi savunmam gerekirse, büyüm hiçbir noktada Fiachnas'ın Filena'nın hem *fáidhbhean* hem de *cailleach* olduğunu bildiğini anlamamıştı. Sadece koleksiyoncunun ona saldırdığı yanılsamasını sahnelemek istemişim ... tersi yerine.

Yine de Rhylen başını çevirdiğinde Filena'ya kaba bir hareket yaptım ve o da kıs kıs güldü. Aynı anda, kız kardeşimin sonsuz sevinciyle, bulutlar alçalan güneşi dramatik bir şekilde ortaya çıkararak ayrıldı ve sırtışım acı dolu bir yüz buruşturmaya dönüştü.

Tanrım, lanet olası ışık gözlerimde sürekli donuk, bıçak gibi saplanan bir bıçak gibiydi. Yine de Glenna'yı tahrik olmuş ve nefessiz bırakıp rekabetçi doğasını kızdırmak için buna değerdi. Ve güzel yüzümdeki her yakışıklı çile lanet olsun, onun sözlü pençelerinin ve karga sırtışlarının hedefi olmak için can atıyordum.

Özellikle de son iki haftadır.

Glenna'nın yaratıcı zihni, vagon tekerleklerimizi Seren'in altına dayadığımızdan beri pek bir şey yapmamıştı. Erzak azdı, birikmiş paramız gülünçtü. Carran hükümeti Pazar ve Panayır Ruhsatı talebimizi henüz onaylamamıştı. Ne yazık ki falcılık da bu ruhsatın kapsamına giriyordu.

Ama giriş için ücret almadığımız sürece müzik ya da oyun değil.

İstasyondaki yolculara attığımız şarkı kuşları bize çok az şey kazandırdı. Caledona Ormanı'nın doğusundaki genişleyen şehirler bir yana, her yoksul köyde işportacılar on kuruştı. Sağır cüzdanlarına teneke kutu içinde bir bakır sallıyorduk.

Hayır, bizim para dilencisi gösterimizin zekice, müstehcen ve abartılı olması gerekiyordu. Doğu anakaralıları yasal olarak paralarından etmek ve aynı zamanda Glenna'ya gölgede kalmasını engelleyecek bir iş vermek için ne kadar düşük sınıf ama yüksek kaşlı tiyatro gerekiyorsa.

Bunu sık sık yapardı.

Yıllar boyunca Glenna'nın mücadelesini fark edemedikleri için Rhylen ve Filena'nın kafalarını birbirine vurmak istediğim çok zaman oldu. Evet, başkalarının sahip olmadığı yeteneklere sahiptim. Hayal kırıklıklarım umurumda değildi. Sadece birkaç kez de olsa Filena gibi ben de geleceğin vizyonlarını *görmüştüm*. Ancak Filena'dan farklı olarak, kahin büyüm öncelikle gömülü geçmişteki ipuçlarını ve şimdiki zamanda saklı olanları *görüüyordum*.

Glenna'nın yüzüne sıkıca yapıştırdığı maskenin arkasını *görebiliyordum*.

Bazen gerçek Glenna Lonan'ı gerçekten gören tek kişinin ben olduğumu düşünürdüm.

"Bugün daha fazla yabani elma arayacağım," diye gönüllü oldu Filena, düşüncelerimi yarıda keserek. "Mantar, çilek ve fındık da."

"Arkadaşa ihtiyacın var mı?" Braelin sordu.

Yakınlardaki birkaç kişi de katılmayı teklif etti.

"When a wee hennie . . ." Büyükanne söze başladı ve küçük topluluk sevgili Brenna Meadows'un devam etmesi için sustu. "Annem ve ninem çavdar ve buğday depolarımızı genişletmek için huş ağacı kabuğu unu eklerlerdi."

Ağaç kabuğu unu mu? Termit gibi mi? Kaşlarımı kaldırdım. Yine de kimse bir kadimle tartışmazdı. Kervan fae'leri gençken hâlâ vahşi kökenlerine bağlıydı. Karşımdaki Filena bu öneri karşısında burnunu kııştırdı ve ben de neredeyse homurdanacaktım.

Rhylen isteksizce başını sallayarak onayladı. Yukarıdaki yıldızlar, delikanlının bir içkiye ihtiyacı vardı. Belki de bütün şeyeyi. Ama, tıpkı bir eğlence düşkün gibi, ona hiç içki ayırmadım.

"Daha fazla yakacak oduna ihtiyacımız var," dedi Rhylen bir saniye sonra.

Owen bana inanmayan bir yan bakış attı. Bu öğleden sonra yaptığı sihirden nefret ediyordum. Dün gece öğürmesine rağmen bir gram bile akşamdan kalma değildi, şanslı kış.

Büyükanne Rhylen'in dizini okşadı. "Ağaç kabuğu ununu peri sığırı sütüyle karıştırdık."

"Sihirli inekler mi?" diye sordu resmi bir ölümlü sözleşmeli.

"Hayır, delikanlı. Ben o türden konuşmam." Büyükanne kıkırdadı. "Vahşi Doğa'da güdülen peri sığırları."

Corbin boğuldu ve Sean sırtını gereğinden sert bir şekilde sıvazladı. Ancak Rhylen'in vücudu ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldı. "Süt sağmamızı mı öneriyorsun?"

.. geyik?"

"Evet, küçüklerin süte ihtiyacı var, Rhylee Lo."

Rhylen'in yüzündeki hafif korku, akşamdan kalma ruhumu besledi. Becerikli ellerinin nazik dokunuşuyla sağlanan geyik sütünden ilk yudumu istemek için ağzımı açtığımda Glenna ormandan çıktı ve tüm nefesim ciğerlerimi terk etti.

Tatlı tanrıça.

Lanetlediğim güneşi şimdi saygıyla kutsuyorum. İpeksi öğleden sonra ışığı Glenna'nın iri kanatlarının yumuşak tüylerini yanardöner morlar ve mavilerle okşadı. En sevdiği elbisesinin -ve benimkinin- koyu erik rengi onu kucaklıyordu.

Ağız sulandıran kıvrımlar ve göğüslerini yukarı itti. Ustalıkla dökülmüş obsidyen bukleleri sallanan adımlarına eşlik ediyordu ve ben bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldım.

O zaman beni erken bir mezara sokarak kazan.

Mükemmel strateji.

Üç hafta önce ilk öpüştüğümüzden beri, öpüşmekten çok daha fazlasını yaptığımızdan beri, ondan başka bir şey düşünemiyordum. O zaten yıllardır damarlarımda, nefesimdeydi. Sadece takıntı yapmayı bildiğimi itiraf ettiğimde şaka yapmıyordum. Beni mahvedecekti.

Yine de "eş" kelimesi beni korkuttu.

Yanağının üst kısmındaki küçük sıyrığa kilitlendim. Utanç tenimi ısıttı ve nabzımda oluşan paniğe karşı gözlerimi kırptım. Ne kadar küçük olursa olsun yaraya bakmak midemi bulandırıyor. Ama dikkatsizliğimin sonuçlarına odaklanmamak da midemi bulandırıyor.

Glenna, yaraya hafifçe dokunurken sessiz bir tonda konuşan Mam'ın yanına yaklaştı. Belli belirsiz bir şeydi ama Glenna irkildi ve benim kalbim kırıldı-

Köhne bir sandalyeye oturmuş, çürük parmak eklemlerimin yıpranmış bir kurdeleyi büküşünü izliyor, öfkeli gözyaşlarımı bastırmaya çalışıyordum. Ben de ona vurmuştum. Çenesinin tam ortasına vurmuştum. İçimi dolduran güç ve zevk tarif edilemezdi. Yine de geçici bir duyguydu, yerini hızla tanıdık, keskin bir acıya bıraktı. On üç yaşındayken karşı koyabilirdim ama ne kadar istesem de ağlamayı reddedtim. O aşağılık adama bana pis Molly demesi için başka bir neden veremezdim.

Annem yanağımdaki kanayan yaraya soğuk bir bezle bastırdı. Hâlâ onun eski, yırtık pırtık elbisesini giyiyordum ve babamın aksi takdirde beni satmakla tehdit etmesine rağmen çıkarmayı reddediyordum.

"Bütün kahramanlar zırh giymez, Cillian," diye fısıldamıştı. "Lugh'un babası olan savaşçı tanrı Cian, doğuştan gelen hakkının peşinden gitmek için bilinen dünyasını terk ettiğinde bir elbise giymişti. Gerçek aşkıyla da bir elbise içinde tanıştı ve evlendi."

Gözlerimi kaldırdım ve kalın bir şekilde yutkundum.

Annem bezi indirdi ve yüzüme hafifçe dokundu. "Doğuştan gelen hakkının peşinden gitme vakti geldi, benim küçük Cian'ım."

Zihnim gerçekliğe geri döndü.

Nefesimi sakın tutmak için mücadele ediyordum.

Ateşin başında ısınan herkes muhtemelen Glenna'nın benim aptal kıcımı tutamayıp düştüğünü görmüştür. Onu Hamish'in bize yaptığı gibi sarhoş bir öfkeyle dövmedim ama ya bir gün dövdüysem? Ya kontrolümü kaybetseydim? Sahip olabileceğim daha karanlık bir büyü yüzünden mi? Filena'nın lanetleme ve bir nesneyi başka bir nesneye dönüştürme yeteneği gibi mi?

Glenna gözüme ilişince kütükten sıçradım. Arsız bir gülümseme dudaklarını yumuşattı -*sadece* benim içindi. Bakışları kollarımda tuttuğum içler acısı topuklu, dikişli deriye kaydı ve o sırtış arsızlaştı.

O gülümseme, o dudaklar, o muhteşem ağız.

"Cian, delikanlı," diye konuştu Gran ateşin üzerinden, "neden *tek* çizmen var?"

Bakışlarımı Glenna'nın al boyalı dudaklarından ayırıp büyükanneme göz kırptım. "Kanlı bir rakunla eski bir yanlışı düzeltmek için."

Barry yine sevindi.

Gözlerimi tilkiye diktim. "Unutma, Barry Berry Muffin Moo Lonan Merrick" - çizmeyi ona doğrulttum- "Ben senin ikramlarını yapan kızla birlikteyim."

Corbin başını öne eğdi. "Bu bir-"

Owen yüzünü buruşturarak, "Bir horoz çizmesi, evet," diye bitirdi. "George dün gece onları okşuyordu."

Filena yüksek sesle kıkırdadı. "Bir erkeğin ayağındayken mi?"

"Cian'ın onları beyefendinin ayaklarından çekip almasını istedi," diye doğruladı Owen. Büyükanne gözyaşlarını sildi. "Bana yapmadığını söyle

..."

Çenem gevşedi. "Gerçekten de bir züppeye onun pisliği için saldıracağıma inanıyor-" Sözümü bitirmedim. Neden biri doğal olarak George'un bunu yaptığı sonucuna varsın ki? Gözlerimi kırptım. George bu iğrenç botu nasıl çalmıştı? Hayır, şu an önemli değil. Ayaklarımın üzerinde kayarak önce annemi, sonra annemin omzuna tünemiş kırmızı kardinali Edna'yı, ardından da alaycı bir öfkeyle büyükannemi işaret ettim. "Sen bir aşüfte yetiştirmedin."

Filena homurdandı. Ona göstermelik olduğunu bildiği bir bakış attım.

Büyükanne hırıltılı bir kahkaha daha attı, Rhylen araya girince daha yüksek sesle güldü. "George önce beyefendinin *büyük* çizmesini okşadığı için kızgınsın sadece."

"Siktir git, eski en iyi arkadaşım."

Corbin omuz silkti. "Bu senin giyebileceğin bir şey."

Sean ve Owen başlarını sallayarak onayladılar, yüzleri acemi kızlar gibi kıkırdamamak için çaba sarf ediyordu.

Tüylü piçler.

Evet, Glenna'nın bana dediği gibi şatafatlı bir fahişeydim ve erkeklerin bildiği gibi horoz kelimesiyle dalga geçerdim, ama benim bile moda standartlarım vardı. Bu, kutsal, iyi ve doğru olan her şeyle alay etmekte.

Dikişler hardal altınıydı.

Hardal.

Cevap vermek için ağzımı açtığımda Glenna bana doğru ilerledi. "Cian," diye iç geçirdi, "saçların gerçek bir korku hikâyesi."

Bir cilveyle gözlerimin üzerine düşen vahşi saç tellerine uzandı.

Ona bir sırtış fırlattım ve yavaşça bileğini . Çenesi sevimli bir şekilde sıkılaştığında, dudaklarım kulağına değene kadar eğildim.

"Glenna," diye fısıldadım, alçak sesle ve sertçe, "ormanda adımları inletirken saçlarımı tut. Şimdi gideceğim. Sadece söyle." Vücudu hareketsiz kaldı. Kızaran kafasında patlamaya hazır bir buhar oluştuğunu hissedebiliyordum. Tatmin olmuş bir şekilde arkama döndüm ve ekledim: "Ama çocukları rezil etmeyin." Başımın çocuklara işaret ettim, onlar da bana şakacı hakaretlerle karşılık verdiler.

Glenna çenesini kaldırdı, cilveli bir gülümseme dudaklarını eğerek sözlü takla atmaya davet etti. Cevap olarak sırtışım "*evet*" diye karşılık verdi. Benimkini tutan ışıltılı karanlık bakışlar, *senin kaybın, senin uyanışın* diye gürledi. Tanrılar aşkına, o tek bakışla ısınan kanım doğruca kasıklarına hücum etti.

Benim de beklediğim açılış buydu.

Onu bir başkasına yönlendirmek için halka açık bir performans.

Yavaşça bileğini bıraktım. "Glennie Lo," , "elbisene ihtiyacım var."

Rhylen da dahil olmak üzere çocuklar tezahürat yaptı ve ıslık çaldı. Ateş çukurundaki diğerleri de alkışladı. Glenna ile aramızdaki her flört kavgasını böyle başlatırdım.

"Neredeyse mavi olanı mahvediyordun, *sevgilim*." Tek bir siyah kaşını kaldırdı. "Bir dahaki sefere beni *soyarken* daha sabırlı ol, Fem'in Beyefendisi."

Kahkahalar

etrafımızda patladı ve ben alt dudağımı ısırdım. "Hiç kadınsı değil."

Glenna Owen'ı işaret etti. "Eski eş adayınız rahatlayarak ağladı. Zavallı delikanlı, o modası geçmiş botu giyen bir adamla evlenmekten korkuyordu."

katalog elbisesi."

Kaşlarını havaya kalktı. Ona züppenin yorumundan mı bahsetmişim? Sezgilerim içime doldu; zihnim görüntüleri ve konuşma parçacıklarını fırtınayla coşan bir nehirden daha hızlı tekrarlardı - hayır, ben değil. Owen'a yan gözle baktım ve "çük" diye mırıldandım, o da sırıttı.

Glenna bir adım daha yaklaştı ve onu öpecekmiş gibi eğildim ama kısa durdum. Bakışları benimkilere değdi ve ... uğuldayan düşüncelerim kalbimin tekleyen atışlarıyla duruldu. Yıldızsız gece gözlerini nasıl da seviyordum. İçimdeki kaosu yatıştırıyorlardı.

Ama henüz değil.

"Elbisene ihtiyacım var," diye asarak tekrarladım.

"İnsanoğlu'nun Leydisi, bir etek daha havla."

Ateş çukurunda daha fazla tezahürat ve kahkaha koptu.

Ve işte buradaydı. Kaderimizi değiştireceğim an. Umarım yeni sürümümüzün de.

Daha da yaklaşarak, "Başka nasıl tren istasyonunda senden daha fazla hediye kazanabilirim ki?" diye fısıldadım.

Glenna geri çekildi. "Horoz çizmesi kafana mı çarptı, *sevgilim*?"

Anlamadı. Anlamayacağını biliyordum. Saçma sapan yorumumdan haberi olmadığını kabul etmeyeceğini de biliyordum. Ama farkında olmadan vagonun içine bir tohum ekmişim. Bazen istemeden de olsa çok zekiydim.

"Aşkla Konuşanlara Hediyeler," diye sözel dansımızda yavaşça, vurgulu bir şekilde yürüdüm,

Ağzı hafifçe aralandı. Sonra gözleri parladı. Ağzımın kenarları yavaşça sırıttı. Kontrolü ele alması için usulca göz kırptım.

Glenna hiç vakit kaybetmeden alnıma bir fiske vurdu.

"Ow!" Tersledim. Kahretsin, bunun olacağını biliyordum. Çoğu zaman yaptığının aksine bunu yapmasına izin vermişim. Ve benim dramatik tepkilerime rağmen hiçbir zaman acı kadar sert vurmadı. Ama başımdaki zonklama birkaç hızlı nefes için on kat arttı.

"Elbisemi istediğin kadar giy, yine de senden daha fazla kırık kalp pazarlığı yapacağım."

"Evet, senin elbiseni giyeceğim." Ona şehvetli bir sırıtış attım. "Korseni ve donunu da."

Glenna, Rhylen'in silindir şapkasını başından kaptı ve alnına doğru eğdi. Ateş çukuru yuhalamalara, müstehcen tezahüratlara ve kahkahalara boğuldu.

Gancanagh'ım elini üst gömleğimin düğmesiz kısmına koydu, parmaklarının teni göğsümün derisine değdi. Ona çoktan bağımlı olmuşum. Zaten sonsuz bir arzu içinde tükenip gidiyordum ve yıllardır öyleydim. Ama beni *her zaman kendimden* geçiren o dört kelimeyi söylediğinde, ona bir kez daha aşık oldum.

"Erkeklerin Leydisi, bahisler."

OceanofPDF.com

CHAPTER FOUR

Glenna Lonan

"KURALLAR"-CAN beni bir ağaca yasladı, gömleğinin düğmelerini açarken boğazımdan aşağı öptü- "zorlama büyüsü yok."

Kıyafetlerimizi değiştirmek için Caledona Ormanı'nda kaybolmuştuk. Filena ve Braelin, güneş batmadan önce daha fazla meyve ve fındık bulmak için ters yönde bir gruba liderlik etti.

"Başkalarını öpmek yok" diye cevap verirken pamuklu gömleği omuzlarından kaydırıp bir çalının üzerine attım. Ardından, "Peki ya dokunmak?"

Hızla atan nabzıma karşı sırtıttı ve göğüslerimi sahiplenerek avuçladı. Belli ki bizden bahsetmiyordum. Gözlerimi devirmeye başladım ama kulağımın hemen altındaki sıcak nefesini boynumda hissetmek tenimi ateşe verdi.

"Dudaklarındaki ruj benimkini lekeleyene kadar öpmek istiyorum," diye mırıldandı.

Tanrılar.

Son birkaç yıldır birçok erkek ve kadınla birlikte oldum. Seks sırasında kimse fazla konuşmazdı. Pek konuşmazdı. Ama Cian? Sadece o adamın ağzından çıkan erotik şeylerle bile orgazm olabilirdim.

"Başkalarına dokunuyorsun, geri zekâlı," diye yeniden yönlendirdim ve kulak mememi ısırdı.

"Sadece yüzler ve kollar." Hızla korsajımı çözmeye başladı. "Hangi cinsiyetler?"

"Erkekler sizin için, Erkeklerin Leydisi. Dişiler bana." Başkalarını da önerirdim ama ölümlü toplum farklı bir şeye müsamaha göstermezdi. Ayrıca, hemcinslerimizle flört etmek daha az karışık sinyale yol açacaktır.

Korseyi kollarımdan aşağı kaydırđı ve alçak bir dala astı. Korsemin, kaşkorsemin ve kombinezonumun kirli, yıpranmış halinden tanıdık bir utanç duygusu boynuma dolandı. Cian'ın umurunda değildi. Onun giysileri de kötü durumdaydı. Ama benim kibrim zorlanıyordu. Evet, güzel şeyleri ve o güzel şeylerin içinde kendimi güzel hissetmeyi seviyordum. Beni yetiştiren kişi yüzünden fakir olmam gerektiğine karar verilmesi benim suçum değildi.

Geçtiğimiz yıl, birkaç elf köy delikanlısının bana kullanılmış bir şapka ve daha büyük kadınlar için dikilmiş, daha sonra ölümlü olmayan bedenime göre değiştirdiğim iki kullanılmış elbise almasına izin vermiştim, ancak iç çamaşırı yoktu. Erkekler, hangi ırktan olurlarsa olsunlar, en tuhaf şeyleri sahiplenirlerdi. Bir kadının iç çamaşırlarını örten fırfırlı bir pamuk şerit, "benim malım" anlamına da gelebilirdi.

Serin bir akşam esintisi etrafımızda dans ediyor, çıplak kollarımda çakıl taşları oluşturunuyordu. Ama ensemdeki tüyleri diken diken eden Cian'ın şahin bakışlarının yoğunluğu.

Yıllarca, meraklı götün insanları okumak için hileci yöntemlerini eğittiğine inandım. Ama bir tanıdığı vardı. Garip bir şekilde, yakın zamana kadar hayatında görünmeyen, büyüğü herkes için bir gizem olarak kalan bir tanıdık. Annesi Moira, Barry'nin Cian'ın büyüünü koruduğunu, Cian'ın da Filena'yı Üç Kız Kardeş onun ve Rhylen'in kaderlerini belirleyene kadar koruduğunu düşünüyordu.

Cian'a büyüğü hakkında soru sormayı çok istiyordum ama bu onun paylaşması gereken bir sırdı. Ölümlülerin aksine, biz fae'ler sırları suç olarak görmezdik. Büyünün, pazarlıkların, hilelerin ve lanetlerin kurallarına göre yaşırdık. Sırlar hem başkaları üzerindeki gücümüz hem de çöküşümüzdü - iyi ya da kötü şansımız.

Yine de Cian'ın da Filena gibi sezgisel bir büyüye sahip olduğı sonucuna varmak için fazla bir şey gerekmiyordu. Gobshite'in neden her zaman bir şeyler *bildiğinin* tek açıklaması buydu.

Kaşlarım kırıştı.

Ve neden biz olmadan önce bana gerçekten bakmadı? . . biz neydik? Sevgililer, evet. Artık yasak olmayan bir şeyin tadını çıkaran şehvet dolu arkadaşlar mı? Bu da doğru. Ellerimizi ve dudaklarımızı birbirimizden uzak tutamıyorduk.

-Dokunmak bir bağımlılığı besledi, baştan çıkarmalar biz onları birbirimize çevirmeden çok önce oyunumuzdu.

Stars, benim onu seçtiğim gibi onun da beni eş olarak seçmesi için tüm elbiselerimi feda ederdim.

Ama hazır değildi.

O beni seviyordu. Bunu sorgusuz sualsiz biliyordum. Beni mahvettiğini itiraf etmesine rağmen bunun romantik bir aşk olduğuna ikna olmamıştım. Cian Merrick gerçekten tatlı dilliydi, efsanelerdeki Aşk Konuşmacıları gibi-

"Glenna," diye yumuşak bir sesle konuştu Cian ve ben dönen düşüncelerime göz kırptım. Parmağının ucu göğüslerimin kabarıklığında gezindi. "Bir gün," diye fısıldadı, sesi sertti, "Den Merrow'daki en iyi dükkândan sana bir korse alacağım."

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı. Bir kez daha, o *biliyordu*.

Tıpkı Batı Kabilesi'nde kalan kek cadı kardeşlerim olmadan mücadele ettiğimi *bildiği* gibi. Filena ve ben de artık aynı yatağı paylaşmıyorduk. Biz uyurken bütün gün en iyi arkadaşına sarılmak yalnızlığını yatıştırıyordu. Çelişen programlarımızı daha katlanılabilir hale getirdi. Artık birbirimize ayıracak bolca vaktimiz vardı ama Filena kardeşimin bağlı olduğu eşiydi ve artık onunla aynı vagonu paylaşmıyordum.

". . ipek çoraplar, saten bağcıklı çekmeceler de ..." Cian'ın kadifemsi sesi beni kederimden kurtardı ve titrek bir nefes aldım. "Sana ne istersen alırım."

Göğsümdeki ağrı keskinleşti. Neden bazen bu kadar romantik olmak zorundaydı? Cian Merrick'e daha fazla aşık olamazdım, eğer gelecekteki mutluluğuma tutunmak istiyorsam. İki hafta önce ona verdiğim sözde ciddiydim: Onun kalbini *asla* kırmayacaktım ama o benimkini kırabilirdi.

Onu sevdim. Onu o kadar çok sevdim ki doğasının her parçasını kabul ettim, buna tek bir eşle yetinemeyecek kadar düzensiz olan parçası da dahildi. Onu dar görüşlü kafeslerine sığdırmaya çalışan yeterince insan olmuştu. Benim ya da başkası için olmadığı bir şeye dönüşmesine izin vermeyi reddettim.

Evet, dilim sürçtü ve zayıf bir anımda ona "dostum" dedim.

Ama bir daha yapmam.

Kahretsin, gözlerim bir kez daha yaşardı. Eğer ağlamaya başlarsam, duramazdım. Cian'ın duygularımı çok derinlemesine okumasını da istemiyordum. Flört etmek ve şakacı atışmalar benim kalkanım olarak kalmak zorundaydı.

"Ci-Ci," dedim omuzlarımı dikleştirerek, "*bana* korse alamayacak kadar kaltaksın."

Nefesi kesilmiş gibi yaptı. "Küstah tavuk."

Küstahça davranarak gözlerim, giymeyi planladığı korsemın kancasını hızla çözen becerikli parmaklara kaydı.

Delikanlının yüzü bir kahkahayı zapt etme çabasıyla gerildi. "Kanat yok."

Alay ettim. "O zaman sigara da yok."

Cian'ın dudakları şimdi gerçek bir dehşetle aralandı. "Tek mı? Pazarlık yok." "*Tek* kusur mu?!" Güldüm.

Ağzının bir köşesi tehlikeli, şehvetli bir gülümsemeyle eğildi ve neredeyse inliyordum.

"Sakın baştan cüret etme-"

"Uslu bir kız ol." Başparmakları ince kaşkorsemın altındaki meme uçlarımla sertleşmiş tepelerini okşamadan hemen önce yüzüm dümdüz oldu. Hain çekirdeğim sıkıştı ve gülümsemesinin şehvetli kıvrımı büyüdü. Piç herif biliyordu. "Korseni giymeme yardım et, Glenna sevgilim" -o nefis hınzır ağzını kulağıma yaklaştırdı ve fısıldadı- "ve sana *diğer* ahlaksızlığımı hatırlatayım."

"Beni yasaklamazsanız, yasaklamayacaksınız."

Dudaklarının sıcaklığı çenemde geziniyordu, "Kanatlarım nerede?"

"Tanrılar senin zaten çok güzel olduğunu biliyordu, ahmak." Onu geri ittim. "Şimdi *sevgilim*, o koca ölümlü kafanı odakla." Yine sırtıttı ve ben de kafasına vurdum. "*Bu* kafa."

Soluk soluğa bir kahkaha atarak eğildi ve korsemi gövdesine sardı. O önünü tekrar bağlarken ben de bağları gevşetmek için sırtına doğru döndüm. Aynı büyümlü alacakaranlık yüzünün zarif hatlarını okşarken, kaslarının alacakaranlık ışıktaki zarıfçe hareket etmesi isyankâr bedenimin yeniden tepki vermesine neden oldu. Cian'ın buçukluk güzelliği ve ikiliği beni tamamen büyülemişti.

Bir Kuzgun Halkı erkeği kadar uzun boylu ya da iri yapılı değildi. Ben de ölümlü kadınlardan daha iriydim. Görünüşe göre, uzun boylu, iyi tonlanmış bir erkeğin ölçülerindeydim ve bu yüzden Cian elbiselerimi giyebiliyordu.

"Ellerini ağaca koy," diye emrettim.

İtaat ederek yosunlu meşeye yaslandı ve ben de bağcıkları sıkmak için çektim. Daha çok sanki dizginleri tutuyormuşum gibi çektim ve omzunun üzerinden bana şakacı bir bakış fırlattı.

Kendini beğenmiş bir sırıtışla, "Bahis mi?" diye sordum.

"Her gece bir gösteride kalp kırıyoruz" - ben çekiştirince sesi kesildi - "Bir hafta boyunca. Onları aşk dolu bir kalple 'lanetliyoruz'." Bir kez daha çekerek homurdandı. "Hediyeler büyümlü bozar."

Kurdeleleri fiyonk şeklinde bağıladım, sonra önüne doğru eğildim. "Hediye var mı?" "Bahsimiz için, evet. Ama kabilemizin ihtiyaçlarına olduğu kadar mümkün." Cian dönmeden önce bir elini altın sarısı saçlarının ipeksi dalgalarında gezdirdi ve hava ciğerlerime doldu.

O dağınık bukleler bir gün benim sonum olacaktı. Ve bunu sırf Kuzgun'un eşimi süsleme dürtüsüne işkence etmek için bilerek yaptığına yemin ettim.

Mate . . .

Kalbim bir an tökezledi.

Kendimi durduramadan uzandım ve güzel gri gözlerinden birkaç teli fırçaladım ve ... bakışları üst yanağımdaki sıyrığa takıldı. Yüzündeki korku bir anlığına soldu. Hızla gözlerini kırıştırdı ve başka tarafa baktı.

Hayır, bir kaza yüzünden geri çekilmezdi.

Hamish MacCullough'a *hiç benzemiyordu*.

Yine de korkusunu anlıyordum. Kişisel olarak değil. Ama yaralanmamın onun travmasını nasıl tetiklediğini *görmek* için sezgi büyüüne ihtiyacım yoktu. Eğer o aşağılık ölümlü şu anda hapiste çürümüyor olsaydı, ailesini kırmaya çalıştığı gibi kırılana kadar mümkün olan her şekilde zihnini gagalardım.

Korsenin önünü düzeltmek için elimi Cian'ın saçlarından çektim. Onu kendinden nefret etme duygusundan kurtarmak için göğüslerini yukarı kaldırıyormuş gibi yaptım ve dudakları kıpırdadı.

"Owen haklı," dedim. "Gerçekten de çok güzel bir he-vage'in var."

"Owen'ın bu kadar bariz bir şeye dikkat çekmesine ihtiyaç duymana alındım." Cian pantolonunun düğmelerini çözdü. "Ayrıca, pembe ruj ten rengim için mükemmel bir seçim."

"Pembe, 'ben sahneye çıkan bir hoyden'im' mesajını vermiyor." Belimden çözdüğüm eteğimi ve kombinezonumu çıkardım ve ona uzattım. "Kırmızı ise-"

"Lanet olsun. Ben," diye inledi Cian. Midemdeki kasları titreten baş döndürücü bir bakışla göz kapaklarını indirdi. "Bunun için çıldırabilirim." Parmakları siyah çoraplı kalçamın etrafındaki pembe jartiyer kurdelesini okşadı. "Bu yeni mi?"

Öyle değildi. Dekoratif altlığı birkaç yıl önce bir cilveleşmeden aşırıştım ve sadece işim olduğunda takıyordum. Cian'ı kendi oyununda yenmek gibi.

"Oh evet." ders verircesine pantolonunu elinden aldım ve gömleğinin yanına, yanımdaki çalının üzerine fırlattım. "Dün gece George'dan bir hediye.

öyle."

Bakışları yanımda yere tünemiş kâbusların fallus çizmesine, sonra da kurdele ve rozet süslü jartiyerime kaydı. "O küçük hain piç."

Omuz silktim. "George'un bir listesi

var-" "Liste mi?!"

"Evet, okuyabiliyor."

Cian'ın yüzündeki ihanete uğramış şaşkınlık o kadar komikti ki kahkahalara boğuldum.

"Bir ..." "Bir peri rakununun hırsızlık yöntemlerini... sorgulamaz." diye mırıldandım. O kadar gülüyordum ki, Cian'ın iki hafta önce bana söylediği sözleri onun geniş gözlü, gevşek çeneli yüzüne zar zor fırlatabildim.

Ama Cian Merricke yalan söyleyemezsin. En azından uzun süre.

Gülen gözlerini fesatlık karartmıştı. Bir kahkaha daha atarak tek bir adım geri attım. Cian ben yer değiştirmeden atladı ve ben de ciyaklayarak onun elinden kurtuldum. Bir üst daldan gelen alaycı sesler pastanın üzerindeki krema olacaktı. Arzuladığım mutluluk lokması. Kolunu belime doladı ve yüzümü ona dönmem için çevirdi.

"Senin için planladığım cezalar . ." diye dudaklarımın arasından alay etti. "Ama kampa bu kadar yakın bir ormanda değil."

"Size kimin ödül verdiğini unutmayın."

Sırıttı, çocuksu, serseri bir sırtıştı ve heyecandan kükreyen damarlarım titredi. "İkram mı, *ikram* mı?"

Kelimelerle cevap vermek yerine ağzımı onunkine değıdirdim. "Bahsimiz," diye mırıldandım, elimi göğsünde gezdirdim, , aşağı, kalça kemiğini kavramak için durdum. "Eğer kazanırsam-"

"Evet?" Hızlanan nefesleri dudaklarıma çarpıyordu. Bedenlerimizi birbirinden ayıran çok az şey vardı. Üzerimde sadece bir kaşkorse, iç çamaşırı ve çorap vardı. O ise benim korsem ve kendi donuyla. "Eğer kazanırsan . . . ?"

"George'u bir ay boyunca ben yöneteceğim."

Cian hemen, "İki hafta," diye karşılık verdi. "Sadece moda için."

Kaşlarım havaya kalktı. "George'un başka ne gibi yetenekleri ?"

"George gizemli yollarla hareket eder, Glennie Lo."

Gözlerimi devirerek uzaklaşmaya başladım. "Artık sana ikram yok." Cian beni daha sıkı tuttu. "Üç hafta, seni sürük."

"Anlaştık," diye zafer çığlıkları attım.

"Kazandığımda" - Cian yine o hiç de iyi olmayan gülümsemesiyle sırtıttı- "bana seks tanrısı diyeceksin-"

Yüzümü buruşturdum. "Tam kanlı tanrılar beni bu yarım kanlı hödükten kurtardı." "Seni, bana tapmaktan kurtarmadılar.

uyuyor."

Kaşlarını kaldırdı.

Kendimi geriye

çektim. Bekle.

"Düşünce mi?" Gözlerim kısıldı. "Ne zamandır uyanıktın?"

"Dudaklarıma dokunduğun andan itibaren." Göz kırparak burnuma dokundu.

"Kazandığımda bana en az üç kez seks tanrım diyeceksin.

."

"Eğer."

"Hayır, sevgilim, *ne zaman*."

Alay etmekle alaycı bir kahkaha arasında bir ses çıkardım. "Bir kez."

"İki kez."

"Bir kere, Cian." İşveli öfkemi tam olarak anladığından emin olmak için geri adım attım. "Bir kez. Bir kez."

"Sen de ses çıkaracaksın."

"Senin için orgazm taklidi yapmamı mı istiyorsun?"

Ağzının şeytani bir köşesi kalktı. "Yani hepsi gerçek miydi?"

Başımı arkaya atıp öyle bir kahkaha attım ki orman bir anlığına sessizleşti. Göt herif zaten gerçeği biliyordu ve bu itirafı dudaklarımdan *almadan önce* yatakta nasıl bir tanrı olduğunu kanıtlamak için beni delik deşik ediyordu.

"Sen utanmazsın."

"Aşüfte kısmını unuttun."

"Ve egonu okşamak mı?"

Dramatik bir iç geçirdi. "Bir kereliğine," diyerek bacağıma kalçasına doğru kaldırdı. "Ve," diye ekledi kalçamı okşayarak, "bu gece senin jartiyer kurdeleni takacağım."

"O benim şanslı savaş kurdelem, yani hayır

delikanlı." "Savaş kurdelesi mi?"

"Evet, yenilgiyi kabul et."

"Sana teslim olacağım"- Cian beni tek koluyla meşe ağacına yasladı

-"Sen 'Cian, seks tanrım' diye haykırırken sadece sırtımda yatıyorum."

Adamı susturmak için ağzımı onunkine yapıştırdım. Çok sinir bozucuydu. Ama tatlı aylar, dudakları tanrılar tarafından kutsanmıştı. Bacağıma dolanan parmakları yayıldı. Dalgalı saçlarının telleri yüzüme döküldü.

Ve ben onun bilmecemsi tavırlarına olan kızgınlığımı çabucak unutuyordum. Sadece onun kollarında dinlenmek, güzel kalbinin benimkine şarkı söylediğini duymak, gülen ruhunun saygılı dokunuşunu bilmek ... *hiçbir şeyle* kıyaslanamaz bir bütünlüktü.

Cian sadece bir saniyeliğine öpüşmemize gülümsedi, sonra diğer kalçamdan tutarak beni yukarı kaldırdı. Sırtımdaki ağaca yaslanırken bacaklarımı beline doladım.

"Sen asla doyurulmasını istemediğim bir arzusun," diye fısıldadı. Kalçalarımı kavrayan eller beni onun sertleşmiş sikine doğru bastırdı ve nefesim yumuşak bir iniltiye takıldı. "Benim muhteşem Kadın Beyim..."

Ballı dili alt dudağımı okşadı. Sonra ağzı bir kez daha benimkinin üzerindeydi ve bu öpücük ... *bu* öpücük, beni yuttu. Dudaklarının aç bir şekilde benimkilerle ziyafet çekmesi, vücudunun kalp atışlarımıza göre hareket eden şehvetli dansı, hızla çözülyordum.

Bırakın her tartışmayı o kazansın.

Her yarışmayı, yeter ki-

Cian'ın tüm vücudu kaskatı kesildi. Öpüşmemiz dondu. Kaslarını dalgalandıran ani yoğunlukla kalbim durdu.

"Ne oldu?"

"O küçük piç kurusu," diye küfretti nefesinin altında.

Sessiz bir iniltiyle başımı ağaca yasladım. O küçük piç kurusu bugün iki kez keyfimi kaçırdı. Sadece bu da değil, Cian nektar sarhoşu bir arının dikkat süresine sahipti, bir çiçekten diğerine vızıldayıp duruyordu.

İç çekerek, Cian'ın baktığı yere bakmak için başımı çevirdim.

Orada, iğrenç kırmızı botun yanında, onun kadar mide bulandırıcı bir arkadaşı vardı.

... Nasıl?

George her ne kadar tatlı olsa da, şu anda biraz korkutucuydu.

Cian beni yere indirdi. İki adımda botları kaptı ve olduğu yerde dönmeye başladı, bakışları öfkeyle ormanı tarıyordu.

Yakınlarda, Cian'ın ölümlü kulaklarının algılayamayacağı kadar sessiz, yumuşak bir ses duyuldu.

Barry.

Gülümsedim. Elimde değildi.

Cian birkaç saniye sonra daireler çizmeyi bıraktı, gözlerini kıstı ve bir çizmesini başımın yanından ormana doğru uzattı. "George, seni görüyorum."

Rakun çene çaldı.

Cian doğruldu. "Ne yaptın?"

Ağacın etrafına baktım ama hırsız delikanlıyı bulamadım.

"Sakin kaçayım deme!" Bir saniye sonra Cian'ın nefesi kesildi ve koşmaya başladı. "Buraya gel, seni pofuduk, sevimli kış!"

George ve Barry'nin çalılarının arasına daldıklarını gördüm, Cian da peşlerindeydi.

Bir tutam saç gözlerimden uzaklaştırdım, kıkırdamamı engelledim ve saati ölçmek için alçalan güneşi inceledim. Sonbaharla kızarmış ormanın üzerine nemli bir serinlik çöküyordu. Karıncalanan kollarımı ovuşturdum.

Hızla atan nabzım yerine rakun kovalamayı tercih eden bir adam için iç çamaşırlarımla kalmamın bir anlamı yoktu. Kıyafetlerimize dönerek kendi kendime bir ısıklık çaldım ve gömleğini, pantolon askısını ve pantolonunu kapıp hızla giyindim. Son dokunuş? Rhylen'in silindir şapkası. Kardeşim bu gece için onu ödünç almama izin verecek kadar nazikti.

Cian tekrar bağırdı ve bu sefer ben kahkahalarla güldüm.

Bu iki kahraman, yaramazlıkları için birer düzine buzlu kurabiyeyi hak ediyordu.

Ben de onlara katılırdım.

Korsemi ve eteklerimi kaptığım gibi, kahkahalarımı engel olamayarak kampa doğru koştum.

CHAPTER FIVE

Cian Merrick

Adımlarımı yavaşlattım, göğsüm kabarıyordu. Yıldızlar ölüyordu, nefes alamıyordum.

Dişlerimi sıkarak botları bıraktım ve korseyi yarıya kadar açtım. Başım yüzmekle çarpmak arasında gidip geliyordu. Bir ağaca yaslandım ve elimi dağınık saçlarımda gezdirdim.

George züppeye ilaç vermişti.

Uyuşturulmuş.

Ya da onu hipnotize etti.

Tam olarak hangisi olduğunu anlayamadım. Raccoon'un bizi birbirimize bağlayan büyüye açık olduğu tek zaman sarhoş olduğum zamandı. Peki ya ayıkken? Çevirim zayıftı. Bantlı hırsızı bulmak için çalılıkların altını daha iyi taramak için omzuma doğru yuvarlandım ki orman etrafında dönmeye başladı.

Lanet olsun.

Tırnaklarımı ağaca geçirdim.

Birden kafamın içinde uyumsuz bir ses uğuldadı. Ağaçlar gözümün önünden geçerek gittikçe hızlanıyordu. Keskin bir nefes aldım ve dişlerimi sıktım.

Feck.

Feck.

Feck.

Vahşi Av'dan beri büyü konusunda kendimi hiç bu kadar sarhoş hissetmemiştim. Polis memurunun gözlerine baktığım an, Bram'ın onu pazarlık konusu yaptığını *anlamıştım*. Çılgına dönmüş bir halde, yetkililerden kaçmak ve Rhylen'ı bulmak için Caledona Ormanı'ndaki patikadan kaçmıştım ama yer ayaklarımın altından kaymış ve adımlarımı yavaşlatmıştı.

Şimdi olduğu gibi.

Dünya dört bir yanımda tersine dönüyordu. Ama benim şaşkın kaosuma göre, aynı anda kesişen birçok düşünce dizisine rağmen hiç bu kadar düz ve dengeli görünmemişti. Sesler konuşuyordu -tanrılar, sesler- her biri daha da yükseliyordu. Yavaş yavaş artan acıya karşı yüzümü buruşturdum.

Sarmal haldeki bilişsel kontrolümü odaklamak için, çıplak, pençeli uzuvların oluşturduğu gölgelikten yukarıya, alacakaranlık gökyüzünü kaplayan yıldızların soluk fısıltısına baktım. Bakışlarım keskinleşti ve bir yıldızın üzerine yerleşti.

Bir

yıldız.

Bir

yıldız.

Sadece bir yıldız düşün.

. . . sadece bir yıldız . . .

"Tüm kahramanlar zırh giymez, Cillian."

Annemin sözlerinin cılız yankısıyla irkildim.

George *zorlamak* istemiş olabilir miydi?

"Doğuştan gelen hakkının peşinden gitme vakti geldi, benim küçük Cian'ım."

Geyikleri sağlamak için güdemezdik. Bu çok saçmaydı. Bir ineğe ihtiyacımız vardı.

Ben o türden konuşmuyorum. Senin

doğuştan hakkın.

Eğer zorlamaysa, umarım George adamın zihnini soyulduğunu unutması için büyüledi.

Filena'ya *çok* çocuk isteyip istemediğini soran oldu mu?

-Donnely anne, Ca'da yayılan hastalığı hafifletmek için kullanılan bitkileri gizlice saklıyordu.

Ya dün gece yanlışlıkla Owen'la evlenseydim?

"Gerçek aşkıyla bir elbise içinde tanıştı ve evlendi."

Hiçbir yasal otorite, bir rakunun yetişkin bir adamı yere serip ayağındaki çizimleri çalabileceğine inanmaz.

Bir yıldız.

Sadece bir

yıldız.

Cían, Kadim Olan . . .

Gözlerim ormana kaydı.

Gölgeler etrafımda sallanıyordu. Ölü yapraklar bir esintiyle havaya kalktı ve havada çalkalandı.

Cían, Sonsuz Bir . . .

Botlarımı neredeyse unutarak ağaçtan indim ve ileriye doğru birkaç sallantılı adım attım. Dönen dünyaya rağmen bedenimi sabit tutarak, bakışlarımı yavaşça ormanda gezdirdim.

Büyü benimde gezindi ve kafamın içinde dönmeye devam etti.

"Büyük yeğenim."

Kalbim boğazımda, sese doğru döndüm.

Pembe bir güneş ışığı, çiçekli bir alıç ağacının altındaki uzun, ipeksi kumral saçlı ve ay gibi solgun tenli bir elf kadını aydınlattı.

Sonbaharda bir alıç çiçek açıyordu. Göz kırptım.

Yeğen mi?

Tekrar göz kırptım.

Zihnim aniden, rahatsız edici bir şekilde sakinleşti. Kaos sessizleşmişti ve . . . gözlerim yuvarlandı.

Düşen gökyüzündeki lanet olası yıldızlar, Maiden'ın önünde duruyordum.

Kız.

Maiden.

Büyük teyzem.

Hem de üzerimde sadece korse ve don varken, başka hiçbir şey yokken. Çıplak ayak parmaklarımı ormanın zeminine gömdüm ve dişlerimi gıcırdattım.

"Tuatha Dé Danann'dan Cían," diye selamladı Bakire, " geldi."

Tuatha Dé Danann, Fae tanrıları.

Bir aptal gibi gözlerimi kocaman açarak bakmaya devam ettim. Filena'ya o kadar çok benziyordu ki, ağzım açık kalmamak için kendimi zor tuttum.

"Senin sihrin pek çok kez doğdu Cían," diye mırıldandı Maiden usulca, Öteki Dünya güzelliğindeki yüzünde nazik bir gülümsemeyle. "Yine de bu senin en sevdiğim yeniden ruhlanışın."

Bu beni şaşkınlığımdan kurtardı ve tamamen yeni bir şaşkınlığa sürükledi.

Bir elimi kaldırdım. Bir dakikaya ihtiyacım vardı. Belki bir yüz-

Re-souling?

Benim aslında efsanevi savaşçı tanrı Cían olduğumu mu ima ediyordu?

Kaşlarımin arasında bir çatıklık belirdi.

Bir kez daha göz

kırptım. Sonra

anladım.

Annem biliyordu.

Çok iyi biliyordu.

Filena ve ben Batı Kabilesi'ne kaçmadan bir gün önce paylaştığı hikâye sadece kişiliğimi yeniden bir araya getirmek için değil, aynı gelecekteki bu anı doğrulamak içindi.

Bir anda aklıma o kadar çok soru geldi ki. Çok, çok fazla. Ama şaşkın, aptal beynim içlerinden en saçma olanına odaklanmıştı. "George kaç yaşında?"

Ürperdim.

Bunu yüksek sesle söylemek istememiştim. Yeniden ruhlanırsam ne olur diye düşünüyordum. Sıkı bir nefes aldım. Aklımdan geçen diğer soruları da yüksek sesle mi söylemişim? Küçük bir çocuk gibi konuştum.

Büyük teyzem kakhaha attı ve bu havadar ses, kır çiçekleriyle dolu bir çayırda oynayan bir esinti gibiydi. "O da çok yaşlı."

Antik peri rakunları. Korku.

"Tanrıların Çocukları'na hediye edilen tüm familiarlar ölümsüzdür." Ölümsüz mü?

Yıldızsız gökyüzü, Barry on iki yaşında bile değildi ve şimdiden huysuz, yaşlı bir ihtiyar olmuştu.

Bir nefes aldım ve yavaşça verdim. "Neden yeniden doğdum?"

"Sen, Büyük Yeğenim-"

"Yeğenim iyi."

Durakladı. "Öyle mi, gerçekten?"

Omuz silkdim. "Bana kadın ya da erkek diyebilirsin. İkisini de severim. Ama"-
dudaklarım alaycı bir gülümsemeye dönüştü-"Yeğen-Yeğen biraz ağız dolusu,
değil mi?" Bakire başını eğdi ve tanıdığım bir keskinlikle beni inceledi. "Korse
ve elbise içinde bile kendimi hep bir delikanlı gibi hissederim," diye ekledim göz
kırparak. "Ama bazen de bir genç kız. Kadın cinsiyetimin yoğunluğu
dalgalanıyor."

"Büyük Yeğen," dedi başını eğerek. Sonra, "Doğuştan gelen hakkını talep etme
geldi."

Kalbim boğazıma sıkıca yerleşti.

Bu doğuştan gelen hakkı kaç kez talep etmiştim?

Yoksa hiç talep etmemiş miydim ve bu yüzden
mi yeniden doğmuştum? Ve kaç kez yeniden
doğmuştum?

Filena da yeniden mi doğdu-

"İnek Glas Gaibhnenn."

Çılgınca dörtlüyle koşan düşüncelerim tamamen durdu. "Bir
inek mi?"

"Evet, Enduring One."

Bakire bana doğru bir elini kaldırdı ve parmaklarını yumruk şeklinde kıvrarak
bir gösteri yaptı. Yanağımın iç kısmını ısırardım. Belli ki dramatiklik aileden
geliyordu.

Gülmemeye ya da ağlamamaya çalışarak -belki de her ikisini aynı anda
yaparak- "Benim doğuştan hakkım lanet olası bir inek mi?" diye tekrarlardım.

Bakire bileğini gökyüzüne doğru çevirdi. "Bereketli Bir İnek." "Bu
gerçek bir inek mi yoksa mecazi bir inek mi?"

Cevap vermek yerine elini açtı. Kaşlarım havaya kalktı. Avucunda bir dudeen,
yani süslü bir kil tütün piposu vardı.

Ayağım takılıp düştüm ve yanlışlıkla mavi mantar mı yedim? Hiçbir şey
mantıklı gelmiyordu ve bana her şey mantıklı geliyordu. Dönen bir ormandan
daha kafa karıştırıcıydı.

Teyzem garip pipoyu ellerime tutuşturdu. Parmaklarımın arasında döndürdüm
ve sonra onun delici zümrüt bakışlarıyla karşılaştım. "Peki," diye başladım
temkinli bir şekilde, "bu büyüğü peri ineğini nerede bulabilirim?"

"Kırık kalplerin izini takip ederek."

CHAPTER SIX

Cian Merrick

"FILENA!" DİYE BAĞIRDIM. Ben patikada ilerlerken KİR havaya savruluyordu. Doğru yönde koşup koşmadığım hakkında hiçbir fikrim yoktu ama kız kardeşimi bulmalıydım. Bir dalın altına eğilerek bir kez daha "Filena!" diye bağırdım.

Korseyle koşmak zayıflara göre değildi, sevgili tanrılar.

"Filena!"

"Cian?" Kız kardeşim hemen ilerideki uzun bir dut çalısının arkasından çıktı. , birlikte ormanda dolaştığı küçük grup döndü ve benim çılginca yaklaşımına bakakaldı. Onları zar zor fark ettim, kendi işime o kadar odaklanmışım ki Braelin ve Sean Filena'nın yanına gelene kadar.

Kahretsin, Sean'ın avcı toplayıcılara katıldığını bilmiyordum.

Boş ver. Ona daha sonra gizlilik yemini ettirirdim. Rhylen'in yeterince derdi vardı. Benim tuhaf hayatımın onunkiyle zaten olduğundan daha fazla çarpışmasına ihtiyacı yoktu. Ama her şeyden öte, ben ... Glenna'nın bilmesine hazır değildim.

Kız kardeşimin önünde durdum, göğsüm kabarıyor, gözlerim çıldırıyordu. Titrediğimi gizleyemiyordum.

Filena yüzümü tuttu, kendi gözleri de büyüyordu. "Ne oldu? Glenna nerede?"

"Seninle konuşmam gerek."

Sean omzumun üzerinden baktı, bakışları bir nesneden diğerine savruluyordu.

"Glenna iyi," dedim ve Sean'ın gergin omuzları aşağı indi. Filena'nın vücudu da küçük bir damla gevşedi. Korsemin düğmeleri kısmen açık, çekmecelerimin içinde, ayaklarım kirli ve yüzüm kızarmış bir şekilde görüldüğümün farkındaydım. "Sean, kimse takip etmesin." Sean başını sallayınca Filena'yı bileğinden yavaşça tuttum ve duyamayacağımız bir yere gelene kadar patikadan aşağı çektim.

"Canım kardeşim?" Teninin solgun rengi hastalıklı bir hal aldı. Gözyaşları kirpiklerinde toplanmaya başladı.

Onun duygusal mücadelesine kilitlendim ve ... Kendimi tekmeleyebilirdim. "Büyükanne, annem ve Rhylen da iyiler."

Yavaş bir nefes verdi ve yüzümü tekrar kavradı. "Seni rahatsız eden ne?" Başparmağı rahatlatıcı bir hareketle yanağımı okşadı.

"Bakire-" Durdum ve sesimi alçaltarak ormanın etrafına hızlıca bir göz attım. "Büyük teyzemiz az önce bana göründü ve-"

"Bakire ile mi konuştun?"

"-ve lanet olası bir Bolluk İneği bulmam gerekiyor."

Filena'nın gözleri hafifçe kısıldı. "Bir inek mi?"

"Evet, Tuatha Dé Danann'dan Glas Gaibhnenn."

"Demircinin yeşil ... inek mi?" Bu çeviri beni daha da deli gibi gösterdi. Kız kardeşim beni inceledi. "Mantar mı yedin?"

"Keşke." Ellerini yanaklarımdan çekerek avucunun içine dudeen yerleştirdim. "Bunu bana o verdi."

"Bir ... kil pipo mu?" Filena başını eğdi. "Kardeşim-"

"Kulağa çılgınca geldiğimi biliyorum."

"Ses mi? Aklını kaçırmış gibi görünüyorsun."

Ben homurdandım, o da gözlerini devirdi. Ne zaman akli dengesi yerinde değilmiş gibi görünmedim ki? "Sevgilim, sana inanıyorum," dedi ve pipoyu geri uzattı. "Şuradan başla

Başlangıç."

Titreyen bir nefes alarak, ona Bakire'yle karşılaşmama olan tüm olayları anlattım; büyümün nasıl kontrolden çıktığı hariç hepsini. Filena yeteneklerimin derinliğini bilmiyordu. Kimse bilmiyordu. Çoğu George'un benim becerikliliğimle bağlantılı olduğuna inanıyordu. Bu şekilde olmasını tercih ederdim. Değer verdiğim kişiler hayatlarının özel alanlarını *görebildiğimi* bilselerdi? Bu işleri garip ve hızlı hale getirirdi.

Kız kardeşimin kaşları birbirine çatıldı. "Bakire senin Tuatha Dé Danann'dan Cian olduğunu mu söyledi?"

"Evet. Ya da onun büyüüne sahibim. Tam olarak anlayamadım." Bir elimi dağınık saçlarımda gezdirdim, parmaklarım hâlâ titriyordu. Kız'ın kırık kalplerin izini süren şifreli cevabından sonra anlattığı hikâye zihnimin girdabında dönüp duruyordu. "Görünüşe göre Cian, saçma Bolluk İneği'yle birleşene kadar her birkaç yüz yılda bir yeniden ruhlaniyor ve ..." Sözlerim yarım kaldı.

Ve . . . ilk aşkımdan daha parlak bir aşk için yanana kadar.

Glenna'nın gece kadar siyah gözleri zihnimi doldurdu. Ağzının benimkinin üzerine bastırarak "Dostum" diye fısıldadığını hissedebiliyordum ve içimde yeniden bir dehşet oluşuyordu.

Onu bir sonraki nefesimden daha çok istiyordum. Yıllardır istiyordum.

Ama ya onu incitirsem? İşlev bozukluğumla onun mükemmelliğini yok edersem?

Uzun zamandır kendimi başkalarının içinde kaybetmiştim. O asla geleceğimin bir parçası olmadı.

Ailelerimizi yok etmeden asla olamazdı. Ama şimdi . . .

Boğazımı temizleyerek devam ettim. "İki şey Cian'ın kalbini kırdı. Çok sevdiği ineğini kaybetmek ve karısından sonsuza dek ayrı kalmak."

Filena iç çekti. "Ne kadar romantik."

"Hayır."

"Evet."

"Filena-"

"Zavallı Cian," dedi kız kardeşim kocaman sırtıyla, "kalbinin kırık parçalarını bulana kadar dolaşmak zorunda kalıyor."

Kalbimi kır, Cian Merrick. Ama ben seninkini asla kırmayacağım. . .

İçimdeki düğüm sıkılaştı. "Sadece lanet inek için." Lanet olası doğuştan hakkım.

Dudakları kıpırdadı ve gözlerim kısıldı. "Bu peri Bereketli İnek'i nasıl buldun?"

Dramatik bir iç geçirdim. "Bakire, bir cüce cin tarafından yapılmış, bir Kılık Değiştirme Ustası tarafından çalınmış botlara ihtiyacım olduğunu söyledi."

Bir kahkaha patlattı. Evet, tamamen, utanç verici derecede çirkindi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Dilek Ağacı'ndan bir kurdele." "Ohhh . . ."

Kız kardeşime kaba bir hareket yaptım, o da daha yüksek sesle kıkırdadı. "Ve yetenekli bir

Lughnasadh Günü hasır şapkası."

Filena göz kırptı. "Üç krallıktaki herhangi bir Lughnasadh Günü hasır şapkasını süsleyecek *en büyük* meyve ile, öyle mi?"

"Belli ki."

Kız kardeşim yanağındaki bir damla gözyaşını sildi. "Kardeşim, sadece *sen* ölü bir tanrı tarafından bir peri ineği bulmak için ele geçirilirsin ve bunu yapmak için yeni ayakkabılara, kurdelelere ve bir şapkaya ihtiyaç duyarsın."

Onu kucakladım ve kollarımı etrafına doladım, boru avucumun içindeydi. "Sen bir şeytansın."

"Ew, terlisin!"

Ona daha sıkı sarıldım. "Sevgili ineğime güldün." "Eğer beni bırakmazsan-"

"Seni bırakmıyor mu?" Yanağımı başının üstüne bastırdım. "Ben de sana sarılmaktan keyif alıyorum."

"Cian Merrick!"

"Filena Lonan, ancak Rhylen'e, Glenna'ya ya da kimseye inek soygunumdan ya da Bakire'yi gördüğünden bahsetmeyeceğine söz verirsən."

Göğsümü itti ve ben de tutuşumu biraz serbest bıraktım. "Soygun mu?" Kaşlarımı kaldırdım. "Birisi Glas Gaibhnenn'i kaçırmış."

"Doğru."

"Bana söz ver, sevgili kardeşim."

Gözlerimi aradı. "Evet, sana söz veriyorum. Romantik inek soygunu hikâyeni paylaşabilirsin. Şimdi beni serbest bırak yoksa George'a senin için Carran'daki tüm horoz çizmelerini çalmasını söylerim. Tanrıların isteği."

Ağzım gürültülü bir nefesle ayrılırken ellerimi bıraktım. "George'a tanrılar hakkında yalan söylemeye nasıl cüret edersin? Eğer yaparsan sana bir daha asla uyumsuz çorap getirmesin."

"Yine de bu bir yalan mı?" Yüzünü ekşitti.

"İmp," diye dudaklarımı patlatarak noktaladım.

Kız kardeşim alaycı bir gülümsemeyle burnunu kırıştırdı ve ben eridim. Onun zekâsını ve alınganlığını seviyordum. İçimdeki fırtınayı dindirmek gibi bir yeteneği vardı. Onsuz bir hayat düşünemezdim. Biz bir çifttik, o ve ben.

Onu alnından öptüm. "Teşekkür ederim, sevgilim."

"Bana her zaman her şeyi anlatabilirsin," diye karşılık verdi yumuşak bir sesle.

"Evet." Ona tatlı tatlı gülümsedim. "Dedikoduların ve sırların koruyucusu." "Yine de Maiden'ı görmeni kıskandım."

"Tıpkı ona benziyorsun," diye , sesimdeki hayranlığı gizleyemiyordum.

"Benzerlik tekinsizdi."

Filena'nın yüzü asıldı. "Ravenna Blackwing de Batı Kabilesi'nden ayrılmadan önce aynı şeyi söylemişti."

Onu alnından tekrar öptüm. "George'u bulmalıyım ve-"

Bir nefes daha aldım, bu sefer gerçek bir nefes.

Sik çizmeleri!

Onları büyük teyzemizle konuştuğum yere geri bıraktım!

Binlerce düşünce, çalkalanan kafamın çamurunu temizleyen merkezi bir düşüncede çarpışırken gülebiliyordum. Ve biliyordum. Sadece biliyordum.

O iğrenç ayakkabılar cüce cinler tarafından yapılmış. Peri yaramazlıklarıyla doluydular. Muhtemelen onları giyen züppeye başka bir şey, hatta belki de farklı bir renk gibi görünmeleri için büyü yapılmışlardı. Ama diğer herkes için? Onların ne kadar berbat ve zevksiz şeyler olduğunu görebiliyorduk.

George'un moda takıntısı ve kıyafet hırsızlığı... Kılık Değiştirme Ustası olmalı. Bu onun peri dokunuşlu büyüsünün bir parçası mıydı?

"Kampta görüşürüz," diye Filena'ya seslendim ve topuklarımın üzerinde döndüm. Üç adım attım ve durdum.

İnek!

Glenna'nın pişirmek için süte ihtiyacı vardı. Bu tuhaf, zihin bükücü akşamda ilk kez bir umut kıvılcımı hissettim. Kalbimin yaratıcı nabzını canlandırmak için gereken şey buysa, yüz peri ineği avlayabiliyordum. İhtiyacı olan tüm pişirme malzemelerini satın alması için sonsuza kadar para dilenci gösterileri yapardım.

Üzgünüm büyükanne. Küçükler için geyik sütü yok. . . ya da geri kalanımıza, kayan yıldızlara şükürler olsun.

Bir gülümsemeyle tekrar başladım ve durdum.

Sean!

Dönerek kız kardeşimi geçtim ve meşgulmüş gibi davranan gruba doğru koştum. "Meyve toplayıcıları," diye bağırdım yavaşlarken. "Beni görmediniz ya da panik içinde değildim, anlaştık mı?"

İnsanlar mırıldanarak onaylıyor ya da soru sormak için diğerlerine bakıyorlardı. Rhylen'in kabilesindeki herkes artık benim rastgele, saçma sapan yöntemlerime alışmıştı.

Gerçi, hareketlerim nadiren öyleydi.

"Hep birlikte," dedim, ellerimi bir yönetir gibi kaldırarak. "Katılıyorum

..."

"Katılıyorum," diye tekrarladılar.

"Cian'ı ormanda hiç görmediğimi ya da Cian'ın az önce panik içinde olduğunu."

Sözlerimi yankıladılar ve bittiğinde Sean'ın kaşları kalktı. Ona göz kırptım, ardından kışımı seksi bir pozla dışarı çıkarırken buruşuk bir öpücük kondurdum. Filena arkamdan inledi. Sean ise bana bir çilek fırlattı.

Bir kahkahayı ısıtırken. Ağzıma bir dut kaçtı. Küçük topluluk alkışladı ve tezahürat yaptı.

Dramatik bir selamla bir kez daha topuklarımın üzerinde döndüm ve botları bıraktığım yere geri döndüm. Sonra Glenna'ya koştum ama orada değildi. Ya da elbisesi ve etekleri.

"Fingirdek," diye mırıldandım nefesimin altında.

Birkaç dakika sonra, onun korsesi ve benim donumla kampa yürüdüm, kollarımda züppenin horoz engelleyici horoz botları, parmaklarımda dudeen hediyesi, güzel yüzümde alaycı bir sırıtış. Ve George topuğumda.

Bekle. *George mu?*

Rakunum bana baktı, görev arkadaşı. Şimdi ona kızamazdım. Maiden'ın yaramazlıklarıyla hareket ederken olmazdı. Doğrulup kampa doğru savaş yoluma devam ettim.

Glenna benim muzaffer dönüşümü yakaladığında dudaklarımın kendini beğenmiş eğimi daha da yukarı kıvrıldı.

Evet, ödeyecekti.

Ve bunu biliyordu, hemen bir kuzguna dönüşerek kahkahasını bir daldan öttürdü.

Büyükanne gözlerindeki yaşları sildi. "Ben günışığı oğlum," diye hırıldadı, kendisi de gülme krizine girmiş olan Mam'ın yanında.

Glennie'yi görmezden gelerek vagonları Rhylen için taradım. Onu ya da Corbin'i göremeyince, elinde kil pipo olan Owen'ı işaret ettim. "Baçonu kap. Aceleyle tren istasyonuna gidiyoruz."

Büyükannemin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bir gancanagh's dudeen." Garip, süslü pipo mu? Bir Gancanagh'ın mıydı? Elbette, bir Aşk Konuşmacısı sigara içer-

Göz kırptım.

Büyük teyzem bunu öneremezdi.

Bakire bana bu pipoyu hiçbir açıklama yapmadan verdi.

Ve Anne de bir bereket tanrıçasıydı. *Hayır.*

Ben olsam bu olasılığı irdelemezdim. En azından şu anda.

"Ormanda bir Aşk Konuşmacısı ile mi karşılaştın, delikanlı?" Büyükanne yüzümü inceledi. "Ona dokundun mu?"

Bakışlarım yavaşça Glenna'nın kuzguni formuna kaydı ve sııttım. "Fem Beyefendi, ben ondan daha fazla kalp kırmadan önce dallardan inse iyi olur."

Ve bu tehditle eteğini ve korsesini kaptım, sonra tren istasyonuna doğru döndüm, kalçalarımı şakacı bir şekilde "siktir git!" diye bağırarak bir ritimle salladığımdan emin oldum.

Glenna gürültülü bir önümden uçu. Evet, kesinlikle ödeyecekti.

OceanofPDF.com

CHAPTER SEVEN

Glenna Lonan

OWEN bançosuyla sıradan bir Traveler melodisi çaldı. Fenerle aydınlatılmış yüzünün bir kısmına ferforje ve vitray tonozlu çıkıntıdan desenli gölgeler düşüyordu. Kahverengi çizmesinin yıpranmış burnu, coşkulu ritme uygun olarak tıkırdıyordu.

Garip fae dudeen avucumun içinde duruyordu. Kimse Aşk Konuşmacısı'nın ünlü peri piposunu tesadüfen . Ya da Caledona Ormanı'nda sihirli bir şekilde ortaya çıkan bir gösteri malzemesini almaz.

Cian böyle bariz peri oyunlarına kanmayacak kadar zekiydi.

Ölümlü kadınlar, yaşlı bir beyefendi gibi pipo içen bir erkeği gerçekten baştan çıkarıcı bulurlar mı? Yoksa bu eski moda bir düşünce miydi?

"Ballykiln'e giden 7:45 treni için son binış çağrısı," diye anons etti elinde hoparlör olan bir işaretçi merkezi bir platformdan. "Herkes binsin!"

Yolculardan oluşan bir kaleydoskop durduğumuz yerden hızla geçti. Şık takım elbiseli erkekler, paçavralar içindeki kadınlar, ipekli giysiler içindeki çocuklar, geleneksel ya da ölümlü kıyafetler içindeki Fair Folk.

İşaretçi bir pano kaldırdı, kronometresini kontrol etti, ardından bir kurşun parçasıyla zaman çizelgesine bir işaret koydu.

"Seren'e giden saat 8 feribotu beş dakika içinde kalkıyor!"

Trenin bacasından buhar tısladı ve yoğun bir sis içinde istasyona yanaştı. Birkaç saniye sonra, feribotu istasyondan kaldıran buhar kazanı mekaniği

Seren'in yüzen adasına giden rıhtım, trenin aksine gaz lambalarının altında parıldayan buharlı bir bulut saldı.

Tuhaf. Yine de, Seren'in Carrion Suç Sendikası tarafından yönetildiği ve buhar mekaniği ve büyü ile ayakta kaldığı düşünüldüğünde, belki de büyü yanılması çok şaşırtıcı değildi.

Owen sinirli sinirli bakan gözlerimle karşılaştı ve kaşlarını çattı. Cian neredeydi? "Hazırlıklar" için tren hangarının duvarının etrafında kaybolmuştu. Owen sessiz bir kahkaha atıp başını salladığında arkamı dönmeye başladım. George bir pençesinde siyah bir kurdele, diğerinde küçük beyaz bir şemsiyeyle koşturarak yanından geçiyordu.

Yukarıdaki yıldızlar, o adamın kibri benimkinden daha kötüydü.

Yavaşça nefesimi verdim ve kolumu ortama doladım. Halka açık bir performans sergilemedim. Şarkı söylememe rağmen müzik bile yapmadım. Spot ışıkları altında yaşamayı değil, ellerimle çalışmayı, şekerlemeler yaratmayı tercih ederdim. Ama Cian'ın bahsini kabul etmiştim - hayır, Cian'ın bahsine *girmiştim*.

Aptalın tekiydim.

Tren uzun bir düdük çaldı ve ben sıçradım. Bir sonraki saniye, motor ileri doğru sarsıldı ve istasyonun üzerinde başka bir bulut dalgalandı.

Dişlerimi sıkarak Cian'ın kaybolduğu yere doğru döndüm. Acele etmezse, bu gösteriyi başlatmak için o kıcı yuvarlak kulaklarından sürükleyerek dışarı çıkaracaktım-

Çıkıntının süslü ferforje duvarının etrafında bir şemsiye açıldı.

Nihayet!

Dağınık sarı saçları hafif bir sonbahar esintisiyle dalgalanırken başını kaldırdı ve ... ve ...

... *Áine'in güneşleri* ...

Baş döndürücü bir telaş vücudumu gıdıkladı.

Gerçekten de hayatta Cian Merrick kadar güzel bir yaratık yoktu.

Sanki bir Kuzgun Halkı erkeğiymiş gibi, ay ışığıyla parlayan çelik gözlerinin etrafına kül bulaşmıştı. Koyu kırmızı ruj dudaklarını kaplamıştı. George'un aşırıldığı siyah kurdele şimdi boynunun yan tarafına cilveli bir fiyonkla bağlanmıştı. Benim askısız korsemi giymişti, korsesi yoktu. Eteğim ve kombinezonum, çoraplı baldırımın skandal yaratacak bir şekilde görünmesi için yanlardan yukarı doğru kaldırılmıştı.

Kutsal Yıldızlar Anası, tekrar tekrar acı çekerek ölüyordum.

Cian önümde yavaşladı ve şemsiyesini başının arkasında döndürdü.

Tenim çok sıkıydı. Nabzım çok sert, çok hızlı atıyordu.

Bana tam olarak bakmadan, Rhylen'in silindir şapkasının kenarını kavradı ve daha açılı bir şekilde alnımın üzerine eğdi. " bir arsız beyefendi," dedi göz kırparak. "Pipo?"

Parmaklarımı açtım, ilk başta bunu yaptığımın farkında bile değildim.

George aynı anda Cian'a büyük bir akçaağaç yaprağı uzattı, sonra da koşarak uzaklaştı.

"Önce kalabalığı ısıtacağım." Yaprakı kullanarak platformun etrafındaki çeşitli kapılardan geçen ölümlüleri işaret etti. "Burlesk mizah, değil mi? Klas ama müstehcen bir şarkı ve dans gösterisiyiz."

Bir elf ölümlü tarafından vurulabilir mi? Buçukluk çarpmış olabilir mi?

Lovestruck.

Aşık olmuştum.

"Bana böyle bakmaya devam et, Fem'in Beyefendisi," diye mırıldandı Cian, hâlâ gözlerime tam olarak bakamıyordu, "ve sen de yaşlı Rhylee Lo için kalp kırmak yerine herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle 'Cian, sen bir seks tanrısısın' diye bağıryor olacaksın."

Bu beni büyümden kurtardı. "Rhylen?" "Gelire ihtiyacımız var."

"Saat 8 feribotu Seren'e doğru yola çıkmıştır," diye duyurdu işaretçi. "Gecenin son feribotu kırk beş dakika sonra."

Feribot sisin pırlıtsı içinde limandan ayrıldı ve buhar gücüyle çalışan bir ray üzerinde anakaranın üzerinde yükselmeye başladı.

Cian işaret parmağıyla çenemi kaldırdı. "Kahraman olmaya hazır mısınız?" "Tüm bunlar kabile için mi?"

"Ve bahisler için." Yakınına eğildi. "Sevgilim, senin savaş kurdelen benimkiyle boy ölçüşemez." Siyah satenden bir kuyruğu omzunun üzerinden geçirdi ve ben alay ettim. "Şimdi," diye mırıldandı, arkasına yaslanarak. Akçaağaç yaprağını serbest elime yerleştirdi. "Bunu 'Aşk Konuşmacılarına Kurbanlar' yazan bir tabelaya dönüştür ve kâbusların horoz çizmelerine yasla." Başıyla George'un kırmızı deri canavarlardan birini yüzünü buruşturan Owen'ın önünde sürüklediği yeri işaret etti.

Bir kahkaha patlattım; kendimi tutamadım.

"Altın küpümüz," dedi kendini beğenmiş bir sırıtışla. "Bir cüce cin tarafından yapılmış"

Gözlerim botuma geri döndü. Küçüklüğümden beri bir cüce cin görmemiştim. Ama şimdi Cian'ın ne önerdiğini anlayabiliyordum. Peri yapımı olduğuna dair tüm işaretler vardı. Dikişli horozdaki düğümlerin hecelendiğine dair tüm kombinezonlarım üzerine bahse girerdim.

Tenimi bir ürperti kapladı. "Bunların iyi şans getirdiğini nereden biliyoruz?"

Cian saha kalktı. "Georgie Dirty Paws'ın hırsızlık yöntemlerini sorgulamaya nasıl cüret edersin?" Rakun onun "masum" koyu renk gözlerini fark etmemi bekledi. Sessiz bir kahkaha attım. Eğer bir kurabiyem olsaydı, ona bir parça verirdim, sevimli küçük şey.

Omuzlarım bir çentik sarktı.

Yıldızlar, yemek yapmayı ne kadar özlemişim.

Bu gösteriyi yola çıkarsak iyi olur yoksa - artık tekerleklerimiz dolaşmadığına göre ne demiştik? İç çekerek yaprağa odaklandım. Sıcak bir sihir damlası parmaklarımdan aşağı indi ve kafamın içinde dönmeye başladı. Yaprak, köy vitrinlerinde gördüğüm türden, boyalı küçük bir ahşap tabelaya dönüştü. George yanımda belirdi ve pençelerini kaldırdı. İllüzyonlu yaprağı ona uzattım. Çalışkan adam. Bu rakun her zaman tam da ona ihtiyaç duyulduğu anda ortaya çıkardı, tıpkı Cian gibi.

Kaşlarım birbirine çarptı.

Güzel öküzden bahsetmişken, Cian ölümlü yolcuları incelerken şemsiyesini tekrar döndürdü.

Bir adam yanından geçerken yavaşladı, Cian'ı tiksinti ve merakla süzerken kaşları çatılmıştı. Cian kül rengi gözlerini ona dikti, ağzının kenarlarında cilveli bir gülümseme belirdi ve ölümlüyü tepeden tırnağa süzdü. Sonra, aynı derecede dramatik bir şekilde, Cian'ın gümüş bakışları tekrar benimkilere döndü ve yoğunlaştı.

Beni mi okuyordu? Onun buraya gelmesini kıskanıp kıskanmadığımı görmek için mi? O yargılayıcı yabancıya ters ters bakmak istedim. Ama Cian onun savunması dışında başka nedenlerden dolayı kızdığımı düşünebilirdi.

"Kıskanmıyorum," dedim onun yerine.

Cian o çocuksu, yaramaz sırıtişıyla gülümsedi. "Birazcık öylesin."

"Onu mu istiyorsun? Yoksa beni mi istiyorsun?"

"Fem'in beyefendisi," diye fısıldadı kabaca, yaklaşarak. "Senden istediğim . . . kaybetmeni."

Nefesimin altında kıkırdadım. "Owen," diye bağırdım ve o da onaylarcasına çenesini kaldırdı. "Onun ölümlü kıcını tekmelemek için bir şarkı!"

Bançoda çaldığı ezgi daha canlı bir melodiye dönüştü. Cian homurdandı. "Pastacı cadaloz."

"Tawdry Trollop."

Sözcükler dudaklarımdan henüz çıkmıştı ki, geri adım atıp biraz daha tiz ve boğucu bir sesle, "Bayanlar ve baylar," diye bağırdı. "Peri çocuğun *gülümsemesine* dikkat edin çünkü kalbinizi kıracak."

Gelenler ve gidenler yavaşladı.

"Dikkat edin ölümlüler," diye tekrar seslendi, müziğin ritmine uyarak gezginlerin yanında hareket ediyordu, kalçaları tüm hızıyla sallanıyordu. "*Onun* aşk itiraflarına kanmayın!"

Sinirlerim orta yerimde şiddetli bir şekilde uğuldadı. *Gösteri zamanı.*

Gancanagh piposunu ağzıma götürerek titreyen elimi cebime soktum ve Cian'ın Owen'ın yanında durduğu yere doğru kasıla kasıla yürüdüm.

"Siz oradakiler" -Cian bir çifti işaret etti, sonra beni gösterdi- "onun ballı diline direnmezseniz aklıktan hasta olursunuz."

"Tatlı olan tek şey dilim değil," diye cılveli bir ses tonuyla benim yaşlarımda bir grup kıza takıldım. Kıkırdadılar ve eldivenli ellerinin arkasından birbirlerine fısıldadılar.

Arkalarındaki çok daha yaşlı bir kadının nefesi kesildi. "Utanmalısın."

"Owen." Müzik aniden durdu. Sessizlik artık bir spot ışığından daha parlaktı, hâlâ titreyen elimi ağzımın yanına koydum, sanki bir sırrı paylaşıyormuşum gibi, sonra da Cian'a sinsice bir işaret yaptım. "Buradaki tek utanmaz aşüfte İnsanoğlu'nun Leydisi."

Dramatik kış kalabalığa abartılı, müstehcen bir göz kırptı. Owen mizaha katkıda bulunmak için çok bilinen müstehcen bir bar şarkısını tıngırdattı. İnsanlar cevap olarak güldü.

Yaşlı kadın kükredi ve muhtemelen yakınlardaki lüks bir hana gitmek için arabaların bulunduğu peronlara doğru tepindi. Birkaç kişi daha onun peşinden gitti ama onların ahlaki gösterileri sadece daha fazla meraklı izleyicinin bize doğru gelmesine hizmet etti. Gecenin son vapurunu beklerken yapacak başka bir şey yoktu zaten-

Ağzım açık kaldı.

O çocuk harikaydı.

Yine sinsi sinsi dolaşmaya başlayan Cian, özel dikim takım elbiseli ve ipek silindir şapkalı genç bir adama bakarken dudağını ısırды. "Siz, bayım," diye mırıldandı ve elini adamın pazusuna koydu. "Dikkat edin..."

Ölümlü çekingен bir ifadeyle göz kırptı. Cian daha yakına eğildi ve etraflarındaki kalabalık sessizleşti. Yoldan geçen yarım düzine kişi daha neler olduğunu görmek için durdu.

Parmaklarını ölümlünün kolunda gezdiren Cian, dikkatleri göğsüne çekmek için bir nefes aldı ve ardından sahnede fısıldadı: "Ona ve *sadece* ona sahip olmazsan kalbin kırılacak."

Cian'ın elini adamın kolundan çektim. "*Ben* varım, Aşk Konuşmacısı." Pipoyu Cian'ın burnuna hafifçe vurarak ekledim, "*Sen* değil."

Kahretsin, parmağımı
kullanacaktım. Cian'ın dudakları
seğirdi.

O daha şaka yapamadan, "Çoğu kadın onlara ... *büyük pipomu* gösterdiğimde bayılıyor" diye takıldım.

Owen daha önce çaldığı müstehcen bar şarkısına geçti ve kalabalık bir kez daha kahkahalara boğuldu. Akşam geç saatlerde Seren yolcuları daha gürültülü bir gruptu. Cian'ın da *bildiği* gibi biraz daha gençtiler.

"Fem'in kibarlığı," diye mırıldandı Cian. Owen çalmaya ara verdi. "Delikanlıları kendimden geçirmek için *büyük pipomu* göstermeme gerek yok. Her parçam *ilahi*."

Eğer bir kez daha ben bir yarı-tanrıyım şakası yaparsa, iki elimle alnına fiske vurabilirim.

"Sadece yarınız öyle, sevgilim." Cian ve Owen tekrar bir melodi çalmaya başlamadan önce kolumu büyük bir hareketle salladım. "Bayanlar ve baylar, buçukluk peri kızının gülümsemesine dikkat edin, o-"

"Senden daha çok kalp kıracak." Cian arkasındaki şemsiyeyi döndürdü ve onu yiyen topluluğa bir öpücük kondurdu.

"Öyle mi?" Ölümlü kızlara bir sırıtiş attım. "Eğer bir hanımefendi koluma dokunursa, *ballı* dilimi özleyecektir."

"Eğer bir beyefendi saçlarıma dokunursa, *zonklayan* aşk itiraflarımdan acı duyacaktır."

Sacı mı?

Yabancıardan *saçını* düzeltmelerini mi istiyordu? Parmaklarım yumruk şeklinde kıvrılmaya başladı. "Kurallarımızda bu yoktu," diye fısıldadım sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle.

"Kafa, yüz . . ." Gülen gözlerinde fesatlık parlıyordu. "İlk ceza." Bu üç kelimenin verdiği zevkle derimin altında bir ateş tutuştu. "Kıskançlık sana yakışmıyor, Glennie Lo." Owen'la sahte nişanı hakkında bana söylediği sözler.

Delikanlı daha sonra yastığına sarılıp ağlayacaktı.

"Erkeklerin hanımı," diye mırıldandım, "bahisler."

"Fem'in beyefendisi, bahisler."

Kalabalığın baldırını görebilmesi için eteklerini savurarak, bir grup erkeğin izlemek için toplandığı yere doğru zıpladı. Erkekleri sayar gibi işaret etti, sonra birinin üzerinde durdu. Cian parmağını adamın çenesinin altına yerleştirdi ve sanki onu öpecekmiş gibi yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı. Adamın gözleri büyüdü ve geri adım attı. Yanındaki arkadaşı uzanıp Cian'ın saçını okşadı ve grubu güldürdü.

"Sevgilim," dedi Cian arkadaşına, "kafayı sevdiğimi itiraf ediyorum" -komik bir ritimle durakladı- "bir stout birasıyla."

Adamlar sırtarak bu müstehcen şakayı takdir ettiler.

Cian toplantı boyunca ilerledi ve kendisine izin veren birçok erkekle etkileşime girdi.

Onun önderliğinde kalabalığa doğru ilerledim. Bir şey söylememe bile gerek kalmadan kızlar uzanıp koluma dokunmaya başladılar; zavallı küçük elf ölümlülere çarpmıştı. Bazen neredeyse çok kolay oluyordu.

"Uzun, ipeksi saçların çok tatlı," diye mırıldandım birine.

Bir diğerinin kızaran yanağını okşadım ve sahnede fısıldadım: "Dudaklarının koyu şarabı mavi gözlerindeki gökyüzünü ortaya çıkarıyor."

"Pembe elbisenizin kalıbı çökmüş pastadan daha tatlı."

Parmaklarımın her dokunuşunda ballı bir iltifat ettim.

Birkaç kız kolum yerine gancanagh'ın piposuna dokundu, kıkırdamaya başladılar ve ben de onlara baştan çıkarıcı bir göz kırptım.

"Seren'e giden son feribot on dakika içinde kalkıyor!" Cian ve ben toplantı boyunca göz göze geldik.

"Bayanlar ve baylar," diye şarkı söyleyerek Owen'a doğru ilerledi. "Yollarımızı ayırırken kırılan kalbinizi rahatlatacak tek bir çare var. Evet, peri pazarlığımızı tersine çevirmenin tek bir yolu var." Beklenti dolu bir sessizlik oluştuğunda devam etti. "Aşkla Konuşanlar'a kurbanlar." Horoz çizmelerini işaret etti ve kalabalık bir kez daha kahkahalara boğuldu. "Paralar, mücevherler, un çuvalları, şeker fiçileri . . ."

Sessiz bir nefes aldım.

Fırın malzemeleri mi istiyordu?

Göğsümde öfkeyle çarpan organımda bir çatlak oluştu. "... viski şişeleri. Dilek Ağacı'ndan bir kurdele de iş görür."

Kaşlarım havaya kalktı. Bu adam benimle savaşmak için bir Dilek Ağacı kurdelesine ihtiyaç duyacak kadar kibirli miydi?

Cian bir kez daha altın küplerimizi işaret etti. "Sol çizme Erkek Hanımefendi'ye, sağ çizme Kadın Beyefendi'ye."

Kimse kımıldamadı.

Ama kimse de gitmedi.

Nabzım kulaklarımda yüksek sesle atıyordu. Belki de genç kalabalığı yanlış değerlendirmiştik. Paralı olabilirlerdi ama bu Seren'e seyahat ederken yanlarında yeterince para getirdikleri anlamına gelmiyordu.

Dudeen'i cebime soktum, seyircilerimiz dışında her yere baktım ve . George gezginlerin arasından geçerek gölgelerin arasına daldı ve Owen'ın arkasından koşarak ferforje duvarın etrafından dolandı, pençelerinde bir şişe diş pudrası ve bir kadın bornozu vardı.

Birileri meşgulmüş.

"Glenna . . ." Cian fısıldadı ve bakışlarımı kaldırdım.

En çok flört ettiğim kızlar ellerinde cüzdanlarla koşarak yanıma geliyorlardı. Çizmelerime birkaç bozuk para bıraktılar. Biri kurban etmek için buklelerinden gümüş bir toka çıkardı. İşlerini bitirince kol kola vapura doğru yürüdüler. Diğerleri de hemen ardından adaklarla öne çıktılar.

İlk başta o kadar şaşırmıştım ki, Cian'ın bana nasıl sırtıttığını neredeyse kaçıırıyordum. İşe yaradı.

Cian'ın bozuk para dilencisi şovu gerçekten işe yaradı!

Gözlerimin arkası yaşlarla doldu. Kardeşimin sürüsüne yiyecek almak için maaşı olacaktı.

Ve belki yarın yine başarılı olursak, ben yeniden yemek yapmaya başlayabilirim.

CHAPTER EIGHT

Cian Merrick

Kurban edilmiş yıllanmış viski şişesini ağızıma götürdüm ve Rhylen'a uzatmadan önce ağır ağır içtim. Haftalardır ilk kez yalnızdık. Kampın kenarında oturduğumuz yerden çok uzak olmayan bir yerde, peri kanatlarının uğultusu geceye serenat yapıyordu. Uzaktan bir baykuş ötüyordu. Ve üstümüzde çıplak ağaç dalları sallanıyordu.

Yine de görüşümde her şey sallanıyordu. Önce arkadaşlarla başka bir şişe kurban edilmiş viski içmiştik. Corbin, Bryok'u depodan çalmam ve kokuşmuş çükünü yürüyüşe çıkarmam için beni cesaretlendirmeden önce. Eski prensin sevimli, iğrenç, bıyıklı kafasını okşadım ve Rhylen'ın homurdanmasına neden oldum. Hepimiz onun boynunu kırmak istiyorduk. Gerçi bunu yaparsak kızlar bizimkini koparırdı.

Ne yazık ki, şakalar yapmak zorunda kalacaktı.

George gecenin gölgeleri arasından yanımda belirdi. Onun şekli kırıştırdığım gözlerim için biraz bulanıktı. Küçük pençeleri kucağımdaki çiçek tacının içinden gümüş bir kılıf düşürdü, Mam için sarhoş halimle örmeye çalıştığım taçtı bu. Sessiz bir kahkaha atarak, yabani mor asterlerden oluşan basit çelengi başımın üzerine yerleştirdim, sonra da ... sigara tabakasını aldım. Kapağını açtım ve yarım düzine sarma sigarayı görünce neredeyse inleyecektim. Pofuduk delikanlıya teşekkür etmek için ağızımı açtım ama o gitmişti.

Rhylen arpık bir gülümsemeyle kibrit kutusunu kaldırdı. Tek kelime etmesine gerek yoktu. George onları da çaldı, Tanrı onu korusun.

Dudaklarımın arasına bir sigara yerleştirdim ve Rhylen bir kibrit çaktı. ne doğru eğilerek yanana kadar dumanı çektim ve i çektim. Bir sigara ve bir şişe viski - mkemmek.

Neredeyse mkemmek.

Başım Rhylen'in kucağına yaslanana kadar zarif bir kavisle geriye düştüm. Parmaklarım onunkileri aradı ve benimkilerle birlikte karnımın üzerinde düğümlendi.

şimdi mükemmeldi.

Rhylen nefesinin altında kıkırdadı. Bu geceden beri hâlâ sarmalanmıştım. Eteklerin bacaklarımın etrafına düşmesi bir battaniye gibiydi. Hoş, rahatlatıcı bir duyguydu. Gerçi şimdi Glenna'nın korsesini giyyordum. şafağa yakın hava kampta kolsuz dolaşmak için çok soğuktu.

"Konuş benimle," diye mırıldandım.

Bu geceki gelir için bana teşekkür etmeyeceğini biliyordum, doğrudan değil. Fae'ler teşekkür etmek için ölümlü ifadeler kullanmazlardı. Sözcükler onları gelecekteki bir iyiliğe borçlu kılacak bir pazarlığa bağlardı. Ve Rhylen bana güvenmiş olsa da, bu bir perinin tarzı değildi.

"Ben . . . Bunaldım." Kardeşim viskisinden bir yudum daha iti, sonra başını bir ağaca yaslayıp yıldızlara baktı. "Fiachna imparatorluğunu yerle bir etmeye o kadar kararlıydım ki, fkemin küllerinden yeni bir kabile kurmanın lojistiğini tam olarak düşünemedim."

Kabilesine de henüz bir isim vermemişti.

Kuzgun Halkı'nın kamptaki görüntüleri zihnimden son srat geçti. Duygularının ve içsel düşüncelerinin etekleri önümdeki dikişlerde yırtıldı ve Rhylen'in yüksek sesle konuşmaktan korktuğu şeyi çabucak anladım.

"Hayatımız boyunca hissetmeye zorlandığımız utançla savaşmayı senden korkmakla karıştırma." Başparmağımı parmaklarının üzerinde gezdirdim. "Sürünüz şartlanmadan dolayı gözlerini indiriyor ve başka tarafa bakıyor."

Rhylen'in boğazı düğümlendi. "O utanç," diye fısıldadı, "içimde hâlâ yanan farklı bir ateş."

"Evet." Sigaranın küllerini bizden uzaklaştırmak için döndüm ve Bryok'un l bakışlarını bir an için değerlendirdim. "Buradaki çoğu kişi hâlâ Braelin ve diğer eski orta rtbelilerin gözleriyle karşılaşmaktan korkuyor. Sorun siz değilsiniz, reis."

Alt dudağını bir an için ağzına götürdü. "Glennie'yle bu gece yaptığınız şey-" sesi takıldı ve gözlerini kırıpıştırdı. "Glennie'yle

Sadece kampı beslemek istiyorum. O eski felly'lerin ve kölelerin her gün ziyafet çektiklerini görmek içimi acıtıyor. I . . ." Yine kalın kalın yutkundu. "Bizimkilerin seyis çadırında açlıktan ölmek üzere olan köpekler gibi yemek yediklerinin anısı damarlarımda alev alev yanmaya devam ediyor." Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Yemek vermemek bana kendimi o hükümetlerden farksız hissettiriyor."

Bunu hissettiğini *biliyordum*. Kampın kurulduğu ilk tam günden beri bunu onda *görüyordum* - kelimenin tam anlamıyla hayatta kalmak için hiçbir şeyimiz olmadığını fark ettiği an. İnekler, tavuklar, domuzlar ve çiftçilik malzemeleri için Seren'e uçup pazarlık yapmayı tartıştı. Ancak arkadaşlar beklemeye ve önce işportacılığın hayvan ve yem satın almak için yeterli parayı getirip getiremeyeceğini görmeye karar verdiler. Lisansımız onaylandıktan sonra Filena fal bakmaya başlayabilirdi.

Ancak Carran Krallığı, keskin çakıl taşları üzerindeki bir salyangozdan daha yavaştı.

Rhylen gülümsemeye devam etti ve o şakacı, alaycı tarzıyla herkesle etkileşime girdi. Kurulum ve yıkım ekibine de aynı sabır ve kibarlıkla liderlik etti. Ama o utanç, o hor gördüğü şeye dönüşme korkusu vücudundaki her gergin kası işaretliyordu.

O ezici korkuyu, o mide bulandırıcı utancı yakından biliyordum.

Glenna'nın yanağındaki sıyrık görüş alanımı doldurdu ve babamın kafamın içindeki öfkeli sesini ittim. Hamish hayatımın hiçbir parçasını hak etmiyordu, kendimden nefret etmemi bile.

Rhylen'in yanağından bir damla gözyaşı daha süzüldü.

"Para dilencisi gösteriniz," dedi elini nazikçe sıkarak, "insanların itibarını geri kazandıracak. Artık dilenci olmayacağız."

Kahretsin, şimdi de gözlerim buğulandı.

Onu tam olarak görebilmek için başımı çevirdim ve orman biraz eğildi. "Termit unundan ekmek yememek için ne kadar gerekiyorsa o kadar kışımı sallayıp bileklerimi göstereceğim."

Rhylen yüksek sesli bir kahkaha atarak başını geriye attı.

Ve lanet olsun, bu manzara karşısında eriyip bir su birikintisine dönüşebilirdim.

"Yine de benim için bir geyik sağ, Rhy-Rhy." Alt dudağımı ısırdım ve o yine güldü.

Yakınlarda yaprakların çıtırtısı duyuldu ve Rhylen'in başı yana savruldu. "Glenna ve Filena," diye fısıldadı.

Kız kardeşlerimizin isimlerinin kafiyeli olması beni asla eğlendirmezdi. Glenna'nın şakalarının intikamını almak için onu kızdırmamazlık da edemezdin.

Sigarayı dudaklarımın arasında sallandırırken, Rhylen'in elindeki viskiyi almak için döndüm ve kendime doğru yerleştirdim. Sonra aynı eli tuttum ve parmaklarını saçlarımın içine, çiçek tacının üstüne taradım. "Saç tellerinle oyna, sevgilim."

Bir kahkaha daha attı ama itaat etti.

Kızlar önümüzde yavaşladı. Bir duman üfledim ve masum gözlerimi kaldırdım.

Kız kardeşimin dudakları yana doğru kıvrıldı. "Dedikodu yapıyor ve birbirinizin saçını örüyorsunuz, öyle mi?" Gri gözleri tahnit edilmiş kokarcaya kaydı. "Onunkini de mi örüyorsun?"

Glenna benim ve Rhylen'in karnımdaki düğümlenmiş ellerini, sonra da onun saçlarımın uzun tutamlarını nasıl düzelttiğini düşündü.

"Rhylee Lo saçımı örmeye bayılıyor," diye yarı mırıldandım, "bir yandan da bana en karanlık kuş sırlarını anlatıyor."

Glenna Rhylen'in parmaklarının ritmine sabitlenmiş, çenesi ileri geri hareket ediyordu.

"Cian'ın saçları çok ipeksi," diye mırıldandı Rhylen. "İçimdeki sırların dökülmesine neden oluyor, gerçekten." Gözlerimiz kilitlendi ve kardeşim kaybetti. Yüzünü hiç düzgün tutamazdı. Viski de yardımcı olmamıştı.

Glenna sigarayı ağzımdan kaptı ve kendi sigarasına yerleştirdi. Skandal dolu bir nefes çektim. "Pie harpy!"

"Karı kılıkklı," diye karşılık verdi.

O rekabetçi gülümsemesiyle sırtarak viskiyi çalmak için eğildi ve ben de şişeyi kaptım. Glenna elime vurdu ve şişenin boynunu daha sıkı kavrayarak homurdandım.

İnce kaşları kalktı.

Gözlerimi kısmıştım-

Dudaklarının arasında dengede duran sigaradan kül düştü. Tam zamanında sıyrıldım ve çarpmanın etkisiyle homurdanan Rhylen'a çarptım. Turuncu közler uzandığım çimlerin üzerinde göz kırptı. Glenna'nın gözleri sadece bir anlığına dehşetle açıldı. Sonra viskiye doğru kaydılar.

Mantarlı şişe yan yatırılmıştı.

İkimiz de üzerine atladık ama onun ayık kıcı daha hızlıydı.

Kız kardeşimin gıdaklamaları etrafımızdaki ormanı dolduruyordu ama Glenna'nın ulumaları daha gürültülüydü.

Bir hırıltıyla Rhylen'in kucağından kalkıp ayağa kalktım.

"Kahretsin," diye nefes aldı, sonra Filena'nın elini kavradı ve onu koşmaya sürükledi.

Düzgün bir kovalamaca yapamayacak kadar sarhoştum. Ama hepsine lanet olsun. Birkaç saniye sonra kızlar karanlık çevrede kayboldular.

Rhylen'in yanındaki ağaca yaslandım. "Lanet Kuzgunlar," diye homurdandım.

Ağzının bir köşesi yukarı kalktı. "Bu sefer seni kırbaçlamadı." "O viski benim mutlu pastamdı." Muhtemelen şimdiye kadar içtiğim en iyi şeyeydi.

Rhylen bir iniltiyle ayağa kalktı, sonra bana elini uzattı. "Bakalım başka ne tür mutlu belalar bulabiliriz."

Elini tuttum ve beni kucaklamak için yukarı çekti. "Seni seviyorum kardeşim," dedi usulca.

Başımı omzuna yasladım ve o da beni daha sıkı tuttu. "Sen o hükümetler gibi *değil*, Rhy."

"Aç karınlar umursamaz."

"Sürünüz aradaki farkı biliyor."

Birkaç saniye sessiz kaldı. "Evet, belki."

Geri çekildim ve yüzünü avuçladım. "Öyle, reis." Gözlerimiz buluştu ve ... ilk kez zihnim bilgi ile dönmedi. Artık saklamaya çalıştığı her şeyi biliyor muydum? Göğsümde bir sıcaklık belirdi ve alnımı onunkine yasladım. "Ben de seni seviyorum kardeşim."

Birkaç dakika sonra kampa girdik, Bryok bir kolumda kucakta, diğer kolum Rhylen'inkine dolanmış, o da Filena'nın yanına oturmak için ayrılanlara kadar. Braelin de dahil olmak üzere kızlar viskileri birbirlerine uzatıp duruyorlardı ve ben bir gülümseme patlattım. Kız kardeşim yeterince sık içki içmezdi.

Glenna omzunun üzerinden bana baktı ve kalbim bir an durdu. Ateş ışığı tenini öpüyor ve gece yarısı saçlarında titreşiyordu. Bu gece o kazandı. Seyirciler arasında erkeklerden çok kadınlar vardı. Ya da benim gibi birine para feda etmek için düğmeli, ölümlü erkeklik kavramlarına gülüp geçmeye istekli erkekler.

Kamptaki diğerleri kollarımdaki Bryok'a baktı. Ama sadece bir saniyeliğine.

Lanetli, tahnit edilmiş bir Kuzgun prensi taşımak yine de bir toplantıya getirdiğim en tuhaf şey değildi.

Aster çiçeği tacını başımdan çıkarmak için kokarcayı yere bıraktım ve Mam'a doğru birkaç sallantılı adım attım. "Senin için," diye mırıldandım ve sarkık çelengi dalgalı sarı saçlarının üzerine yerleştirdim, sonra yanağından öptüm. "Bu geceki Peri Kraliçemiz."

Kırmızı kardinali Edna, omzundan onaylarcasına cıvıladı ve küçük bir taç yaprağını nazikçe çekiştirdi.

Bana tatlı tatlı gülümsedi. "Çok naziksin, aşk böceğim."

Aşk.

Aklım o tek kelimeye takıldı. Büyükanne doğru döndüm. "Genç hayatında kaç tane Aşk Konuşan boru gördün?"

Büyükanne güldü. "Benim adil payım." Göz kırparak bitirdi ve ben de sııttım. Pis yaşlı tavuk.

Eteklerimi kaldırarak onun ve Mam'ın yanındaki kütüğün üzerine eğildim, kokarcayı kucağıma aldım ve George yanımda belirlediğinde sevimli, iğrenç kafasını okşamaya başladım. "Evet, sen de." Delikanlı kucağıma tırmandı ve Bryok'a sarılmadan önce kollarını boynuma doladı. Kirli Pati Georgie'nin boğucu sarılmaları ona sonsuz acılar çektirsin.

Dikkatimi büyükanne vererek sordum: "O zaman Gancanagh gerçek miydi? Bir peri masalı değil miydi?"

"Evet, onlar gerçek," dedi ve dizimi okşadı.

Kaşlarımın arasında bir çatıklık belirdi. Onlar gerçek, değillerdi. Lanet olsun. O ve Mam birbirlerine hızlıca baktılar, kanat çırpın kafamın kaçırmadığı bir bakıştı ve midem düştü. "Ve her zaman pipo mu içerler?"

"Sigara içmek onun tehlikeli, pervasız güzelliğine katkıda bulunuyor, evet. Sigaralar yeni, delikanlı. Bir ölümlü icadı."

Annem bana öyle yoğun bakıyordu ki kollarımdaki tüyler diken diken oldu. "Bütün gancanagh'lar yırtıcı değildir, aşk böceği. Ya da kalp kırarak ölüme neden olmazlar. Bazıları dokundukları kişilere sevgi ve ışık saçar."

Kaşlarımın arasındaki çatıklık derinleşti. "Ormanda boruya rastladım."

Büyükanne bacağıma tekrar okşadı. "Para dilencisi gösteriniz için mükemmel bir dekor."

Annemin gözleri bana kilitlenmişti. Gerçeğin tamamını söylemediğimi biliyordu. Ya da belki de sarhoş bir adamın, özellikle de damarlarında Hamish'in kanı dolaşan birinin yanında olmak onu tetikte tutuyordu. Kirpiklerimin altından Glenna'nın güzel yüzündeki çizdiği inceledim ve yanağımın içini ısırđım.

Gidip Mam'ı rahat bırakmalı mıyım? Etrafta olmazsam kendini daha güvende hisseder mi?

Bunu öğrenmek için kahin yeteneğimi kullanabilirdim ama eğer onun tiksintisini, dehşetini *görseydim*

...

Midem bulanıyordu.

George yumuşak, rahatlatıcı bir iç çekişle göğsüme sokuldu. Yanağımı onun başına yasladım ve kendi titrek nefesimi bıraktım.

"Asterler en sevdiklerimdir," diye sessizce konuştu Mam, parmaklarını benimkilerle birleştirerek.

Başımı kaldırdım ve "Hatırladım" diye fısıldadım.

Kulübemizde çok az şey vardı, ama o her yıl topladığı sonbahar buketlerinden kuruttuğu asterlerle mekânı . Hamish birkaç günlüğüne ortadan kaybolduğunda, çiçekleri uzun, altın rengi örgüsüne örer ve hem saçlarını hem de çiçekleri eski, yırtık mavi saten bir kurdeleyle bağlardı. Kurdeleyi Filena'nın kaçak çuvalına koymuştu.

"Asterler," dedi Mam, birini bana diğerini Filena'ya uzatarak, "dilek yıldızlarının düştüğü yerde yetişir. Çiçekleri son bir dilek tutuyor, gerçekten."

"Ne diliyorsun?" Filena çiçeği küçük parmaklarının arasında döndürerek sordu.

"Çocuklarım en gerçek aşkı bulsunlar diye." Gözyaşları gözlerini parlattı. "İkinizin de mutluluğu yakalamanız, saçlarınızda parlak kurdeleler ve ayaklarınızda yeni ayakkabılarla dans etmeniz için."

"Üç kase böğürtlen diliyorum," diye paylaştı Filena sırtarak. "Ve bir yusufluk arkadaşısı." Kız kardeşim bana döndü. "Cillian?"

Başparmağım yumuşak, sivri mor yaprakların üzerinde gezindi. "Asla o olmamak için."

Annem elindeki buketi masanın üzerine koydu ve yüzümü avuçladı. "Asterler bilgelik, yiğitlik ve sevgi çiçekleridir. Ve sen, oğlum, güçlü, bilge bir kalbe sahipsin, sadece konuşmak için yaratılmışsın."

aşk." *Yakınına eğildi ve fısıldadı, "Sen asla o olamayacaksın."*

Anı sona erdi ve ben titrek bir nefes aldım.

Yanımda, annem taçtan bir çiçek kopardı. Edna bu hareketle birlikte omzundan inerek yerdeki böcekleri ve tohumları gagaladı. Annem öne doğru eğilerek mor çiçeği nazikçe kulağımın arkasına sıkıştırdı, sonra yanağıma bir öpücük kondurdu. "Bir süre benimle kalmanı *diliyorum*."

Gözlerim onunkilere kaydı ve durdu.

Görünüşe göre, başkalarının saklamaya çalıştığı şeyleri görebilen tek kişi ben değilmişim.

Görünüşe göre benim de kendi tavsiyelerime uymam gerekiyordu.

Sürünüz aradaki farkı bilir.

Kabile Rhylen'e baktığında yozlaşmış hükümetleri görmedi. Annem sarhoş oğluna Hamish'i görmedi.

Ağzımın bir köşesi yukarı kalktı. "Saçlarında parlak kurdeleler ve ayaklarında yeni ayakkabılarla dans etmeni *diliyorum*."

Boynumdaki siyah saten kurdeleyi çekiştirdim. Bunu gören George kucağımdan inip büyükannemin kucağına tırmandı, böylece kurdeleyi annemin uzun, güzel saçlarının altından geçirebildim. Gözyaşları yeşil gözlerini ısıttı, ben sateni bir fiyonk haline getirirken dudakları titreyerek gülümsedi. Hiç kimse bir savaş kurdelesini Moira Merrick kadar hak etmemiştir.

Hiç kimse.

Annemin elini onu ayağa kaldırdım ve aynı anda kokarcayı kütüğümün üzerine koydum.

"Müzik!" Yakınlarda birilerinin enstrümanı olduğunu umarak bağırdım. "Peri Kraliçesi dans etmek istiyor!" Birkaç saniye sonra bir keman çalmaya başladı. Sonra bir bodhrán davulu. Bir kolumu annemin beline doladım ve elini havada tuttum. "Mutluluğu yakalamaya hazır mısınız?"

Biz ritme ayak uydururken kamp döndü ve eğildi.

Gülümsemelerimiz geniş, şarkılarımız yüksek sesle.

Belki fae kanımdan, belki de bir gün daha hayatta kalmayı başaran tüm kırık kalplerin şerefine içtiğim bir kadehti, ama yükselen güneş gökyüzünü aydınlatana kadar arkadaşlarım ve ailemle bir şenlik ateşinin etrafında dans etmeyi arzuluyordum.

Mam ile makara yaptım. Rhylen ile jigged. Sonra Sean'la. Filena ile daha çok içtim. Glenna'nın yanından her geçişimde ondan öpücükler çaldım.

Owen'ın ve Corbin'in kolları.

Ve gökyüzü ışığa büründüğünde, kalbimin saplantısının, artık benim demekten korkmayacağım kişinin yanında yatağa düştüm, gülmek acı verene kadar güldüm.

OceanofPDF.com

CHAPTER NINE

Glenna Lonan

Uzandığım yastığın üzerine parlak bir güneş ışığı vurdu. Gözlerimi kısarak açtım ve kırıştırdım. Bulanık yorgunluğumun içinde oda bulanıktı.

Üçüncü Yürek Burgusu Gösterimiz dün geceydi. Hasılat önceki gecelerin toplamının iki katıydı, yani bir kral fidyesi. Horoz çizmesi paraları eve yürürken şarkı söyleyerek şingirdadı. Cian benden zafer öpücükleri çalmadan duramıyordu, her biri normal iş kıyafetlerimizi giydikçe daha da tutkulu hale geliyordu.

Sonra beni ormanda arkadaşlarla odun kesmek için nefes nefese bıraktı ve sırtarak uzaklaştı. Odunları istiflemek için geri döndüğünde o hiç de iyi olmayan sırtışı bana doğru parlıyordu ... ta ki gün doğumunda beni arabamıza geri çekene kadar.

Yukarıdaki karanlık gökyüzü, bu adamın çok fazla enerjisi vardı. Yorgun bir iç çekişle göz kapaklarım bir saniye sonra kapandı.

Uyanmadan önce rüyamda tepsiler dolusu minik kekleri şekerlenmiş çiçekler ve meyvelerle süslediğimi görmüştüm. Tarçın ve vanilyanın sıcak anısı hâlâ burnumda tütüyordu. Yüzümü yastığıma yaslayarak, tanrılara beni her gün sadece sevdiğim, öngörülebilir görevlerimin değil, aynı zamanda büyümü besleyen bir işin meşguliyetinin de olduğu o tanıdık yere geri döndürmeleri için yalvardım. Sadece rüyalarda bile olsa-

Bir pençe yanağıma dokundu.

Gözlerimi açtığımda bir çift koyu kahverengi gözün beni dikkatle izlediğini gördüm. Öğleden sonra ışıktan korunmak için bir elimi kaldırarak inledim. George yanımdaki yastığın üzerindeki pozisyonundan yanağıma tekrar okşadı.

Esnedim. "Efendin ona katılmamı mı istiyor?" George cıvıl cıvıl bir ses çıkardı.

Ne söylediği hakkında en ufak bir fikrim yoktu, Cian olmadan olmazdı.

Bekle. . . Cian neredeydi? Ayağa kalktım ve küçük vagonumuzu inceledim. O gitmişti. Moira da öyle.

Birlikte yaşadığımız üç hafta boyunca Cian bir kez bile benden önce uyanmamıştı. Gobshite ölü gibi uyuyordu ve her gün yataktan sürüklenerek kaldırılması gerekiyordu.

George karnıma sokuldu, sonra geceliğimi tuttu ve tekrar uzanmam için beni çekti. Dudaklarımın arasından bir kıkırdama geçti. Kabarık çocuğu daha da yaklaştırdım ve George iç çekti. Tekrar rahatlamaya başlamıştım ki daha kaba bir şey bana doğru hareket etti ve ben de gözlerimi kocaman açarak kendimi ittim. Sheila sırt üstü yuvarlandı ve gerindi.

"George," diye sordum yavaşça, "küçük Sheila neden benim yatağımda?"

Rakun, Sheila'yı sanki bir çocuğun çok sevdiği bir oyuncak bebeğiymiş gibi kendine çekti. Kirpinin burnu, pençesinin yüzünü kavradığı yerden dışarı çıktı ve ben yine kıkırdadım.

"Filena onun mutluluk cebini çaldığını biliyor mu?" Zavallı Lena, umarım George arabaya bindiğinden beri kirpisini aramıyordur. "Hadi onu geri verelim, delikanlı."

Ayaklarımı yere bastım ve ayağa kalktım. Yatağın altındaki çekmecedен korsemi, çoraplarımı, kombinezonumu ve yırtık pırtık bir günlük elbisemi çıkardım. Gran'a, aileler arasında dolaşan ateşten hâlâ iyileşmekte olan ölümlüler için yabani şifalı bitkiler yetiştirmesine yardım edeceğime söz vermiştim. Neyse ki, ateşin korkunç olduğu kanıtlanmamıştı ve nihayet yavaşlıyordu.

Hızlıca ; George, Sheila'yı kucaklamadığı zamanlarda her bir giysiyi sırayla bana uzatıyordu. Küçük kız buna aldırış etmedi, bıyıklarından birini yaladı.

Kapı çalındı. Tam Filena kafasını içeri uzatırken döndüm. "Güzel, uyanmışsın."

Kaşlarımı kaldırdım. "Bir şey mi kaçırdın, sevgilim?"

Kapıyı kapattı. "Cian Sheila'yı ödünç almak istedi."

"Cian?"

"Evet." Kız kardeşimin gri gözlerinde muziplik parıldıyordu. "Mutlu sihrin küçük dilimi."

Küçük kirpiye bakmak için döndüm ve ... kahkahalara boğuldum. Sevgilim, boynunda savaş kurdelemle, sanki firfırlı bir yaka gibi yastığının üzerinde dinleniyordu.

Filena elimi tuttu ve beni yatağa çekerek kısa kenarına uzandı, sırtı yastıklarına dönüktü. Birbirimize sokulduk, burun buruna gelene kadar kollarımızı birbirimize doladık ve sırttık. Bunu özlemiştim. Her sabah uykuya dalmadan önce gece boyunca yaşadığımız tüm saçma anların dedikodu seanslarını özlemiştim. Nükteli ileri geri konuşmalarımızı da.

"Bana lezzetli, skandal bir şey söyle," diye fısıldadı Lena. "Ruhumun neşelenmeye ihtiyacı var, gerçekten."

"Korkunç görünüyorsun," diye takıldım, kaşlarımı endişeyle çattım. "İkel erkek sorunları, değil mi?"

"Ne kadar büyümüş."

"En büyüğü."

Bir attık.

George Filena'nın üzerinden sürünerek geçti ve jartiyer kurdelesini hâlâ boynunda olan Sheila'yı aramıza bıraktı. Bir kez daha onun arkasında kaybolurken Lena'nın saçlarını okşadı.

"George işini çok ciddiye alıyor," dedim.

Filena'nın gözleri tekrar parladı ve ben de kendiminkileri kısarak cevap verdim. "Dedikodu mu, tatlım?" Sheila'nın sırtını okşadı. "Yakında bir başkasının mutsuzluğundan keyif almazsam, karanlık ruhumu tatmin etmek için drama yaratabilirim."

"Niamh Conlan"-yeni kabilemizdeki eski bir Batı Kabilesi felly'si-"Meira'nın aşk tılsımını çaldı-"

"Paslı anahtar mı?"

"Evet." Gülümsemem yavaştı. "Onu Meira'nın yoluna bırakıyor ve genç kız üzerine basmadan hemen önce onu at pisliğine dönüştürüyor."

"Nooooo." Filena kıkırdamaya başladı. "Bu iş bitti mi Fadam?" "Hepsi senin suçun, sevgilim." Onu yanından dürttüm.

Filena burnunu kırıştırdı. "Eğer Rhylen bendenGünü'nde elma kabuğu okumamı isterse, tüm meyveleri lanetlerim-"

"Ah-ah," diye azarladım, parmağımı dudaklarıma götürerek. "Bunu benim için mahvetme."

Filena'nın sırtışında hem zevk hem de hınzırlık vardı. "Bir anahtarın bir delikanlının kalbini açacağına inanmak saçmalıktır."

Öyleydi ama Fae'lerin batıl inançları vardı.

Filena'nın kaşlarının arasında hafif bir çatıklık belirdi. "Bu jartiyeri nereden aldın?"

"Kuzeydeki ölümcül bir cilveleşmeden çaldı."

Ablam pembe sateni Sheila'nın üzerinden nazikçe çekip aldı ve elinde çevirdi. "Bu Ogham rune *hÚath*."

Başımı avucuma yasladım ve ağaçların dikişli kadim dilini inceledim. Ölümlülerin ortak dilini okuyabiliyordum ama kadim fae dilini okuyamıyordum. Burada ve orada tanıdığım rünler vardı, aye benzeri *hÚath*. Tüm periler bunu özellikle bilirdi. Birçok ölümlü de biliyordu. Sadece şu ana kadar jartiyerdeki dikişi fark etmemiştim.

"Alıç," diye mırıldandım.

Peri ağacı. Ya da ölümlülerin Dilek Ağacı dediği şey. Carran'ın dört bir yanında birkaç tane vardı ve Doğruyu Söyleyen Ağaçlarımızdaki Beltane Samhain kurdelelerinin Karavan geleneğine ilham kaynağı oldu. Kurdeleler farklı arzuları temsil ederdi ve ölümlüler bir alıç dalına bir tane bağladıklarında perilerin kalplerinden geçen dilekleri yerine getireceğine inanırlardı.

Periler dilekleri yerine *getirmez*.

Hayır, kandırdık ve pazarlık ettik ve Dilek Ağaçları akıllıca bir tuzaktı-

Nabzım dörtlüye koşmaya başladı.

Cian ... Aşk Konuşmacısı lanetimizi bozmak için bir ölümlünün Dilek Ağacı'ndan bir kurdele feda etmesini istemişti. Benim savaş kurdelemin de bir kurdele olduğunu biliyor muydu? Yoksa bu, çevirdiğini görmediğime inandığı planının bir parçası mıydı?

Hayır, Cian yapımı kaosun izini sürebileceğimi biliyordu. Delikanlıdan saklanacak bir şey yoktu.

"O ölümlü kız," diye devam etti Filena, "ya jartiyeri kendisi çaldı ya da aşk tılsımı yapmak için Dilek Ağacı kurdelesini geri aldı."

"Şey," diye göz kırptım, "yaradı." "Unutulmaz

bir geceydi, değil mi?"

"Bir ya da iki dileği yerine getirmiş olabilirim." Filena'nın parmaklarından savaş kurdelemi aldım.

Kadın . "O zaman onun kalbini kırdın."

"Evet, kırdım-" Ağzımı kapattım.

Bunun için çıldırabilirim.

Kurdele Cian'ı mı çağırıyordu? Bir yarı tanrı olarak, dileği hissedebilir miydi? üzerindeki işlemeli rune'u düşündüm. "Cian Ogham okuyabiliyor mu?"

Filena birkaç saniye beni düşündü. "Ortak dili okuyamadan önce ikimiz de Ogham dilini okuyorduk." Gözleri kısıldı. "Neden?"

Sorusunu duymazdan geldim ve ayağa kalkmak için yuvarlandım. "Nerede bu ahmak?"

George Sheila'yı kendine doğru çekti, Filena da küçük kirpiyi kucağına aldı. Kucaklaştıktan sonra Sheila'yı nazıkçe Filena'nın etek cebine koydu ve kız kardeşim kıkırdadı.

"Sarılmayı gerçekten seviyorsun," diye mırıldandı rakuna, o da ona mırıldandı. "Muffin Moo'nun da biraz Georgie kucaklamasına ihtiyacı var, değil mi? Git o kabarık kırmızı yağmur bulutunu neşelendir."

Cian'ın tanıdığı yataktan inip kapıya doğru koşarken, Filena sessizce nefesinin altından kıkırdadı.

"buyurun, Kaosun Sahibesi," dedim kız kardeşime. O da reverans yaptı, "Kuzgun Halkı'nın baştan çıkarıcısı."

Filena parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve beni dışarı çıkardı. Merdivenlerin dibinde kolumu onunkine doladım. Dudaklarımda hafif bir melodi, yosunlu ağaçların ve yuvarlanan sonbahar yapraklarının arasından geçtik. Kız kardeşim bana doğru baktı. Gri gözlerindeki yaramazlık adeta neşeyle dans ediyordu.

Neler oluyordu?

Cian neden Sheila'yı gerçekten ödünç aldı ve küçük kızı George aracılığıyla teslim etti?

Mutlu sihrin küçük bir dilimi ...

O adamın saçma görünen planları üzerine daha fazla düşünemeden kampa girdik ve yetersiz, sulandırılmış yemekler pişirenler, ev işleriyle uğraşanlar, çocuklarla ilgilenenler ben ortadaki ateş çukuruna doğru ilerlerken hemen durup beni izlemeye başladılar.

Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı.

CHAPTER TEN

Glenna Lonan

ANİ SESSİZLİK o kadar yoğunlu ki, neredeyse bir adım daha atmaya korkuyordum. Bakışlarım bir o yana bir bu yana gidip geliyordu; parmaklarım jartiyer kurdelesinin etrafında sıkıca kıvrılmıştı. Yıldızlar, düzensiz nabzımla savaşmak için yardıma ihtiyacım vardı.

Bana sırttan adamları fark ettim. Braelin de.

Bir tavuk gıdıkladı ve ben durdum. Bir ... *tavuğumuz* mu vardı? Sese doğru döndüm. Büyükannem yumurtlayan bir tavuğu tutuyordu. Hayır, iki tavuğumuz vardı. Moira bir diğerini kucakladı.

Ağzım açık kaldı, aklımda milyonlarca soru uçuşuyordu.

Rhylen bir adım öne çıktı ve ben neredeyse ırkiliyordum, en kötüsüne mi yoksa etrafımdaki herkesin beklediği bir tepkiye mi hazırlanmam gerektiğinden emin değildim. Ağabeyimin gözlerinde parlayan sevgi boğazımda oluşan düğümü çözdü. Başıyla bir işaret yaptı. Filena'nın kolunu bırakıp işaret ettiği yere doğru döndüm ve nefesim kesildi.

Ateş çukurunun arkasında, akçaağaçtan yontulmuş ve üzerinde birkaç seramik kase, ölçü kaşığı ve fincan bulunan cilalı bir masa duruyordu. Masanın yanında bir el arabası vardı-

Bir elimi ağızıma kapattım.

Gözyaşları kirpiklerimi kapladı.

İki iri çuval un, aynı büyüklükte bir şeker çuvalına yaslanmıştı. Kampımıza iki hafta yetecek kadar un vardı, bir düzine un yapsam bile.

Her gün somun. Somunlardan sonra birkaç kek ya da kurabiye yapsam bile. Sebze ve yumurta kasalarının etrafında birkaç çömlük domuz yağı, tuz kutuları, diğer pişirme malzemelerinin küçük kavanozları ve ... yarım düzine kek ve somun kalıbı vardı.

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü ve inanmadığım bir kahkaha attım.

Sonra onu gördüm.

Cian'ın fırtınalı gözleri, yaslandığı meşe ağacının gölgesinden bana dikilmişti. Her duyguyu emen şahin bakışlı bir bakış. Aşk tılsımını avucumun içinde tutarak kalbimin dileğine, ruhumun tek arzusuna doğru ilerledim. Dudakları yukarı kalktı, utangaç bir gülümseme nabzımı hızlandırıp uçuşa geçirdi. Cian birçok şeydi ama asla utangaç değildi.

Önünde yavaşlarken masayı düşündüm. "Yakacak odundan kesmişsin, sevgilim."

"Benim yetenekli ellerim odun işlemeyi iyi bilir, Glennie Lo," dedi göz kırparak.

Dudaklarım bu bilmecemsi ima karşısında bir gülümsemeye dönüştü. Başını daha yakına eğdi ve güneş ışığının aydınlattığı saç tutamları yanağının üst kısmına düştü. Ama gözlerinin altındaki koyu halkaları fark etmeden önce değil.

"Bugün hiç uyudun mu?"

"Hayır," diye fısıldadı ve yüzümü avuçladı. Başparmaklarıyla gözyaşlarımı sildi. "Sen uyuduktan sonra sabah erkenden trenle Den Merrow'a gittim."

Gözlerimi yaşartan bir kahkaha daha daralan ciğerlerimi terk etti. Evet, Rhylen'i desteklemek için bu malzemeleri kabile için satın almıştı. Çoğu köy Kuzgun Halkı ile ticaret yapmayı reddederdi. Ama tüm kamp onun bunu gerçekten benim için yaptığını biliyordu, diğer herkese ne kadar faydası olursa olsun.

Boynunda hafif bir kızarıklık belirdi. Benim de bunu anladığımı *biliyordu* ve ...
ve

...

Hiçbir şeyi yoktu ve bana *her şeyini* verdi.

Düşen yıldızlar, kalbim, onun jestinin baş döndürücü romantizminin altında mutlulukla kırılıyordu. Ya kahkaha ve özlemin o paramparça parçaları? İçimde öyle şiddetli, öyle enfes bir aşkla sızladılar ki, sonsuza dek onun ayaklarının dibinde güzel harabeler halinde kalmayı umdum.

"Biliyor musun," dedim gözyaşlarımın arasından, "çoğu erkek bir kıza kur yaparken mücevher ya da saç süsü hediye eder."

"Ve beni sahneye çıkarmana izin mi vereyim?"

"Doğru, baş harflerimizin olduğu bir madalyon yeterince yüksek sesle 'tavus kuşu doxy' diye bağırıyor."

Ağzının muzip bir köşesi yukarı kalktı. "Mutfak cadıları, niyetlerini açıklamadan önce gıdaklayan kümes hayvanlarının doğmamış çocuklarını, kurban edilen sığırların yağlarını ve altın otların öğütülmüş tohumlarını isterler, değil mi?"

"Peki senin niyetin ne Cian Merrick?"

"Bir ısırık mutluluk aşılınmış pastanın ilk dilimini kız kardeşimden önce yemek için tabii ki."

"Doğal olarak."

"Glenna," diye fısıldadı kulağıma, tüm esprisi kaybolmuştu, "sana açım."

Tatlı tanrıça.

"Açlıktan," diye inledi neredeyse. "Açlıktan ölüyordu."

"Beni yut," diye fısıldadım. "Senin tarafından tüketilmek istiyorum."

"Benim *niyetim* de bu." Dili alt dudağımı okşadı, parmakları boynumdan aşağıya, göğüslerime doğru kayd ve ben ürperdim.

"Bu bir aile gösterisi!" Owen tezahürat yapan ve ıslık çalan kalabalığın arasından bağırdı.

Cian başımın üzerinden sırttı. "Lanet olası röntgenciler!"

Owen Corbin'in gözlerini kapatırken ben de herkese alaycı bakışlarla bakmak için döndüm. "Delikanlının bakir gözleri vardı. Masumiyetini mahvettiniz."

"Corbie artık resmen yetişkin bir horoz oldu," diye karşılık verdi Cian. "Bir şey değil, delikanlı."

Corbin Owen'a dirsek atmaya çalıştı ama Owen gürültülü bir kahkahayla yolundan çekildi. Baş belasının hareketlerini takip eden Corbin, Owen'a kendini beğenmiş bir sırıtış fırlattı. Göz açıp kapayınca kadar saldırdı ve Owen'ı yere serdi.

"Bets!" Sean hiç vakit kaybetmeden seslendi.

Owen ve Corbin sahte hakaretler kahkahalar arasında boğuşmaya devam ederken kabile Sean'ın etrafında toplandı ve boncuklar, taşlar ve diğer bahisleri kaldırdı.

Kardeşim sırtarak geri çekildi. Bir sonraki nefeste, Corbin bir şeyi yılanı benzetince kahkahadan iki büküm oldu ve Owen küfrederek elleri ve dizleri üzerinde geri çekildi. Owen bunun bir numara olduğunu anlayınca daha çok güldü, Corbin'e alaycı bir şekilde kaşlarını çattı, sonra tekrar üzerine atladı.

Herkesin dikkati dağılmışken, savaş kurdelemi Cian'ın yüzüne doğru kaldırdım. "Aşk Konuşmacısı için bir kurbanım var."

Uykulu gözleri yuvarlaklaştı. "Teslim mi oluyorsun?"

Alay ederek dikişli Ogham harfini gösterdim ve gözleri daha da yuvarlaklaştı. "Filena fark edene kadar bunun bir Dilek Ağacı kurdelesi olduğunu bilmiyordum."

Bu rune. George jartiyeri Sheila'ya tasma gibi taktı."

Pofuduk delikanlı muhtemelen bunun kökenini biliyordu ve Filena'nın dikişi görmesini istiyordu.

George da Cian gibi her zaman *biliyor* gibiydi.

Cian'ın elini elime alarak dantelli pembe kurdeleyi ve krem rengi danteli bileğine doladım.

"Beni mı?" Bana dudak ısırtan bir gülümseme fırlattı. Kurdeleye dokundum. "Sen *bilirsin*, sevgilim."

Cian homurdandı.

Bir Dilek Ağacı kurdelesine ve Lughnasadh Günü hasır şapkasına neden bu kadar çok ihtiyacı olduğunu ya da altın çizmeler için o iğrenç çömlleklerin bir cüce cin tarafından yapıldığını nasıl bildiğini açıklamasını bekledim - ki ilginç bir şekilde bu da George'u ilgilendiriyordu.

Ama bir açıklama hiç gelmedi.

Bunun yerine, Cian beni kendine yaklaştırdı ve dudaklarını nazikçe dudaklarıma değdirdi. "Heartbreak Show'umuzdan önce uyumam gerek."

"Evet," diye dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Yoksa bu geceyi atlayabilir miyiz?" "Yenilgiyi kabul etmemin tek yolu-"

"-ben kazandığım zaman," diye onun yerine bitirdim. "Şimdi kışt!" Geri çekildim ve sanki bir Kervan valisiymişim gibi elimi havada salladım.

Cian'ın sırtışı şehvetliydi, hem de alçakça. Uykusuzken bile çok güzeldi. Kibar ve kaba bir toplum için fazla bitkin görünürdüm. Kirpiklerini indirerek, altın sarısı saçlarının telleri yarı kapalı gözlerinin üzerine düşene kadar başını oynattı. Tanrım, karnımda sıvı bir sıcaklık birikti. Bu bakış her seferinde beni etkisiz hale getiriyordu ve göt herif *bunu biliyordu*. Acı çekmemi izlemek istiyordu - daha fazla ceza için mi? Kazanacağını kanıtlamak için mi?

Ayaklarımın üzerinde kaydım ve gözlerinden dökülen saç tellerini fırçalama dürtüsüne direndim.

Ben olsam o aptalı *övmezdim*.

Güçlü ol, kızım.

Parmaklarım seğirdi.

Güçlü ol.

Cian bileğindeki jartiyeri öpüp ağır ve yorgun gözlerini benimkilere dikerek yavaşça geriye doğru yürümeye başladığında lanetlenmiş bir nefes uzaktaydım. Sonra "Beni de yut," diye fısıldadı ve gürleyen kalbimi de yanına alarak topuklarının üzerinde döndü.

Ölen güneşler, o adam nefes almayı nasıl zorlaştırdı. Akıllıca düşünmeyi. İki saniyeden fazla sakin kalabilmek. Onu bir duvara itmeye direnmek, nefes nefese kalan ciğerlerimden çaldığı son nefesi inleyene kadar ona dokunmak, yalamak ve öpmek.

Yanından geçerken Rhylen'in yanağını gagaladı, ardından yoluna devam ederken kardeşimin yüzünü şakacı bir şekilde yana itti.

Sean, Corbin'in kolunu havaya kaldırdı. "Kazanan!"

Gülen kalabalık, kaybedilen bahisleri teslim etmek için küçük ceplere doluştu.

Cian kabilenin içinde gülümseyerek, göz kırparak, şakalaşarak ilerlemeye devam etti ve sadece Owen'ın kışına şaplak atmak için yavaşladı. Owen Cian'a kaba bir hareket yaptığında ve Cian da Owen'a imalı bir öpücük göndererek karşılık verdiğinde, kardeşim kahkahayı bastı ve Owen da bunu yakalayıp kendi kışına vurdu.

"Oh, bu tam bir meydan okuma, öyle," dedi Sean.

Owen sırtıttı. "Koş, ölümlü."

"Güzel yüzümü mahvet, Owen Delaney," diye söylendi Cian, "ve"-Owen saldırır gibi yaptı- "Kahretsin!" Cian tısladı ve ormanlık patikaya doğru havalandı.

Kıs kıs güldüm.

Kuzgun Halkı erkekleri arasındaki şakalar ve oyunlar beni eğlendirmeyi asla başaramadı. Peki ya Cian'la dalga geçtiklerinde? Pastanın üzerindeki krema!

Ki şu anda kulağa çok lezzetli geliyor.

Arabanın üzerine eğildim ve iki parmağımı dudaklarıma götürerek tüm malzemeleri inceledim.

Pasta yapabilirdim ama mutluluk aşıl原因 bir pasta değil. Bunun için yeşil bir cadıyla iksir haline getirebileceğim nadir büyü malzemeleri için pazarlık yapmam gerekecekti.

Arabanın bir köşesine, malzemeleri toplamak için yeterince büyük bir sepet sıkıştırılmıştı. Cian neredeyse her şeyi düşünmüştü ve kalbim küt küt atıyordu. Gülümsemeye çalışarak bir güveç domuz yağı, bir düzine yumurta, birkaç elma, vanilya etiketli bir şişe ve önünde süslü harflerle tarçın yazılmış bir kavanoz aldım, sonra yeni fırın masama doğru ilerledim.

Büyükannem yanımda durdu ve *elindeki* önlüğü açtı, kendi önlüğünü. Bir tanesini nazikçe üzerime bağladı ve ben gözyaşlarımı geri kıptım. Parmaklarım eski, yıpranmış pamuktan aşağı kaydı. Önlüğüm Batı Kabilesi'nin şekerleme vagonundaydı.

"Sean, delikanlı," diye bağırdı büyükannem ve bize katılması için el salladı.

"Evet, büyükanne?" diye sordu .

"Beş aileden vagon sobalarını elmalı puding için hazırlamalarını isteyin." Beni düşündü. "Daha fazla sobaya ihtiyacınız var mı, genç kız?"

"Beş yeter de artar bile."

Başını eğdi ve koşarak toplantıya geri döndü.

Büyükannem elimi sıktı, ikimiz de gülümsedik, sonra mutlu geleceğimizi kutlamak için elmalı kek yapmakla meşgul olduk.

Hayatta kalabilirdik-

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

Filena sordu. Olmayabilir.

Sesimi sahne fısıltısına indirdim. "Kimi öldürmek istiyorsun?"

"O *bir* kereydi." Filena bir kaşık kaptı ve yüzüme doğru tuttu. "Bir kere, Glenna Lonan. Ve o gerçekten ölmemişti."

Moira ve Braelin yanıma sokuldular, elmaları ve bıçakları kaptılar ve soymaya başladılar.

Lloyd, Filena'nın omzundan aşağıya doğru koşarak Braelin'e yaklaştı ve ona meyveden küçük bir dilim uzattı. Sincap iki genç kıza vurulmuştu: küçük Sheila ve Braelin.

Dışarıda kalmak istemeyen Edna, Moira'nın omzundan cıvıladı. Braelin elmadan bir parça kopardı ve kırmızı kardinalin eline tutuşturdu, o da elmayı mutlulukla gagaladı.

Filena, onu şakacı bir şekilde görmezden gelen Braelin'e kaşlarını çattı. "Hamura su yerine yanlışlıkla uyku ilacı katarak bir ölümlüyü öldürmemiş olması, bir gün öldürmeyeceği anlamına gelmez."

Braelin, sanki Filena kışına sahte bir küfür etmeye hazır değilmiş gibi davranmaya devam etti.

"Bir elma soyabilirsin, Filena Lonan." Zavallı, güzel kurbanlık meyveyi ona uzattım. "Ama sadece tek bir kıvrım halinde soyarsan-"

"Aşkımın senin için anlamı , değil mi?" "-sonra

omzunun üzerinden at-"

"Cory Reily'nin en sevdiği bebek dişini Ríona Cairn'in yastığına gömmene yardım ettim."

Braelin başını kaldırıp baktı. "Soyadı *Cairn* miydi?"

Filena kaşığı ona doğru eğdi. "Mezarcılar. Bütün aile."

Braelin'in yüzü hafifçe . "Bir mezarcının arabasına diş mi *gömdün*?" Gözlerini kırıştırdı. "Bir perinin diş mi?"

"Evet, bu nankör inek için." Filena bana kendini beğenmiş bir sırıtış fırlattı. Müşterilerinin gözlerini kamaştırmak için kullandığı melodramatik ve gizemli ses tonuyla, "Uğursuz bir alamet, tatlım," diye devam etti. "Bir leprikonun düşen dişini alıp ertesi gün yastığına geri koyması. Yedi yıl kötü şans."

Büyükannem kıkırdadı ve ben de ona sııttım.

Zekice bir numaraydı. Ríona Cairn, annem ve babam ölmeden önce, doğduğumdan beri ayrılmaz orta sınıf arkadaşım. Sadece beş yaşıyordım. Ama büyükannem bizi yanına aldığıında ailesi arkadaş kalmamıza izin vermedi. Brenna Meadows bir felly idi ve bu nedenle Rhylen ve ben sıralamayı kaybettik. Sonraki yedi yıl boyunca Ríona kimsenin arkadaş olduğumuza inanmamasını sağladı.

Filena genç kızın rütbesini yeterince övdüğüne karar verdi.

Periler son süt dişlerini on iki yaş civarında kaybederler, tıpkı ölümlüler gibi. Ancak ölümlülerden farklı olarak, son süt dişimiz sihir taşır. Bu sihir kırıntısını Wee Folk'un toplaması için bırakırız ve onlar da borçlu olduğumuz bir iyilik olarak biz peri çocuklarına iyi şans hediye ederler.

Dişini geri vermedikleri sürece.

Bir kâseye yumurta kırdım. "Biz yavruyken Ríona kötü bir at sineği idi."

"Glennie Lo'nun kafasına bozuk süt döktü, öyle yaptı." Filena tarçına uzandı.

"Ve böylece," dedim elini şapırdatarak, "onu kötü şansla sahte bir şekilde lanetledin. İnsanlar ilk başta ona yakın olmaktan korktular."

Filena dramatik bir vuruş için çenesini kaldırdı. "Kendi mezarını

kazdı." Büyükanne bir kahkaha attı. Moira ve Braelin sırıttı.

Ancak Barry inledi ve geri .

"Komikti," diye karşılık verdi. İkna olmayan Barry gözlerini kapadı ve burnunu kaldırdı - Filena'nın az önce bana yaptığına benzer bir şekilde. "Muffin Moo," diye şuruplu bir sesle mırıldandı, "George seni arıyor, sevgilim." Tilkinin gözleri birden açıldı ve kısıldı. "İyi bir çocuk ol ve en iyi orman arkadaşınla kucaklaş." Barry'nin bakışları benimkilere kayd ve başımı salladım. O da Ríona gibi kendi mezarını kazmıştı. Oflayıp puflayarak ve kuyruğunu sallayarak koşar adımlarla uzaklaştı.

Lloyd masadan inip Barry'nin peşinden koştu ve Barry daha hızlı hareket etmeye başladı.

Filena sessizce kıkırdadı.

Braelin kısmen soyulmuş elmayı masanın üzerine koydu. "Hangisinin o çocuğun en sevdiği süt dişi olduğunu nereden bildin?"

"Cian," dedi Filena ve ben aynı anda. Bir yumurta daha kırdım. "Cory Reily-"

"Ürkütücü bir çocuktuk." Filena ürperdi.

Braelin'e "Diş koleksiyonu yapıyordu," diye açıkladım. "Hâlâ da topluyor. Çoğunlukla ölümlü dişleri. En çok bebek olanları tercih ediyor."

Braelin'in burnu kıvrıldı. "Ve Cian tam olarak biliyordu-"

"Evet," I araya girdi. "Cian her zaman bilir." I

Duraklatılmış, sonra "Her şey." diye ekledi.

Filena, "İşte bu yüzden o bir ahmak," diye alay etti.

"Adam tam bir dedikodu çanağı..." Braelin'in beline dolanan ele bir tokat attım.

"Sean Byrnes, mutfağımdan defol!"

Sırıtarak iki elma dilimi kaptı ve ağzına attı. "Fırınlar sizin için ısınıyor," dedi çiğnerken.

Oh.

Unutmuşum.

"Bir dilim daha," diye minnettarlığımı belirttim.

Sean masadan bir elma parçası daha kopardı, Braelin'in ensesine yumuşak ve kalıcı bir öpücük kondurdu, sonra da gençlerin yanına gitti.

"Sana eski bir bilgelik vereyim Braelin Byrnes," dedi Büyükanne muzip bir gülümsemeyle. "Delikanlıyla pazarlık yapman gerektiğinde ona sadece önlüğüne bir araba yemeği pişir."

"Büyükanne!" Filena'nın gürültülü kahkahaları arasında ve sadece zavallı kızın iyiliği için azarladım.

Braelin kızardı ama gözleri Sean'ın Rhylen'in yanında durup konuştuğu yere kaydı.

"Senin için de kadim bilgeliklerim var, Glennie Lo," diye takıldı Gran.

"Ve ölümüne tuttuğu kaşığı hamura daldıramadan Filena'nın iştahını mı mahvedeyim?"

Büyükannemin erkekler, kızlar ve seks hakkındaki tavsiyelerine *bayıldım*.

Büyükannemin muzip gülümsemesi büyüdü. Ölümlü bir genç kız gibi alçakgönüllü olması için yetiştirilen Braelin için bir rol oynadığımı biliyordu. "Öpüşme fantezisi kuran erkekler için ön sevişme-"

"DUR." Filena'yı işaret ettim. "Bu pastayı lanetleyecek."

Filena'nın sırtışı hınzırcaydı. O da biliyordu. "Neyi öpmeyi hayal ediyorsun büyükanne?"

"Bir kızın dudaklarındaki allığı öpmek." Kadim'in koyu mor gözleri parıldadı.

"Kızın ağzını istediği renge boyamak için en sevdiği elbisesini feda ederdi."

kendi lekesini istiyor."

Bekle. Cian'ın birkaç gün önce ormanda itiraf ettiği şey buydu.
En sevdiği elbisesini feda etmek dışında.

Yıldızlarla dolu gökyüzünde şimdi *bu* fanteziyi tatmin etmekten başka bir şeye nasıl konsantre olabilirdim?

Büyükanne göz kırparak, "Ona rujunu sun," diye ekledi ve ben onun daha derin anlamını anladım. *Bunu ona teşekkür etmek için, kur hediyesi olarak sun.* "Ama bunu ona sadece yaramazlık yapan delikanlıyı beş odaklanmış saniye boyunca bastırman gerektiğinde sun."

Hepimiz kahkahalara boğulduk. Moira bile gülümsedi.

Minnettarlık, ısınan göğsümde kızardı. Bu . . . *Bunu* kaçırmıştım.
Buna ihtiyacım vardı.

Mutfakta birlikte yemek pişirirken kız kardeşler arasındaki lezzetli şakalaşmalar, Batı Kabilesi'nden ayrıldığımdan beri tekrar sahip olmak için can attığım mutluluk lokmasıydı.

Kaseye bir yumurta daha kırdım. Şarkı söyleyen kalbim güneşli bulutların üzerinde o kadar ki, artık yere inip inemeyeceğimi bilmiyordum. Ya da inmek istediğimi.

Oh evet, Cian'a dudaklarımı boyaması için ruj teklif ederdim, böylece ben de onunkini boyayabilirdim. Ne zaman isterse.

CHAPTER ELEVEN

Cian Merrick

BU AKŞAMA KADAR, kendimi *hiçbir* konuda bölgesel hissetmemiştim.

Bakışlarımı Glenna'dan ayırarak, Heartbreak Show'umuzun büyüüne kapılan anakaralı bozuk para cüzdanlarına odaklandım. Özellikle de Owen'ın bançosunun melodisiyle ve boynunu kızartan bir yoğunlukla ona doğru ilerleyişimi izleyen genç bir beyefendiye.

"Dikkat et sevgilim," diye herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle mırıldandım. "Seni kendine aşık edecek." Adamın pazusunu sıkarak alt dudağımı ısırdım ve ... omzumun üzerinden "Sonra seni terk eder" diyerek bir sonraki delikanlıya geçtim.

Üç hafta öncesine kadar hiçbir şeye sahip değildim. Ölümüne dövülmek, takas edilmek ya da satılmak üzere her zaman tehlikede olan hayatım bile. Sahip olduğum tek şey, sonuna kadar sahiplenebildiğim anlardı.

Arkadaşlar. Müzik. İçki. Seks.

Bir adam cep saatini kontrol ediyormuş gibi yaparken Glenna'nın alçaltılmış kirpiklerinin altındaki baştan çıkarıcı hareketlerine kilitlendi. Boğazında çırpınan nabız hızlandı. Dudaklarını yaladı. Yanındaki bir kadın konuşmak için eğildi. Adam saatini kapattı ve kadına kibarca gülümsedi.

Ciğerlerimdeki nefes alev alev yanıyordu. Ölümlüler kolayca elflerin saldırısına uğruyordu. Evet, Glenna kendi başının çaresine bakabilirdi ve insanların *bunu* yapmasını sağlamak için para dilencisi gösterisi yaparken onu arzulayan her insana hırlamama ihtiyacı yoktu. Yine de bir erkeğin aklını başından almak için Kuzgun Halk kadınısı dürtüsü benim için yeni bir duyguydu.

Geçtiğimiz iki yıl boyunca, onun cilveleşmeleri karşısında tek bir kıskançlık damlası bile hissetmeyi reddetmiştim. Bu hem ona hem de bana haksızlıktı. O asla benim olamazdı. Ben de asla onun olamadım. Ve kız kardeşim benim tüm dünyam olarak kalmalıydı.

Glenna'nın kaçamaklarının detaylarını bilseydim?

Ya da önümdekilere çok dikkat ettiniz mi?

Beni canlı canlı yerdı. Kendimi yok edecek kadar saplantılı olurdum. Evet, şımarttığım onca aşık düşünülduğünde ikiyüzlüydüm - ondan çok daha fazla. Yine de, zayıf ve çaresiz ruhum onun sadece sarı saçlı, mavi gözlü ölümlü erkekleri öptüğünü öğrendiği an, boyun eğdim ve gözlerinin içine baktım.

Kahretsin, ne *göreceğimi* ama de hazırlıklı değildim.

Eteğinin kıvrımlarının arkasına gizlenmiş genç bir kadın elini yanındaki benzer yaştaki kıza yaklaştırdı. Parmakları birbirine değdi. İkisi de utangaçlıkla gözlerini kırptırdı. Başlatan kızardı. Takip edilen ise heyecanlı bir gülümsemeyi bastırdı. Gözleri önlerinde gösterimizi izlemeye devam ederken gizledikleri parmakları birbirine değdi.

Bana takıntılıydı, sanki ben oymuşum gibi. Beni seviyor, benim için yanıp tutuşuyor, benimle ilgili fanteziler kuruyordu. Yukarıdaki Tanrılar, onun duygularının gücü benimkileri yansıtıyordu.

Ve panikledim.

Ve tüm kontrolümü kaybetmeye başladım.

Ve göğsümdeki acıyı bastırmak için daha fazla içmeye başladım.

Kendimi durduramayacağım ve kız kardeşimin güvenliğini riske atacağım korkusu beni tüketti. Glenna'nın peşine düşersem onun sürgün edilmesine neden olacağım korkusu -bu süreçte Rhylen'ı da yok ederek- kırılan kalbimin her atışını rahatsız ediyordu. Sürgünü gerçekleşirse Batı Kabilesi beni Seren'e satacaktı ve Filena'dan sonsuza dek ayrı kalacaktım.

Benim yaşlarımda bir ağaç ruhu, toplantının kenarındaki alçak ıııklı gölgelere doğru kaydı. Parmakları bir aşığın fısıltısı gibi hareket ediyordu. Birkaç saniye içinde bir kadının bileğindeki bileziğı çözdü. Kalabalığın arasında kaybolmadan önce kendisine şaşkınlıkla bakan George'a göz kırptı.

"Dikkatli ol," diye mırıldandım düz kasketli ela gözlü bir delikanlıya. "Aşk acısı çeken vücudundaki her damla kanı sıkacak." Tek bir parmağımla yanağını okşadım ve bir sonraki kurbanımı bulmak için dönerek uzaklaştım.

Rhylen'in yeni kabilesinde Glenna'yı açıkça sevebildiğim için coşkuyla eğlenmeliydim. Ama Hamish'in oğlu olduğum için kendimden nefret etmem hayatımı en derin utanca boyadı.

Yeni ailem, arkadaşlarım o lanet olası pisliğı gördüler. Giysilerine bulaşan yiyeceklerle, yağlı, dağınık saç ve sakalına tanık oldular. Sarhoş öfkelerine. Mam'ı arabama getirdiğimde oradaydılar, çürükler içindeydi ve vücudunu zar zor örten ince kumaş parçasının üzerine giymesi için George'un bulduğu sıcak giysileri giymişti.

Mam'ın katlandığı onca şeyden sonra, Moira Merrick'in ben viski içip tökezlerken benden korkmadığını bilmek ... *her şeyi değıştirdi.*

Hayat olmasını istediğim kıza bakabileceğimi bilmek ... *aşkın bir duyguydu.*

Genç bir adamın parmaklarından bir sigara kopardım ve kırmızı lekeli dudaklarımın arasına yerleştirdim. Ona göz kırparak dumanı müstehcen bir şekilde çektim. O ve arkadaşları benim şehvet dolu şakama güldüler.

"Dikkatli olun," dedim duman üflerken-

"Egonuzdan daha fazlasını *okşayacak,*" diye espri yaptı Glenna, "ve sizi sonsuza dek tatminsiz bırakacak."

Nefes nefese kaldım, sonra yeni dikilmiş siyah takım elbiseli bir beyefendiye doğru eğildim ve sahnede fısıldadım: "Ben her zaman başladığım işi *bitiririm* efendim."

Gülümsedi. "Umarım öyledir, *bayan.*"

Ona bir öpücük gönderdim ve sigaramı tekrar yaktım.

Lanet olsun, takım elbisesi ince kesilmiş bir şaheserdi.

Hayatım boyunca hiç yeni bir şey satın almamıştım.

Ama kazandığım parayla Glenna için fabrikadan yeni kek ve somun kalıpları aldım. Karıştırma kaseleri, kaşıklar ve fincanları da ilk o kullandı.

Yukarıdaki yıldızlar, *yiyecek aldım*. Ve tavuk! Neden tavuk almak güç veriyordu? Rhylen beni kollarımda iki kızla ilk kez bulmuyordu. Ama benimle tren istasyonunda buluştuğunda, gururumu bir kenara bırakıp o berbat horoz çizmeleriyle inmiş ve her iki kolumda birer tavukla ona doğru kasıla kasıla yürümüşüm. Kardeşim gözyaşları içinde güldü.

Rhylen'ı güldürmek çok ama *çok* ciddiye aldığım tam zamanlı bir işti.

Glenna'yı da güldürmek.

O günden bu yana iki gün geçmişti ama kalbimin yüzündeki sınırsız sevinç, aşkımın damarlarında dolaşan sihir hâlâ ağrıyan nabzımda çılgınca dans ediyordu. Alçakgönüllü bir duygu.

Yaşlı bir adam parmaklarında sallanan bir madalyonu açtı ve solmuş bir kadın resmine özlemle baktı. Gözyaşları gözlerini kızarttı. Küçük, titrek bir gülümsemeyle resmi öptü ve kolyeyi takım elbise yeleğinin iç cebine soktu.

Belki de ben metaforik bir Bolluk İneği'ydim ve üç eşya arayışı sinir bozucu bir kendini keşfetme macerasıydı. Bu benim boktan şansım olurdu.

Eğer doğruysa, o çörek cadalozu bana küstah inek ya da ... küstah düve derdi. Kahretsin, küstah düve harikaydı. Önce kendime öyle demeliydim.

"Buçukluk peri kızlarının gülümsemelerine dikkat edin," dedi Glenna derme çatma sahnemizin diğer ucundan. *Buçukluk* kelimesi ölümlülerin bana her zaman aşırı bir merakla bakmasına neden olurdu.

Kalabalıkla flört ederken meydan okumalar ve hakaretler savurarak dönüp durduk. Uçağa biniş çağrısı yapıldığında, ayrılığımızda kırık bir kalbi önlemek için Aşkla Konuşanlar'a kurban vermekle ilgili her zamanki hikayemizle kırmızı gözenekleri işaret ettik.

Gülümsemek için Glenna'ya baktım

ve- Kahretsin.

Ben.

Zarif meyve desenli bir elbise giymiş ve çenesinin altında şık bir fiyonkla bağlanmış Lughnasadh Günü hasır şapkası takmış bir kadın geçiyordu.

Seren'e neden o şapkayı takıyordu? Kışın mı? Lughnasadh Günü, güneş tanrımızın ilk hasatları anmak için yarattığı bir yaz festivaliydi.

üvey annesi.

Benim oğlum.

Bekle.

Bu düşünce de nereden çıktı?

Yıldızların kutsal annesi! Eğer yeniden ruhlanmış bir Cian olsaydım, o zaman güneş tanrısı benim lanet olası oğlum .

Hayır, bu akıl almaz tuhafılık karmaşasını daha sonra

çözecektim. Önce, bu şapkaya ihtiyacım vardı-

Ağzım açık kaldı. Meyve süslü hasır şapkalar ve meyve bahçesi temalı elbiseler giymiş üç kadın daha dağılan kalabalığın etrafından dolaşarak feribot iskelesine doğru ilerledi.

"Fem'in beyefendisi!" Gözlerimi kocaman açarak işaret ettim, dudaklarımda aptalca bir gülümseme vardı. "Git!"

Koyu renk gözleri kısıldı. "Ve ne yapacaksın?"

"Ne yap," dedim diğerlerinin duymaması için alçak sesle. "Doğal cazibeni ortaya çıkar. Bir şapka için bir öpücük takas et. Birini zorlayın."

Glenna bir yumruğunu çıkardığı kalçasına koydu, başı ters yöne eğildi. "Zorlama kurallara ve yasalara aykırıdır."

Kahretsin. Şapkanın da *hediye* edilmesi gerektiğini unutmuşum. "Tamam, zorlama yok. Ama-"

"O iğrenç botlara rakip olsun diye bir kadının çirkin şapkasını baştan çıkarmayacağım. Nedenini söylemeden olmaz."

Surat

astım.

"Hayır."

Biraz daha surat astım.

"Cian Merrick" -suçlayıcı bir kaş kalktı- "öpüşmek de kurallarımıza aykırı."

Ağzımın bir köşesi yukarı kalktı. "Sadece erkeklerle flört etmeye iznim var, Fem Beyefendisi."

"Bu şapkaya neden *ihtiyacın* var?"

Hayal kırıklığına uğramış bir iç çektim. "Bir inek almak için."

"Bir ... *inek* mi? Bir *inek* için dandik bir şapkaya, bir Dilek Ağacı kurdelesine ve cinler tarafından yapılmış iğrenç çizmelere mi ihtiyacınız var?"

Omuz silktilim.

"Tam kanlı tanrılar beni kurtarsın." Glenna gözlerini devirdi.

"Ve senden önceki seksi yarı tanrı, ama pantolonumun içindeki kıcın dikkatimi dağıtıyor.

."

Ellerini bana doğru salladı. "Git o iğrenç meyve kasesi şapkanı al, ahmak."

"Oğlumun moda zevkini aşağılamaya nasıl cüret edersin?" Sırıtarak, bir sonraki saçma yorumum üzerine şaşkınlıkla kırışan alnını öptüm, sonra şimdi sayıları bir düzineyi bulan bayanlar grubuna doğru fırladım.

Ve hedefime giden yolun yarısında kayarak durdum.

Gölgeler arasında kayarken gördüğüm ağaç ruhu yoluma çıktı. Koyu orman yeşili saçlarının yanları ve başının arkası traş edilmiş, uzun tutamlar dağınık bir düğüm halinde toplanmıştı. Gevşek saç telleri soluk yeşil gözlerinin üzerine düşüyordu. Elfin dudaklarındaki hınzırca eğim daha da genişledi.

"Cian Merrick," dedi tanıdık bir ses. "Uzun zaman oldu, değil mi?" Göğsümdeki gümbürdeyen organ durdu.

"Finn Brannon?"

OceanofPDF.com

CHAPTER TWELVE

Cian Merrick

"ON SIKICI YIL," dedim gülerek, meyve bahçesi kadınları tamamen unutulmuştu. "Kahretsin delikanlı, o güzel suratını bir daha göremeyeceğimi sanmıştım."

Muhteşem bir su ruhu erkeği Finn'in yanında ayaklarının üzerinde kıpırdandı. Düşük kirpiklerinin altından, fırfırlı kulak ortası uzunluğundaki mavi saçlarını, sivri kulaklarındaki altın halkaları ve ... vahşi fae'lerin tercih ettiği, beline bağlanmış, dizlerinin hemen üstüne kadar inen etekli şalını hızla inceledim. Bakışlarım bir kolundan aşağıya doğru inen dövmelere takıldı.

Bir zamanlar okçuydu.

Uzun yaylarla eğitim gören su ruhları, yıllar içinde tanıştığım vahşi fae yetimlerine göre, çekiş kollarına nişan alma, savaş ve cesaretle şans getirmesi için rünler ve semboller dövmesi yaptırır ... ve diğer kollarını çıplak bırakırlardı. Eğitime çocukken başladılar.

"Rhylen'in yeni bir kabilesi var, değil mi?" Finn sordu.

"Uyumsuz bir kabile." Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim. "Çoğunlukla fellyler ve eski köleleriyle birlikte bir avuç orta rütbeli ve dört kabileden."

"Buradaki en iyi arkadaşım Kuzey Kabilesi'nde evlatlık verildi." "Öyle mi?"

Elfın çenesindeki bir kas titreşti, kaşları koyu mavi gözlerinin üzerine düştü; gözbebekleri erkeğin su ejderhası mirasından dolayı hafifçe yarılmıştı. Bu değildi

Kızgın bir bakış. Ya da düşünceli. Başka birine ilgi duyan bir erkeğin yoğunluğu da değildi. Delikanlı beni inceliyor ve ... strateji kuruyordu.

Güzel. Mükemmel zamanlama.

Bize doğru yürüyen bir adam yeni bir sigara yaktı. Doğulu şehirli beyefendiler yürüyen bacalardı, benim hafif parmaklı zevkime göre. Eğer bir tren istasyonunda içemiyorsam, başka kötü alışkanlıklar edinirdim. Ve böylece, her zamanki numaramla, uzanıp sigarayı ölümlünün elinden aldım ve hemen dumanı dudaklarımın arasına yerleştirip uzun, yavaş emdim. Adam dondu kaldı. Her zaman donarlar.

Allık lekeli dudaklarımı beyefendiye doğru büzdüm. "Teşekkür ederim, hayatım."

Ölümlü kükreyip yoluna devam edince su ruhu bir kahkaha attı.

Finn arkadaşını hafifçe itti, sonra da derme çatma sahneyi işaret etti. "The Heartbreak Show?"

Sanki gerçek bir gancanagh olup olmadığımı anlamak istercesine beni yeniden süzmeye başlayan mavi saçlı elfe, "Ben profesyonel bir Aşk Konuşmacısıyım, beyler," dedim sahte bir flörtöz göz kırpışla.

Bilseydim lanet olsun. .

Ama arkamda, Finn'in işaret ettiği yerde, arkadaşların inşa ettiği, bir arabaya sığacak şekilde parçalanabilen basit bir sahne iskeleti vardı. Glenna'nın yabani bitkilerle hazırladığı un boyasından yapılmış kırmızı ve altın rengi desenler tüm yapıyı kaplıyordu. Kenarlara da perde niyetine eski, kapitone battaniyeler örtülmüştü.

"Bir para dilencisinin burlesk gösterisi," diye devam ettim, "Carran Krallığı Rhylen'in Fuar ve Pazar lisansını onaylayana kadar."

Yaşlı bir kadın bana onaylamayan bakışlar atarak geçti. Korsemi düzelttim, sonra kırmızı boyalı ağızmdan duman çıkarken ona bir öpücük kondurdum.

Finn'in dudaklarındaki hınzırca eğim derinleşti.

Yanımdaki mavi saçlı elf sessizce inledi. İlk başta benim yüzümden olduğunu düşünmüştüm, ta ki "Kahretsin, *onlar* değil" diye mırıldanana kadar.

Finn arkadaşının baktığı yeri takip etti ve yüz hatlarını hızla düzeltti. Yine de o tanıdık hesapçı yaramazlık her yerinden okunuyordu. Yıldızlar, bu baş belasını nasıl da özlemişim.

Su elfinin gözleri kısıldı. "Finn Brannon, o kendini beğenmiş sırtışını şeytani yüzünden söküp atacağım."

"Ama sen onların kutsama törenlerine bayılıyorsun, Kalen Kelly." Finn şimdi sırtıyordu. "Sana sonsuz bir neşe veriyor, gerçekten."

Kelly ... bu bir su ruhu ismi ya da bir Kervan ismi değildi. Muhtemelen Seren'deki Hırsızlar Loncası tarafından verilmiş bir soyadıydı.

"Şu ölümlüler mi?" Şu anda Seren'e giden feribota binen meyve süslü şapkalı kadınları işaret ettim ve tanrılara gerçekten onlar olmaları için yalvardım.

"Lugh'un Kadınları," diye cevap verdi Kalen hafif bir ürpertiyle. Nabzım dört nala atmaya başladı ve kadınları daha yakından inceledim. "Her kış Seren'i ziyaret ederek Lugh'a tapınırlar ve azalan güneşi kutsarlar."

Kalen'in sesi hâlâ yabani fae'lerin ağır taşıyordu ama Seren sokak aksanından da bir dokunuş vardı; Kervan fae'lerine benzeyen ama doğu şehirlerinin tadıyla bezenmiş bir Caledona lehçesi. Yabani fae aksanının hala var olan yoğunluğuna bakılırsa, Kuzey Kabilesi'ne satıldığında daha yaşlı olmalıydı. Onlarla da uzun süre yaşamamış olmalı.

"için gökyüzü fae'lerini avlamak," diye devam etti Finn. "Kalen burada iki kez kutsanmış durumda.

Bir hafta boyunca ekşimiş turta gibi koktu."

"Mücevherlerini çalmak için Lonca Ustası'nın emirlerini uygularken o piç beni onların arasına itti. İki yıl üst üste."

"Evet," dedi Finn ciddi bir şekilde başını sallayarak, "ve hala kızlardan yana şanslı değilsin, değil mi dostum?"

Kalen sessiz bir kahkaha attı. "Boktan bir şansın var, işte bu yüzden."

Kollarımdan ve gövdemden tüylerim diken diken oldu. Finn Brannon'ın tam da Lughnasadh Günü hasır şapkasını çalmam ya da elime geçirmem gereken anda ortaya çıkma ihtimali neydi? *Lugh'un Kadınları*'ndan.

Çocukluk arkadaşımın gözlerimi kilitledim ve sihrime odaklandım.

Finn'in ağzında küçük bir gülümseme belirdi.

Zihnimde görüntüler uçuştı.

Finn nehirde çıplak. Finn

ormanda çıplak. Finn

çıplak-

Bir kahkaha attım. "Göt."

"Çoğu ölümlü bu güzel manzara için bana teşekkür eder."

"Nasıl kalkan yaptın?" Çıplak kollarımda tüylerim diken diken oldu. Görü'nün bende olduğunu biliyordu.

Finn beni kendine çekti ve "Nasıl yapılacağını biliyorsun, dostum" diye fısıldadı. Başımdaki kan hızla çekildi.

Annem ve Filena dışında tanıdığım tek kahin Maiden'dı. Yukarıdaki karanlık gökyüzünde büyük halamı nereden tanıyordu?

Benim de onunla akraba olduğumu biliyor muydu?

Bakışlarım Lugh'un Kadınları'na, sonra Owen'la birlikte sahneyi yıkan Glenna'ya, Finn'in ayaklarının dibinde oturmuş, ölümlüye çarpmış bir elf gibi ağzı açık kalmış George'a ve sonra tekrar Finn'e kaydı. Finn'in kolundan tutarak onu platformun kenarına, ormana daha yakın ve gezginlerden uzak bir yere çektim.

"yi nereden tanıyorsun?" Fısıldadım. Omuz silkti.

"Onun için çalışıyorum."

Bir bayılma koltuğuna
ihtiyacım vardı. Ve kokulu
tuzlara.

Ve Fem'in yakışıklı beyefendisinin aniden nemli ateşler içinde kalan alnımı silmesi için çünkü . . . *ne*?!

Sigaradan bir nefes çektim.

Hızla koşan zihnim bir o yana bir bu yana gidip geliyordu.

"Sevgilim," dedim sonunda, "bana on kelime ya da daha kısa bir şekilde nasıl Maiden için çalışmaya başladığını anlat." Kafamın içindeki dönen, eğilen denge hızlandı.

"Bir pazarlık."

"Bu iki kelime, lanet olsun."

"Şu anda bilmen gereken tek şey bu, aşkım."

Seren erkeklerinin kızlarla konuşurken kullandığı sokak argosuna gülümsedim. Onun bu hareketi karşısında göğsümde oluşan anlık sıcaklık bir sonraki nefeste kayboldu. Sigarayı tekrar çektim. Parmaklarım şoktan ve heyecandan titremeye başlamıştı. Glenna'ya yan gözle baktım, o da önce Finn'e, sonra da Kalen'e baktı.

Yaklaşarak sesimi daha da alçalttım. "Glenna birkaç saniye içinde burada olacak."

"Wee Glennie Lo?" Finn sordu.

Onu görmezden geldim. "Bakire bana büyümlü bir peri ineği bulmamı söyledi."

"Bir ... *inek* mi?" Finn sordu, mizahın tüm izleri onu terk etmişti. "Ne tür bir peri ineği?"

Sigaramı havada salladım. " Bir İnek." Sertleşti.

"Adı Glas Gaibhnenn. Görünüşe göre, doğuştan hakkım."

Kalen'in ağzı açık kaldı. "Cian Merrick," dedi nefesinin altında. "Güçlü Kadim Kalıcı Olan." Adımı ve soyadımı tercüme etti ve Finn'e döndü. "Tuatha Dé Danann'dan Cian, savaşçı tanrı ve Lugh'un babası."

Finn'in gözleri tekrar benimkilere kaydı. "O inek." "Benim doğuştan hakkım, evet," diye *tekrar* vurguladım.

"Sen . . ." Kalen beni *tekrar dikkatle* inceledi.

Sahneye doğru baktım *ve-şit*. "Glenna ve Owen geliyor. Bunu çabuk yapmam gerek. Bakire beni bir cüce cin tarafından taşlanmış kırmızı çizmeler bulmakla görevlendirdi" -Kalen'in kaşları havaya kalktı- "Dilek Ağacı'ndan bir kurdele" - bileğimi kaldırdım- "Lughnasadh Günü hasır şapkası."

Finn'in başı omuzlarına , "Lanet olsun. Ben." Kalen kahkahalara boğuldu.

"O inek nasıl hayatta kaldı?" Finn, hınzırca bir mizahla neredeyse iki büküm olan Kalen'e sordu.

"İneğimi gördün mü?"

"Gördün mü?" Kalen kahkahalar arasında tükürdü. "Stellar Winds Casino ile birlikte yanmış olmalıydı."

"Bu doğal değil." Finn'in yüzü biraz soldu. "Sana söylemiştim, dostum." Bileğimdeki jartiyer kurdelesini işaret . "Hâlâ ağlıyorsun..."

Kalen'in kahkahası daha da yükseldi.

Midem boğazıma sıçradı. "Bereket İneği Ren Cormac'ın kumarhanesinde miydi?"

"Evet," dedi Finn hafif bir ürperti ile. "Para ineği-"

Finn arkadaşına dirsek atarak doğruldu ve Glenna'ya çarpık bir sırtış fırlattı.

Onu zar zor tanıyan.

"Para ineği mi?" Kaşları çatıldı, hâlâ bana kızgındı.

Bunu fark eden Finn dudaklarını bükerek ekledi: "Evet, aşk. Kalbinin para ineği."

Homurdanmamı gizlemek için sigaramdan bir nefes çektim.

"*Kalbinizdeki* bir inek için çirkin bir şapkaya mı ihtiyacınız var?" Ellerini havaya kaldırdı. "Cian Merrick, senin o aptal beynin ne planlıyor?"

"Fem Beyefendisi George'un önünde kalbimin ineğini küçümsemeye nasıl cüret edersin?"

Finn, bacağını okşayıp miyavlayan rakunuma göz kırptı. Yüzüm buruştu, gözlerim George'a dikildi. Ne oldu sana bakışı. Tanıdığım banjax olmuştu.

"Çiş değil," diye fısıldadı Kalen Finn'e ve bakışlarını Glenna'nın benim kıyafetlerim ve Rhylen'in silindir şapkası içindeki kıvrımlı formunda gezdirdi.

Glenna'm.

Sigaranın küllerine bir fiske vurdum ve küller Kalen'e doğru savruldu. Geri çekildi, nefesinin altında küfrediyordu. Delikanlı bana kaşlarını çatı. Ama uyarıcı gülümsememin keskin kenarını yakalayınca ayıldı. Kalen başını eğdi.

Bu doğru. O benimdi.

"Finn Brannon!" Owen neşeli bir kahkaha attı ve onu omzundan alkışladı. "Neredeyse seni tanıyamayacaktım, delikanlı."

Glenna'nın nefesi kesildi.

"Owen Delaney," diye karşılık verdi Finn kocaman bir sırıtışla.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Owen, tüm tren ve vapur seferleri bugün için bitmiş olmasına rağmen sordu.

"Rhylen'i arıyorum. En iyi dostum Kalen"-su ruhunu işaret etti-"kiralamak için bir Kuzgun Halkı erkeğine ihtiyacı var."

"Öyle mi?" Owen Kalen'e söyledi. "Ne için?"

"Pazarlık ajanı," diye cevap verdi Kalen ve onunla gözlerimi kilitledim.

Zaten dönmekte olan zihnim, sezgilerimin beni yakalamasıyla hız kazandı. Konuşma parçaları kulaklarımda yankılandı. Bir tekne satın alma planları. Sesler kesildi. Sonra zihnimin gözünden görüntüler geçti.

Bir su ruhu delikanlısı, elinde tuttuğu yayıyla ormanın içinde koşuyordu. Çığlıklar ve silah sesleri onu takip ediyordu. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. "Anlinn!" diye bağırdı. "Anlinn! Cá bhfuil tú?"

"Carrion Suç Sendikası için pazarlık ajanı mı?" Owen sordu. Kalen bakışlarını benimkilerden çekti. "Evet, dostum. Karavanlar da." Finn beni dikkatle izledi. Bir şey gördüğümü biliyordu. Sigarayı yere attım ve ayakkabımla ovarak söndürdüm.

Gerilimi azaltmak için Finn'e, "Rhy seni görünce tüylerini dökcek," dedim, sonra başımla takip etmemi işaret ettim ve eteklerimi savurarak platformdan indim.

Owen, benim işaretimi alarak arabanın kollarını tuttu ve kampa doğru itmeye başladı. "Kalen," dedi omzunun üzerinden, "benimle yürü delikanlı."

Glenna parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve kampa doğru ilerlerken elini ağzıma götürüp bir öpücük kondurdum. Bana hâlâ kızgındı. Bir sırrım olduğu için değil, sırrımı bu kadar açık bir şekilde önünde sallandırıdığım için. Onu suçlamıyordum. Kendimi çok daha önce açıklamalıydım. Ona ne olabileceğimi açıklamaktan korksam bile cevapları hak ediyordu. Neler olup bittiğini tam olarak anlamamış olsam bile.

Carran'ın yeşil dünyasında ineğimi tanıyan onca lanet insan varken, Finnan Ó Brannon'du.

Görünüşe göre benim doğal olmayan ineğim.

Tabii ki, ürkütücü bir inek benim doğuştan hakkım olurdu.

Serseriden bahsetmişken, Finn koşarak bana ve Glenna'ya yaklaştı, George da hemen arkasından, Glenna'ya göz kırparak kolunu omuzlarıma attı. Sonra kulağıma fısıldadı, "Sana yardım etmek için görevlendirildim." Hızlıca başımı salladım ve ileriye bakmaya devam ettim. "Rhylen en iyi dostumu ele vermemek için bir bahaneydi."

Omurgamdan aşağı bir ürperti daha yayıldı.

"Kalen Greenwood'a gidiyor," diye fısıldadım, Glenna'nın beni duyabileceğini biliyordum. Ama kampa gittiğimizde öğrenecekti. "Kız kardeşini bulmak için"

"Evet."

Anlinn! ?

CHAPTER THIRTEEN

Glenna Lonan

"Her sır için BİR GİYSİ," diye konuştu Cian yanağıma karşı.

Ellerim korsenin iplerini sırtına doğru kaydırđı. Toprak kokusunu içime çektim.

Finn ve Kalen kabilenin kısmen boşalttığı bir erzak arabasına yerleştikleri anda toplantıdan sıvıştık. Bizim aksimize, onlar gündüz programındaydı.

Cian ve ben de yeterince hızlı ayrılamadık.

Aramızdaki cinsel gerilim gittikçe artıyordu. *Günler* olmuştu.

Korkularımızı, kırılganlıklarımızı ifade etmek ne onun ne de benim kolaylıkla yapabildiğimiz bir şey değildi. Bu karanlık duygulara gülüp geçerdik. Ama o bana dokunduğunda, ben onu öptüğümde, ruhlarımız kelimeler olmadan anlaşıyordu.

Ona *ihtiyacım* vardı.

Şu anda onun da bana *ihtiyacı vardı*.

Bu adam tren istasyonundan sarhoş bir şekilde eve döndüğümde beri Rhylen'a yardım etmek ve dünyamı eski haline getirmek için her şeyi ayarlamıştı; bana haftalardır özlemini çektiğim o tatlı mutluluk lokmasını vermişti. Evet, daha önce sinirlenmişim. Avladığı bir inekle ilgili ayrıntıları eski bir arkadaşıyla paylaşmayı seçmişti.

benimle paylaşmadan önce. Farkında olmadan Heartbreak Show'umuz aracılığıyla onun için geri alınmasına nesneler.

Ağzımda bir gülümseme belirdi.

Sadece Cian'ın bir inek için ayakkabıya, jartiyer kurdelesine ve şapkaya ihtiyacı olurdu. Bir *inek* için.

Ancak güvensizliği günler, hatta *haftalar* öncesinden, halka açık kur yapma hediyesinden önce başlamıştı.

Owen'ın gözetiminde, Moira büyükannemle meşgulken ve George dışarıda kilitli kalmışken, kalplerimiz nihayet konuşabilir, bedenlerimiz rahatlayabilir, ruhlarımız iç içe geçebilirdi.

"Giydiğimiz kıyafetlerden daha fazla sırrınız varsa?" Ona sordum.

"Sadece *seni* soymaya yetecek kadar sırrım var."

"O zaman seni nasıl soyacağım?"

"Yapmayacaksın," diye mırıldandı kulağıma. "İtiraf ettiğim her arzu için bir giysimi çıkaracağım."

Benim için soyunmasını izlemenin her saniyesinden ben de zevk alacaktım. Ama onun tatlı dilli itiraflarına dayanabileceğimden emin değildim. İkimizi de nasıl soymayı planladığı şimdiden nabzımı hızlandırıyordu.

Gömleğimin -onun gömleğinin- üst düğmesini çözerek ağzını ateşten bir kıvılcımla benimkine doğru sürükledi. Dudaklarının sıcak baskısı tatlıydı, neredeyse iffetliydi. Ama heyecanlı nefeslerinin benimkilere karıştığı şehvetli yol, kanımı alev alev tutuşturdu.

Ve ben yanıyordum.

Bu adam için hep yanıyorum.

"Bakire," diye fısıldadı, "ilk para dilencisi gösterimizin olduğu gece ormanda bana göründü." Sessiz bir nefes aldım. Cian tepkimi görmezden geldi ve artık düğmeleri çözülmüş gömleğimi omuzlarımdan aşağı iterek yere düşmesine izin verdi.

"Bana," diye devam etti bir sonraki sırrına, "doğuştan gelen hakkımı talep etme zamanının geldiğini söyledi. Glas Gaibhnenn adında bir peri ineği."

Smith'in Yeşil İneği mi? *Yeşil* bir inek mi?

Cian kaşkorse eteğimi kavradı ve başımın üzerinden çekti. Siyah buklelerim kollarımdan aşağıya ve sırtımın ortasına döküldü.

Bir ineğin insanın doğuştan hakkı olmasının saçmalığına gülerdim, hem de bir peri ineği. Ama ses tonundaki ciddiyet beni ayılttı. Onun neşeli kişiliğine hiç benzemiyordu, içimde bir korku düğümü sıkıştı.

"Kahretsin, harikasın," diye inledi nefesinin altında.

Dudağımın bir köşesini ısırarak, dağınık battaniyelerimizin üzerinde dirseklerimin üzerine yaslandım ve göğüslerimi daha iyi görebilmesi için omuzlarımdaki gevşek saç tellerini salladım. Delikanlıyı neşelendirecek herhangi bir şey. En azından bunu yapabilirdim.

Ateşe düşmüş pervane gibi, ellerini kalçalarımın iki yanına koyarak beni içine hapsetti ve aç bir öpücükle yuttu. Boğazımın arkasından sessiz bir zevk sesi yükseldi. Karanlık gökyüzü, dili, dudakları, saçlarının yüzümü okşayan lezzetli hissi... Yorganın içinde eriyordum.

Yine de ağzının benimkinin üzerinde dans edişinde bir çaresizlik vardı. Sanki savaştan önce beni cesaret için öpüyordu. Ya da *onu* istediğimden emin olmak için. *Onu* gerçekten istediğime.

Karnımdaki kaslar tekrar gerildi.

Kız kardeşini korumak, onunla Rhylen'in eş bağına kadar onun amacı olmuştu. Vahşi Av'dan önce, onun da tüm kimliği ölümlü bir yaşamdı. Doğduğundan beri büyüye sahip olmasına rağmen, Filena'nın aksine Sonbahar Gecesi Pazarı'nın hemen öncesine kadar bir tanıdık edinmemişti.

Parmaklarım bileğinde gezindi.

Özgürlük ... artık hayatının sahibiydi ve yirmi üç yıldır ilk kez.

Tanrılar yukarıda, kalbim onun için yeniden kırılmaya başladı.

Öpüşmemiz yavaşladı ve sessizce inledi, ayak parmaklarımın ucuna kadar hissettiğim bir zevk sesiydi bu.

"Takıntım," diye konuştu dudaklarımın arasından çekilmeden önce.

Nazik bir dürtmeyle beni doğrulmaya ve yastıklarımıza doğru kaymaya teşvik etti. Sonra yatağın üzerine eğildi, dudakları kızarmış, gözleri parlıyordu.

"Üç sır daha."

"Ben sadece pantolon ve don giyerim."

"Bonus bir sır, sevgilim." Pantolonumu çözmeye başladığında homurdandım.

"Bana üç eşya getirmem ve Glas Gaibhnenn'i bulmak için kırık kalplerin izini takip etmem söylendi."

Bir iz... ağzım açık kaldı. "Seren?" Sevgiyle Konuşanlar'a kurban vermemeyi seçenler Yıldızlar Şehri'ne "kalbi kırık" olarak giderlerdi. "Peri ineği *Seren*'de mi?"

Cian pantolonunu kalçalarımın, bacaklarımdan aşağı çekti ve ahşap zemine bıraktı. "Finn, Ren Cormac'ın Bolluk İneğini Stellar Winds Kumarhanesi'ne sakladığını söyledi."

Benim ineğim mi? Bu peri ineğinin doğuştan hakkı olduğunu mu iddia ediyordu? Ren Cormac neden bir peri ineğini saklasın ki?

Ya kumarhaneyle birlikte yanarsa? Umarım yanmaz. Zavallı inek.

Hayır, Üç Kardeş Cian'ı lanetli bir göreve göndermez. En azından ben öyle düşünmüyorum.

Cian vücudumda süründü ve sonra dizlerinin üzerine oturdu. Bu akşamki para dilencisi gösterimizde giydiği eski bir etekle kalçalarını okşarken etrafımızda mavi saten havuzlar dalgalanıyordu. Kaşlarının arasındaki düşünceli kıvrım geri döndü. Titrek bir nefes verdi. Ve bedenim hareketsiz kaldı.

Elini elime aldım ve birbirine dolanan parmaklarımızı inceledi.

"Maiden bana hiçbir açıklama yapmadan Gancanagh'ın piposunu hediye etti." Gözle görülür bir şekilde yutkundü. "Soramayacak kadar bunalmıştım. Benim büyüm-" Cian'ın yüzündeki kan hızla çekildi. Gözlerini panikle kırıştırtarak kapattı ve "Lanet olsun!" diye tısladı.

İlk kez büyüsünden bahsettiğini duyuyordum. Cian'ın büyülü olduğu bir sır değildi; Üç Kız Kardeş'le akrabaydı ve bir tanıdığı vardı. Ama bu konu açıldığında sürekli geçiştirirdi.

"Sende Görü var, değil mi?" Kendimi durduramadan soru ağızımdan dökülüyordu. Yine de daha yumuşak bir sesle, "Filena gibi mi?" diye sordum.

"Filena büyümün ne kadar derin olduğunu bilmiyor," diye atıldı, sesinde bir korku vardı. "Sadece bir avuç dolusu gelecek *gördüğümü*. Annem şüpheleniyor ama kimseye söylemedim Glenna. İnsanların ne *gördüğümü* ya da *görebildiğimi* bilmesini istemiyorum."

Birleştirdiğimiz ellerimizi ağızıma götürdüm ve parmaklarını öptüm. "Söz veriyorum, Görü'nün sende olduğunu kimseye söylemeyeceğim, Cian Merrick. Seninle bu pazarlığı yapıyorum." Vücudu gevşedi. "Sen de bana büyü'nün nasıl çalıştığını asla anlatmak zorunda değilsin. Sana sormamalıydım."

Cian gözlerime bakmadan uzun süre beni süzdü. "Başkalarının saklamaya çalıştıklarını *görüyorum*," diye fısıldadı. "Korkularını, sırlarını, arzularını, utançlarını. Geçmişlerini *görüyorum*; bugünlerini *görüyorum*. Bazen, nadiren de olsa, geleceklerini de *görüyorum*."

Eğer onların gözlerine bakarsa. Bir insanın iç dünyasına açılan kapılar.

Gerçi bu kısmı yüksek sesle söylemesine gerek

yoktu- Oh. . . .

Göğsümdeki gürleyen nabız durdu.

Eğer çok yaklaşıyordım, kırık bir kalpten ölebilirdim.

İtirafı birdenbire netleştı: Yıllardır onu sevdiğimden şüphelenmiş ve bana gerçekten bakmayı reddederek ikimizi de korumuştı.

Ben sadece takıntı yapmayı bilirim ve sen beni mahvedersin.

Rhylen ve Filena'nın neredeyse yaptığı gibi biz de ailelerimizi yok edebilirdik.

Yok olup gidene kadar senin için yanıp tutuşurdum.

Kur yapma jestinden sonra artık aşkının romantik mi yoksa sadece arkadaşların birbirine ulaşması mı olduğunu sorgulamıyordum.

Ama beni gerçekten ne kadar zamandır *sevdiğini* bilmek için ölüyordum.

Çenesinde bir kas çalıştı. "Maiden'ın bana o pipoyu neden verdiğini bilmiyorum ve bu beni deli ediyor."

Düşüncelerimden sıyrıldım. "Bir *gean cánach* olabileceğine inanıyor musun?"

"Ya öyleyse?"

"Ya tüm efsaneler yanlışsa?" Ben de karşılık verdim. "Ya bir Aşk Konuşmacısı olmak niyetle ilgiliyse?"

Fae ve cadı büyüsü büyük ölçüde niyete dayalıydı. Eğer Cian'ı fae olarak işaretlersem, onu kendime köle yapabilirdim. Ya da dostlarımın yaptığı gibi onu işaretleyebilirdim, benden bir parçayı her zaman taşıması için. Ritüel ve büyü aynıydı. Ancak niyet? İyi niyetli bir gancanagh, çıkarıcı veya kötü niyetli nedenlerle değil, gerçek sevgi sözcükleri söyleyebilir.

Cian'ın göğsü ağır bir iç çekişle kabardı. "Bu seni korkutmaz mı?"

"Hayır," diye fısıldadım. "Seninle ilgili hiçbir şey beni korkutmuyor,

Cian Merrick." "Sıradaki sır." Gözle görülür bir şekilde yutkundu.

"Çekmecelerimi çıkarmadınız."

Tek cevabım zoraki bir gülümseme oldu. "Bakire benim Tuatha Dé Danann'dan Cian'ın yeniden ruhu olduğumu iddia ediyor."

Savaşçı tanrı mı?

Gözlerim yuvarlaklaştı. "Sen gerçek tanrısın. Cian mısın?"

Utanmış gibi küçük bir omuz silkme hareketiyle gözlerini kaçırdı. "Bir parçam öyle sanırım. Diğer bir parçam ise Üç Kız Kardeş. Ve ... ve ölümlü bir canavarın oğlu." Son kelimelerde sesi çatallaştı.

Doğrudum ve yanağını okşadım. Ama bana doğru bakmayı reddetti. "Cian-"

"Kim olduğumdan utanmıyorum," diye araya girdi hemen, sesi zayıftı. "I ...ben olmaktan asla vazgeçmedim." Dişlerini sıktı. "Kendi babam o kutsal parçalarımı ruhumdan söküp atmak istediğinde bile. Kilkerri beni ele geçirilmekle suçladığında bile. Batı Kabilesi hayatımın sahibiyken ve bir anlık hevesle beni takas edip satabiliyorken bile." Gözyaşları kirpiklerini yaladı. "Cillian . . . 'parlak kafalı'," diye öfkeyle fısıldadı doğum adının bir çevirisini. "Cillian ... 'tapınaktan,'" diğerini tercüme etti. "Bana Hamish isim vermiş."

Parlak saçlarını işaret etti. Lugh'un güneşli buklelerinin renginde. Anne'nin altın-buğday renkli saç telleri de. "Elbise giyen oğlunun ilahi olduğunu biliyor muydu?" Soru boğuk bir fısıltıyla çıkmıştı. "Doğmadan önce kim olduğumu biliyor muydu?"

Yukarıdaki yıldızlar, kalbim . . .

O güzel gümüş mavisi gözleri, çizimin büyük ölçüde iyileştiği yanağımda gezindi. Öfkesini bastırmak için gözlerini kırıştıtarak yüzünü tutan parmaklara doğru eğildi ve başparmağım ağzının köşesinde gezindi.

"Ben sana bu sırları söylemedim"-o titreyen bir nefesle çekti

-"Çünkü ... hayatımda ilk kez olduğum şeyden korkuyorum ve ..." Gözleri benimkilere kayd. "Ve sen mükemmelsin."

CHAPTER FOURTEEN

Glenna Lonan

Mükemmel olduğumu mu düşündü?

Bir kızarıklık boynumdan yukarı süzüldü ve yanaklarımı ısıttı.

"Çok korktum," diye devam etti, "sana zarar vermekten."

Gerçek sözleri olmasa da, neyden korktuğunu anladım - sihrinin bir gün aniden Filena'nın gibi karanlık bir tarafı ortaya çıkabilir ve ... ona gösterilen şiddete dönüşebilirdi. Ya da mutlu bir ayyaş yerine tehlikeli bir sarhoş olabilirdi.

Ama Cian bir aşıktı. Başkalarına zarar vermek onun doğasında yoktu. Ona hakaret edenlere bile. Onların kabalıklarına karşılık vermek yerine göz kırpmıyor ve öpücükler gönderiyordu. Filena onların kışlarına sahte bir küfür savurur ve günler sonra korkudan titremelerini umardı.

Burnumu Cian'ınkinin üzerinde gezdirdim, dudaklarını uzun ve özlem dolu öpücüklerle okşadım. "İnsanoğlu'nun Leydisi, tanrılar sana *kim olduğun* için güçlü büyü yetenekleri verdi." Konuşmaya başladı ve ben başımı hafifçe sallayarak beklemesini söyledim. "Evet, sen utanmaz bir şıfıntısın" -ağzının bir köşesinin hafifçe kalktığını hissedebiliyordum- "ama *asla* başkalarına gösterdiğin ilgiye dikkat çekmek için değil. Ve benden önceki seksi yarı-tanrı, senin nazik, verici ruhuna bayılıyorum." Başparmağımla yanağını okşadım. "Cian Merrick, sen güneş ışığı ve kahkaha ve kaos ve zekâ ve güzellik ve güçsün." Yumuşakça

onu tekrar öptü ve fısıldadı, "Ve ben hala pembe allığın tenine uygun olmadığını düşünüyorum."

"Kalbimi asla kırmayacağına söz vermiştin, Glennie Lo."

"Bu kadar çok şey *bilen* bir yarı tanrıya göre," diye karşılık verdim, "kozmetik nüanslardan tamamen olman çok sevimli." Ellerimi yüzünden çektim ve yatağın yanındaki küçük çekmeceyi işaret ettim. Kaşlarını çatarak içindekilerin farkında olarak çekmeceyi açtı. "İyi bir çocuk ol ve bir kutu seç."

"Pembe bile mi?"

"Dudaklarımı ne renge boyarsan, seninkileri de o renge boyayacaksın." Sessizce inledi.

Ona cilveli bir sırıtış fırlattım ve ellerimin üzerine yaslandım.

Çekmeceyi karıştırmak için döndü ve mum ışığında her bir rengi incelemek için kutuları açmaya başladı. Omuzlarımdaki bukleleri silkeleyerek sırtımdan aşağı dökülmesini sağladım.

"Kan kırmızısı." Çekmeceyi kapattı ve orta yerimde yeniden konumlandı.

Kasları heyecanlı bir titremeye esnedi. Kapağı kaldırarak parmağının ucunu allığa batırdı. Tenimde titreşen nefesim hızlandı. Beni yakan erimiş bir bakışla parmağının darbelerini izledi.

"Sen sahip olduğum her fantezisin."

Sesinin kısıklığı içime bir sıcaklık yaydı. Sadece yüzünü yumuşatan uyarılma yoğunluğundan bile orgazm olabilirdim.

Parmağını tekrar ruja batırdı, sonra tenekeyi bir kenara koydu. "Bu itirafla birlikte bir kıyafet çıkarman gerekmez mi?" "Hâlâ bonus bir sırrım var."

Bir kolunu belime dolayarak kalçalarımı onunkilere sabitleyen Cian, alt dudağımdaki son ruj damlasını da gıcırdayan itişinin yavaş ritmine uydurdu. Zaten alev alev yanan bedenimde ateş patladı. Karanlık gökyüzü, acımasız olacaktı. Daha fazla sürtünme, daha fazla onun için çaresizce kalçalarımı yuvarladım, o da kalçalarını kaldırdı ve hınzır bir gülümsemeyle beni reddetti.

Bahis açıktı. Oynadığı bu küçük oyunu bitirdiğinde, ben de ona karşılık verecektim.

"Bakire," dedi, bacaklarımdan aşağı doğru kayarak, "Cian'ın ruhunun ineğiyle yeniden bir araya geldiğinde nihayet huzura kavuşacağını paylaştı ve ..." Cian'ın parmakları saygıyla karnımın kıvrımlı düzlemlerini okşadı. Yumuşak, titrek bir iç çekiş beni terk etti. Sonra çekmecelerimi tuttu ve onları yere bıraktı.

"Ve?" Ben sordum.

"Ve," tekrarladı, bir bacağı omzuna atmak için kaldırarak.

Ağzının baştan çıkarıcı sıcaklığı, yüzüne bastırılmış uyluk boyunca öptü. Gerçekten de bana acı çektirmeyi planlıyordu. Ellerim beklentiyle yorganın içine kıvrıldı. Karnımın üzerinde bir kez daha duygusal bir şekilde gezinen parmaklar kalça kemiğime doğru kaydı ve etime nazikçe saplandı.

Dilinin kıvrımlı bir fiskesi ve tanrım, kül ve duman olmuştum. Parmaklarım gevşedi ve tekrar örtüyü kavradı. Sıcak ve alaycı nefesi klitorisimin üzerinde titreyordu. Artık bana dokunmuyor olmasına rağmen muzip gülümsemesini hissedebiliyordum.

"Ve?" Tekrar sordum, sabredemeyecek kadar heyecanlanmışım. "Ve .

.."

Dağınık saçlarını tuttum ve yalvarmamı duymaya çalışmasına ters ters bakmak için başımı kaldırdım. "Cian Merrick, yemin ederim-"

Oh tatlı tanrıça . . .

Başım tekrar yastığa düştü.

Beni ağzının sıcaklığına çekmeden önce dili klitorisimin üzerinde gezindi. Kalçamı tutan eli uyluğuma dolandı ve bacaklarımı daha geniş bir şekilde itti. Sonra dili tekrar üzerimdeydi, uzun, işkenceli hareketlerle yalıyordu.

Cian inledi. Beni tatmin ederken duyduğu zevkin şehvetli sesi hayvani bir sınırdıydı.

Ona doğru eğildim.

Dağınık saç tellerinin arasından geçirdiğim parmaklarım onu daha sıkı kavradı.

Cian beni daha da yakınımaya çekti, dilinin her kıvrımına ve tadını çıkararak attığı her tura daha fazla baskı ekledi.

Her yerim elektriklenmişti.

"Cian . . ." Yalvarırcasına fısıldadım - daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını arzuluyordum.

Adının ciğerlerimden yükselen nefesleri şekillendiren sesine sırtıttığına yemin edebilirim. Ben de duramadım. Ötücü kuşlar seks sırasında sesli olurlar.

"Daha fazla," diye yalvardım. Evet, *yalvardım*. Şu anda bahisler ve oyunlar umurumda değildi.

Cevap olarak beni ağzına doğru salladı, daha hızlı, daha hızlı. Battaniyenin içinde kıvrandım.

Kaslarım kasılıyordu. Derim geriliyordu.

Bir saniye daha dayanamayacağımı düşündüğümde, bacağı omzundan indirdi ve karnımı öpmeye başladı. Ağlamak istedim. Ama Cian

daha yeni başlamıştı ve o ... ateşli güneşler bana yardım etsin, o olağanüstü bir aşıktı.

Ve bir yıldız lanet kenar alay.

Onun için sergilediğim göğüslerime hâlâ dokunmamış olan biri. Ya da boyadığı dudakları öpmemiş olan.

Daralan gözlerimi fark edince yavaşça doğruldu, o çok güzel yüzünde flörtöz bir gülümseme vardı. Evet, bunun bir karşılığı olacaktı.

"Bana bonus sırrını söylemeyi *bitirmedin*, evcil hayvan." Şakacı bir şekilde ofladım.

Bakışları göğüslerimin şeklini, belimin eğimini okşadı. "Vücudunun her çizgisinin ve kıvrımının teslimiyetimi bilmesini arzuluyorum," diye itiraf etti.

Gözlerimi kırpıştırarak kapattım. Bu tek itirafla içime yayılan sıcaklık, nabzımda batan binlerce güneş gibiydi. Gerçek bir Aşk Konuşmacısı olarak büyüğü bu muydu acaba?

Cian korsemi gövdesinin etrafından çözmeye başladı ve ben de santim santim ortaya çıkan teni içime çektim. Alçak mum ışığı, zarif hareketleriyle kaslarının büyüleyici dansını izliyordu. İç çamaşırımı yere, benim atılmış giysilerimin yanına fırlattı.

Bir elimi göğsüne götürdüm ve parmaklarımı göğüs kaslarının arasında gezdirdim; aşağıya, karnının çıkıntıları boyunca; daha aşağıya, eteğinin üzerinden yavaşça avucuma sürtünen sertleşmiş sikine doğru. Dokunuşumla titrek bir nefes aldı, göz kapakları aşağı indi.

"arasında ölmek istiyorum," diye itiraf etti sonra, nefesi kesilmişti.

Yukarıdaki karanlık gökyüzü, sonum olmayacaktı.

Eğer çaresizlikten bir su birikintisine dönüşmemiş olsaydım, onun da sonunun gelmemesini sağlardım - bu adil olan tek şeydi. Ama onu çözülene kadar okşamak istediğim kadar, kendini içimde derinlerde kaybederken Öteki Dünya'yı bulmasını daha çok istiyordum.

Cian yataktan kalkmak için iki büküm oldu. Omuzlarındaki ve sırtındaki kasların oynamasından o kadar etkilenmişim ki ilk başta nedenini sorgulamadım.

Bir parçam, o korkunç, iğrenç horoz engelleyici horoz botlarından birinin sihirli bir şekilde vagonda belirmesinden paniklemeye başladı. George'u tatlılardan kalıcı olarak men ederdim, eğer öyleyse, küçük piç. Sonra da o lanet leprikonun peşine düşerdim.

"Glenna," diye mırıldandı Cian, belindeki eski kostüm eteğini çözerken, gözleri benimkilere kilitlenmişti. Yırtık saten, mavi dalgalar halinde yere düştü. Onu baş döndürücü bir şekilde gördüğümde, küçük bir köpek dişi alt dudağımın bir köşesine usulca saplandı. Gerçekten de insanı çileden çıkaracak kadar güzeldi. Parmakları

Kalçalarından aşağı sarkan donunun bağcıklarında gezindikten sonra gerilen sikini okşadım ve her okşayıpta içime çektim. "Bana seks tanrım dediğini duymak içimi acıtıyor-"

İnleyerek bir yastık kaptım ve o cümlesini tamamlayamadan üzerine fırlattım. Cian kahkahalara boğuldu. Daha yakın olsaydı, alnına bir fiske vururdum, ahmak herif.

"O bahsi kazanmadın *sevgilim*," diye alay ettim.

Çekmecelerimden sıyrıldı, yatağa tırmandı ve çocuksu, hiç de iyi olmayan bir gülümsemeyle vücudumda gezinmeye başladı. "Oh, ben çoktan kazandım, *sevgilim*."

"Bir gece hariç her gece daha fazla kurban getirdim."

Bir göğsümü avucunun içine aldı, eliyle şekillendirdi ve başparmağını meme ucumun üzerinde gezdirdi. "Kazanmak için bahse ihtiyacım yok, Glennie Lo."

Tenimde bir ürperti belirdi. "Ne planlıyorsun, Cian Merrick?" Talebime rağmen ses tonum utanç verici derecede zayıftı ve sırtışı genişledi.

"Yüksek sesle söylemeyi reddettiğiniz şeyi doğrulayan zevk sesleri."

Göz kırptı, sonra göğsümü ağzına aldı ve neredeyse bir memnuniyet notası mırıldanacaktım. Neredeyse. Onun egosunu *cesaretlendiremezdim-Yıldızların Anası!* İçime iki parmağını soktu - beni için bir değil, hayır ... *iki* - ve vücudumdaki zonklayan yük bir his patlamasıyla patladı.

"Sen . . . göt . . ." Kelimeleri zar zor .

Sessizce güldü ve sonra meme ucumun sertleşmiş tepesini dişlerinin arasına aldı.

Nefesimi tuttum.

Güçlü ol, kızım!

Parmaklarım yatağı tırmalarken Cian parmaklarını ağzının ve dilinin baştan çıkarıcı ritmiyle içeri ve dışarı pompaladı. Ateş yanan tenimde çatırdıyordu.

Güçlü ol!

Ötücü kuş doğam, bedenimde kreşendo yapan her ateşli iniltiyi serbest bırakmak istedi.

O nefis zalim parmakları daha derine sokuldu, içimde yalayıcı alevler gibi kıvrıldı.

Başımı çevirdim ve onu haklı çıkarmayı reddederek yastığı ısırdım. Çünkü tanrılar ... yarı tanrılar ... her neyse ... Ben . . . Ben . . . *Ben* . . .

Hayır.

Kazanmasına izin vermezdim.

Onu nazıkçe ittim, kenarlı işkence karşısında tekrar ağlamaya hazırdım.

Gözlerinde korku parladı. "Glenna-"

"Bonus sırrını bitirmedin," diye nefes nefese kaldım altında.

Omuzları gevşedi. Yarım kalp atışı bile geçmeden yem gibi bir gülümseme belirdi. "Ve?"

"*Ve* eğer beni bitirmeden önce bu sırrı *bitirmezsen*, bütün bir hafta boyunca bitirmemeni sağlarım." Çenemi kaldırdım. "Ya da daha uzun."

Kendinden çok memnun bir şekilde homurdandı.

Ama gözleri boyadığı kan kırmızısı dudaklara takıldığında, muzipliğin yerini özlem dolu bir bakış aldı. Özlem ve utangaçlık mı? Gergin bir nefese benzeyen bir ses çıkararak parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve beni yukarı çekti, bacaklarını altına uzatırken beni kalçalarına yasladı.

Cian bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırdı, sonra yanağımı okşadı. "Sonunda dinlenmek için," diye başladı, "Cian ineğini bulmalı *ve*," diye tekrarladı, sesini boğuk bir fısıltıya indirerek, "ilk aşık olduğundan daha çok aşık olmalı. *Ve* Glenna Lonan," diye mırıldandı Cian, "kalbim senin tarafından sonsuza dek çözüldü."

Ağzım açık kaldı.

Beni daha çok mu
seviyorsun?

Cian ve Eithne'nin kadersel aşkı Fae'ler için efsaneviydi. Tüm Halk türüm, onların birlikteliğinin oğlu olan Lugh sayesinde var oldu.

Kalbim senin tarafından sonsuza dek çözüldü. . .

Onların kalp kırıklığı yüzünden kurtarılan bir oğul.

Titreyen ellerim göğsüne yaslandı. Biz gerçek eş değildik, Rhylen ve Filena gibi. Ya da Sean ve Braelin gibi. Ama Cian, yeniden ruhlanmış olsun ya da olmasın, benimdi. Her zaman ve sonsuza dek *benim*.

Cian yüzünü boynuma gömdü ve çılgınca atan nabzımı öptü.

"Seni seviyorum, benim güzel yıkımım," diye fısıldadı çeneme doğru ve gözyaşları kirpiklerime hücum etti. O benimdi, benimdi, benimdi. "Seni seviyorum, ruhumun saplantısı." Kalçalarımı kavradı ve tek, yavaş bir hamleyle içime kayd ve ben onun baş döndürücü dolgunluğu karşısında inledim. "Seni seviyorum. ." Ağzı benimkinin üzerinde gezindi. "*Dostum*."

Nefes almayı bıraktım.

Bana dostum derdi.

Arkadaşı.

Kayan milyonlarca yıldıza dönüştüm. Acı kalbimin dilediği her şey şimdi onun ayaklarının dibinde gözyaşları ve kahkahalardan oluşan ısıltılı bir karmaşaydı.

Benim eşim olmak istedi.

Üstesinden geldim, dudaklarımı
onunkilere yapıştırdım. Kalçalarımındaki
sıkı tutuş sıkılaştı.

Sonra bedenlerimiz bir duygu fırtınası içinde hareket ediyordu. Kalçaları benimkilerle çarpıştı. Bir yıldırım coşkusu. Parmaklarım göğüs kaslarına saplandı, iz bırakacak kadar derine. Kollarının kıvrımlarından yukarı doğru kayarak zaten dağınık olan saçlarına battı.

"Seni hissetmek çok güzel," diye inledi öpüşürken. "Kahretsin, ölmeye hazırım."

Aysız gökyüzü, ben de öyleydim. Bu adam gerçekten tüm vücuduyla öpüşüyordu ve şiirsel hareket tarzı güzel bir ıstıraptı.

Kalçamı kavrayan bir eli daha aşağıya inerek kıcımı kavradı ve beni ona doğru daha derinden yönlendirdi. Diğer eli göğüslerime masaj yapıyordu. Ve ben onun dokunuşunda tamamen kaybolmuştum. Parmaklarının kızaran tenimde kayması hiç bu kadar ilahi ve aynı zamanda işkence gibi gelmemişti.

Aynı anda hem nazik hem de sert.

Bir okşama ve bir damgalama.

İyelik.

Aletin her güçlü, gıcırdayan darbesinde inlemeler beni terk ediyordu.

. Yoldan geçen herkesin duyabileceği kadar gürültülüydüler. Ama birbirimize ne kadar sarılırsak sarılalım, ruhum hala daha yakın olmak için savaşıyordu. Kalbimin her atışı, onun her atışıyla sarmaş dolaş olmayı talep ediyordu.

Öpüşmemizi keserek, ritmini yavaşlatırken zevkimi içmek için arkasına yaslandı. Kırmızı, ağzını lezzetli bir karmaşa içinde lekeledi. Bir erkeğin boyalı dudaklarına ruj sürmenin son derece erotik bir yanı vardı. Özellikle de benimkiler tarafından boyanmış dolgun, şiş dudakları.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım aramızdaki hararetli boşluğa. Sözlerim onun ballı itiraflarına kıyasla çok sade görünüyordu. Ama doğru düzgün düşünemiyordum.

Cian alt dudağımı ısırmadan önce sıırttı. "Dizlerinin üzerine çök."

Tereddüt etmedim ve arkamı dönmek için üzerinden emekledim. Kalçalarımı yukarı çekti ve ... *kutsal tanrılar*, o ilk hamle beni dizlerimin çöktürebilirdi, eğer zaten dizlerimin üzerinde olmasaydım. Gevşek buklelerimi ellerinde topladı ve

Kalçalarının ritmi arttıkça ipleri gerginleştirdi. Uzun, derin, gırtlaktan gelen bir ses onu terk etti ve bedenim alev aldı.

"Sen benim bağımlılığımsın, Glenna. Sana sonsuz bir açıklık duyuyorum." Kalçalarının kavisli vuruşu beni yok ediyordu.

"Kahretsin, vücudun ..."

Bir kolunu belime doladı, uzun siyah buklelerim hâlâ diğer elinin etrafındaydı. Beni dikleştirdi ve becerikli parmakları klitorisimi buldu. Omzumu, boynumun arkasını öptü. Nefesi yanan tenimde sıcaktı.

"Ben seninim," diye fısıldadı kulağıma.

Beni okşayan parmaklar tempolarını artırdı ve başım onunkine yaslandı. Saçlarımdaki tutuş gevşeyerek onun yerine belimi kavradı ve beni ona doğru bastırdı. Zar zor nefes alabiliyordum. Tanrıça beni korusun, o kadar iyi hissettiriyordu ki. Serbest kalmak için zonklayan ağrım artıyor, , artıyordu. Çıkarabildiğim tek ses onun adıydı. Dudaklarımın kaldırmaktan zevk aldığı ateşli bir dua.

"Bedenim, kalbim, ruhum," diye mırıldandı boynumdaki öpücüklere. "Hepsi senin."

Sesinin çakıllı, nefessiz tınısı beni mahvetti.

Soluk soluğa bir çığlıkla içimde bir yangın çıktı. Kimin duyduğu umurumda değildi.

Benim çözülmemle Cian'ın itişlerinin ritmi vahşileşmeye başladı. Arkama uzandım ve saçlarını kavrarken ağzımı onunkine çevirdim. Öpüşmemiz sarhoş mutluluğunun gök gürültüsü gibiydi; yavaş, derin, baş döndürücü.

"Sen benimsin," diye mırıldandım, toprak kokusuyla, sahiplenici dokunuşuyla, her şeyiyle büyülenmişim. "Seni seçiyorum, Cian Merrick."

Köpek dişimin ucuyla alt dudağını ısırdım ve çekiştirdim. Vücudu sertleşti ve titreyen bir nefes çekti.

Dudağını serbest bıraktım.

"Feeeck," diye inledi, uzun ve yavaş.

Vücudundaki kaslar esnedi. Parmakları karnımda geziniyordu. Cian son bir hamleyle içime girdi ve hareketsiz kaldı. Göğsünden yumuşak bir homurtu yükseldi. Saçlarını serbest bıraktım ve alnı sırtıma düştü.

Birkaç uzun saniye, belki de dakika boyunca -belki de sonsuza kadar- hareket etmedik. Rapsodik bir telaş başımı döndürdü. Aynı abartılı, sarhoş edici his benim de tüm uzuvlarımdan aşağı süzülüyordu. Cian'ın düzensiz

En nazik öpücüklerinin arasında nefes alarak saç tellerimi karıştırdı. Parmaklarının nasırlı uçları belimin kıvrımlarında geziniyordu.

Bedenim onun güçlü kollarında gevşemeye başlamıştı. Yine de yere yığılmak yerine Cian'ın kolunu tuttum ve onu altımdaki battaniye ve yastıklara doğru çektim. Bakışlarım onunkilere kilitlendi ve yıldızlar ... o kadar günahkârdı ki, şişmiş, kırmızı lekeli dudaklarının, kızarmış teninin ve dağınık, yeni yatmış altın rengi saçlarının büyüleyici görüntüsü karşısında bayılmanın eşiğine gelmiştim, zevk hala kaslarını belirginleştiriyordu.

Tanrılar, zamanın sonuna kadar ona tapabilirim.

Ağzının bir köşesi kalktı.

Gözlerim kısıldı. "Az önce beni mi okudun?"

Cian homurdandı. "Sevgilim, horoz senin yüzüne huşu vurmuş ortaya çıkarıyor.

her şey."

Aptal herif. "Beni okudun!"

"Yatakta dua ettiğini duydum, Glenna. *Cian, Cian, Cian ...*" Donup kaldım. Dudaklarında hoş bir gülümseme belirdi. "Önümde diz çökmüşken."

Gülümsemesi

genişledi. "Ben

kazandım."

Gözlerimi deviremeden, tiksinti dolu bir ses çıkaramadan, kucağından inmeden, beni kendine çekti ve ... hızla atan nabzımı sıvılaştıran boğucu bir öpücükle ağzımı yakaladı. Ve ben itiraz etmedim. Bir saniye bile.

Altına yatmam için beni yuvarladığında değil.

Dili ve dudakları vücudumun her teslimiyetini öperken değil.

Özellikle de o bana taparken ve ben ona tekrar tekrar taparken.

Cian Merrick beni eşi olarak seçti.

Beni herkesten çok arzuluyordu ve kalbimin kanatları onun sevgisinin ipeksi ay ışığında uçmayı bırakmayı reddediyordu.

CHAPTER FIFTEEN

Cian Merrick

GÜNEŞ HENÜZ Caledona Ormanı'nın ardında batmamıştı. Yine de pembe ve lavanta rengi gökyüzünde belli belirsiz bir yıldız alacası vardı.

Kurban edilmiş bir şişe viskiyi daha dudaklarıma götürdüm.

Hiçbir şey arkadaşlarla ve aileyle ortak bir ateşin etrafında bir Karavan kışından daha iyi olamaz. Çalışmadan geçirdiğimiz son sezon da olabilir. Artık zorlu seyahat aylarında vagon tekerleklerimizi dinlendirmemize gerek yoktu. Yine de bunu kaybetmek? Tam bir trajedi.

Rhylen bu geleneği bozmaya karar verirse, mümkün olan en dramatik şekilde yorgunluktan bayılırdım - bana baktığında, geçtiğinde, sadece beni düşündüğünde. Mesajı alması için yüz kere düşünmesi gerekiyorsa.

Bu kızın kış güzelliği dinlenmesine ihtiyacı vardı.

İndirilmiş kirpiklerin altından adamları inceledim. Sadece Sean yaşlı büyüsü belirtileri . Yine de yaşlı Rhylee Lo hepimizi büyük olarak görüyordu. Filena, Glenna ve Braelin de öyle. Kervan tarihinde, doğuştan kadın olan hiç kimse ihtiyar ya da reis olmamıştı.

Dudaklarımın arasından bir esneme kaydı ve Owen çakırkeyif bir sırıtışla yan gözle beni süzdü. Glenna ve ben son Heartbreak Show'umuzu bir gece ertelemeye karar verdik.

-Sonuncusu bahsimize bağlıydı. Kabilemizin gelire ihtiyacı olduğu sürece gösteri devam edecekti. Ama fazla uyumamıştık.

Kahretsin, onun vücudunu sonsuza kadar içebilirdim. Parmaklarımla altındaki ipeksi teninin verdiği elektrik hissi saatler sonra bile aklımdan çıkmıyordu.

Ama hiçbir şey, kesinlikle *hiçbir şey*, ilk kez gerçekten görüldüğümü hissetmekle kıyaslanamaz. Nefesimden daha çok sevdiğim birinin *tüm* gizli, tuhaf, korktuğum parçalarını bilmesi ve sonra *beni* hayat arkadaşı olarak *seçmesi* hayatımı değiştirdi.

Bakışlarım Glenna'nın ateşin üzerindeki telaşlı hareketlerini takip etti.

Yabani elmalı yulaf ezmesine baharat eklerken, diğer tarafındaki Mam, taze pişmiş meyveli kekleri tenekelerinden çıkardı.

Glenna'nın gece kadar siyah gözleri benimkilere kaydı. "Kibirli sürtük" diye mırıldanmadan hemen önce muhteşem dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

Homurdandım ve ağızla "Loaf trot" diye karşılık verdim.

Owen oturduğu kütükten yavaşça görüş alanıma doğru ilerledi. "Ya yulaf lapası için doğal olmayan bir iştahı var-"

"Yulafın yüzünü kızartacak kadar güçlü," diye araya girdi

Corbin. "Evet, tencere de öyle," diye ekledi Sean.

"Ya da," diye uzattı Owen, "ölümlü elf tarafından

vuruldu." "Senin çirkin suratınla," diye karşılık verdim.

"Bana evlenme teklif ettiğinde böyle söylememiştin." Owen sarhoş bir sırıtişla pantolon askımı kopardı.

Kalen'in parlak mavi bakışlarının her zaman var olan hesapçı yoğunluğu, Finn ayrı bir viski şişesiyle kolunu dürtmeden önce bir an için Owen'a daraldı.

"Tanrı aşkına." Corbin gözlerini devirdi. "Birbirinizi unutmanın zamanı geldi."

Başparmağımı jartiyerimin altından geçirdim. "Onun vanilya tüylü kıcı beni kırbaçlama fantezileri kurarken olmaz, yapamam."

Arkadaşlar kahkahalara boğuldu.

"Owen'ın vanilya tüylü kıcına," diye kadeh kaldırdı Sean.

Kalen, Sean ve ben viskilerimizi kaldırdık, sonra şişeleri diğer üç arkadaşına vermeden önce uzun bir içki içtik.

Rhylen yanımdan hızla geçerek açık mutfığa doğru ilerledi ve bize tek bir bakış bile atmadı. Delikanlı dün gece görevlendirdiği iki farklı ekiple birlikte vagon onarım denetimlerini ve tedarik denetimlerini denetliyordu.

"Lottie?" diye seslendi.

Eski bir felly başını eğdi ve Rhylen'in yaklaşmasını bekledi. "Evet, efendim?"

"Eski yöntemlerden hiçbiri değil," diye hatırlattı gülümseyerek. Kadın başını kaldırdı ve gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Hastaların bu gece yemeğe ihtiyacı var mı?"

"Çoktan teslim edildi, efendim. Bayan Lonan önce yemeklerini hazırladı."

"Başka bir şeye ihtiyaçları var mı?" Rhylen başıyla Glenna ve Büyükanne'yi işaret etti. "Tentürler? Çaylar?"

Lottie tekrar gözlerini kırıştırdı. "Hayır, efendim. Carrick'in ve Heffern'in ölümlüleri artık iyileşiyor."

"O *özgür* ölümlülerin iyileştiğini duymak harika."

Kendisine bu kadar eşit davranılmasını nasıl karşılayacağını bilemeyen Kuzgun kıza başını eğdi. Onun ve Rhylen'in birkaç hafta öncesine kadar aynı sınıfta olmalarına aldırmadı. Ya da hükümdarlar fikrinin eskisi gibi var olmadığını. O uzaklaştığında kardeşimin gülümsemesi biraz sarsıldı ama omuzlarını dikleştirdi ve kampın etrafına baktı.

Sean, Rhylen'in bize katılması için eliyle işaret etmeye başladı ama biz gençler oturup içerken reisimiz bir sonraki göreve geçti. Bizi savunmak için, bu gece herhangi bir konuda yardım etmemize izin vermeyi reddetti. Kabiledeki diğerlerinin öne çıkması ve çeşitli işleri sahiplenmesi gerekiyordu.

Yemek hazırlığını bitiren kızlar, büyükanne ve annem, diğer aileler yemek hazırlamaya başlarken bizim çemberimize girdiler. Glenna kalçasıyla bana çarparak yanıma geldi. Neredeyse kucağıma oturması için onu yakalayacaktım. Gerçi o otursa bile vücudum buna izin vermezdi. Şimdiden onunla bir gece daha geçirmeyi arzuluyordum, bu kez yıldızların ve ağaçların fısıltılarının altında.

Mam onu sallanan sandalyeye oturturken Büyükanne Finn'e, "Eşin," dedi.

"Taryn."

"Senin Taryn," diye devam etti Mam'ın elini yumuşak bir şekilde okşayarak, "seninle seyahat etmiyor mu, Finn delikanlı?"

"O bir yeşil cadı çırağı." Glenna canlandı ve öne doğru eğildi. "Taryn sadece birkaç gün önce başladı."

"Onu kim eğitiyor?" Filena sonra sordu.

Finn'in ağzının bir köşesi yukarı kalktı. "Ticaret sırrı, aşkım."

"Eşin pazarlık yapabilir mi?" Glenna sordu.

Finn'in başı öne eğildi. "Malzemeler ya da-

" "Evet, birkaç nadir eşyaya ihtiyacım var."

"Ne için?" diye sordu.

Glenna ona bir sırtış fırlattı. "Ticaret sırrı, aşkım."

Büyükanne soluk soluğa bir kahkaha attı.

"Onları asla tanıştırma dostum," diye uyardı Kalen Finn'i köpek dişli bir sırıtışla. Yeşil saçlı göt Glenna'yı süzerken parmaklarının arasında bir yaprak döndürdü. "Taryn'in gözlerinde hançer var ama bu" -Kalen şişeyle Glenna'yı işaret etti- "gülümsemesiyle seni canlı canlı oycak."

Bunun üzerine Glenna'nın dudaklarının kıvrımlarına yayılan küstahlık keskinleşti.

Kalen haksız değildi. Glenna'nın böğüren sırıtışları beni her zaman iç geçiren, nefes nefese kalan binlerce parçaya bölerdi.

"Onları bir araya getirmek mi?" Kalen başını Finn'e doğru salladı. "Bir sonraki yaprak değişimini göreceğ kadar yaşayamayacaksın, dostum."

Finn keyifle omuz silkerek, "Taryn biraz canı, evet," dedi.

"Wee?" Kalen gülerek tekrarladı. "Kara Gaga intikam almak için Yıldız Rüzgârları Gazinosu'nu yaktı, sonra da senin lanetli, ölmek üzere olan kıcını enkazdan çıkardı."

Glenna Filena ve Braelin'e döndü. "Ona bayılıyorum."

Braelin'in pembe teni kansızlaştı. "Ren Cormac'tan intikam almak mı?"

Finn başını salladı ama hareketi temkinliydi.

Owen'ın gözleri Sean'ınkilere dikildi. Delikanlının parmakları, arkadaşının sıkıntısına tepki vermemek için oturduğu kütüğü kazıyordu.

İlkel erkekler çok sevimliydi.

Ama merhametli güneşler, Gent of Fem'in bana sahiplenici bir şekilde hırladığını duymak için George'un moda hizmetlerini bir haftalığına feda edebilirim.

George, Finn'in ayaklarının dibindeki hırsıza benzeyen yerinden başını kaldırıp bana baktı.

İyi. Üç gün.

Tatmin olan George, gözleri yaşlı nöbetine geri döndü.

Braelin bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Tüm Cormac Klanı'ndan intikam almak mı istiyor?"

"Kuzey Kabilesi'nden mi?" Kalen sordu.

Braelin cevap vermeyince Finn ve Kalen daha dik oturdular.

"Kahretsin," diye fısıldadı Kalen. "Kuzey Kabilesi aksanın olduğunu sanıyordum."

Finn hemen, "Bütün klanı değil, hayır," diye onu rahatlattı. "Ren, Taryn'in neredeyse her şeyine mal oldu."

"Sadece Ren mi?" diye sordu.

Finn yumuşak bir sesle, "Evet," diye cevap verdi. "Sadece *şu* Cormac. O senin-"

"İkinci kuzenim." Braelin rahatlamak için Sean'ın elini sıktı. "Bale Cormac'ı tanıyor muydun?"

Bale, ağabeyi ve Ren'in Seren'deki sağ kolu.

Finn ve Kalen birbirlerine baktılar ve sonra başlarını salladılar.

Omuzları gevşedi. "Branwen Cormac?"

Kardeşinin kızı, Filena'nın yaşındaydı.

"Hırsızlar Loncası kumarhanelerde ve gece kulüplerinde faaliyet göstermezdi," diye açıkladı Finn. "Sokaklarda yaşırdık. Eski depolarda uyurduk. Bayat bir somun ekmek ve güve yemiş bir battaniye karşılığında mücevher ve para çaldık." Elinde oynattığı yaprağı ateşe doğru fırlattı. "O lanet olası yüzen borçlular hapishanesinde bir sürü Fae ırkı var ve Kuzgun Halkı azınlıkta."

"Vardı," diye düzeltti

Kalen. "Evet, öyleydi."

"Kervan Kuzgunları," diye araya girdi Corbin, aramızdaki en ağırbaşlı kişi, "Leş Suçları Sendikası'nın Seren'deki rolünü kölelere ve sözleşmelilere asla açıklamama anlaşması yaparlar. Kör edici lanet onların başka bir Halk gibi görünmesine neden olabilir." Hem Finn'in hem de Kalen'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ama Cormac'lar" -bakışları Braelin'e kaydı- "Yıldızlar Şehri'ni elli yıl boyunca yönetmişlerdi."

Owen Finn'i işaret etti. "Ravenna Blackwing'i ve sarayını serbest bırakana kadar."

"Yine benim küçük alıngan karımın işi," dedi çarpık bir gülümsemeyle. "Korkunç bir kız."

"Onu evlat edinmek istiyorum," diye cıvıladı Glenna. Filena ve Braelin'e, "Bir cadı kardeşe daha ihtiyacımız var, değil mi?" diye ekledi.

Bacaklarımı uzattım. "Bunca zaman ne yaptın o zaman?" "Onu kızdırdım," diye geveledi Kalen.

"Onu şehvetten *çılğına* çevirdi." Finn'in serseri sırtışı kendini beğenmiş bir ifadeye dönüştü: "Yanımdan ayrılamadı." Kalen homurdandı. "Benimle iki kez evlendi."

"İki kez mi?" Corbin'in kaşları arasındaki çatıklık derinleşti. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Finn göz kırptı. "*Sadece* bir kez çiftleşmek için fazla dayanılmazım. Büyü kabul etti."

"Tanrım," diye homurdandı Glenna, "koca bir binayı yerle bir etmesine şaşmamalı."

Kalen yüksek sesle kahkaha attı.

"Yani," dedi Finn esprili bir şekilde, "pazarlık mı yapmak istiyorsun?"

"Taryn ile. Taryn'le," diye noktaladı Glenna. "Senin bilmece gibi yöntemlerinle değil, Finnan Ó Brannon."

"Ben buradayım ama o değil."

Glenna uzun bir süre onu düşündükten sonra ayağa kalktı. "Gel o zaman."

Finn kütükten atladı ve Glenna'ya yolu göstermesi için başıyla işaret etti. Owen'dan şişeyi almak için uzanmaya başlamıştım ki Glenna araya girdi ve elimi tutup çekti.

"Sen de öküz."

"Kibarca rica et," dedim. Anlaşmayı tatlıya bağlamak için, dökülen saçlarımı ağaran gözlerimden sıyırdım. Sarsılan dünya bir an için eğildi. Glenna'nın kaşları kalktı. Ama ben onun rol yaptığını *anlayabiliyordum*. Saçımı okşamak o şımarık tavuk için bir kedi nanesiydi. "Yalvarmak işe yarar-"

Boştaki elini uzattı ve alnıma bir fiske vurdu.

"Ow!" Tısladım. Gerçekten acımamıştı ama o sırtışırlar için yaşıyordum.

Şu anda bana verdiği gibi.

"Eğer bu seni yeterince memnun etmediyse daha kibarca sorabilirim, sevgilim." Finn, Kalen'e doğru döndü ve su ruhu başını eğerek "sana söylüyorum" der gibi

Bak.

Glenna beni ayağa kaldırdı ve ağaçlara doğru yürümeye başladı. "Acele et Finn Brannon," diye seslendi. "Yoksa pazarlık yok."

Delikanlı da pazarlık bağımlısı fae gibi beni dinledi.

Nefesimin altında gülmeye başladım.

Glennie Lo gerçekten de biz erkekleri ödüllerle eğitti.

CHAPTER SIXTEEN

Cian Merrick

FINN, Glenna'nın ayin kurbanlarından biri için ormana sürüklenen tehlikeli kışımın olduğu yere doğru koştı. Omzumun üzerinden, "Ben de sana karşı koyamıyorum, seni seksi ağaç gövdesi." diye seslendim.

Finn çok ciddi bir şekilde başını sallayarak, "Evet, aşkım," dedi. "Bana verilecek tek uygun tepki bu."

"Seni çıplak gördüğümünden beri ..."

Glenna aniden durdu ve elimi bırakıp bize doğru dönerek bir adım tökezlememe neden oldu. Ormanın kenarı bulanık görüşümde eğilmeye devam ediyordu ama Finn'in sahte masumiyetini hâlâ seçebiliyordum.

"Tam bir hayal , değil mi?" "Gerçek bir hayal, delikanlı."

Glenna'nın kanatları görünmez olurken gözleri kısıldı. O pazarlık yaparken benim de uslu durmam için bir uyarı. O tüyler, özellikle de yumuşak ay ışığında, bende tam tersi bir etki yaratıyordu. Düşen gökyüzü, sırf o kanatlara sonsuza dek bakmak için her türlü gölgeli şeyi yapabilirdim.

O çörek cadalozunun beni yere düşürdüğü zaman hariç. George bakışlarımız kilitlenene kadar bacağımı okşadı.

İçimi çektim.

Küçük piç haklıydı. Pislik yerken bile, o gece dokunmuş tüyler için bir çocuğu soyabilirdim.

"Malzemeler için pazarlık yapmadan önce," dedi Glenna Finn'e, "eşini eğiten cadı adına pazarlık yapma iznine sahip olduğuna yemin et."

Adil bir istek. Kampımızın bir lanetle daha yüzleşmesine gerek yoktu. "Yemin ederim-"

"Sana malzemeleri ne için kullandığımı söyleyeceğim," diye araya girdi Glenna, "ve sen de yemininde cadının adını vereceksin, yoksa anlaşma yok."

Finn doğruldu ve başını ormana doğru çevirdi. Bir saniye sonra başının ucuyla takip etmek için ağaçların arasına daldı. Peşinden yürüdük, sonunda iyi aşınmış bir patıkada durduk. Sivri kulağını rüzgâra doğru kaldırdı, soluk yeşil gözleri çalılıkları taradı ve sonra durdu. Bize orantısız bir sırtışıla göz kırptı, büyük bir meşenin başıboş köklerinin üzerine çıktı ve avuçlarını gövdesine koydu. Soluk ışık ellerinin etrafında dolanıyordu.

Nefesim kesilmeye başladı ve kendimi durdurdum. Sihri mi vardı?

Ne zamandan beri?

Vahşi Fae gençleri Karavanlarda büyülerini kaybettiler.

Finn alnını ağacın kabuğuna dayadı ve anlayamadığım kelimeler fısıldamaya başladı. Ağaç sanki başını sallıyormuş gibi alt dallarını salladı. Dünya ruhları ağaçlarla konuşabilirdi, evet, ama ilk kez gerçek bir konuşmaya tanık oluyordum.

Çocukluk arkadaşım gövdedeki enfeksiyonlu bir bölgeye dokundu. Finn'in dokunuşuyla budaklı, renksiz kabuk parçası parladı ve yuva yapan böceklerin ağacı yaraladığı yerde küçük bir dal filizlendi. Meşe sallanıyor, dalları gıcırıyor, inliyor ve vahşi bir fae dilinin yankılarını andıran bir ses çıkarıyordu.

Bir köpeğin ya da küçük bir çocuğun yapacağı gibi sandığı okşayan Finn uzaklaştı ve bize döndü

Ağzım açık kaldı.

Tanrı beni korusun, Finn Brannon güzel bir erkekti. Her zaman öyleydi ve elf de bunu çok iyi biliyordu. Ama şimdi? Ormanın büyüsünü içine çekip geri yansıtırmı? Ölümcül derecede muhteşemdi. Ya da sarhoş beynim bana oyun oynuyordu. Glenna'ya baktım ve onun şaşkın, büyülenmiş ifadesi benimkini yansıtıyordu. O zaman viskiden değil.

Bu garipti.

"Maiden," dedi Finn, sanki az önce bir ağacın mutlu dansını yapmamış gibi kayıtsızca.

Göz kırptım.

Büyük teyzem burada mıydı?

Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. Ormanı taradım ve *bu* kötü bir karardı. Glenna beni sabitlemek için kolumu tuttu.

"O benim çalıştığım cadı," diye devam etti Finn. "Ve eşimi eğiten kişi."

Glenna şaşkınlık dolu bakışlarından sıyrıldı. "Ne?" diye fısıltıyla bağırdı.

"Sisters Three ile pazarlık yapamam" -sesini daha da alçalttı- "Sisters Three ile."

Finn tembelce beni işaret . "Bu küçük, ışıltılı güneş ışığıyla pazarlık ediyorsun, değil mi?"

Glenna köpek dişlerini parlattı. "Beni pazarlık yapmak için eşimi kullanma."

Oh.

Lanet

olsun

.

Ben.

Başım öyle hızlı dönmeye başladı ki nefesim kesildi. Ayaklarımın altındaki zemin gıcırdadı. I . . . Aslında baygınlık geçiriyordum.

Arkamdaki ağaca yaslandım ve uzun, kalp çarpıntısı dolu bir saniye boyunca gözlerimi kapattım.

Hırladı. Benim için. Koruyucu ilkel bir erkek gibi. Tanrıça beni kurtardı, ama asla iyileşemeyecektim.

Asla.

Gözlerimi açtığımda hem Finn hem de Glenna aynı "kaçtı mı?" ifadesiyle beni izliyorlardı. George ay gözlü nöbetini bırakıp patilerini bacağıma doladı ve mırıldandı. Belli ki o da baygınlık geçiriyordu.

Hayır... hayır, sevimli küçük pislik Glenna'nın bana hırlaması için üç günlük moda hizmetini feda etmediğim için rahatlamıştı.

"Numara değil, aşkım." Finn bakışlarını George'dan çekerek bir kez daha Glenna'ya odaklandı. "Sana ya da senin ailene hiçbir kötülük ya da zarar gelmeyeceğini garanti ederim. Evet, belirli şartlar altında pazarlık yapma iznim var ve bu sayılır. Tüm bunlar için sana yemin ederim, Glenna Lonan. Ve," diye devam etti, ağzının bir köşesi kalkarak, "meşe bizi dinleyen kulaklardan koruyor ve rüzgâra tek bir kelime bile fısıldamayacak. Korunmamız için pazarlık yaptım."

Glenna rahatladı ve çenesini kaldırdı. "Şekerlemelerim için bir mutluluk iksiri yaratıyorum."

Finn'in kaşları havaya kalktı. "Sen bir cadı mısın?"

"Pek sayılmaz. Sadece bana emanet edilen tek iksirin nasıl yapıldığını biliyorum."

"Hangi nadir malzemelere ihtiyacınız var?"

Glenna yaklaştı ve meşe ağacının korumasına rağmen sesini alçalttı. "Yakut rengi neşeli bir asmanın nektarı. Ve bu yakut çeşidi *olmalı*." Finn başıyla onayladı. "Alp tatlı melisa yağı, toz haline getirilmiş doe-ears" -Finn'in gözleri hafifçe yuvarlaklaştı- "bitki, hayvan değil, eejit. Sadece doğudaki bataklıklarda yetişir. Kara kedi ayak parmakları fasulyesine de ihtiyacım var. O da bir bitki."

"Her birinden ne kadar?"

"Kek başına iki damla, kurabiye başına bir ..." Glenna düşünceli düşünceli gece gökyüzüne baktı. "Eşine söyle, iki kat ay güveç yuvası tedarikine ihtiyacım var. O bunun ne anlama geldiğini bilir."

Finn başını eğdi. "Peki ya pazarlığınız?" "İki

Kuzgun Halkı tüyü."

"Anlaşma yok," dedi daha sözünü bitirmeden.

Midem bulandı. "Kendi tüyünü yolacaksın-"

Glenna parmağını dudaklarına götürdü. "Bir tüy ve bir gözyaşı."

Bileğini kavradım ve dişlerimi sıktım ama beni görmezden geldi.

İşlenmemiş Kuzgun Halkı tüyleri eski bir sihre sahipti ve çok değerliydi. Ama çocukluk arkadaşı olsun ya da olmasın, pazarlığını kabul ederse Finn'i öldürürdüm. Aklından ne geçiyordu?

"Gözyaşın mı?" Finn sordu.

"Evet, benim gözyaşım."

Finn'in çenesindeki bir kas . "Hala anlaşma yok."

"Neden?" diye kızgın bir elini havada çırpı. "Bu fazlasıyla adil." "Acını ve bedenini ödeme olarak almayı reddediyorum, genç kız."

Kayan yıldızlara şükürler olsun. Hissettiğim rahatlama anında oldu. Glenna'nın bileğini bıraktım ve Finn'e gergin ama minnettar bir gülümseme gönderdim, o da bana karşılık verdi.

"Tüyler benim değil," diye itiraf etti Glenna.

"Kimin tüyleri o zaman?" diye sordu.

Ayaklarının üzerinde kaydı. "Cesetlerden toplanır ve pazarlık için saklanır."

Finn yine başını salladı, bu itiraf karşısında şaşırılmamıştı.

Ancak yüzüm eşit oranda tiksinti ve dehşete dönüşmek istedi.

Fae'ler her zaman büyü yapmak için vücut parçalarını atarlardı, bunu biliyordum. Leş kuşu şekil değiştiricileri de ölüm ayini yapmazdı. Kendilerinininkini defeathering

Ölmek onursuzluk değildi, bu sık sık olurdu. Yine de, ölümlü hassasiyetlerim onun incilerini tuttu.

Glenna'nın anlamsız gözleri bana doğru baktı ve ekledi: "Gıda büyüüne başlayan tüm şekerlemecilere kişisel bir zula verilir. Ben benimkini Batı Kabilesi'ne hiç geri vermedim."

"O zaman iki Kuzgun Halkı tüyü pazarlığını kabul ediyorum."

Finn, işin içinde hile olmadığını kanıtlamak için Glenna'nın emrini tekrarladı. Tatmin olmuş bir şekilde elini sıktı.

"Glenna," diye homurdandım, "eğer kendinden bir parçayı pazarlık konusu yaparsan-" "Güzelliğimi pazarlık mı ediyorsun?" Alaycı bir tavırla güldü Kanatlar. "Birinin seni sahneye çıkarması lazım."

Yüzümde alaycı bir gülümseme belirdi. "Sahne ışıkları beni seviyor, sevgilim.

Ben *çok*
güzel kadın."

Bir adım daha yaklaştı ve mırıldanarak onayladı. "Mmm, öylesin," mırıldandı neredeyse, daha yakına eğilerek. "Ama," diye fısıldadı alt dudağımı ısırarak, "benim kadar güzel değilsin *sevgilim*."

"Doğru," diye onayladı Finn ve ben de ona ters ters baktım. "Ama Seren'de bir kadın olarak geçebilecek kadar güzel."

George mutlu bir gıcırtyla bacağımı bıraktı, beni ürküttü, sonra da yakındaki bir kütüğe doğru koşmaya başladı.

"Bu çok ." Glenna iki parmağını dudaklarına bastırarak kendi çığlığını .

"*Bu*, zıvanadan çıkmış bir yaramazlığın vahşi sesiydi Glennie Lo. Bir savaş çığlığı." Dramatik bir vuruş için durakladım. "Hepimiz korkmalıyız."

İnce bir siyah kaşını kaldırdı. "Sen benim evlatlık oğlumu mu çağırıyorsun?

Aklını mı kaçırdın?"

"Çizmeleri züppenin üzerinden nasıl çıkardı?"

"O adamı bir moda suçundan kurtardı," diye karşılık verdi. "George bir kahraman."

Kahramandan bahsetmişken, George bir sopaya takılı uzun, sarı saçlı bir perukla koşarak geri döndü. Belki de peruktu. Ya da-

Gözlerim büyüdü.

"George, hayır!" diye .

Aman Tanrım, bir kadın kafası mı vardı?!

Nefes alamıyordum. Boğazım kapanıyordu.

"Kahretsin!" Kafa çividen düşüp ayağının üzerinden yuvarlanınca Finn geri sıçradı. "Bu mu ..." George başını kaldırdığında öğürerek sözünü bitiremedi.

Başını.

George gülümsedi.

Aslında gülümsedi.

Glenna ikimize de gözlerini devirdi. "Orada ne var, küçük dostum?"

"Dokunma-"

George'dan kafayı aldı ve binlerce çığlık içimde çalkalanmaya başladı. Arkadaşımın bir Kuzgun olması umurumda değildi. Glenna'nın kabarık ama şeytani bir rakunun elinde tuttuğu parçalanmış bir kafaya bu kadar rahatça yaklaşmasını izlemek ben öldükten sonra bile aklımdan çıkmayacaktı.

Finn'e yüksek sesle, "Bunların hepsi senin suçun," diye fısıldadım.

"Ben mi?" yüksek sesle fısıldadı. "Tek önerdiğim geçmen-" "-Shhh," diye tısladım. "Onu tetikleyeceksin-"

". ..Lugh'un bir Leydisi olarak."

George Finn'e doğru döndü ve tekrar ciyakladı, sonra kütüğün içine geri fırladı.

Finn'in zaten hastalıklı derecede solgun olan yüzündeki kan çekildi. "Başka bir vücut parçasını daha çıkarırsa bir daha asla uyuyamayacağım."

Glenna kakhahalara boğuldu ve sonra *kafasındaki saçları kopardı*.

VE BANA FIRLATTI.

"Kahretsin!" Uzun, sarı dalga tomarından kaçmaya çalıştım ama dengemi kaybedip Finn'in ayaklarının dibindeki yaprak yığınının düştüm. Saçlar yüzüme düştü. Vücudumu şiddetli bir ürperti sardı. Şimdiye kadar icat edilmiş tüm küfürleri ederek, dostum *gülerken saç* tellerini çılgınca tırmalamaya başladım.

Kakhahalarla güldü.

Üzerimde kanatlarını açmış bir karga gıdaklayarak gülüyor.

Saçları parmaklarımın arasında tutarak oturmaya çalıştım. Glenna kafayı uzattı ve kaslarım kilitlendi.

"Bu doğal değil." Finn'in tüm vücudu ürperdi.

Beni ele geçiren taze dehşet dalgasına rağmen, gözlerim kadının nazlı gülümsemesine takıldı. Bıçakla flört ederken kim aklını kaçıtır? Celladıyla mı? Ölüm mü? *Tanrılar* . . .

Ama bariz olanın dışında bir şeyler doğru değildi.

Biraz daha yaklaşımaya cesaret ettim. Alaca ışıktaki yüz hatlarının detayları ama taze ya da kurumuş tek bir kan lekesi bulamadım. Çürüme kokusu da yoktu. Gerçek gibi de görünmüyordu.

"Bu da ne böyle?" Ağzımdan kaçırdım.

"Bir peruk standı," diye sevinçle cıvıladı. "Doğulu şehirli hanımlar kendilerine benzetmek için peruk yaptırıyorlar."

Yüzüm tiksintiyle buruştu. "Horoz çizmeleriyle ilgili söylediğim her korkunç şeyi geri alıyorum. *Bu*" -peruk standını işaret ettim- "yaşayanlara ve ölümlere karşı bir eylemdir."

Glenna sıırttı. "Onu saklayacağım!"

"Olamaz." Başımı şiddetle salladım. Etrafımdaki dünya altüst oldu ama o iğrenç şeyi gözümün önünden silen her şey hoşuma gitti. "O sahte kadının dehşet saçan yüzü ben uyurken beni izlemeyecek."

"Sahte değil, ahmak. Gerçek bir insandan esinlenilmiştir."

"Bu çok *daha az* rahatsız edici *değil*, Glenna Jane Josephine Fecking No Lonan."

Finn yüksek sesle güldü.

Çük.

"Bence çok güzel."

Gözleri parlıyordu ve o bakışı biliyordum.

"Glennie," I hırladı içinde Uyarı. Eğer o
başladı toplama şu kafası kesilmiş porselen

anakaralılar . . .

Finn daha yüksek sesle güldü ve gözyaşlarını sildi.

"Lanet Kuzgunlar," diye homurdandım ve George patilerinde tozlu pembe bir elbiseyle çemberimize geri dönerken ayağa kalktım.

İpek bir elbise.

Çenem düştü. "Bu elbiseyi ne zamandır giyiyorsun hayatım?" George'un kahverengi gözleri benimkilere kilitlendi ve nefesim kesildi.

"Bir ay mı?!"

"O kütükte . . . o kütükte bir gardırop var mı?" Finn sordu.

"Tabii ki var."

Peri dokunuşlu bir rakunun ininde başka ne olabilir ki?

George patilerini kaldırdı ve bir kez daha kütüğün içine doğru koşmaya başladı. *Lanet olsun*. Sık sık benim iğneleyici iç düşüncelerimi gerçek bir konuşma sanırdı. Peruk standının porselen yüzü Glenna'nın ayaklarının dibinden bana gülümsedi ve ürperdim. Değerli evcil hayvanlar olarak sakladığı başka hangi giysi dışı çalıntı dehşetleri bilmek istemiyordum.

Parmaklarımın arasından dökülen sarı dalgaları inceledim.

Sıkışan karnıma bir heyecan yayıldı.

Glenna elimden bukleleri aldı ve peruğu kafama taktı. oynarken kaşları hafifçe çatıldı, gözlerinin köşeleri

Ağız da. Ama kara gözleri yumuşadı.

Dirseklerime kadar düşen yumuşak, kalın saç tellerinin verdiği ağırlık hissi tuhaftı. Bir kadına mı benziyordum? Annem gibi mi?

"Kalen'i yakalıyorum dostum," Finn üst kolumu sıktı ve ağzında şeytani bir gülümsemeyle Glenna'ya göz kırptı. "Delikanlı Lugh'un Kadınları'ndan intikam almayı hak ediyor, değil mi?"

"Evet," diye sessizce cevap verdim.

Glenna ve ben Finn'in ağaçların arasında kayboluşunu izledik. Ve ardından gelen sessizlik beni boğmaya başladı.

Ne söyleyeceğimi, ne yapacağımı ya da ne olacağımı bilmiyordum.

Peruk takmak, annemin eski elbiselerinden birini ilk kez baştan giymek ve ... bütün hissetmek gibiydi. Doğruluk tarif edilemezdi. Ama tarihsel olarak acıyla sonuçlanan bir doğruluk.

Ve içim korkuyla burkulmaya başladı. "Cian," diye fısıldadı Glenna.

İçimdeki yakıcı duyguyu öfkeyle geri püskürttüm ve onun yerine parmaklarımdaki tozlu gül ipeğine odaklandım. Zihnim sevdiğimi biliyordu. Kampta güvende olduğumu. Peki ya morarmış kalbim? Hâlâ her darbeyi hissediyordu. Hâlâ her nefret sözcüğünü duyuyordu.

"Yanılmışım."

Gözlerim Glenna'nın kılere kaydı ve durdu.

"Pembe tenine çok yakışıyor."

OceanofPDF.com

CHAPTER SEVENTEEN

Glenna Lonan

CIAN'IN DUDAKLARI BİR PERİ MASALIYDI. Öpücüğünün en ufak ipucu bile zaten zayıf olan nabzıma zehir gibi geliyordu. Tenimde oluşturduğu ballı aşk ve şehvet sözcükleri beni büyülüyordu. Ve ağzının şehvetli kıvrımı vücudumda ritüel şenlik ateşleri yakıyor, dilinin her yalayıcı alevi baştan çıkarıcı bir sihir kıvrımı oluyordu.

Onu sonsuzlukların sonsuzluğu boyunca öpebilirim.

Ama şu anda, titreyen dudakları nadir, savunmasız bir teselli arayışıyla benimkilere bastırırken, onun için yeniden kırıldım. Stars, çok kızgındım. Hamish MacCullough parmaklıklar ardında kalsa iyi olur, yoksa sıradaki ben olabilirim.

Kalbim Cian Merrick için kaç kez kırılabilirdi? Ve onun iyiliğiyle tekrar kırılmak üzere onarılabılır? Onun gücü ve direnciyle? O kadar karanlığa katlandıktan sonra onun aydınlatıcı kahkahasına ve neşesine o kadar aşıktım ki, geçmişinin gölgelerinin onun ışığının bir titreşimini bile azaltmasına dayanamazdım.

Elbise giymesi kimin umurunda?

Dantelden, kozmetikten ve kurdelelerden hoşlanıyorsa?

Bazı günler kadın, bazı günler erkek olarak ? Erkek kadına, kadın da erkeğe karşılık verseydi?

Aynı kumaştan kesilmiş bir kumaşın üzerinde makasın kaymasının kişinin cinsiyetini nasıl belirlediğine sadece ölümlüler karar verebilirdi. İğnelerin dikişinin

kişinin kimliği. Ve kişinin kendine karşı dürüst olabilmesi için çoğu zaman sadece erkek ya da sadece kadın olarak etiketlenmiş kıyafetleri giyerek kamusal alanda güvensiz bir şekilde sergilenmesi gerekiyordu.

Bu saçmalıklar Fae'lerin umurunda bile değildi. Biz doğanın büyüünden doğduk. Ve gerçek büyü kişinin gerçek doğasıyla başlar.

Cian hiç bilmeme gerek olmayan bir cesaret seviyesine sahipti.

Aynı zamanda çok mutlu ve sevecen bir ruha sahipti.

Nefret ettiği şeye dönüşmekten korkmasına rağmen, el kaldırdığını bildiğim tek an Bryok'un düğün resepsiyonu sırasında, şekerleme arabasından ailemizin ocak ateşine doğru yürüdüğümüz zamandı. Farklı bir kabileden gelen Fae'ler Hamish'e eğlencede eşlik ediyordu ve adam kudurmuşçasına sarhoştı. Cian'ı tanıyınca, onu tutan orta rütbelilerden kurtulmuş ve bize doğru koşmaya başlamıştı. Hamish kolunu tutup yumruğunu kaldırdığında Cian önüme atladı ... ama Cian kendini savunmak için önce çenesine yumruk attı.

Onu bayıltmak.

Halk, o iğrenç adamın cesedini pazardan dışarı taşıdı ve canavarın çırpınışları yerine ölü ağırlığına şükretti.

Babası artık görünürde olmadığında, Cian aşırı nefes almaya başladı, vücudu dişleri takırdıyacak kadar titriyordu. Tutarlı bir cümleyi zar zor bir araya getirebiliyordu. Benim neşeli, müstehcen dilli, çabuk gülen Cian'ım kollarımda paramparça oluyordu. Gözyaşlarını öfkeyle silerken onu ağaçların arkasında tuttum, öfkem o adamın bilinçsiz bedenini avlayıp ceset haline getirmeyi düşünene kadar arttı.

Kendini başkalarına açıklamak zorunda kalmaktan duyduğu panik, karmakarışık duygularını daha da kötüleştiriyordu. Bu yüzden, sakinleştiğinde canlandıracağımız, ona ilk öpücük büyüyle aşılanmış kek yedirmekle ilgili bir hikaye uydurdum. Ve işe yaradı. Diğerleri onun endişe ve titremelerinin aptalca bir şakadan kaynaklandığına inandılar.

O zaman babasının adı olduğunu bilmiyordum. Sadece bir ölümlünün onu Seren'e satmakla tehdit ederken kişiliği hakkında aşağılık hakaretlerle ona Cillian dediğini biliyordum.

Ama o an kalplerimizin birbirine kenetlenmesini sağladı.

Bana nasıl ihtiyaç duyarsa duysun -arkadaşlık, seks, dinleyen bir kulak- onun tesellisi, güvenli yeri olmaya istekliydim. "Biz" fikrinin imkansız olduğunu biliyordum. Sonunda özlem dolu kalbimi kıracağına inanıyordum.

Onu sevdim, tanrılar onu nasıl da sevdim.

Anılara karşı dişlerimi sıktım.

Eşim, ona saygı gösterenlere karşı nazik ve şakacı olabilirdi. Ama biri ona tekrar dokunmaya cüret ederse, ölümlü ruhlarının Öteki Dünya'ya geçişini engellemenin bedeli olarak kuzgun kuzenlerime yedirmek için gözlerini oyardım.

Cian'ın eli şimdi giydiği tozlu gül rengi ipek korsajın üzerinde gezindi. Gözle görülür bir şekilde yutkundu.

"Çok güzelsin." Göğsüne, kalbinin hemen üstüne dokundum ve ekledim, "Sen, Cian. Hepiniz."

"Hissediyorum ..." Göğsünden titrek bir nefes gevşedi. "Kendimi çok güzel hissediyorum." "Beni sahneye çıkarmana izin vereceğim, ama sadece bu ."

Ağzının bir köşesi

yukarı doğru kıvrıldı. Peruğun sarı saçlarından uzun bir tutamla oynadım. Ayın üzerinde, peruğunun güneşli saçlarını bile okşamadan duramadım. "Georgie Lo?"

Cian gaz çıkarır gibi yaptı. "Georgie Mer."

Rakun ayaklarımın dibinde belirdi, bir elinde bir eldiven, diğerinde bir beyefendinin burnu.

"Georgie Lo, son bahsi kazandığımda, benzer bir pensli beden kesimi istiyorum ama kare yaka ve biraz daha büyük kabarık omuz dikişleri olsun. Üst kısmı daha dar, yivli bir büstiyer etekle eşleştirin. Kafesli yerine dolgulu olmasını tercih ederim."

"Eğer kazanırsan," diye karşılık

verdi Cian. George başını kaldırıp

Cian'a baktı.

"Yarınki gösteriyi kaybetmek yine de benim kazanmamı

garantiliyor." George'un kafası bana doğru döndü.

"Sadece moda hizmetleri, Glenna." O fırtına bulutu gözleri üzerimde inceldi.

"Yenilgiyi kabul mü ediyorsun?"

"Kahretsin, hayır. Ama planlarını *anlıyorum*, sevgilim. Artık

peruk yok-" "Onun adı Cordelia."

Cian'ın yüzü hafifçe buruştu. Bir homurtuyu bastırarak, şimdi kaidesine sıkıca geri dönmüş olan kel kafasını okşadım.

"Georgie Mer"-Cian geçen gün bileğine bağladığım jartiyer kurdelesini çözmeye başladı-"şemsiyemi getir lütfen."

Tanıdığı hızla uzaklaştı.

Cian ağır eteklerini kaldırdı ve savaş kurdelemi dizinin hemen üstünden, ipek çorabının etek ucunun altından bağlamaya başladı. Bana baktı

Kirpiklerini indirdi, gülümsemesinde cilveli bir eğim vardı. İçime bir sıcaklık yayıldı ama yüzümü sabit tuttum. Bunun bir önemi yoktu. Maskemin ardını *görecekti*.

Sesler ormanın içinde ilerliyordu. Owen'ın kahkahaları ve Corbin'in küfürleri hepsinden daha gürültülüydü. Neden Lugh'un Kadınları ve inek soygunu strateji seansı için buradaydılar? Virajdan önce Finn'in yeşil kafası çıktı, Kalen de yanındaydı. İkili, Cian'a gözlerini bile kırpmadan vals yaparak yaklaştı.

Ancak Owen çakırkeyif bir halde, gözleri yuvarlak ve ağzı açık bir şekilde kayarak durdu ve Corbin'in arkasından ona çarpmasına neden oldu. Delikanlı yine küfretti. Ama Cian'ı fark edince sözcükler dilinde kayboldu.

"Kahretsin," dedi Owen takdir dolu bir ısıklıkla ve Cian kızardı.

Gerçekten de arkadaşının onayından dolayı kızarmıştı.

Reddedilmekten bu kadar korkması pençelerimi yeniden keskinleştirdi. Evet, peruklu haliyle peruksuz halinden çok daha güzel bir kadına benziyordu ama yine de içi de dışı da aynıydı.

Corbin, " zaman içimizdeki en güzel kuş o olmuştur," diye ekledi.

"Evet," diye onayladı Owen. "İnsanoğlu'nun Leydisi çok güzeldi."

Corbin başıyla onayladı. "Üzgünüm Glennie Lo, ama o bu kıyafetle senden daha çok kalp kırar."

"Bu he-vage." Owen yavaş ve şakacı bir sırıtışla Cian'a göz kırptı. "Belli ki öyle." Cian dudaklarını büzerek Owen'a baktı.

Kalen'in gece yarısı kaşlarından biri kalktı. "He-vage?"

Cian bir elini havada çırptı. "Erkek dekoltesi." Finn'in dudakları seğirdi.

"Evet, sevgilim," dedi Cian Kalen'e, " gece, değil mi?"

"Kesinlikle hayır," diye araya girdim Kalen cevap vermeden önce. "Daha yeni uyudun ve bu iki ahmak tren istasyonu için fazla dağınık."

Cian en azından hatırı sayılır ölçüde ayılmıştı. Ama Owen'ın sözlerinde fark edilir bir geveleme vardı ve ayaklarının üzerinde hafifçe sallanıyordu.

Corbin başını eğdi. "Tren istasyonu mu?"

"Fem'in beyefendisi," diye içini *çekti* Cian, "emrime amade, *kanatlı* iki delikanlı var."

"Seni Seren'e götürmesi için gerçekten de bu flütlü budalaya mı güveniyorsun?" "Evet ve beni de baygın bir genç kız gibi taşıyacak."

Owen davetkâr bir esneklikle kanatlarını gerdi ve ben de sinirli bir iç geçirdim.

Corbin elini kaldırdı. "Neden Seren'e gidiyoruz?"

Cian elini Corbin'in ağzına götürdü ve gözlerini Owen'dan ayırmadan susturdu. "Hayatım boyunca sizi bekledim, Bay Delaney." Dramatik kış daha sonra Owen'ın bekleyen kollarına atladı, ellerini Owen'ın boynunda dolaştırdı ve yanağına yüksek sesle, özensiz bir öpücük kondurdu. "Hadi gün batımına uçalım, seni vanilya tüylü canavar."

Bir kalp atışı kadar kısa bir süre için Corbin'in yüzünde kederli bir ifade belirdiğine yemin edebilirim. Ama bu bir gölge oyunu olmalıydı. Delikanlı, Cian'ın Owen'ın kollarına dramatik bir şekilde sarılışına açıkça gülümsüyordu.

Gözlerimi devirdim ve yardım için Finn ve Kalen'e döndüm ama o iki eejit de gülüyordu. Erkekler gülünçtü. Özellikle de Cian yarı-tanrı bir şenlik kelebeği gibi etrafta dolaşıp alay edip flört ederken.

Bir erkeğin dikkatini çekmenin kanıtlanmış iki yolu vardı ve bunlardan biri burada bir seçenek değildi. Diğeri zaten benim sihrimle çok daha uyumluydu.

Yumruklarımı kalçalarımın indirdim. "Plan, sizi ahmaklar. Yoksa siz her öğün yulaf lapasıyla hayatta kalırken bizim bütün hafta tatlı ziyafeti çekmemizi izlemek zorunda kalırsınız."

Corbin'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne için plan?"

"Tuzsuz, şekersiz yulaf lapası," diye noktaladım. "Tencerenin dibinden sıyrılan kalın, sakızlı kısım."

Owen Cian'ı bıraktı ve doğruldu.

"Gerçekten mi?" Cian yerden inledi. "Elbisemi hiç eğlenmeden yeşillendirmek mi?"

Owen yeni bir kakhaha krizini bastırmak için alt dudağını yuvarladı. Kurabiyelerimi Cian'ın imalı sözlerine tercih edecek kadar akıllı bir delikanlı. Eğer o zıplayan fahişenin maskaralıklarını biraz daha teşvik ederse erkeğin kulaklarını tıkayabilirdim.

Adamların önünde yürüdüm, bakışlarım keskin, gülümsemem daha keskin, kanatlarım uyarırcasına kabarıktı. Sadece Kalen buz gibi bakışlarımla ve başının minnettar bir ucuyla karşılaştı.

"Owen" - parmağımla yüzünü gösterdim ve irkildi - "eğer bu şerefsiz Carrion Suç Sendikası'nın ilgisini çekerse Cian'ın güvenliği için pazarlık edeceksin." Bu Cian'ın uzmanlık alanıydı - spot ışıklarıyla flört ederken bir plana bağlı kalmak yerine etrafta dolanmak. "Corbin?"

"Evet," dedi hızla, daha dik durarak.

"Mantığın sesi ol, lütfen."

Ayaklarının altında kocaman bir yavrusu olan, çok çalışmış, uykusuz bir annenin yorgunluğuyla iç çekti. "Evet. Peki neden lanet olası *tanrılara* gidiyoruz?" Corbin arkamdaki gölgeleri işaret etti. "Bu *kazığa oturtulmuş* bir kafa mı?"

Kalen Corbin'in gösterdiği yere baktı ve ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldı. Ama hakkını yemeyelim, bunun ötesinde bir tepki vermedi. Öğürmedikleri zamanlarda ilkel bir korkuyla birbirlerine sarılan Finn ve Cian gibi değildi.

Owen'ın beni garip bir şekilde incelemesine bakılırsa, insan eski vahşi fae efsanelerindeki sluagh leş canavarına dönüştüğümü düşünebilirdi. "Cesedi yetkililerden sakladın, değil mi?"

Benim anlamsız bir cinayet işleyebileceğimi düşünmeleri çok tatlıydı.

"Bu," dedim sevinçle, "benim yeni evcil hayvanım, George'un hediyesi bir peruk standı."

"Yıldızlara şükürler olsun," dedi Owen, Corbin'e yaslanarak. "Rhylen kellelerimizi alırdı."

"Evcil hayvan değil," diye uyardı Cian. "O korkunç surat ormanda kalacak. Tartışma bitmiştir."

"Görünüşe göre biri atlarla birlikte uyuyor," diye Cordelia'ya mırıldandım ve başını öptüm. "İnsanoğlu'nun Leydisi'ni özleyeceğiz, değil mi?"

"Evet, yapacaksın." Cian'ın gülümsemesi kendini beğenmişti. "fazladan bir battaniye al, Fem Beyefendisi."

Şok olmuş bir şekilde nefesimi içime çektim.

Ağzının bir köşesi yukarı doğru eğildi.

Gözlerim daha da kısıldı.

"Yani ..." Corbin boğazını temizledi. "Seren'de ne var?"

"İneğim-"

Cian ve ben aynı anda "-İneği," dedik.

"Ve Lughnasadh Günü şapkası," diye ekledim, "bir düzine Lugh Leydisi tarafından takıldı."

Owen ağzını açtı ve hemen kapattı.

Corbin birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Bir inek ve dini bir şapka için Carrion Suç Sendikası'nın hoşnutsuzluğunu riske mi atıyoruz? Rhylen'in bu tüyler ürpertici plandan haberi var mı?"

"Hayır." Cian yaklaştı. "İşte nedeni."

CHAPTER EIGHTEEN

Glenna Lonan

Sonraki birkaç dakika boyunca Cian, nasıl bir gancanagh olabileceği dışında şeyi itiraf etti. Onu dinlerken Caledona Ormanı'nın çiyli soğuşunda kollarımı ovuşturdum. Uzakta, altın ve turuncularla parıldayan bir akçaağacın yaprakları arasından peri ışıklarının soluk mavi ve mor parıltıları geçiyordu. Dudağımın içini kemirerek, Rhylen'in kabileye odaklanması gerekirken neden kardeşimizi Bakire'nin göreviyle yükümlü tutmak istemediğini anlatmaya başladığında dikkatimi kez daha Cian'a verdim. Cian haksız değildi. Rhylen bir yandan arkadaşlarıyla eski günlere dönmek için mücadele ederken bir yandan da kabilesinin yeni zamanlara geçmesine yardımcı oluyordu. Rhylen, Cian'ın suç ortağı ve koruyucusu olacaktı.

Seren ve Ravenna Blackwing ile tarafsız kalması gerekiyordu.

Kardeşim onu dışladığımız için bizi gagalayabilirdi. Ama ne yapmak üzere olduğumuzu *görebilecek* biriyle evliydi. Eğer Filena *biliyorsa, ki bildiğinden* emindim, o da onu karanlıkta tutmayı seçiyordu.

Çocuklar pür dikkat dinliyordu, Kalen dördü arasında en az şaşırılmış görünendi. Bu elfin iğne ucu kadar dikkati sinir bozucuydu. O da çok daha yaşlı görünüyordu. En azından söylediğinden daha yaşlı. Klanını öldürdüklerinde Carran'ın ordusuna yaş hakkında yalan mı söylemişti?

Cian bakışlarını grubumuzun üzerinde gezdirdi. "Siz sivri kulaklı gagacılar sessiz kalmayı kabul ediyor musunuz?"

"Bu bir pazarlık mı?" Corbin sordu.

"Evet," diye yanıtladı Cian. "Bunu bir sır olarak saklamayı rica ettiğim sürece, doğuştan gelen hakkımdan ya da Seren'e yaptığım yolculuklardan Rhylen'a tek kelime etmemeyi kabul ediyorum."

Dördü de çeşitli anlaşmalarla cevap verdi.

Tekrar kollarımı ovuşturdum ve Seren'e baktım. İçimde ağır bir taş oturuyordu. Onun arayışından duyduğum korku, nabzımın her atışında beni daha da ağırlaştırıyordu. Cian'ın Yıldızlar Şehri'ne bensiz gitmesini istemiyordum. Ama burada kalmalı ve gecenin sonraki iki öğünü için hazırlık . Tüm kamp bana ve dönüşümlü mutfak ekibime güveniyordu. İşe gitmezsem kardeşimin bir Cian entrikası döndüğünden emin olacağından bahsetmiyorum bile.

"Eğer Cian Anne'nin yeniden ruhlanırsa"-Finn Kalen'e döndü
-"O zaman Üç Kızkardeş Danu'nun yönleri mi?"

Danu - Cian da dahil olmak üzere Tuatha Dé Danann'ın annesi.

"Evet, elbette," diye yanıtladı Kalen ve durakladı. "Üç Kız Kardeş'in kim olduğunu sanıyordun?"

Cian kuru bir sesle, "Üç Kız Kardeş," diye cevap verdi.

Finn komik bir şekilde Cian'ı işaret ederek onayladı ve Cian da usulca göz kırptı.

Her iki delikanlının da ikinci bir kış için yeterince yanağı vardı, yukarıdaki yıldızlar.

Kalen en iyi arkadaşına inanamamanın sınırında bir bakışla aval aval baktı. "Ama sen Maiden için çalışıyorsun?!" diye sessizce suçlayan bir bakış.

Finn tek kaşını kaldırarak "Ve?" diye meydan okurken yüksek sesle bir şey söylemedi.

"Yaban'ın bu tarafındaki Halk için korkuyorum," diye iç geçirdi Kalen, bir elini yüzüne sürerek. "Evet, Üç Kız Kardeş üçlü tanrıça Danu'dur. Ve sen, aşkım," dedi Cian'a, "doğuştan değil ama büyüden yeniden ruhlandın. Sen Cian'ın büyüünün *ruhunu* taşıyorsun. Yeşilorman'da denildiği gibi, nesiller boyu süren bir lanet ya da kutsama."

Cian gözlerini devirerek isminin çevirisini mırıldandı: "*Enduring Ancient One*," dedi. "Çok komik."

Kalen sırtıttı. "Arsız tanrılar."

"Arsız Moira Merrick de öyle." Cian pembe ipekten bir su birikintisinin içinde bir ağaca yaslandı ve dramatik bir iç çekti. "Lanet olası bir peri ineğiyle yeniden bir araya gelene kadar *devam* etmekle lanetlenmiş büyü." Çelik gözleri benimkilerle kilitlendi. "Ve ilk büyüünden daha güçlü bir aşkla ruh bağları."

"Hayallerimin kadın erkeği olduğunu söylememi istiyorsan-" diyerek geri çekilirken gözlerini aramasına, kalbimin eriyen her köşesini bilmesine izin verdim.

"Hayır," diye araya girdi Cian, o hiç de iyi olmayan sırtışıyla. "Ne duymak istediğimi biliyorsun, Glennie Lo."

"İyi ki *kalıcı* sihirlerle dolusun, Ci-Ci," diye karşılık verdim kendi sırtışımla.

"Mmm," diye inledi uzun ve yavaşça. "Saatlerce ve saatlerce dayanabilirim-" "Yalnız." Cordelia'nın kel kafasını okşadım ve Cian yüzünü buruşturdu.

Çocuklar kahkahalara boğuldu ve ben de keyifle kanat tüylerimi kabarttım.

Başımın kendini beğenmiş bir şekilde eğilmesine ve kalçamın küstahça kalkmasına aldırmayan Cian, arkadaşları da görmezden gelerek ağaçtan indi ve George'un kendisine uzattığı şemsiyeyi aldı.

Düşüncelerim birkaç saniye geriye doğru yuvarlandı.

O kabarık, sevimli rakun bir ortaya mı çıktı? Böylece Cian *modaya* uygun bir şekilde spot ışıklarını benden çalmak mı?

George bana baktı ve bir pençesini daire şeklinde defalarca hareket ettirdi. Yanağımın içini ısırdım. Çok sevimliydi ama bana ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Gizemli yollarla hareket ediyor, Glenna." Cian şemsiyeyi açtı ve omzunun arkasında döndürdü. Elbette ne düşündüğümü *biliyordu*.

George yavaşça gölgelerin içine doğru yürümeye başladı, tatlı, göz kırpan bakışları benimkilere kilitlenmişti. Küçük bir kıkırdama beni terk etti. "Doğal olarak."

"Belli ki."

Corbin kibarca dikkatimizi çekmek için boğazını temizledi. Corbin Renwick'in ayın yarısında yaşlı bir dede olarak doğduğuna ikna olmuşum. Diğer yarısında ise diğer delikanlılarla topuklarını tekmelemeyi unutmazdı.

"Botları, kurdeleyi ve şapkayı ... ineğinizle birleştirdiğinizde ne olur?" diye başladı.

Cian omuz silkti ve karşılığında omuz silkmiş olan Finn'e baktı.

"Harika." Corbin'in dudakları büzüldü ve başını keyifsizce salladı. "Ya senin ineğin yüzünden o yüzen kuş kafesinden kaçamazsak?"

"Sence Ravenna Blackwing bizi hapse atar mı?" Owen sordu.

"Endişelenmen gereken Ravenna değil, dostum." Finn korunaklı meşe ağacına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Yüzen adanın tamamı tasarlanmış bir tuzak. Carran'ın gökyüzü üzerinde hiçbir yetkisi yoktur. Carran'ın gökyüzünde

Krallığın hükümetleri yolcu vergileri için tren istasyonlarına da göz yumuyor."

"Piçler," diye mırıldandı Corbin.

"Ve böylece," diye devam etti Finn, "Seren yapabildiği için, yanaştıktan kısa bir süre sonra feribot vagonlarına zorlama ile aşılanmış hava pompalanıyor."

Çenem düştü. Demek buharın içinde parıldadığını gördüğüm şey gerçekten sihirdi, bir illüzyon değil.

"Ölümlüler en büyük fantezilerine dalmak için bir büyü altındalar. Ve," dedi Finn duraksayarak, "düşkünlüklerinin çok azını hatırlamaları için de büyülenirler. Senin" -başıyla Cian'ı işaret etti- "büyülenmiş gibi davranman gerekecek."

"Her şey seni güldürecek," diye ekledi Kalen. "Yankesicilik mi? Üç krallıktaki en komik şey. Depoların arkasında bir sokak çocuğuyla takla atmak ister misin? Annen hatırlamayacak. Sosyetik nişanlın da hatırlamayacak." Mavi saçlı elf sırtıttı. "İtibarına zarar gelmedi, aşkım."

Buna gülümsemekten kendimi alamadım. Düğmeleri ilikli, her şeyden skandal çıkaran ölümlüler üzerinde kullanmak için zekice bir numara. Ben de arkama yaslanıp onların gönüllü aptallıklarıyla övünürdüm.

İşte bu yüzden Filena ve ben birbirimize ruhen bağlı kardeşlerdik.

"Aksanın üzerinde çalış." Finn'in sesi beni iç konuşmalarımdan kopardı. "Sen bir Karavan kızı değilsin. Artık doğu şehirlerinden geliyorsun. Ya da en azından Caledona'da toprak sahibi zengin bir ailedensin."

Kalen parmağıyla Cian'ın yüzünü işaret etti. "Ve hiçbir koşulda hiçbir şey çalma. Bir beyefendinin ağzından bir sigara bile."

"Bir inek çalışıyorum."

"Çalıntı malınızı geri alıyorsunuz." "Eğer çalarsam-"

Kalen alçak sesle . Bu tekinsiz sesle birlikte Cian'ın yüzündeki mizah hızla kayboldu. Şahin gözleriyle su ruhuna bakışı daha da yoğunlaştı. "Rhylen'in Sendika'yla arası iyi, değil mi?"

Kanatlarım seğirdi, istemsiz bir koruyucu tepki. "Kardeşimin bir barı var-"

Cian elimi tuttu ve beni gruptan uzaklaştırıp meşenin diğer tarafına çekerek, "Glenna'yla konuşmamızı engelle, güzel ağaç," dedi.

Ağaç alt dallarını salladı.

"Meşe az önce anlaştı mı?" Owen sordu. "Cian ağaçlarla konuşabiliyor mu?"

"Bir ağaç ruhunun yanında duruyorsun, ahmak," diye cevap verdi Corbin. "O da *güzel bir ağaca* yaslanmış."

"Sihirini geri aldın mı?"

Finn konuşmaya başladı ama ormanın sesleri yükseldikçe sesi boğuklaştı - yuvarlanan yaprakların tenekemsi melodisi, dalların gıcırtısı, peri kanatlarının vızıltısı, böceklerin parlak cıvıltısı.

Ama kulaklarımdaki ses kadar yüksek değildi. Cian ürkmüştü.

OceanofPDF.com

CHAPTER NINETEEN

Glenna Lonan

Büyük sandığın arkasındaki gölgelerin içinde Cian bana doğru döndü.

Midem bulandı. " var?"

Cevap olarak dudakları benimkileri ezdi. Dengemi bozan açgözlü, yiyip bitiren bir öpücük. Ben tökezlemeden önce Cian bir kolunu belime doladı ve sonra sırtım ağacın gövdesine dayanana kadar beni birkaç adım geriye götürdü. Şemsiyesinin gölgeleri tepemi kararttı ve bizim dışımızdaki her şey görüş alanımdan çıktı.

Orman, devasa meşenin diğer tarafındaki arkadaşlarımız, hepsi yok olmuştu. Sadece ben, o ve onun ayrılan ağzı ile benimki arasında yayılan bu çatırdayan çaresizlik vardı. Dudaklarımızın dansı vahşileştikçe, dillerimizin iddialı hareketleri daha ateşli hale geldikçe yoğunluk daha da artıyor, daha da sıcaklaşıyordu.

Zihnimin arkasında bir ses, bu ani ihtiyacın nedenini sormak için bağıırıyordu. Yine de korkularımızı ve kırılğanlıklarımızı kelimelerle açıkça ifade etme konusunda berbattık. Hem o hem de ben fiziksel temasla iletişim kuruyorduk ve bu yüzden Filena'yı şiddetle özlüyordum. Evet, son üç haftadır onu geçen yıl gördüğümünden daha fazla görüyordum ama artık uyurken ona sarılmıyordum. Dokunarak ifade etmek aynı zamanda Cian ve benim duygusal olarak daha bütün, daha dengeli hissetmek için gündelik ilişkilerin tadını çıkarmamızın nedeniydi. Ve anladım ki

panikliyor olabilir. Seren, babası ve Fiachnas tarafından ona karşı kullanılan bir silahtı.

Ama bu öpücük, kalçalarının yavaş, derin sürtünmesi, soluk soluğa nefes alışlarımızdaki kıvrımlı arzu ... Onun içinde tamamen kaybolmuştum. Yine de yavaşlamamız gerekiyordu.

Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi birkaç santim geri çekildi, göğsü benimkine çarpıyordu.

"Benim güzel yıkımım, benim muhteşem Kadın Beyefendisi... " Kelimeler tenimde tüy kadar yumuşaktı. "Seni Filena'ya kâbuslardan nasıl korunacağını öğretirken bulduğum gece sana aşık oldum."

Çarpan kalbim nefes nefese bir atışla durdu.

Beni buraya, bir konuşmanın ortasına, sadece bunu paylaşmak için mi çekti?

Hatıralarım canlanırken gözlerimi kırptım.

Filena ve ben on dört yaşındaydık. Barry iki hafta önce gelmişti, huysuz, tatlı diş bağımlısı varlığı Batı Kabilesi'ne Filena'nın büyüğü olduğunu işaret ediyordu. Kan yemini etmiş kız kardeşim bunun sonucunda çok fazla ürkekleşti, aniden yine kâbuslar görmeye başladı ve ne zaman bir gov onunla konuşmak istese dehşete kapıldı. Onu korumak için Fiachna'ları ve yaşlıları kanatlarımla kırbaçlayamazdım ve bu yüzden sadece en iyi arkadaşım için bir peri ritüeli yarattım. Kendisini savunmasız ve çaresiz hissetmek yerine güçlü hissetmesini sağlayacağını bildiğim bir ritüel.

İnce, yıpranmış iç çamaşırlarımıza kadar soyunmuş, vahşi saçlarımıza örülmüş ve bileklerimizden ve ayak bileklerimizden sarkan kısmen koparılmış papatyalarla, kalplerimizin en çok arzuladığı şeyi aydan istemek için dans ederken melodiler mırıldandım. Saten saç kurdeleleri için dans ettiğimi söyleyerek alay etmiştim. O ise tanrılar tarafından yapılmış bir tatlı için dans ettiğini söylemişti. Ama o zaman bile, onun kardeşim için, benim de onun kardeşi için dans ettiğimden şüphelenmiştim.

Saatler sonra, yatağa girmeden önce, kabuslar geri dönerse, zihnindeki ay parlaklığındaki papatyalar tarlasını ziyaret edeceğine ve korkunun melodisine kapılmak yerine kalbindeki gerçek şarkıyla dans edeceğine dair ona söz verdim. O da bunu kabul ve benden her sabah uykuya dalarken ve her korkudan uyandığında ona bir melodi mırıldanmamı istedi.

Rhylen şimdi uyumasına yardımcı olmak için melodiler mi mırıldanıyordu? O biliyor muydu? Yavaş bir nefes aldım.

Altı yıl.

Cian *altı yıldır* bana aşıktı.

Uzun sarı saçlarının bir tutamıyla oynadım ve yavaşça açık gri gözleriyle buluştum.

"Seni sevdim," diye devam etti sesi çatlayarak, "kimsenin *beni* gerçekten sevmeyeceğine inandığım zamanlarda. İmkânsıza dair umudun sadece yıldızlara dilek dileyen aptallar için olduğuna ve seninle bir geleceğin korkulu bir rüya olduğuna inandığımda seni sevdim."

Gözyaşları kirpiklerimi kapladı.

"Seni sevdim," diye tekrar fısıldadı, "sana doğrudan bakamadığım zamanlarda, çünkü Eğer sevgine karşılık verdiğine dair en ufak bir fısıltıyı doğrulasaydım paramparça olurum."

İtiraf eden dudaklarının baş döndürücü şiirselliği bedenimi Bu onun bir gancanagh olarak büyüünün bir parçası mıydı yoksa -gözlerim yuvarlandı.

Aman Tanrım.

Bunlar vedalaşmaydı. Seren'de başına bir şey gelirse diye.

Bunlar ölüme yürüyen bir aşığın öpücükleri ve itiraflarıydı. "Cian-"

"Evlen benimle, Glenna Lonan," diye atıldı. "Tam burada. Sadece yıldızlar ve bu ağaç şahit olsun."

İçimi kemiren korku daha da arttı.

Üç hafta, hayatında tam özgürlüğü tattığı süre kadar.

Zorlukla kazandığı temsilciliğini elinden alma düşüncesi beni hasta etti.

"Eğer bağlayıcı yeminler edersek," diye mırıldandım, "kuzgun işareti seni yeniden bir sözleşmeli gibi hissettirir mi?"

Parmakları yanağımda saygılı bir okşayışla gezindi. "Ben bir yarı-tanrıyım, sevgilim. Bir ölümlüyle eş bağlama hakkındaki fae yasaları hâlâ bizim için geçerli mi?"

"Carran Krallığı'nın ve diğer fae'lerin seni benim malım olarak görmesine yetecek kadar yarı ölümlüsün-" Keskin bir nefes aldım. "Seren'den korkuyorsun."

"Ben seninim, Glenna. Lanet olsun, Seren. Carrion Suç Örgütü'nün de, babamın da, Carran Krallığı'nın da canı cehenneme." Başparmağı alt dudağımın üzerinde gezindi. "Ben seninim," dedi daha yumuşak bir sesle. "O pislikler sadece sana ait olduğumu bilsinler."

Ciddiydi. Aslında benden, her ikimizin de ırkından önce, kendi mülkiyetini elinden almamı istiyordu. "Daha sonra bana kızar mısın?"

Cian hafifçe geri çekildi. "Seninle sadece korunmak için mi evlenmek istediğimi sanıyorsun?"

"Tanrım, hayır. Sadece bunun çok hızlı olmasından endişeleniyorum. Hiç sahip olmadığın bir yaşamdan sonra üç haftalık bir sahiplikten daha fazlasını hak ediyorsun." Titrek bir nefes aldım. "Ya sana o zamanı hatırlatacak bir şey yaparsam-"

"Adil." Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Rhylen bir fae efendisinin korkunç tüylü piçiydi. Ama büyükanne?" Ürpermiş gibi yaptı. "O pis yaşlı tavuk tam bir canavar."

Mırıldanarak eşlik etmeye çalıştım ama daha çok kalbimin sakinleşmesi için bir an verdim. Sinirlerimi yatıştırmak için gözlerimi uzun uzun kırıştıtararak kapattım. Ve o sakinleştirici sessizlikte nabzım heyecanla atmaya başladı.

Cian benimle çiftleşmek istedi.

Ve yukarıdaki yıldızlar, ruhlarımız son nefeslerini verene kadar hayatımı Cian'inkine bağlamak için nasıl da can atıyordum.

"Kendime ait son eylemim olarak" - başını ciddi bir şekilde eğdi
- "Beni bu sahte inek soygunu evliliğine zorladığın için kendini suçlu hissetmeni sağlayacağıma söz veriyorum, ama *sadece* Cordelia'yı vagonumuza getirirsen."

Bir kahkaha attım.

"Ayrıca, sonsuza dek ısırarak ve öpmek istediğin seksi, ısıltılı kıkına sahip olmanın utancını sana hissettireceğime söz veriyorum, ama *sadece* George'u bana karşı moda suçları işlemek için kullanırsan."

Gevşeyen göğsümden alaycı bir ses yükseldi. "Benim için moda hazineleri bulabilecekken zamanını sana eziyet ederek mi harcasın?"

"Giysiye ihtiyacı olan yetimler ne olacak Glenna?" Cian, George'un Cian'ın Heartbreak Show kıyafetini tamamlamak için çaldığı şemsiyeyi omzunun üzerinde döndürdü. "Hiç zavallı, kimsesiz yetimleri düşündün mü?"

Pislik. Ama bu oyunu iki kişi oynayabilir.

"Seninle evlenirim." Cian'ın gözleri rahatlamıştı. "Ama yarın gece en çok Aşk Konuşmacısı kurbanını kazandığımda, George'un hizmetlerini üç hafta yerine tam bir ay boyunca alacağım. Ve," diye mırıldandım, sırtışım yavaş ve kendini beğenmiş, "bir hafta boyunca yatakta benim evcil hayvanım olacaksın. Belki sana da tasma takarım."

Bir kahkaha patlattı. "Sen kazandın."

"Benim evcil hayvanım olmak için George'un bir aylık moda hizmetini feda edeceksin-"

"Lanet olsun, sadece *bir* günlüğüne."

Gözlerimi kısmıştım. "Yalancı."

Akıllı olsaydım, bu pazarlığı iptal ederdim. Ama bana güvendiğini kanıtlamak için yem attığımı biliyordum.

Şeytani sırtışındaki çocuksu eğim genişledi ve gözlerim daha da inceldi. "Hayal kurmak güzeldir, sevgilim," dedi zarif bir omuz silkmeyeyle. "Ama

Yarınki Kalp Kırma Şovu'nu kazandığımda, üç farklı kez vahşi bir coşkuyla çığlık atacaksın-"

"-rüyalarından bahsetmişken-

" "Oh, Cian!"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Sanki bir kadın gibi, sanki doruğa ulaşmış gibi adını haykırdı.

"Sen benim seksimsin-"

Ağzını kapattım. "Şşşt, seni aptal!" Çok güldüğüm için kelimeleri zar zor çıkarabildim. İffetli biri değildim, ama meşe ikinci el utançtan dolayı konuşmamızı korumayı bırakmayı seçtiyse, onu suçlayacağımdan değil, şu anda yeşil toprağın ayaklarıma değdiği yerde yok olmayı, adamlarla bir daha yüzleşmeye tercih ederdim. Ya da kardeşimle.

Cian elimi ağzından çekti, kahkahası benimkiyle eşleşiyordu. "Ve," dedi nefeslerinin arasında, "seninle evleneceğim."

"Bu cansız performanstan sonra şimdi yapacağımı mı düşünüyorsun?"

"İyi bir cadaloz ol," diye mırıldandı, alt dudağımla ısırarak, "ve bu zavallı yüz­süz düveyle evlen."

Arsız düve mi?

Gözlerimi öyle bir devirmek istedim ki. Bunun dışında, bu muhteşem bir hakaretti ve bu bilmececi aptalın *onu* alt etme ve şakalaşma çabalarını bir kez daha boşa çıkarmasına çok kızmıştım.

"Açıklığa kavuşturalım, benim mülküm olarak, Seren'de sana dokunmaya cüret eden herkesin kanatlarını koparırım, Cian *Lonan*."

Hafifçe homurdandı. " mi, Glenna *Merrick*?"

"Glennie Mer?" Denemek için giydim.

"Glenna ve Cian Lonan-Merrick ... insanlar, Enduring Power'ın yetenekli Little Glen Blackbirds'ünün kalp kırıklığını deneyimlemek için çok uzaklara gelecekler."

Şimdi yüksek sesle gülerek başımı arkaya atma sırası bendeydi. Fae'ler zekice bilmecemsi isimleri severlerdi ve bizimkiler de masallardaki mükemmellikteydi.

"Pekala, Cian Lonan-Merrick"-dramatik bir etki yaratmak için içimi çektim-"Sanırım sana sonsuza kadar sahip olacağım ve yarın kazandığımda George'un özel moda hizmetleri de bir ay boyunca benim olacak."

"Mmm, Glenna Lonan- Merrick minnettarlığıyla adımı haykırma şeklin..."

"Erkeklerin Leydisi," diye alay ettim, "bahisler."

"Fem'in beyefendisi," diye karşılık verdi, "bahisler."

Cian'ın elini ağızma götürdüm ve parmaklarını öptüm. "Hayat arkadaşı mı?"

"Hayat arkadaşı," diye onayladı Cian.

Aslında evleniyorduk, tam burada, şu anda. Sandığın diğer tarafındaki toplantıya döndüğümüzde, birbirimize bağlanmış eşler olarak olacaktık.

Etrafımızdaki hava baş döndürücü bir beklentiyle yoğunlaştı. Gülümsemelerimiz hasrete dönüşürken ben de gümüş havuzların içine düştüm.

Sonra konuştum, kadim yeminler dilimde hafifledi.

"Ben, Glenna Lonan-Merrick, ruhum var olduğu sürece kendimi sana, seçilmiş eşim Cian Lonan- Merrick'e bağlıyorum. Seni diğerlerinin önüne koyuyorum ve seni hayatım pahasına koruyacağım." Son kısmı erkekler söyledi, ama ben onun Dışısı Gent'iydim ve dayanamadım. "Sana aitim hayat arkadaşım," diye devam ettim gözyaşlarımı tutamayarak, "şimdi ve sonsuza dek."

Sıcaklık kolumda karıncalandı ve bileğime yerleşti. Uçan bir kuzgunun tenimi işaretleyen görüntüsü, gürleyen kalbimde yükseldi. Cian'ın nefesi titriyor, kasları geriliyordu. Bu onun için de bir sahiplikti. Artık ona *aittim*.

Geleneklere uygun olarak, nabzımla konuşmak için bileğimdeki işareti dudaklarına götürdü.

"Ben, Cian Lonan-Merrick," diye başladı, kuzguni işaretime bir öpücük kondurarak, "ruhum var olduğu sürece kendimi sana, Glenna Lonan-Merrick'e, kalbimin saplantısına, seçilmiş eşime bağlıyorum. Seni diğerlerinin önüne koyuyorum ve seni hayatım pahasına koruyacağım." Sesini samimi bir fısıltıya düşürdü. "Sana aitim, hayat arkadaşım, şimdi ve sonsuza kadar."

Kuzgun işareti iki vuruş sonra bileğinde belirdi ve Cian kızarmış bir kakhaha attı. Tüm yüzünü aydınlatan saf bir sevinç sesiydi bu.

Yıldızlar, o kadar güzeldi ki, içim sızladı.

"Hayatımda hiç bu kadar istendiğimi ya da sevildiğimi hissetmemiştim," diye itiraf etti, nefesini içine çekerek. Ama yine de sessizce gülerken bir damla gözyaşı düştü. "Düğün günümde ipek bir gelinlik giymiştim."

Ve bir kez daha kalbim Cian Lonan-Merrick için kırıldı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım en çıplak öpücüklere. "Seni o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor." Ağızım çenesi boyunca ilerledi. "Yarın seni daha da çok seveceğim." Boğazının sütunlarından aşağıya doğru öptüm. "Ve son kez yürüdüğümde" -dilim boynunda zonklayan nabzı okşadı- "sana olan sevgimle o kadar dolu olacağım ki, 'Ah, Cian!' diye bağıracağım."

"En iyi kısmı atlama, Glennie Mer."

"*Enduring One*," diye azarladım, sesim düzleşti, "sabır. Belki başka bir hayatta, eğer kazanırsan, gerisini duyarsın."

Gözleri kısıldı.

Ağzımın köşesi yukarı kalktı.

Sonra Cian onun adını söyleyeceğimi kanıtlamak için beni öpmek üzere harekete geçti. Ve önümdeki seksi yarı tanrı, onun lezzetli vücudundan elbiseyi yırtıp tam da bunu yapmak istedim. Ama yeni bir bağ kurduktan sonra o kazanacaktı. Benim ilkel halim kendini kontrol edemeyecekti ve o da bunu *biliyordu*.

Kolunun altına girdim ve ciyak ciyak gülerek yer değiştirdim.

"Lanet Kuzgunlar," diye küfretti ben uçup giderken, sesindeki gülümseme beni devasa gövdenin etrafında, delikanlıların beklediği yere kadar takip etti.

Cordelia'nın yanına geri döndüm ve başını sehpadan alıp kollarımın arasına aldım.

"Peki," diye başladı Owen omzunun üzerinden bakarak, "cesedi gömdünüz mü?" "Zavallı kız," diye ağıt yaktı Corbin, "hayatının baharında öldürüldü."

Hâlâ çok tatlıyım, cinayet işleyebileceğimi düşünüyorlar.

Cian bir saniye sonra grubun arasına daldı, omzundaki sarı bukleleri fırçaladı ve hiçbir şey olmamış gibi şemsiyesini döndürdü. Ta ki Cordelia'yı kollarıma sıkıştırmış beni görene kadar -kibirli buçukluklara karşı korumam- ve bir kahkaha attı. Cevap verirken aptal gibi sırtıtmamaya çalıştım ama başaramadım. Gülünç durumdaydık.

Ve o kadar mutluyduk ki neredeyse patlayacaktık.

Dört çift göz aramızda dolaştı.

Yüz hatlarını düzelten Cian selamlamak için başını bana doğru eğdi. "Tart nag."

"Züppe fahişe."

"Şey ..." Cian, sanki beni Caledona Ormanı'nda gizlice evlenmek için cümlelerin ortasında kaçırmamış gibi Owen ve Corbin'e döndü - bu da bir fae'nin yapacağı bir şeydi. "Siz horozlar bir peri ineğini geri çalmaya hazır mısınız?"

Owen kollarını açarak, "Evet, ben hâlâ senin Bay Delaney'nim," dedi.

Cian'ın bakışları dudak bükerek Corbin'inkilere kaydı. "Bay Renwick?"

"Peki, genç kız." Corbin iç çekti. "Hadi doğuştan gelen hakkınızı geri çalalım Bayan Merrick ve nesiller boyu süren lanetinizi kıralım."

"Bayan Lonan-Merrick size, efendim," diye cevap verdi Cian esprili bir doğu şehirleri aksanı denemesiyle.

O dört çift göz önce Cian'ın bileğine, sonra da benimkine kaydı. Bunu izleyen sessizlik sağır ediciydi. Sonra herkes konuşmaya başladı ve

gölüyor, sırtıyor ve hepimizi birden tebrik ediyordu.

"Hanımlar!" Cian sonunda, yine ilkel ama titrek bir doğu şehirleri aksanıyla bağırdı. Sessizlik işareti olarak ellerini çırpı. "Şimdi susun da sopalı güzel elf konuşabilsin." Gözlerini Kalen'e dikti ve kıkırdadı. "Daha sonra deponun arkasında buluşalım mı efendim?"

Kalen gece mavisi kaşlarını kaldırdı. "Elbette, aşkım. Depolardan bahsetmişken . ." toprakta çizdiği haritayı incelememiz için bize işaret etti. Etrafında toplandık, Stellar Winds Casino'nun bir zamanlar durduğunu tahmin ettiğim bir daireyi işaret ettiğinde daha da yaklaştık. "İşte plan."

OceanofPDF.com

CHAPTER TWENTY

Cian Lonan-Merrick

"Lanet olsun," diye fısıldadı OWEN YANIMDA.

Bir devin çıkıntılı omuzlarının üzerinden benzer büyüklükteki tuğla canavarların denizine bakarken kendimi hiç bu kadar taşralı hissetmemiştim. Caledona Wood'un büyük köylerinde tekstil fabrikaları vardı ama Seren'deki depo bölgelerinin yanında oyuncak ev mobilyası gibi kalıyorlardı. Sadece baca yığınları bile göz korkutucuydu.

Altımızdaki sokaklarda çöpler sıralanmıştı. Alt katlardaki korkunç pencereler de kırık. Gökyüzünde ağaran bir ay asılıydı, sadece yarısı doluydu. Yine de, birçok kömür ocağından gelen bezelye çorbası rengindeki havayı seçebilmeme yetecek kadar ışık vardı.

Corbin burnunu kapattı. "Bu pis koku da ne?"

"Pis bir Molly gibi mi giyinmek istiyorsun?" Da bir sandalye fırlattı ve pencereye çarptı. Cam kırıldı ve kıymıklar her yöne uçtu. Bir köşeye çekildim ve başımı kapattım. "O zaman Seren'de bir Molly gibi yaşayabilirsin. Kaybettiğim maaşları ödeyin."

"Umutsuzluk," diye yanıtladım, fısıltıyı zorlukla aşan bir sesle.

Karavanların felaketleri vardı ama Gezgin fakirliği, yıkanmamış, açlıktan ölmek üzere olan çocuklar ve kendi sidiğinde ve bazen de kusmuğunda bayılan daha iyi beslenmiş bir ayyaşla dolu, yıkık dökük, çürümüş bir kulübede yaşamının çürümüşlüğüne hiç benzemiyordu.

Çocukluğumun evi gibi.

Seren'deki Beggar's Hole bölgesi gibi. I . . .

Bunu yapıp yapamayacağımı bilmiyordum.

Nabzım, tuğla çıkıntıyı kavrayan parmaklarımla aynı ritimde titremeye başlamıştı.

Yavaş bir nefes alarak Corbin ve Owen'la yüzleştim. "Hazır mısınız?"

Seren'in Kuzgun Halkı valilerinin büyüleri nesnelere takıntılı olması beni şaşırtmadı. Kuzgun Halkı doğası gereği koleksiyoncuymuştu. Ama şimdi Kalen bize Cian'ın hikâyesini anlattıktan sonra Glas Gaibhnenn'in neden özellikle istendiğini anlıyordum.

Kıtlık zamanlarında ortaya çıkan, sütü hiç kurumayan bir Bereket İneği.

Sahibine zenginlik getiren iyi şans tılsımı.

Ama onun *tam* doğurganlık ve refah büyüleri Tuatha Dé Danann'dan Cian'a bağlıydı . . ve tüylerimin yeniden diken diken olmasını engelleyemedim.

"İlk görev," diye hatırlattı Corbin, saçımın bir tutamını düzeltirken, "ineğin yerini tespit etmek."

Owen, Kalen'in bir huş ağacı kabuğuna çizdiği kaba bir haritayı açtı. "Yıldız Rüzgârları bu yönde olmalı."

Gece gölgeli çatılardan uzaktaki ışıklı alana doğru baktık. Finn'e göre Crescent Caddesi, bir ucunda açık bir pazarın bulunduğu, ağaçlar ve banklarla bir parkın içinden geçen bir yoldu. Caddenin ve çimenliğin her iki yanında gece kulüpleri, restoranlar, mağazalar, kumarhaneler, oteller ve diğer çeşitli işletmeler vardı.

Corbin haritadaki bir çizgiyi işaret etti. "Pazar buradan üç blok ötede, tamam mı? Kalabalığa karışmak için oradan başlayalım."

Owen'ın kollarında Seren'e uçtuğum için hâlâ sersem gibiydim. Ara sokaklardan aşağıya ve binaların etrafından dolanmak midemi daha da bozdu. Ama Crescent Caddesi'nin kenarındaki bir gece kulübünün gölgelerine indikten sonra bile hassas doğu şehirleri bünyeme tutunmayı başardım.

Corbin kanatlarını açarak, "Biz uzaktan takip edeceğiz," dedi.

Gezgin Kuzgun Halkı Seren'de zengin ölümlü kadınlarla dolaşmazdı. Ancak her kabileden temsilciler Sendika ile ticaret görüşmeleri yapmak için o kadar sık ziyaret ederlerdi ki, varlıkları çok fazla kaş kaldırmazdı.

Owen yüzümü avuçladı. "*Herhangi bir* nedenle ayrılman gerekirse şemsiyeni aç." Başımı salladım, gözleriyle tam olarak buluşamadım. Alnımdan öptü, beni çevirdi ve kıcıma vurdu. "Uslu durun, Bayan Lonan- Merrick."

"Tsk, tsk, Bay Delaney," diye azarladım iyi yetişmiş biri gibi görünmeye çalışarak. Kahretsin, berbattı. Ara sıra göz göze geldiğimde gördüğüm hayaller dışında, Gece Pazarlarında dinlediğim konuşmalar dışında doğu şehirleri hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Yine de çenemi kaldırarak, "Leydi Glenna, Seren'de bana dokunmaya cüret eden herkesin kanatlarını koparacağı konusunda uyardı," diye ekledim.

Bir ipek hışırtısı içinde, bir horoz çizmesinin topuğu üzerinde döndüm, titreyen bir gaz lambasının altından geçtim ve çimenlerin üzerinde yürüdüm. Dikkatimi toplamak için başımı eğdim. Tanıdık sesler çarpan kulaklarımda uğulduyordu. İşportacılar gelip geçen müşterilere malları hakkında şarkı söylüyorlardı. Kalabalığa yaklaştıkça etli börek ve birayla karışan parfümün iğrenç kokusu zaten midemi bulandıran midemde çalkalanıyordu.

Bir zarif adım daha attım-

Çimenlikte titreyen gölgeler dönmeye başladı, bir adım daha atmaya çalıştığımda daha hızlı dönmeye başladı.

Vücudum kaskatı kesildi.

Bundan sonra olacakları beklerken dişlerimi sıktım.

Beklemek . . . Bekliyorum . . .

Şurada.

Kafamın içinde uyumsuz bir uğultu vardı.

Sesler. Yüzlerce ses, her yönden, içeriden konuşuyordu. Dikkat çekmek için hızla kreşendo yapan yumuşak fısıltılar. Karanlık gökyüzü, Seren cıvıl cıvıl kuşların gürültülü bir tüneği.

Ama bu kaosu nasıl da arzuluyordum.

Kanım, birbiriyle kesişen çok sayıda düşünce dizisiyle birlikte oynamak için can atıyordu.

Büyüm kök salıyordu ... kök salıyordu ... sırlara, yakınımıdakilerin zorlanmış arzularını *öğrenmeye* açtım. Bu dürtü, delireceğimi düşünene kadar içimi titretti.

Seren'de de büyülu hava var mıydı? Fae tarafım avını yalarken, ölümlü tarafım av mı oluyordu? Yoksa savaş ya da kaç durumum aşırı hızda mıydı?

Gözlerimin arkasında acı çiçek açtı.

Keskin bir nefes aldım ve göz kapaklarımı uzun bir göz kırpışıyla kapattım. Kafamın içindeki vızıltı, uçuşan binlerce arı gibiydi ve konsantrasyonumu tekrar tekrar sokuyordu.

Hayır.

Şimdi olmaz.

Azalan bilişsel kontrolümü tek bir yıldıza odaklamak için yukarı baktım.

Tek bir yıldıza.

Bir yıldız.

Sadece bir yıldız düşün.

. . . sadece bir yıldız . . .

Bütün kahramanlar zırh giymez, Cillian.

Annemin dalgalı, tünelli sesini duyunca irkildim.

Kampta bir ölümlü olan Imogen Murphy'nin eski felly Brandon'a ait küçük nesnelerden oluşşan gizli bir tapınağı vardır.

-Neden Owen ve Corbin henüz yaşlı büyüsu belirtileri ?

Lugh'un babası olan savaşçı tanrı Cian, doğuştan gelen hakkının peşinden gitmek için bilinen dünyasını terk ettiğinde bir elbise giymişti.

Parmaklarım eteğimin içine kıvrıldı-

Carran Krallığı bir hafta içinde Rhylen'i ziyaret edecekti.

Kuzgunlarla dolu aysız bir gökyüzü Maiden'ın üzerinde kıvrılırken, mor dumanlar etrafını sar-

-Fae yasaları Glenna'nın bağılı eşi olarak beni koruyabilir.

Gerçek aşkıyla da bir elbise içinde tanıştı ve evlendi.

İnsanlar tren istasyonunun işaretçisinin yanından koşarak geçiyordu. Kendini hiç bu kadar

-

-George'un bir eşi var mıydı? Çocukları?
Bir kabile reisinin kız kardeşi olan Glenna

Hızla akan düşüncelerim
dondu. Göz kırptım.

Bakışlarım bileğimdeki, eldivenimin arkasından görünen kuzguni işareti okşadı.

Farkındalık dörtnala koşan kan dolaşıma geri aktı.
Seren'in üzerindeydim. Bir kadın olarak. *Evli* bir kadın
olarak.

Tekrar göz kırptım.

Bakire bunun benim en büyük korkum olduğunu biliyor olmalıydı. Yine de benden rüzgarla sis bulutlarıyla kaplı ve camdan bir kuleyle çevrili sihirli bir adaya gitmemi, bir kadın gibi giyinmemi, düşmanımı öldürmemi ve refahımı geri çalmamı istedi.

Doğuştan hakkım.

İçimden alçak, acı bir kahkaha yükseldi. Elbette bu bir kendini keşfetme arayışıydı. Nesiller boyu süren bir laneti kırmak için.

Kim ve ne olduğumun ilahi parçalarından artık korkmamak için. Artık geleceğimden korkmamak için.

"Hanımefendi?" diye sordu yanımdaki bir bey. "İyi misiniz, hanımefendi?" İrkildim, kendimi durduramadan gözlerim onunkilere çarptı.

Genç bir adam bitkilerle kaplı bir solaryumda bir döşeme tahtasını kaldırır. Deliğe bir gözyaşı düşer. Titreyen elleriyle küçük bir kutuya uzanır ve kapağını kaldırır. Süslü gümüş bir anahtar fildişi ipek bir yastığın üzerinde durmaktadır. Anahtarın yanında bir not vardır. "Annene ve kız kardeşlerine iyi bak."

"Bayan?"

Zihnim gerçekliğe geri döndü. Yirmili yaşlarının sonlarında, silindir şapkasının hemen altından kıvrılan toprak rengi kahverengi saçları ve zengin koyu renk gözleri olan bir beyefendi, dirseğimin altına destekleyici bir el koydu.

"Beni bağışlayın efendim," dedim daha hafif, daha yüksek bir sesle. "Kendimi acı bir anıyı hatırlarken buldum ve kendimi kaybettim. Şimdi iyiyim."

"İyileştığınızı duyduğuma sevindim." Kaşlarının arasında hafif bir kırıksıklık belirdi. Berbat aksanım yüzünden miydi? Kadın doğmadığımı anlayabilir miydi? Boğazını temizleyerek kolunu uzattı. "Kız kardeşlerim pasta arabasının yanında beni bekliyor. Korkarım yakında dönmezsem tüm dükkânı ve yarının tüm şekerlemelerini de satın alacaklar." Son moda kıyafetler giymiş dört kız bize doğru bakıyordu.

Gözlerim açılmaya başladı.

Bir tanesi Lughnasadh Günü şapkası takıyordu!

"Özellikle en genç olanına şekerlemeler konusunda güvenilmemelidir."

Elimi kolunun üzerine koyarak zarif bir kahkahayla cevap verdim. "Benim de aynı şekilde küçük bir kız kardeşim var."

"Şeytani yaratıklar, küçük kız kardeşler." Bana nazik bir gülümseme attı.

"Evet, küçük iblisler," diye cevap verdim ve sonra kendi ana lehçeme geri döndüğüm için zihinsel olarak kendimi tekmeledim.

Gülümsemesi biraz duraksadı. "Ethan Phillips."

Lanet olsun. Şimdilik ya da herhangi bir nedenle bir kadın ismi düşünmedim. Herkes bana sadece İnsanların Hanımı derdi. Doğu şehirlerindeki ölümlüler arasında yaygın bir isim olan Eliza'yı söylemek için ağzımı açtım ama onun yerine "Cordelia" diye mırıldandım. Sarı saçlarımdan alaycı bir tutam, sanki o ürpertici porselen ölüm maskesi onaylıyormuş gibi, bir esintiyle yüzümün önünde dalgalandı. Yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tuttum ve "Bayan Cordelia Merrick" diye ekledim.

Lanet olası yıldızlar, bir sigaraya ihtiyacım vardı.

Ama varlıklı hanımlar sigara içmezdi. Küfür de etmezlerdi.

"İşte " dedi genç bir kız Ethan'a asarak. "Bir dakika daha geç kalsaydım can sıkıntısından ve günaha girmekten ölecektim. Bu şekerlemelere hiç bakmadın mı kardeşim? Onları bu kadar uzun süre görmezden gelmek suçtur."

"Eliza," diye azarladı Lugh'un Leydi kardeşi. "Terbiyeli ol lütfen." Elbette onun adı Eliza'ydı.

Eliza'nın yüzü dümdüz oldu. "Sevgili kardeşim, lütfen bu şekerlemelere bak ve eğer beni seviyorsan, en ufak bir tutam bile olsa, iki düzine satın al ve çok acele et."

En yaşlısı boğazını temizledi.

Eliza kız kardeşine ters ters bakarak, "Teşekkür ,"

diye ekledi. En büyükleri tekrar boğazını temizledi.

Eliza sabırsız bir , "Tanıştığımıza memnun oldum, hanımefendi," diyerek beni adeta itti. Sonra kardeşinin elini tuttu ve gözlerini yuvarladı,

"Benden bir dakika daha beklememi isteyemezsiniz, yoksa olduğum yerde ölüşüm. Bu gerçekten çok acil bir durum."

"Kız kardeşimin kaba davranışı için özür dilerim," mırıldandı Ethan, ama Eliza'ya hoşgörölü bir gülümseme veriyordu. "O kesinlikle vahşi biri."

"ETHAN!" Eliza onun kolunu çekiştirerek yalvardı.

Ethan şapkasını çıkararak, "Affedersiniz, Bayan Merrick," dedi.

O ve Eliza uzaklaştığında, Lugh'un Leydisi küçük bir reverans yaptı ve onu küçük iki kız kardeşi izledi. "Ağabeyimiz onu çok fazla şımartıyor," diye açıkladı.

"Kardeşler kendilerine yardım edemez," diye cevap verdim. "Özellikle de vahşi olanlara." Pazarın etrafına bakıyormuş gibi yaptım ve Owen'la göz göze geldim; Owen kaşlarını kaldırarak, "Cordelia?" diye sordu.

Ona kaba bir el hareketi yapmak istedim ama bunun yerine sahte bir bakışla yetindim.

Gökyüzü düşerken ellerim hâlâ titriyordu. Alnım terden sıırılsıklam olmuştu. Kampa döndüğümde bir düzine sigara içebilirdim. Hayır, iki düzine.

George, eğer beni duyabiliyorsan, bu gerçekten acil bir durum.

"Bir erkek kardeşin var o zaman?"

"Evet," diye cevap verdim ve irkildim. "Ben dört erkek ve iki kız kardeşin en büyüğüüm."

"Dört kardeş!" Ortanca kardeş çırpınan elini göğsüne götürdü. Bir sonraki en küçük kardeş başını eğdi. "Sen Kuzey Ülkesi'nden misin?" Kuzey Ülkesi de neyin nesiydi?

Bu, Wilds boyunca uzanan yerleşimler için kullanılan bir doğu terimi miydi?

"Aksanım beni ele verdi, anlıyorum." Gülümsemeye çalıştım. "Hanımefendi," dedim Lugh'un Leydisi'ne, "enfes Lughnasadh Günü şapkanızı kimin tasarladığını sorabilir miyim?"

Alçakgönüllölükle gözlerini indirdi. "Shaft'ın bir üyesi misin yoksa Büyük Tohum'un bir parçası mısın?"

Yanağımın içini ısırdım.

"Emeline, Bayan Merrick'i sıkma," diye söylendi kız kardeşi, sıkılacak olanın kendisi olduğunu ima edercesine.

"*Elspeth*," diye uyardı Emeline sıkı bir gülümsemeyle, yanakları yumuşak bir pembeye dönmüşü.

"Kuzey Ülkesi'nden buraya gelmedi-"

"Aslında," dedim ve sanki bir sırrı paylaşıyormuş gibi şemsiyemin sapına yaslanarak öne doğru eğildim. "Seren'e senin ... senin ... katılmak için geldim." Stars, o kelime neydi? Cemaat mi? Dini tarikat mı? Tarikat mı?

"Sürülmüş Tarlalarımıza katılmak ister misiniz?"

Tatlı, merhametli tanrıça, ben bir beyefendi *ya da* uygun bir hanımefendi olmak için yaratılmadım.

Yüzümü masum kalmaya zorlayarak "Mhmm" diye mırıldandım, sözlerime güvenmiyordum.

"Bu akşam Zirve Törenimiz var." Emeline eldivenli ellerimi tuttu. "Lütfen geleceğini söyle."

"Eğer gelirim," diye sormaya başladım, gözlerim arkadaşlara kayıyordu, "bu beni Büyük Tohum'un bir parçası yapar mı?"

Owen arkasını dönmek zorunda kaldı, tüm vücudu titriyordu.

"Kesinlikle, Bayan Merrick." Bu tarımsal imalardan *ya da* Kuzgun yol arkadaşlarımdan tamamen habersiz bir şekilde sırttı. "Kocanız onaylıyor o zaman?"

Evet, Fem'in beyefendisi üste çıkmayı sever.

"Bay Merrick evde," dedim komplocu bir gülümsemeyle. Kızlar daha da sırttı. "Şapkanız?" Başımı onunkine doğru eğerek dürttüm. "Bu kadar güzel bir dekora sahip bir şapkayı nasıl temin edebilirim?"

"Oh evet! Bir kez başlayınca, bir hanımefendi sizi alt eder." Corbin şimdi gülüyordu.

Emeline onlara doğru bakmaya başladı.

"Merak ediyorum, Bayan Emeline," diye söze girdim, "Bereket İneği'ni duydunuz mu?"

Heyecanlı, ciyaklayan bir nefes çekti ve ayak parmaklarının ucunda küçük bir sıçrayışla ellerimi tekrar kavradı. "Gloss Gabenonen'in yerini tespit ettiğimizi düşünüyoruz."

"Glas Gaibhnenn," diye nazikçe düzelttim. Tekrar söylemeye çalıştı ve bir kez daha fae dilini beceremedi. "Parlaklık, parlaklık gibi." Başını salladı. "O zaman Ghav-lyn. Caw'a benzer."

"Karga sesi mi?"

"Evet, ama gaw v ile bitiyor. Parlak Ghavlyn."

"Estella, bugün tanıştığımız periye benziyor, değil mi?" Elspeth üçünün en küçüğüne söyledi.

"Kuzey Ülkesi," diye göz kırparak cevap verdim. Emeline'e, "Hanımlar Glas Gaibhnenn'in Seren'de nerede saklı olduğuna inanıyor? Gizemlere bayılırım."

"Şey," diye başladı Emeline, hasır şapkasının kenarı neredeyse alnıma değecek kadar yaklaşarak, "Ravenna Blackwing'in Yıldızlar Sarayı'ndaki özel odasında ya da muhtemelen Karga ve Bar'da bir yerde olduğuna inanılıyor ya da" -sesini zar zor duyulabilir bir fısıltıya indirdi- "kötü şöhretli bir evde."

"Ne kadar skandal," diye cevap verdim.

Emeline'in gözleri önce kız kardeşlerine, sonra da hâlâ ikramları seçmekte olan erkek kardeşi ve Eliza'ya kaydı. Emeline'in yanaklarında bir kez daha sıcaklık belirdi. Gözlerini kırıştırtarak öne doğru eğildi ve kulağıma fısıldadı: "*Beau Fine* adındaki erkekler için bir erkek genelevi."

Sustum.

"Kulağa *sığır* gibi geliyor, değil mi?" Arkasına yaslandı. "Samanyolu'nun İneği'nin Yıldızlar Şehri'nde olduğundan hep şüphelenmişizdir. Hanımların her kış şafağında burayı ziyaret etmelerinin bir nedeni de bu."

İçimdeki her şey dondu kaldı.

Kalbim. Kaslarım. Damarlarımdaki kan.

"Ancak Glass Gavanonon yangınlardan kısa bir süre sonra fark edildi.

Korkunç bir kaza, o yangın."

Bakire gerçekten de bir Molly evine isteyerek gireceğime inanıyor muydu? Emeline'in dudakları köşelerinden kıstı. "Oturmak ister misiniz, Bayan Merrick?

Bitkin görünüyorsun. Bayan Daniels'ın duyduktan sonra uzanmaya ihtiyacı vardı-" "Hayır, hayır, ben I . . ."

Boğazım ağrıyordu. Ciğerlerimdeki hava daha da daraldı. Parmaklarım semsiyeyi açıp bu adadan kaçmak için kaşınıyordu. Ama öfke hızla korkunun yerini alıyor ve temiz düşüncelerimin kenarlarını yakıp kavuruyordu. Hamish'in sesi kafamın içinde yeterince uzun süre yaşamıştı. Çocuklar da bana bir şey olmasına asla izin vermezlerdi.

"Sadece şok oldum," diye .

"Gerçekten."

"Bayan Phillips." Siyah elbiseli, inci küpeleri loblarından sarkan, kalaylı gri saçları bukleler halinde yukarıya yığılmış yaşlı bir kadın, çemberimizin önünde yavaşladı.

"Rahibe." Emeline hızla doğruldu ve başını eğdi. "Sürülmüş Tarlamız için bir Tohumum var."

." Yaşlı kadın beni süzdü. "Adınız nedir, hanımefendi?"

"Bayan Cordelia Merrick." Sığ, sallantılı bir reveransa daldım. Neyse ki, orada bulunan kadınlardan hiçbiri benim eksikliğimi fark etmemiş gibiydi.

görgü sanatında pratik yapmak.

"Kocanız sosyetemizi onaylıyor mu, Bayan Merrick?"

"Bay Merrick modern bir adam ve benim seçimlerime karışmıyor."

Kadının ağzı hafifçe yukarı kalktı. "O halde hanımlar" -çimenliğin uzak ucundaki bir ağacı işaret etti- "zamanı geldi."

OceanofPDF.com

CHAPTER TWENTY-ONE

Cian Lonan-Merrick

ZAMANI GELDI.

Bu bir tesadüf müydü?

Şarapla ıslatılmış, yeniden oluşturulmuş bir yabanmersini yuvarladım artık küreksiz olan avucumda. Diğer üç Büyük Tohum sırtlarını bana dönmüş, yıldız gözlü ve sırtkan bir şekilde duruyordu. Ancak onlar da büyülü bir şekilde yükselmiş dini coşkuyla sarhoş olmuşlardı; tıpkı karşımdaki hasır şapkalı bir avuç kadın gibi.

Ben mi? Korku nabzımı çoktan ele geçirmişti ve şimdi yüz ifademde kanıyordu.

Bu benim ilk ve son tarikat ayinim olacaktı, yıldızlar ölecekti. Leş Suçları Sendikası'nın cazibesini suçlardım ama bu anakaralılar en büyük fantezilerini gerçekleştirmeye zorlanmadan bu saçmalığı gerçekleştirdiler.

Bir kadın, yanakları kızarmış bir şekilde günlüğünü hararetle karalıyor. Bir adam ona seslenir. İrkilerek ayağa kalkıyor ve nazikçe geri sesleniyor, "Yoldayım, sevgilim!" Mürekkebi siler ve sayfalara üfler, sonra da skandal yaratan yazısının üzerini çabucak örter.

*bir kadın dergisiyle konuşuyor ve ayrılıyor. Zihnim ileriye doğru
adım atıyor ve engelleri aşarak Lugh'la onun arasında kaleme
aldığı iç gıcıklayıcı bir romantizme ve onun büyük, parlak*

Zihnim gerçekliğe geri döndü.

Lugh'un Yaramaz Leydisi, alkışlamak istedim. Onunla göz göze gelmek istememiştim ama . . .

Bekle.

Parlayan mı?

Burnum kırıştı. Aydınlatma onun performansını arttırıyor muydu? Kadının zevkini? Yoksa bu sadece dekoratif bir fantezi miydi?

O hoş, hanımefendi olmayan hanımefendi neredeydi? Esmer olan mıydı, kızıl olan mı? Gerisini *bilmem* gerekiyordu ve bu olmayacaktı.

Hanımlar, ormanları tarlalara dönüştürürken *acılar* içinde ölen Lugh'un üvey annesi Hasat Tanrıçası Taitiu'yu onurlandırmak için tohum ekmekle ilgili cesur bir şarkıyı tutkuyla söylerken biz inisiyelerin etrafında çember dansı yapmaya başladılar.

Göz kırptım.

Sürülmüş tarlaların tohumları için *acı içinde* ölmek hakkında mutlu bir şarkı.

Bunlar şehirli kadınlardı, çiftçi kızları değil. Ekmeklerini pişiren ve sebzelerini hazırlayan aşçıları vardı. Onları krallar ve kraliçeler için tasarlanmış bir pazarda aşırı ikramlarla şımartan erkek kardeşleri vardı, benim gibi paçavra yorganı köylüler için değil. Toprakтан geçinmek hakkında ne biliyorlardı? Ağaç kabuğundan un yapmayı ve açlığın acısını hissetmemek için yaban geyiği sağlamayı?

Rahatsız ediciydi.

Görünüşe göre, bu zengin kadınlar için de her gün Lughnasadh'dı. Yıl boyunca Lugh ve ailesine tapınmak ve sürülmüş tarlaları için daha fazla tohum toplamak üzere tanrıların kutsadığı farklı yerlere seyahat ediyorlardı. Seren onların kış başındaki durağıydı.

"Kuyu için öldü!" Toplu bir nefes alındı. "Of wheaaaat!" Ağzımın kasları nötr kalmak için zorlandı.

Bu satırlar arasında çok uzun bir duraklama oldu.

Sırıtan, şarkı söyleyen yüzlerin oluşturduğu bulanıklığın arasından Corbin'in bana baktığını fark ettim. Acı çekmem karşısında dudaklarını büken bir zevk görmeyi bekliyordum - roller tersine dönseydi benimkiler de öyle olurdu. Bunun yerine, dudakları

düz bir çizgi. Başımı eğerek yanımdan geçen bir dizi omuzun ve meyveli kafanın üzerinden baktım ve ... iki Kuzgun Halk delikanlısı, Seren'in Dilenci Deliği tarafındaki Hilal Sokağı'nın ortasına yakın Yıldız Sarayı'nda onunla ve Owen'la sohbet ediyordu.

Leş Suç Sendikası Kuzgunları.

Kalbim boğazıma fırladı-

Yüzüme hafif bir şey çarptı ve geri çekildim. Bir top pamuk önümde yere düştü. Tekrar vurulduğumda nesneyi yeni fark etmiştim. Bayanlar ayaklarının üzerinde zıplıyor ve bir yandan bize pamuk topları ve yapraklar fırlatırken bir yandan da "Tohum! Tohum! Tohum!"

Ne?

Öyley

di.

Oluyor.

"Büyük Tohumlar," diye mırıldandı rahibe ve Hanımlar sustu. "Bize yaşam enerjisiyle şişmiş meyvelerinizi gösterin!"

Avucumu kaldırdım, gözlerim yuvarlandı ve ağzım sımsıkı kapalıydı. Mavi top hareketle birlikte parmaklarıma doğru yuvarlandı; kekelemeye başladım ve kendimi tuttum. Adamların bir bakışıyla çatlayabilirdim.

Şimdi karşımda duran Emeline sırttı ve heyecanla omuzlarını büktü.

Ben de kendimi gülümserken buldum. Kadınsı yanım bu anın kız gibi olmasından zevk alıyordu. Erkekler yeni tanıdıklarını dostluk çemberlerine almak için birbirlerinin etrafında dans edip şarkı söylemezlerdi. Evet, Lugh'a olan garip ve yoğun tapınmaları endişe verici ve gülünç bir düzeydeydi, ritüelleri de aptalcaydı. Ama kardeşlikleri ve birbirlerini kutlamaları çok güzeldi.

"Kutsal yeminlerimizi tekrar edelim," diye bir kez daha mırıldandı rahibe. "Ben, Lugh'un bir hizmetkârıyım."

Kelimeleri mırıldandım, göğsümde bir sıcaklık filizlendi.

"Bir zamanlar Eithne'nin bakımına bağlı olan görevlilerin soyundan gelen biri."

Bu beklenmedik bir olay örgüsüydü. O zaman Lugh'un iki annesini de onurlandırıdılar.

Rahibe herkesin görebilmesi için kendi meyvesini kaldırdı. "Tanrıları onurlandırmak ve birbirimize değer vermek için kadim yeminleri tutacağıma söz veriyorum."

Satırları konuşuyormuş gibi yaptım, "söz" kelimesini atlayıp diğerlerini ağzıma aldım. Bir buçukluk olarak, sihirli bir şekilde bağlayıcı bir pazarlık olasılığını riske atmazdım.

"Ve sırlarımızı Sürülmüş Tarlalarımızın dışında paylaşmayacağınıza söz verin." Bir kez daha pazarlığın etrafında manevra yaptım.

"Taitiu'nun meyvesi olan bu meyveyi yiyerek Lugh'un ve ailesinin mirasını koruyacağım."

Bu kısım yeterince kolaydı.

Hanımlar meyveleri dudaklarına götürdüler ve tekrarladıkları sırayı bitirdikten sonra ağızlarına attılar.

Bu yaban mersini kuzenleri, yaz sonlarında kuzeydoğu köylerinin etrafındaki tepelik fundalıklardan toplardık. Genellikle yulaf lapasına ekledik. Ama şarapla doldurulmuş, yeniden yapılandırılmış yaban mersinleri çok lezzetliydi, kutsal yıldızlardı.

"Sponsorlar öne çıksın."

Emeline bana doğru bir adım attı ve ben de kaşlarımı kaldırdım. "Hanımefendinin üstüne."

Ölen güneşler kurtarır beni.

Dudaklarımı mümkün olduğunca sıkıca birbirine bastırdım.

Emeline çenesinin altındaki kurdeleyi çekerek fiyongu çözdü ve nabzım hızlandı. Hasır şapkasını bana *hediye etmesi Zirve Töreni'*ydi.

Kahretsin.

Parmak uçlarında durarak, özenle süslenmiş şapkayı yavaşça başıma yerleştirdi.

Büyü bana çarptı. Kaslarım sertleşti. Damarlarımda parlak, coşkulu bir his titreşmeye başladı.

Emeline yanağımı öptü, sonra diğer yanağımı öptü.

Çabucak geri çekildi, narin kaşları birbirine yaklaştı. "Bayan. Merrick?" Geriye sıçradı ve bir eliyle ağzını kapattı.

Işık tenimde parıldıyordu. "Lugh'un çocuğu!" diye bağırdı bir kadın.

Dehşet nefesimi ciğerlerimden söküp aldı. I . . . Parlıyordum.

Yumuşak bir merak Emeline'in yanaklarını pembeleştirdi. "Bir tanrıçanın yüzünü öptüm."

Lugh'un hanımları teker teker önümde diz çöktüler. Birkaçı ağlıyordu.

"Sürülmüş Tarlamızda bir tanrıça yürüyor," dedi rahibe, heyecandan neredeyse nefes nefese kalarak. "Lugh'un bir kızı."

Gürültü üzerine Owen ve Corbin bana doğru dönüp bakakaldılar; Sendika'nın adamları artık görünürde yoktu. Owen'ın ağzından çıkan şu cümleyi seçebiliyordum: "Lanet olsun. Ben."

Eller eteğimin pembe ipeğine dokundu ve Bayanlar saygıyla "Cordelia," diye fısıldadı. Başı kesilmiş o korkunç anakara kafasından bahsedilince yüzüm buruşmaya başladı. Ama bir bakıma ben de bir Cordelia'ydım, benden önceki gerçek kadınların bir kalıbıydım. Üst sınıf doğu sosyetesinin iyi yetiştirilmiş bir hanımı değildim. Doğrudan şişeden içen, sigara içen ve utanmadan tren istasyonunda askısız bir korseyle dolaşan taşralı bir Karavan kızıydım.

"Kutsa bizi, Lugh'un Gerçek Leydisi," yalvardı rahibe. Dua ederken vücudumda büyü parıldadı.

"İnsanoğlunun Kızları .." fark etmeden önce söyledim, hem de kendi lehçemle. "Hepiniz bereketli ineklersiniz. Sürülmüş tarlalarınızı açlık çekenler için büyük bir hasada dönüştürün." Kelimeler dilimde hafif kaldı. "Tailtiu'nun erzaklarını istiflemek yerine *herkese* sağlamak için hayatını feda ettiği yiyecekleri sofralarınızdan paylaşın. Bunu, koruyucu annesinin anısına sofrasından cömertçe paylaşan Lugh'a bir ibadet olarak yapın."

"Sana yemin ederim," diye rahibe. "Tailtiu'nun cömertliğini paylaşacağız ve aç olanlar için bir Lughnasadh ziyafeti sağlayacağız. Bereketli inekler olacağız."

"Sizin refahınızın bereketi onların da bereketi olsun."

Büyü üzerimden akıp gitti. Ayaklarımın üzerinde yalpaladım, başım döndü ama mucizevi bir şekilde dik durdum.

Ne . . . o . . . *Kutsal Yıldızlar Anası*, bir duaya cevap verdim! Yaşayan, nefes alan bir Fae tanrısı olarak!

Etrafımdaki ağlama sesleri arttı.

Emeline'in yuvarlak gözlerinde fanatik bir sevinç parlıyordu.

Ancak panik yine içimde fokurdamaya başlamıştı ve onların pençe atan ellerini ve fısıldadıkları övgüleri hissettiğimde tamamen kaynamaya hazırды. Eninde sonunda tanrıça coşkusundan kurtulacaklardı. Ya da o göz kamaştırıcı halleriyle beni pençeleyerek öldüreceklerdi. Lugh'a dokunmaya en yakın kişi bendim.

Yüzlerine horoz çizmelerimi göstermek istemediğim için eteklerimi bir santim kadar kaldırarak bir adım atmaya çalıştım. Bayanlar arasında bir telaş dalgası yayıldı.

"Bizi bırakmayın!" diye haykırdı bir ses ve onu aynı derecede tedirgin anlaşımlar izledi.

Çılgın parmaklar eteğimi kavradı.

Olamaz.

Kolumdan sarkan şemsiyeyi kaptım ve Owen'a kilitlenerek şemsiyeyi açtım.

Yapmak üzere olduğum şeyi görür görmez havaya sıçradı. Ama savaş ya da kaç, hemen kaçmamı gerektiriyordu.

Eteklerimi tutan eller çekiştirdi. Ama bu noktada tam bir panik içindeydim ve ileri atıldım. Hem elbise eteğimin hem de kombinezonumun bağları koptu. Düşen ipeğe takıldım, şemsiyeyi düşürdüm ama dengemi kaybetmeden kumaş havuzundan çıkmayı başardım. Sonra korse, iç çamaşırları, çoraplar, tam teşekküllü çizmelerimle ve hasır şapkayı parmaklarımın arasında tutarak çimenlerin üzerinde koşmaya başladım.

Yalvarışlar ve bağırışlar koştuğum hızdan çok daha yakındı.

Omzumun üzerinden baktım ve neredeyse bayılacaktım.

Lugh'un o lanet olası kaçık kadınları beni kovalıyordu!

CHAPTER TWENTY-TWO

Cian Lonan-Merrick

OWEN keskin bir inişle ARKAMDAN KESTİ. Ben onunla yüzleşmek için dönerken kadınlar kayarak durdular. Kanatlarından çıkan rüzgâr eteklerini savurdu ve başlarındaki şapkaları uçurdu. Beni havaya kaldırdı -şimdi gerçekten zor durumdaki bir genç kızmışım gibi- havada bekleyen Corbin'e doğru uçu.

"Primry Green!" Kanatlarının gürleyen vızıltısı arasında bağırdım. "Yer seviyesinde."

Büyü kaybından dolayı başım dönüyordu ve sokakların üzerinde o kadar yüksekte duramıyordum.

Ara sokaklara girmeden önce Bayanları uzaklaştırmak için çatıların üzerinden uçtuk. Bir köşeyi döndüğümüzde içimde tanıdık bir sızı belirdi. Sokağın derinliklerine doğru ilerledikçe bu his daha da arttı. Owen'ın koluna dokunup bir gaz lambasının yanındaki boşluğu işaret ettim. Neredeyse saldırıya uğradıktan sonra bir de gölgelerde hırsızlarla yüzleşmek istemiyordum.

Yere iner inmez Owen'ın elinden kurtuldum ve öğürmeye başladım.

Tüm vücudum şoktan titriyordu, başım büyü boşalmasından dolayı sersemlemişti. Ayların ötesinde, bu berbat bir şeydi. Çok içmekten akşamdan kalma olmayı tercih ederdim. Filena da böyle mi hissediyordu?

Nazik eller peruğumun uzun tellerini geriye doğru topladı. "Seninle şimdi evlenemem, aşk böceğim."

Owen'ın geri aramasını takdir ederek gülmeye başladım. Stars, gerilimi azaltacak bir şeye ihtiyacım vardı. Yavaşça doğruldum,

Bir elimi hâlâ çalkalanan göbeğime bastırarak çevremize baktım.

Arkamda iki hizmetçi girişi olan tuğla bir bina duruyordu. Bir gece kulübü olduğuna inanıyordum. Bir kat üstümüzdeki kısmen açık pencerelerden gürültülü piyano müziği yayılıyordu. Lamba ışığının titreşimi etrafımızdaki alanı ısıtıyordu, ancak karanlık bölgelerinde kaldık. Sokağın karşısında başka bir tuğla bina vardı, ama atmosferi daha rahat görünüyordu. Belki de bir kumarhane? Ya da bir lokanta?

"Ee," dedi Corbin beceriksizce beni işaret ederek, "parlıyorsun."

Onun bu yorumu karşısında yeniden kahkahalara boğuldum; kendimi tutamadım. Tek düşünebildiğim Lugh ve onun parlayan sikiyle ilgili o nefis müstehcen romantizmdi.

"Görünüşe göre bir tanrıça formum var," dedim gözlerimdeki yaşları silerek. "Ve o ... o arsız bir sürtük" -bir kez daha gülmeye başladım- "Rahibe bir kutsama isteme cüretini gösterdi. Ve ben ... tanrıça ben ...

. hepsine inek dedi" -bir kahkaha daha attım- "onlara inek dedi ve ... ve ... onlara bolluklarını paylaşmalarını söyledi."

Bu noktada hırıltılı solumanın eşğine gelmiştim. Tüm bu tören katıldığım en dengesiz şeydi ve her türlü karışıklıktan zevk alıyordum. Yavaşça nefes aldım. Çok güldüğüm için göğsüm kabarıyordu. Daha fazla gözyaşı sildim, arkadaşlar da.

Tanrım, böyle gülmek iyi hissettirdi.

İlk tarımsal imadan beri içim içimi yiyordu.

"İneklerden bahsetmişken," dedim, yavaş ve ölçülü bir nefes daha vererek, "benimki *Beau Fine* adında bir Molly evinde."

Arkadaşlar hemen ayıldılar.

"Sendika seni durdurdu mu?" Sonra ben sordum.

"Evet," diye yanıtladı Corbin, "yuvalarında ne işimiz olduğunu sormak için."

Owen, "Rhylan için birkaç patronla bağlantı kurduk, onlara söyledik" diye ekledi.

"Sonra Lugh'un Kadınları'nı gördüler ve rüzgârdan daha hızlı uçup gittiler." Corbin beni inceledi. "Bir saniye bile geçmeden parlamaya başladın."

Arkamdaki tuğla duvara yaslandım ve düşüncelerimi toparlamak için yıldızlara baktım. Parlamıştım.

Parlıyordu.

"İneğinin bir erkek genelevinde olduğuna emin misin?" Owen sordu.

Başımı çocuklara doğru çevirdim. "Emeline iki yerden daha bahsetti, Yıldız Sarayı ve *The Crow and Bar* adında bir gece kulübü." Owen

tiksinti dolu bir yüz. Evet, korkunç bir isimdi.

Corbin, "*Beau Fine* en mantıklısı," diyerek aynı fikirdeydi.

Neredeyse her köyde bir genelev vardı. Ancak anakarada aynı cins ve cinsiyeti eğlendirmek yasadıydı. Kötü şöhretli bir erkek evi, bir hanımefendinin adım atacağı son yer olurdu. Yarı çılgın, gayretli olanlar bile.

Durakladım.

Aslında o kadınlarla ilgili hiçbir şey beni şaşırtmazdı. Belki de Sendika onları hafife almıştır.

İçimi çektim. "*Beau Fine* 'bovine' ile kafiyeli."

Owen homurdandı.

"Kibar bir toplum için fazla edepsizim." Çekmecelerimi işaret ettim. "Lugh'un Hanımları da benim pırıl pırıl, parlak kıcımlı hemen tanıyacaklardır."

Corbin Owen'a, "Ben Dilenci Deliği şeridini alacağım," dedi ve ben de rahatladım. *Beau Fine*'i aramak onlar için çok daha hızlı olacaktı.

Owen başını salladı, sonra beni düşündü. "Burada tek iyi olacak mısın?"

"Eğer bela beni bulursa" - yaslandığım tuğla binayı okşadım - "bu güzel müesseseye girerim." Eldivensiz elimle onları kovaladım. Bögürtlen için çıkardığım eldiven muhtemelen geride bıraktığım eteklerimin içindeydi.

Bu son güvenceyle birlikte gitmelerini bekliyordum.

Bunun yerine çocuklar, bu sokağa indiğimden beri ilk kez, sırtışları çarpık ve gözleri mizahla kırıkmış bir şekilde beni içlerine aldılar. Gülünç görünüyordum. Fırsatçı bir fahişe olduğum için, "Tanrıça pozu" dedim, sonra kıcımlı dışarı çıkardım, eldivenli elimi cilveli bir gülümsemeyle dudaklarıma dokundurdum ve arkamda bir bacağımı tekmeleyerek bir horoz çizmesini gösterdim.

Kardeşlerimin ikisi de başlarını sallayarak güldüler. "Sadece sen, *Cordelia*," diye alay etti

Owen.

"Glenna'ya söyleme-"

"Ah sevgilim," dedi Owen muzip bir sırtışla, "pazarlık yok." Sonra bir kuzguna dönüştü ve uçup gitti.

Corbin kıkırdadı ve havaya doğru kaydı. Tüylü gagalar.

Bir kez daha taş duvara yaslandım ve iç çektim. Üstümdeki müzik değişti ve bir tezahüratın ardından ısıklar yükseldi. Belki de dışarıda birileri sigara içiyordu. Yıpranmış sinirlerimi yatıştıracak bir şeye çok ihtiyacım vardı.

Lughnasadh Günü şapkasını kasıklarına yerleştirerek sıcak lamba ışığına doğru ilerledim. Köşede kendimi serin tuğlalara dayadım ve virajın etrafına baktım. Çimenlikte gezinen küçük partililer beni fark edemeyecek kadar sohbete dalmışlardı. Neyse ki kaldırımlar, bir blok ötedeki hareketliliğe kıyasla nispeten inceydi. Crescent Caddesi'nin en ucunda, pazarın karşı tarafında gibi görünüyordum. Ve görünürde bir Lugh Leydisi yoktu.

Cesaretlenmiş bir şekilde virajın etrafında bir adım daha attım ve donup kaldım. İçimde ısrarlı bir bilmişlik sızısı daha duydum ve kıpırdamadan durdum.

Bakışlarım kapının üzerindeki tabelaya kaydı.

Bó Finne

Beyaz İnek.

Beau Fine adındaki erkekler için bir erkek genelevi.

Oh canım, tatlı Emeline-hayır. *Fin-uh* diye telaffuz edilirdi, "fine" değil. Beyaz İnek, sütü hiç kurumayan ve yolu *Bealach na Bó Finne*'yi, yani Samanyolu'nu oluşturan sihirli bir peri masalı yaratıyordu. Çok fazla eski masal bilmezdim ama tüm periler bunu ve dolayısıyla ölümlü hayvanlarını bilirdi.

Keyifli bir yanım kahkahalarla iki büklüm olmak istedi. Tanrılar *Bó Finne*'ydi, Yıldızlar Şehri'ndeki bir erkek genelevinin zekice ve müstehcen bir dille yazılmış adıydı.

Ama yine paniklemeye başlamıştım.

Bu yüzden Sight'ım buraya inmemiz için ısrar etti.

Görünüşe göre sihirli sütü hiç kurumayan peri ineğim de bu tesiste saklanmak zorundaydı.

Gölgelere doğru geri adım atmaya başlamıştım ki bir hizmetçinin kapısı itilerek açıldı ve ipek bir elbise giymiş, kızarmış, kıkırdayan orta yaşlı bir kadın belirdi. Belki de benim yaşlarımda, iri yapılı bir adam kapının pervazına yaslanmıştı, gömleksizdi ve üzerinde kalçalarına kadar inen dar, bağciksız bir pantolon vardı. Kumral saçları ensesindeki ipli kravattan dökülüyordu. Allık lekeli dudaklarında boğucu bir gülümseme vardı.

Ah, yani erkekler erkeklerden daha fazla hizmet veriyordu ve bu kapılar gizli çıkışlardı.

"Benim için çalış," diye yalvardı kadın. "Bir uşak, belki. O zaman yapabiliriz _."

"Bayan Halifax," diye mırıldandı, "yıldızların arasında geçireceğimiz zamanı mahvetmeye cüret edemem-"

Parmak uçlarına doğru eğildi ve homurdanarak, özensiz bir çaresizlikle onu öptü, eğer adamın tenine pençelerini geçirmeye çalışıyormuş gibi görünmeseydi komik olurdu. Adam nazikçe kadını omuzlarından kavradı ve göz kırparak onu uzaklaştırdı. Kadın geriye doğru birkaç adım attı ve beni görünce ciyakladı. Sonra yanımdan geçip ara sokaktan çıkmadan önce bir kıkırdama nöbeti daha geçirdi.

Adama iyi misin bakışı attım. Ama o fark etmedi. Bakışları vücudumdaki bakımsızlığı yavaşça gözden geçiriyor, ayaklarımdaki iğrenç kırmızı canavarlara takılıp kalıyordu.

"Tanrıça!" diye bağırdı bir kadın.

Başım Crescent Caddesi'ne doğru döndü. Göğsümdeki dörtнала koşan kalp daha da hızlandı.

"Lanet olsun," diye tısladım. "Lanet olsun!

Feck! Feeeeeck!" "Onun parlayan yüzünü görüyorum!"

Yine mi parlıyordum? Ellerimi inceledim ve neredeyse taş döşeli sokakta bir su birikintisine dönüşecektim. Sadece gaz lambasının parıltısı.

Sokak girişine doğru geri döndüm ve ağlayabilirdim. Erkek fahişe hâlâ buradaydı ve etrafımda bize doğru koşan altı Lugh Leydisi'ne bakıyordu.

"Beni saklamana ihtiyacım var."

"Lugh'un hanımları artık bu müessesede hoş karşılanmıyor."

Kaşlarım havaya kalktı. *Başka?* Burada bilmek için can attığım koca bir hikâye vardı. Ama şimdi sırası değildi. Adam elimdeki Lughnasadh'ın şapkasını işaret etti. "Hayır" dedim. "Hayır," dedim başımı sertçe sallayarak. "Ben onlardan biri değilim. Gerçekten değilim. Ben sahte ..."

Sağ yanağında beliren gamze kelimeleri dilimden çaldı. O gamzeyi tanıyordum. Yalvarışımı reddetmesine rağmen dudaklarının davetkâr bir şekilde kıvrılması da tuhaf bir şekilde tanıdık. Ancak kulaklarımdaki kan akışını susturan, darmadağınık halimi süzen tarçın kahverengisi gözleriydi.

"Drew Barclay?"

Doğaüstü bir şekilde hareketsiz kaldı. "Nereden duydun o na-" Nefes nefese kaldı, yüz hatları keskinleşti. "Cian?"

"Bu kadar güzel birinin başkası olabileceğine inanman beni incitti." O zaman gerçekten gülümsedi. "Kahretsin, ama her yıl daha da güzelleşiyorsun."

"Lugh'un kızı!" diye bağırdı rahibe, pembe ipek eteğimi başının üzerine kaldırarak. Gümüş ayların üzerinde, yaşlı bir kadına göre dinçti. Ya da büyülü bir coşkuyla zorlanmıştı.

Drew bıyık altından gülmeye başladı. "Şimdi kendini neyin içine soktun, Cian Merrick?" Başka bir kıkırdamayla, onu takip etmek için başını eğdi.

Alçak ışıklı servis koridoruna atladım ve kapıyı arkamdan kapattım. Parmaklarım titriyordu ama sürgüyü yerine kaydurdum ve sonra yavaşça Güney Kabilesi'nden eski Sonbahar Gece Pazarı sevgilime doğru döndüm.

OceanofPDF.com

CHAPTER TWENTY-THREE

Cian Lonan-Merrick

Fuhuş için satılma tehdidi hayatım boyunca taşıdığım canlı bir korkuydu. Üç hafta önce bu neredeyse benim de gerçeğim olmuştu. Glenna'nın yerine tazminat ödemek için Bram Fiachna ile yaptığım pazarlıkta kendimi isteyerek takas etmiştim.

Parmaklarım yumruk şeklinde kıvrıldı.

Onu kurtarmak için her şeyi kabul ederdim.

Glenna pazarlığımı bilmiyordu ama. Rhylen, Filena ve çocuklardan sessiz kalacaklarına dair söz aldım. Glenna'nın sırf onu sevdiğim için bana bir iyilik borcu olduğunu düşünmesini asla istemedim. Ayrıca, onun gömmesi gereken kendi yaraları vardı ve ben ...

. Benim de vardı.

Nefes almak acı verene kadar içimde bir ağrı hissettim. Glenna'ma ihtiyacım vardı. Onun keskin zekâsının kaosumu yatıştırmasına ve fiziksel dokunuşunun hâlâ bedenimi zedeleyen hayalet ağrılarımı dindirmesine ihtiyacım vardı. Tanrım, o şımarık tavuğu ne kadar da çok seviyordum ve yokluğunu şiddetle hissediyordum.

Drew yerdeki yığından bol bir keten gömlek aldı ve başının üzerine attı.

Gözlerimi kırptım. "Güney Kabilesi mi sattı seni?"

"Sadece on yıllık bir kontratım vardı. Yazın Seren'e taşındım."

Drew'u uzun parmaklarını süsleyen yüzüklerden giydiği modası geçmiş pantolona kadar tekrar içime çektim. Sonbahar Gece Pazarı'ndaydık.

Onu on altı yaşımdan beri tanıyor olmama rağmen, on dokuz yaşımdan beri cilveleşiyorduk. İkimiz de Karavan Fae'leri tarafından kaçırılmış kaçaklardık. İkisi de tüm cinsiyetlere, cinslere ve ırklara ilgi duyuyordu. Ama geçen yıl onu görmemiştim ve ya satıldığını ya da yıllık ilişkilerimizden uzaklaştığını düşündüm.

"Farris Leith." Ağzının bir köşesi yukarı kalktı. "Yeni adım."

Homurdandım. Çok zekice bir isimdi. "Güçlü, ıslak, damlayan erkek" anlamına gelen bir isim... Düşüncelerim beni yakaladığında gülümsemem kaybolmaya başladı. Bu bir eş adıydı.

Farris bana doğru ilerledi, her adımı şehvetli ve hesaplıydı. "Zavallı bir Kervan kölesi neden Lugh'un Kadınları tarafından kovalanıyor?" -tek eldivenimi, hala belimde bağlı olan donumu, horoz çizmelerimi işaret etti ve sonra "bu yılın Vanderbilt Leeson kataloğundan ipek bir korse" dedi.

Ne giyiyordum?! George'un kıkırdadığını duyabiliyordum, küçük piç.

Bu lanet olası yıldız Vanderbilt Leeson kataloğu da neydi? Seren'de elbise tasarımcısı mıydılar?

Hayır, önemli değil. Şu anda değil.

Kalp atışlarım bir sinek kuşunun kanatları gibiydi. Nefesim kısa, düzensiz pantolonlarda titredi. "Sen artık bir-"

"Bir Molly. Mary-Ann. Kiralık çocuk, evet."

Sesimi alçalttım. "Zorlandın mı?"

Alçak sesle kıkırdadı, acı ve mizahsız bir ses. "Senin ve benim gibi zavallı köylülerin Karavanlar dışında çok az seçeneği var."

Farris omzunu dayadığım kapının yanındaki tuğla duvara yasladı.

"Eşler ..." Arkasını işaret etti ve daha yumuşak bir sesle, "Biz bir aileyiz," dedi.

Ve bizim gibi fakir köy çocuklarının bizi isteyen aileleri ya da toplulukları yoktu. Fae'ler de bizi evcil hayvanları olarak görüyorlardı. Eşitleri olarak değil.

Gözlerini ağzıma dikti. "Neden Seren'desin, Cian?"

İç çektim. Aklımı kaçırmış gibi görünüyordum; sesim de deli gibi çıkabilirdi. "Peri ineğimi arıyorum."

Farris bana yaklaştı, gözleri hâlâ dudaklarımda sabitti. "Birini kaybettin "Seren'de *crodh sìdh*?"

Farris'in kendisinin de yarı fae olduğunu unutmuşum, taşralı bir ölümlü kadın ile Yeşilorman'dan vahşi bir fae erkeğinin piç oğlu. Annesi

Bir ağaç ruhuyla ilişkisi olduğu için köyden atılmış. Farris, yaşı ilerleyip genelevin korumasından çıkınca kaçana kadar bir genelevde büyütülmüştür.

"Evet," diye onayladım. "Ren Cormac'ın Stellar Winds Casino'da sakladığı nakit inek benim doğuştan hakkım."

Bakışları tekrar benimkilere kaydı ama ben kaşlarının arasındaki boşluğa odaklandım.

"Bu *senin* ineğin mi?" Sanki aklım başımda değilmiş de bunu çok sevimli buluyormuşum gibi hafifçe gülmeye başladı.

Gürültülü vuruşlar yaslandığım arka sokak kapısını salladı ve irkilerek sıçradım.

"Lugh'un kızını barındırmayın!" diye bağırdı bir kadın diğer taraftan.

Farris'in sonbahar yaprağı gözleri kocaman açıldı.

Bana ne anlama geldiklerini sormadan ön taraftan boğuk bağırışlar duyuldu.

"Bayan Cordelia Merrick aşağılık girdi," dedi sert bir ses ve ben nefesimin altında küfrettim. Rahibe.

"Sizin gibiler burada hoş karşılanmıyor," diye cevap verdi güçlü bir brogue'a sahip bir adam.

Farris kolumdan tuttu ve beni koridora doğru çekti. "Ölümlü kadınların Seren'de hâlâ çok az hakkı var."

"Bayan Merrick bize ait," diye karşılık verdi rahibe.

Beni dar merdivenlerden yukarı, yüksek sesli piyano müziğine doğru çekti.

"Eğer Bay Merrick'in adını anarsa, Seren'in onu öldürmekten başka çaresi kalmaz.

Yasal olarak *onun* malı olduğunuz için buna uyun." Merdivenlerde durakladı.

"Bay Merrick diye biri var mı?"

"Seren'in altındaki Kervan prensesiyle evliyim," diye girdim. "Şef Rhylen Lonan'ın kız kardeşi."

Çenesi gevşedi. "Bir Kuzgun Halk valisine bağlı eş misin?" "Evet-"

"Bay Merrick karısının sizin fahişelerinizden biri tarafından sefahate zorlanmasını hoş karşılamayacaktır."

"Lanet olası Lugh Hanımları," diye mırıldandım.

Farris beni merdivenlerden yukarı ve başka bir alçak koridordan aşağı çekti. Canlı piyano müziği, alaylar ve kahkahalar, geçtiğimiz kapıların arkasından gelen zevk ve gıcırdayan yatak seslerini bastırıyordu.

Mide bulantısı orta yerimi kavradı.

Seksten zevk alırdım. Hayır, seksi *severdim* ama. Kendi babam tarafından, Caravan fae'leri tarafından fuhuşa sürüklenebilirdim.

"Lütfen bana buna rıza gösterdiğini söyle," diye fısıldadım Farris'e, yine öğürmenin eşiğindeydim. Haklıydı, bizim gibi zavallı köy delikanlıları için çok az seçenek vardı. Ama bu tek seçenek değildi. "Lütfen bana bu işi senin istediğini söyle."

Omzunun üzerinden baktı. "Evet, bunu ben istedim."

Kaslarım gevşedi.

"Anakaralılar Molly evini genelev sanıyor." Omzunun üzerinden bir kez daha bana baktı. "Evet, seks işçiliği var ama bundan çok daha fazlası. Erkekler de arkadaşlık bulmak için güvenli bir alan istiyor. Diğer erkeklerle konuşarak, gülerek, içkilerini yudumlayarak bir akşam geçirirler. Daha fazlası değil. Bazı erkekler sadece kendilerine sarılması için bir eş kir alıyor, tamamen giyinik. *Bu* onların en büyük fantezisi, sarılmak."

Gözlerim yaşardı. Bu kalp ağrısını yakından biliyordum. Rhylen'a kadar, başka bir erkeğin nazik dokunuşunu tecrübe etmemiştim. Sadece zalimlik görmüştüm. Ağabeyim beni sık sık kucaklardı ve gençliğimizden beri kucaklardı. Beni sevdiğini de söylerdi.

"İyi bir maaş," diye devam etti Farris, "sıcak, yumuşak bir yatak, kendime ait bir oda, günde üç öğün yemek, bir aile."

Dürüst olmak gerekirse, köy gecekonduları ve kervan hayatından sonra bu olanaklar kulağa rüya gibi geliyordu.

"Dom iyi bir adam mı?"

"İyi bir erkek." Farris beni bir odaya çekti ve kapıyı hızla kapattı. "Biz gençlerle ilgilenir."

Bir damla gözyaşını sildim. "O zaman senin adına mutluyum."

Farris başını eğerek yanımdan geçen yarı giyinik, ağır makyaj malzemeleri kullanan bir adama baktı. Arkasından hızla gelen başka bir adam koridorda kaybolmadan önce bana hafifçe gülümsedi.

Neden orada erkekler vardı?

Lanet olsun. Ben.

Oda keskin bir şekilde odaklandı ve göğsümde bir kıkırdama fokurdadı. George bayılırdı. Ben de .

Bütün bir oda elbiseler, takımlar, kostümler, kozmetik ürünleri ve-
KANATLAR!

O parıldayan siyah kanatlar için kör bir yaşlı kadını ve kocasının mezarını soyabilirim.

Lanet olsun. Hayır. Odaklanmam gerekiyordu.

Benim ineğim. Nesiller boyu süren bir laneti kırmak için buradaydım, kendi siyah tüylerim için karanlık şeyler yapmak için değil.

Farris'in elini bırakarak dikkatini çektim. Bakışlarım geniş odayı taradı. Yalnız olduğumuzu teyit ettikten sonra fısıldadım, "Para ineği nerede?"

"Farris, "Ballycarraig'deki anneme ücretle birlikte bir mektup götürürsen sana söylerim," diye fısıldadı.

"Evet, pazarlığınızı kabul ediyorum."

"O hasta," diye devam etti. "Seren'i bırakma görevine güvenmiyorum."

Midem bulandı. Seren açgözlü bir yuvaydı. "Ben de ona bir şifacı bulup ısınmasını ve beslenmesini sağlayacağım."

Farris kalın bir sesle yutkundu ve başını salladı. "Sendika'nın haberi olmadan ineğini *Bó Finne*'den gizlice çıkaracak birkaç adam bulacağım."

Sessiz bir nefes aldım. "Bana neden yardım etsinler ki?"

"Seren hükümetini kızdırmak biz gençlerin yaşam sebebi."

Neredeyse gözlerine bakacaktım ama hâlâ büyü kaybından dolayı biraz sersemlemiş hissediyordum. Yine de sözlerinin ardından gelen hafif ürperti her şeyi anlatıyordu. Zevk nabzımda dans ediyordu. Umarım tüyler ürpertici inek kırım Glenna'yı ürpertmiştir. Sadist pasta cadısı Cordelia'ya verdiğim tepkilerden fazlasıyla hoşlanıyordu.

"İki Gezgin Halk benimle birlikte." Kaşları aşağı doğru eğildi. Beni bulduğunda ara sokakta yalnız olduğum belliydi. "Buraya geri dönüyorlar."

"Dikkat dağıtıcı bir şeye ihtiyacımız var." Beni tekrar incelerken başını eğdi ve gevşek kravatından daha fazla kumral saç teli düştü. "Dans salonu için bir gösteri."

Tüylerim diken diken oldu. "Ya ev sahibi ayrılamayacağıma karar verirse-"

"Konuklar zaman zaman gösteri yaparlar."

Yanağımın içini ısırdım ve odanın etrafına baktım.

"Ve," diye devam etti Farris, "dom Yıldızlar Sarayı'nda. Yeni Corvus Rook ile akşam yemeği. Bu gece sadece birkaç patron astı görevde."

Kozmetik ürünleri lambrili makyaj masalarını darmadağın ediyordu. Mücevherler duvardaki mandallardan sarkıyor ve kutulardan dökülüyordu. Peruklar sağlam sehpalar üzerinde duruyordu, ürkütücü ölüm maskeleri değil. Bakışlarım tanıdık bir nesneye takıldı ve titreyen bir nefes aldım

-Bir Gancanagh'ın ahbabı.

Gördüğüm manzara karşısında birden fazla düşünce aynı anda aklıma geldi.

Oda eğildi. Fısıltılar zihnimi gıdıklıyordu. Sesler her nefes alışımında daha da yükseliyordu.

Hayır.

Dişlerimi sıktım.

Bunun için harcayacak enerjim yoktu. Yine de, kafamı bulandıran garip baş ağağı netlikte, büyüünün mesajı parlak bir görünürlüğe dönüştü. Görüm bana bunun doğru yol olduğunu söylemeye çalışıyordu. Diğer tüm zamanlarda da böyle davranmıştı.

Ve mükemmel bir dikkat dağıtıcı *biliyordum*.

"İki adamdan şu eşarplarla arkamda 'ateş' yakmalarını isteyebilir misiniz?" Uzak duvardaki mandallara asılı sarı ve kırmızı şifonları işaret ettim. Farris başını eğdi. Odaya doğru ilerlerken mırıldandım: "Tütüne ihtiyacım olacak. Bir çift erkek pantolonu ve altına da kadın iç çamaşırı. Peruk yok." Dolaplardan birine doğru ilerledim ve parmaklarım nervürlü kemiklere ve fildişi şama dokunana kadar giysileri karıştırdım. "Üst için bu dantelli korse."

Bu muhteşem parçanın içinde Glenna'nın belinin ve göğüslerinin nefis kıvrımlarını düşündükçe bile ağzım sulanıyordu. Rengi, stili... tam ona göreydi. Ve şimdi de benim için bir hatıra talep ediyordu. Topuklarımın üzerinde dönüp duvarı işaret ederken yüzümde bir sırıtış belirdi, kalbim kaburgalarımın çarpıyordu.

"Ve şu kanatlar."

CHAPTER TWENTY-FOUR

Glenna Lonan-Merrick

Gözlerimden bir tutam saçı savurdum. Ateşin üzerinde yemek pişirirken bir yandan da gece yarısı yemek hazırlığımız sırasında koşuşturmaktan yüzümde hafif bir ter tabakası oluştu. Ekşi maya mayası henüz tam olarak hazır değildi, bu yüzden elimde kalan az miktardaki mayayla bir düzineden fazla rustik somun pişirdim. Özel, kapalı bir mutfak olmadan, gece serinliğinde mayalanmayı düzenlemek de giderek zorlaşıyordu.

Moira ve Braelin dilimlediğim ekmeğin yanına bir tencere kavrulmuş sebze dizdiler. Hızlı bir çatal testinden ve fazladan bir tutam tuzdan sonra Braelin pişmiş sebzeleri ezerek lezzetli bir karışım haline getirmeye başladı. Büyükanne, Moira'nın akşamın erken saatlerinde dilimlediği yabani elmaların üzerine hafifçe tarçın serperken bir melodi .

Etrafımda dönen kokularla inleyebilirdim. Bu gece fasulye ve arpa çorbamız için etimiz vardı; bu, kardeşimin kabilesine hediye etmek istediği nadir bir hoşgörü. Sığır eti küplerini domuz yağı ve yabani sarımsakta kızarttığımızdan beri ağzım sulanıyordu.

Sonunda işim bittiğinde ellerimi önlüğüme sildim ve çocukların, yaşlıların ve anne adaylarının önce kendilerine servis yapmaları için masadan uzaklaştım. En son ne zaman böyle bir yemek zenginliği yaşadığımı hatırlayamıyordum. Bu kadar çok yemenin verdiği kramplar yüzünden sevinçten ağlayabilirdim.

Endişeden hasta olmadığım zamanlarda .

Seren'e baktım ve yutkundum. Cian gittiğinden beri diken üstündeydim. Bağlanmış eşlerin yemin ettikten dakikalar sonra ayrılmaları normal değildi. İlkel halim Caledona Wood'u parçalamak istiyordu, ta ki o yine saçma sapan planlarıyla beni rahatsız edene kadar.

Bu adamın gerçekten çok fazla enerjisi vardı.

Ama o sınırsız enerjisini bana yönelttiğinde? Artık dudaklarının sahiplenici eziciliği, kalçalarımı kavrayan ellerinin sahiplenici dokunuşu, vücudumda aşağı doğru kayan parmaklarının alaycı okşayışı, zonklayan nabzıma karşı lezzetli bir şekilde fısıldadığı itiraflar dışında hiçbir şey umurumda değildi.

Cian'la seks dini bir deneyimdi.

İnledim. O kendini beğenmiş dangalak bana yatakta bir tanrı olduğunu itiraf ettiremezdi. Özel düşüncelerimde bile. İlkel halim onu ay doğumundan gün batımına kadar akla gelebilecek her şekilde becermek için ağzımı ne kadar köpürtürse köpürtsün. Yıldızlar, eğer sakinleşmezsem, o ışıltılı kıcı o hiç de iyi olmayan sırtışıyla ortaya çıktığı anda kendimi kampın önünde utandıracaktım.

Ailem ve arkadaşlarım ortak ateşin etrafında her zamanki yerlerinde oturmuş, gülüşüyorlardı. Braelin ve Sean birbirlerine iyice sokulmuşlardı, Sean onun yüzünü okşarken ve kulağının dibinde alçak sesle konuşurken başlarını birbirine bastırmışlardı. Kızarmış gülümsemesi kalbimi ısıttı. Sean'ın onun yanağını yumuşak bir şekilde öpmesi de öyle. Onlar çok tatlı muhabbet kuşlarıydı.

Yavaşça nefesimi verdim ve etrafımda Filena'yı aradım. Ama onun gri gözlerini görmek bana Cian'ı düşündürtecekti ve Çenemi sıktım ve ayaklarımın üzerinde kıpırdandım. Belki George bana eşlik ederdi? Cian hikâyelerini değiş tokuş edebilir, onun maskaralıkları ve imaları karşısında gözlerimizi devirebilirdik. Evet, o kadar sinirlenmeye başlamıştım ki, ormana yürüyüp pofuduk delikanlıdan benimle kucaklaşmasını isteyebilirdim.

Kalen'in delici bakışları Finn'e dönmeden önce bir saniye boyunca ateşin üzerinde beni izledi. Cian ondan bana göz kulak olmasını istemiş miydi? Yoksa tedirginliğim o kadar belli miydi?

"Glennie?"

Yerimden sıçradım ve gözlerimi kocaman açarak kardeşime doğru döndüm.

"Her şey yolunda mı?" "Evet." Rhylen yüzümü inceledi. "Yine de sıkıntılı görünüyorsun." *Lanet* olsun. I

kendimi çenemi açmaya ve yumruklarımı gevşetmeye zorladım. Rhylen ormanın karanlık kenarlarından arabalarımıza doğru baktı. "Cian nerede?"

"O ... tren istasyonuna gitti."

Rhylen'in kaşlarının arasında düşünceli bir çizgi belirdi. "Trenler saatler önce çalışmayı bıraktı."

Cian bu gizlilik için bana borçluydu.

Kolumu kardeşimin koluna doladım ve onu yürümeye zorladım. "Kız kardeşim nerede saklanıyor?" Konuyu Cian'dan uzaklaştırmam gerekiyordu. Rhylen'in ağzının kendinden memnun köşesi dikleşti ve yüzümü buruşturdum. "Az önce biraz kustum."

Bir kahkaha patlattı ve ben eridim. Kardeşimi bu kadar mutlu görmek en zengin pastanın üzerindeki en tatlı kremaydı. Kampın merkezinde amaçsızca dolaşırken ona daha da sokuldum ve başımın yan tarafını üst koluna yasladım.

"Başın dertte olsa bana söylerdin, değil mi?" Yavaşlayarak yüzüme baktı ve ellerimi ellerinin arasına aldı. "Ya da en azından Gran'e."

"Evet."

Ayrıntı vermem için birkaç saniye bekledi. Ben açıklama yapmayınca parmaklarımı nazikçe sıktı. "Senin için yapamayacağım hiçbir şey yok Glennie Lo," diye fısıldadı. "Seni seviyorum."

Rhylen dondu kaldı, bakışları bileğime perçinlendi. Derimin üzerinde yükselen kuzgun işaretine. "Ne zaman?" diye sordu.

Sesinin sert ve derin tınısından kızgın mı yoksa sevinçli mi olduğunu anlayamadım. Ama gülümseyen gözlerini benimkilere diktiğinde kalbim mutlu bir şekilde çarptı.

"Bu akşam erkenden."

Beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti. "Seni herhangi bir şekilde incitirse-" "Aklını başından alırım."

"Güzel."

Ağabeyimin gözleriyle karşılaşacak kadar kendimi geriye ittim. "Cian'ın bana zarar vereceğine inanıyor musun?"

"Hayır," dedi başını hafifçe sallayarak. "Seni incitmeden önce ruhunu kör, eğri bir kaşıkla bedeninden ayırırdı. Ama," diye ekledi alçakça bir gülümsemeyle, "eğlendir beni."

"Peki o zaman, *koruyucu* ağabey" -hınzır gülümsemesi büyüdü- "Aklını başından alır, sonra da Wee Folk'un bulması için onu bir ağaca bağladım."

Tek bir kara kaş. "The . . . Wee Folk?"

"Tüm o küçük eller ve ayaklar, kaşınmak için hiçbir yol olmaksızın üzerinde geziniyor."

Rhylen yüksek sesli bir kahkaha atarak başını geriye attı. "Kimin daha korkunç olduğundan emin değilim, sen mi yoksa Filena mı?"

Dudaklarına kendini beğenmiş bir sırıtma yerleşti. "Filena'nın kalbini nazikçe kır, sevgilim."

Kardeşimin komplocu gülümsemesi gece gökyüzümü sıcak güneş ışığıyla doldurdu. Filena bu fiziksel ölümlü düzlemde lanet okuyabilirdi. Ancak, ruhlara Öteki Dünya'ya rehberlik eden kuzgunların kuzenleri olan Kuzgun Halkı, yaşlı fae'lere yedirmek için fiziksel gözleri gagalayarak bir ruhun girişini reddedebilir, böylece o ruhu Yeraltı Dünyası'na lanetleyebilirdi.

"Şimdi," dedi Rhylen, koyu mor gözlerini bana dikerek -büyükanneminkilere çok benzeyen gözlerini-. "Cian yeni bağlandığı eşini neden kampta bıraktı?"

Beni bu duruma soktuğu için Cian'a homurdanacaktım.

Ağzımı açtım, dilimden zekice ve esprili bir şey dökülmesini umuyor, bunun için dua ediyordum. Dostumla bir anlaşma yapmıştım ve ne olursa olsun onun güvenine ihanet etmeyecektim.

"Rhylen!" Sean bağırdı ve beni bu gafil için bir bahane uydurmaktan kurtardı.

Ağabeyimin bakışları başımın üzerinde gezindi, kucağını gevşetirken kaşlarının arasındaki o çatıklık bir kez daha belirdi.

Sean bize ulaştığında, "Batı Kabilesi'nden bir el ilanı," dedi. "Reis için haberler."

Rhylen elimi tutup beni Sean ve kendisiyle birlikte kampın ortasına doğru çekmeden önce alnımdan öptü. Yürürken bana "Konuşmamızın bittiğini sanma," diye fısıldadı. "Seni tanıyorum Glennie Lo ve sen Cian'ı koruyorsun."

"Neden o aptalı koruyayım ki?" Ben de şakacı bir şekilde karşılık verdim. Rhylen sadece kıkırdadı.

Birkaç dakika sonra Batı Kabilesi'nden orta rütbeli bir erkeğin önünde durduk. Filena topluluğun arasından Rhylen'in yanında durdu ve yan gözle bana baktı. Bileğindeki kuzgun işaretine dokundu ve "Yabani Soğan" diye mırıldandı. Tabii ki *biliyordu*. Ben de şakacı bir şekilde ters ters baktım ve "Düğme aşığı" dedim.

Rhylen sessizce boğazını temizledi ve hem Filena hem de ben doğrulduk.

"Efendim," diye başladı erkek ve kardeşim irkildi. Zar zor fark ediliyordu. Rhylen, gülümsemesine ve sakın komutasına rağmen yeni güç pozisyonuyla sürekli mücadele etti. Bir hükümdar tarafından saygıyla kabul edilmek

West Tribe'dan biri mi? Bunu duymak benim için de tuhaftı. "Batı Kabilesi'nde yeni bir baş ihtiyar seçildi."

Etrafımızdaki insanlar meraklı bakışlarını paylaştı ve daha da yakınlaştı. Rhylen habercinin devam etmesi için başını eğdi.

"Skye Fiachna-Brannon, Batı Kabilesi Şefesi."

Sessizce soluklandım. Şok olmuş fısıltılar kampın etrafında mırıldanıyordu. Bir kadın mı? Batı Kabilesi'nin kadın bir üst düzey yöneticisi mi vardı? Ve Rhylen konseyine kadın ihtiyarlar seçerek tüyleri diken diken ettiğini düşünüyordu. Gerçi Yeşilorman'daki vahşi fae'lerin savaş şefleri de dahil olmak üzere kadın liderleri vardı. Yine de tanrılar Kervanları yönetmesi için sadece erkekleri seçmişti . . . şimdiye kadar.

Kanatlarım ortaya çıkmak ve onaylayarak kabarmak için yalvardı.

Bryok'un ilk kuzeni, o açgözlü, karanlık gruptaki tek düzgün Fiachna'ydı. Ama Rhylen Fiachna'ları Batı Kabilesi'nden sürgün etmemiş miydi? Belli ki yaşlılar Rhylen'in valilik statüsü iptal edildikten sonra aynı fikirde değillerdi.

Finn Kalen'e doğru eğildi. "Brannon?"

Finn'i duyan Sean, "Büyük ihtimalle Kev Brannon," diye cevap verdi.

Finn'in çenesi gevşedi. Kev, Finn'in üvey kardeşiydi, Seren'in Hırsız Loncaları için vahşi fae yetimlerini eğiten ünlü Ó Brannon ailesinin en küçük oğluydu. Ama . . . Skye birkaç yıl önce Doğruyu Söyleme Ağacı'nın altında yeminlerini etmeden önce onu reddetmiş ve iki aileyi de utandırmıştı.

Sonbahar ayları, tanrılar kesinlikle Batı Kabilesi'ni parçalara ayırmak ve yeniden yapmaktaydı.

"Reis Fiachna-Brannon'a tebrik dileklerimizi iletin," dedi Rhylen haberciye. "Kendisini her zaman masamıza bekleriz ve benim tam desteğime sahiptir."

"Şefimiz ailenizi ve büyüklerinizi yedi gün sonra bir ziyafete davet ediyor."

Rhylen başını eğdi. "Onur duyarız." Haberci, ağabeyimin eşitleyici jesti karşısında ağzı açık kaldı. Bir süre sonra doğrulan Rhylen yemeğimizi işaret etti. "Dönmeden önce bizimle biraz oturur musun?"

Erkek başını sallayarak Rhylen'in elini sıktı.

Rüya mı görüyordum? Hangi dünyada Batı Kabilesi'nden orta rütbeli biri Rhylen'in misafirperverliğini arzuları ki? Yine de Filena şaşırması görünmüyordu. O genç kız da tıpkı Cian gibi sırlarla doluydu.

İçimdeki kaslar sıkıştı. Bakışlarım Seren'e kaydı ve titrek bir nefes aldım. Baş belada mıydı? Nefesimin altından bir kahkaha attım. Hayır, o yüzüstü düve sorun çıkarıyordu. Ya da tam ortasındaydı. Yine de her durumdan sıyrılabilir kadar kurnazdı, umarım. Nasıl da

Keşke onun kadınsı yanını o güzel pembe elbisenin içinde Yıldızlar Şehri'nde zıplaya zıplaya yürürken görebilseydim. Bu manzara karşısında sonsuza dek bayılırdım.

Ama biri arkadaşına dokunursa, onunla flört ederse, ona şapka çıkarırsa, hiç pişmanlık duymadan kışlarına tekme basardım. O güzel ahmak *benimdi*.

"İhtiyar heyetinde de bir değişiklik oldu."

Habercinin sesi beni sarmal düşüncelerimden kopardı. Boğazımda düğümlenen sinirleri yutkunarak geri çektim. Belki de tatlı yapmaya başlamalıyım. Ellerimi ve zihnimi meşgul edecek bir şey.

Kardeşim konuğumuzu masaya doğru götürdü ve ona arkadaşlarının oyduğu tahta bir kâse uzattı. Sean da onların peşinden gitti ve Braelin'i ben ve Filena'yla bıraktı.

Filena'nın kumral kaşlarından biri kalktı. "Demek sevgilim," diye sevinçle mırıldandı, "Seren'e gitmeden önce evlendin, öyle mi?"

"Şşşt," diye çabucak susturdum, parmaklarımı dudaklarına götürdüm. "Bir pazarlık yaptım."

Filena'nın *bilmesini* beklerdim. Ama Braelin?

Genç kızdan bahsetmişken, gergin bir şekilde alt dudağını dişledi. "Finn bize Rhylen'in dikkatini dağıtmamızı ve nedenini söyledi. Sonra Owen ve Corbin'i yakaladı."

Sustum. Bu onun ... kırılması değil miydi? Yavaş bir nefes aldım. Hayır, bu Cian'ın pazarlığından önceydi. Ayrıca, pazarlık sadece Cian'ın doğuştan gelen hakkını ve Seren'e yolculuğunu Rhylen'dan gizli tutmayı belirtiyordu.

"Rhylen'ı zaman zaman Sean'dan da ayırdık," diye devam etti Braelin. "Sorgulanacak bir kişi daha eksildi, değil mi?" Elimi Filena'nın yüzünden çektim. Oh iyi . . . Sanırım Braelin benim ve Cian'ın gizli düğününü öğrenebilirdi. "Her iki çocuğu da mümkün olduğunca meşgul ediyoruz."

Filena saçından bir parça yosun kopardı ve bana masum bir gülümseme fırlattı. Homurdandım. "Korkunç bir yük, evcil hayvan."

"Evet, çok acı çektik," diye onayladı Filena düz bir ifadeyle. "Bize acıyın."

Üçümüz kahkahalara boğulmadan önce sadece iki saniye sessiz kaldık.

Omuzlarımı gevşeterek dramatik bir iç geçirdim ve kollarımı onlarınkiyle birleştirdim. Arkamdan gelen nefis kokular yüzünden midem guruldadı. Ama Rhylen ve Sean bu akşam başka işlere geçene kadar bekleyecektim. "Cordelia'yla tanışmak ister misin?"

"Kim?" Braelin sordu.

"Yeni evcil hayvanım. Cian onu görmekten nefret ediyor."

Filena sırttı. "Cian kovucu tanrıların bir armağandır."

Kıkırdadım. "George'un ikimize de vagon pencerelerimizin önüne koyacak birer Cordelia bulması gerek. Düşen yıldızlar, onun yüzü! O kadar gülmekten tüylerim dökülecekti."

Ateşten uzaklaşıp arabalara doğru ilerledik, g l yor, dedikodu yapıyor ve Cian'a karşı başka şakalar planlıyorduk. Filena ormanda kaybolmadan önce omzunun üzerinden Rhylen'a baktı ve ona hınzırca bir gülümseme fırlattı. Kardeşim sözümüzü kesmezdi, alanımıza saygı duyardı ama o gülümsemenin ne anlama geldiğine takılır, Cian'ı düşünmezdi.

Tanrım, kız kardeşlerimi severdim.

OceanofPDF.com

CHAPTER TWENTY-FIVE

Cian Lonan-Merrick

OWEN VE CORBIN, *Bó Finne*'nin ikinci katındaki dans salonuna girdiler ve çılgınca etraflarına bakıp beni aradılar. Başımı kadife sahne perdesinin arkasına doğru uzattım ve parmaklarımı gizlice oynattım. Önce Corbin beni fark etti ve "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Farris," diye fısıldadım, eski sevgilimle yüzleşmek için döndüm. "Seyirciler arasındaki Gezgin çocuklar benimle birlikte."

"Sizi izlemelerini veya *diğer* Beyaz İnek etkinliklerine katılmalarını ister misiniz?"

Baş döndürücü korkuma rağmen bir homurtuyu geri çektim. Yine de yanlış kulaklar her yerdeydi, bu yüzden uyum sağladım. "Bu adamların eteklerini kaldırıp gecenin içinde bir *Bó Finne*'ye binmeleri gerekiyor." Lughnasadh Günü şapkası Farris'in elinde koyu renkli bir çarşafa sarılmıştı. "Bunu uzun saçlı olana ver. Rol yapmayı seviyor."

Bana göz kırpan Farris, dikkat çekmeden Owen ve Corbin'e doğru ilerlemek için sahnenin arkasında kayboldu. Bir an sonra perdenin bağları çözüldü ve sahne karanlığa gömüldü. İki gömleksiz, kaslı adam karşılıklı diz çökmüş, kırmızı ve sarı eşarpların ucunu tutuyordu. Onların işaretini alarak sahnenin ortasına doğru ilerledim ve sırtımı dans salonuna dönecek şekilde konumlandım.

O kadar sersemlemiştim ki nefes almaya odaklanmak zorunda kaldım.

Glenna olmadan bu yanlış geliyordu. Ancak buradaki müşteriler, Sonbahar Gece Pazarı'ndaki yıllık çiftleşme ritüeline erkek formunu takdir etmek ve tahrik olmak için katılanlardan farklı değildi - ben de dahil.

Ama tanrım, Rhylen'e termit unu ekmeği yememek için bileklerimi göstereceğimi ve kıcıımı sallayacağımı söylediğimde, işin *bu* noktaya geleceğini düşünmemiştim.

Lanetli ineğim Rhylen'in kabilesine refah getirse iyi olur yoksa-

Gözlerimi kırptım.

Bu hiç mantıklı değil.

Bana refah getirecek bir şey nasıl aynı zamanda benim lanetim olabilir?

Kalen'in sözleri hafızamda kayboldu.

Cian'ın büyüünün ruhunu taşıyorsun. Yeşilorman'da denildiği gibi, nesiller boyu süren bir lanet ya da kutsama.

Tekrar göz kırptım.

"Efendim," dedim gömleksiz adamlardan birine. Koyu renk bir kaş cevap olarak havaya kalktı. "Sihirli bir ineğin doğuştan gelen hakkı bir lanet midir yoksa bir lütuf mu?"

"Uh" Arkadaşıyla gergin bir bakış alışverişinde bulundu. "Bir lütuf mu?"

"Allah kahretsin," diye tısladım nefesimin altında. "Bunca zamandır." Diğer adamı işaret ettim. "Bana bir fırsat veriyor." İki adam da yavaşça başını salladı.

Göğsümde düğümlenen korku, soluk soluğa bir dönüştü.

Bu lanet olası peri ineği *bir lanet değildi*.

I . . . Ben bir lanet değildim.

Bakire'nin doğuştan gelen hakkımı geri alma macerası tren istasyonunda, kabilemizin yoksulluğunu tersine çevirmek ve Rhylen'in keder içinde kıvrınmasını önlemek için bir bozuk para dilencisi gösterisi yarattığımda başladı. Hayatımın en büyük aşklarından biri olan kardeşim için *her şeyi* yapacağımı ilan etmiştim.

Ve Kalen'e göre Glas Gaibhnenn, kıtlık zamanlarında ortaya çıkan bir peri ineği idi.

Çenemi kaldırarak dişlerimi sıktım. Tanrım, çok korkmuştum. Tüm vücudum titriyordu, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki kaburgalarımı kırıp geçeceğini sandım. Ama Maiden'ın yerinde korumaları olduğuna inanmak zorundaydım. Ne de olsa ben onun en sevdiği yeniden ruhuydum.

Dudaklarımda bir gülümseme titredi.

"Beyler," diye bağırdı dans salonu sunucusu sahnenin diğer tarafından. "Sizin için doğaçlama bir *Gece Yarısından Sonra* Boylesk gösterimiz var." Küçük alanda bir alkış tufanı yankılandı.

Boylesque mi?

"Arzularınızı *ıslatacak ve sert, zonklayan* kalplerinizi kıracak bir gancanagh." Erkekler ıslık çalıp tezahürat yaparken ben de çizmelerimin ucunda zıpladım. "Müzik! Işıklar!"

Kadife perdelerin arkasından, kandiller kısıldıkça gölgeler koyulaştı. Piyano başladı, boğucu bir şarkı.

"Glenna," diye fısıldadım, "senin için dans ediyorum."

Perde yavaşça açılmaya başladı ve derin nefes alıp yavaşça verdikten sonra kalçalarımı melodiye uydurmaya başladım. Kanatlar arka tarafımın çoğunu kaplıyordu. Ama pantolonlu kıcımlı değil. Daha fazla ıslık, alay ve tezahürat yükseldi. Önümdeki gömleksiz adamlar eşarplarını aşağı yukarı salladılar.

Gözlerimi birkaç saniyeliğine kapatarak zihnimde Glenna'nın bir görüntüsünü oluşturdum. Siyah, paçavra gibi kıvrılmış saçlarının yastığımıza dökülüşünü. Övünen gülümsemeleri ve kahkahaları - kahretsin, alaylarını nasıl da severdim. Sözlü ön sevişmelerimizi ve esprili bahislerimizi kazanırken gözlerindeki neşeye de bayılıyordum. Muhteşem göğüslerinin yumuşaklığı dizlerimin bağına çözüyordu. . .

O görüntüyü kapattım.

Eğer düşüncelerimi dizginlemezsem, buradaki çocuklar yanlış bir fikre kapılabilirler.

"Dikkatli ol," diye yansıttım, dikkat dağıtmaya ihtiyacım vardı. "Çünkü kalbini kıracak."

Pazularımı esnetmek için parmaklarımı saçlarımda arasına soktum, omuzlarıma tutturulmuş siyah tüylerin üzerinden baktım ve kül çerçeveli gözlerimi odaya fırlattım - hemen bana bön bön bakan Owen ve Corbin'e kilitlendim. Ama dehşet içinde değillerdi. Ateş Dansı yaparken bir çift kanadın içinde bana bakan geniş gözlü yüzlerinde beliren mizah, hızla artan sinirlerimi yatıştırdı. Gülmemek için alt dudaklarını yuvarlayan Owen'a cilveli bir öpücük kondurdum.

"Bir dokunuş," diye seslendim, "ve vücuduna sahip olacak."

Yüzümü seyirciye döndüm, bir zamanlar saçlarımda olan parmaklar göğsümden aşağıya ve giydiğim korsenin ön kısmına doğru kayarken kalçalarımı cinsel ritme uydurdum. Ancak göbeğimin hemen altına ulaştığımda, herkese dramatik bir göz kırparak inişimi durdurdum ve "Merhaba çocuklar" diye seslendim.

Salon alkışlarla inledi.

Odanın arka tarafında bir kapı çarparak açıldı. Rahibe içeri girerken kafalar döndü, bana bir bakış bile atmadı. Üzerimde dar bir pantolon vardı, dağınık saçlarım kulaklarımın ucundaki elf protezi takılara kadar uzanıyordu ve erkek vücudum sergileniyordu. Kendi yerel lehçemi de alçak sesle konuşuyordum.

Farris, Owen'ın omzuna hafifçe vurdu ve kulağına fısıldarken ona benim örtülü şapkamı uzattı. Owen başını sallayarak Corbin'in kolunu çekti ve Farris'i dans salonunun dışına kadar takip etti.

Kapıcı adamların yanından geçerek odaya girdi ve rahibenin önünde kayarak durdu. Lanet olası yıldızlar, bu kadın pirinçten daha cesurdu. Tanrı aşkına, bu kadına bir tanrıçaya patronluk taslayabileceği fikrini veren neydi? Yakalanırsa bana ne yapardı? Düşündükçe ürperiyordum.

"Ayyaşlar," diye bağırdı rahibe seyircilerin arasından. Piyano durakladı. "Cordelia Merrick'i teslim edin. Kocasına teslim edilmeli."

Erkekler yuhaladı ama o geri adım atmadı.

Tersledim ve daha fazla ışık için işaret ettim. Sahneye çıkmama izin veren tek kişi dostumdu. Ama ben de dikkatimizi dağıtmak için bu kesintiye boyun eğecektim. Birkaç adam sahnenin kenarı boyunca ilerleyerek kandilleri yaktı. Umduğum gibi, salon dikkatini tekrar kalçalarımın flörtöz salınımına ve kaslarımın esnemesine çevirdi.

"Onun ballı dili"- imalı bir şekilde dudaklarımı yaladım-"seni başkası için mahveder."

İri yarı kapıcı rahibeyi dirseğinden tuttu ve çılgına dönmüş yaşlı kadın kendini onun ulaşamayacağı bir yere çekti.

"Eğer tanrıçaya leke sürülürse-"

"Beyler," diye seslendim ve gancanagh'ın piposunu ağzıma götürdüm. "Kimde kibrit var?"

Adamlar benimle yüzleşmek için koltuklarında döndüler, birkaçı ellerinde kibrit kitaplarıyla ayağa fırladı. Daha genç bir adama doğru süzıldüm, yanlarından geçerken büyük kanatlarımın tüyelerine dokunanlara karşı alt dudağımı ısırdım. Ancak Heartbreak Show'un aksine, Glenna burada olmadan, onun izni olmadan kimseye dokunamazdım.

Yine de bir parçam burada olmadığı için minnettardı. En hassas anılarımın karanlık köşelerinde bir aydınlanma çiçek açıyordu. Bayanlar

Lugh'u bir kenara bırakırsak, bir Molly evinde boylesk gösterisi yapmak garip bir şekilde ... iyileştiriciydi.

Hayatım boyunca insanlar beni birden fazla cinsiyete sahip olduğum, birden fazla cinsiyete ilgi duyduğum için yargıladı, taciz etti, yüzüme tükürdü. Ama bu odada? Eşlerle yaptığım tüm konuşmalarda? Kucaklandım. Evet, buradaki müşteriler de beni arzuluyordu - bu küçük yan gösterinin amacı da buydu. Yine de *kendimi* hiç bu kadar güvende ve özgür hissetmemiştim.

Farris'in paylaştığı gibi bu odadaki diğerleri de öyle.

Göğsümün içinde sevinçli, intikamcı bir kahkaha yükseliyordu.

Siktir git, Hamish!

Seçilen seyirci bir kibrit çaktı. Ayağımı masanın kenarına dayayarak büyük penisli botu gösterdim ve etrafımdakilerin kahkahalarını kazandım. Glenna şu anda bana bakıp gözlerini deviriyor olmalıydı, özellikle de şanslı delikanlının tütününü yakması için eğilirken iğrenç fallik ayakkabıyı okşarken. Erkekler onaylayarak kükredi.

Pipomu üfledim ve .. *ölen güneşler* ...

Vücudumda tanrıça formumdan farklı bir büyü dalgası dolaştı. Kaslarımı esneten ve duyularımı keskinleştiren bir güç. Kalp atışlarımın hızlı çarpıntısı kulaklarımı doldurdu. Karşımdaki genç adamın göz bebekleri büyüdü; ayrılan dudaklarından yumuşak bir nefes geçti.

Kahretsin.

Az önce ne oldu?

. . . Ben aslında bir Aşk Konuşmacısı mıydım?

Bacağımı indirdim ve genç adamdan uzaklaştım, sahneye geri dönerken göz göze gelmemeye dikkat ettim, içimden küfrediyordum.

Muhteşem.

Harika.

Tam da eğlenmeye başladığım bir anda yeniden bir Zirve Töreni oldu.

İçimden başka bir büyü dalgası geçerken midem bulandı. Kalp atışlarımın hızlanmaya devam ettiğini, nefes alış verişlerimin hızlandığını duyabiliyordum. Kan, kollarımdan aşağıya doğru şişkinleşen damarlarda sertçe pompalanıyordu. Kaslarım daha da belirginleşti ve her adımda gözle görülür şekilde dalgalandı.

Sahneye geri dönmek için merdivenleri tırmanmadan önce boruyu rastgele bir beyefendiye uzattım. Daha fazla sihir daha büyük bir tükeniş anlamına geliyordu ve ben zaten o tehlikeli çizginin eşiğinde sallanıyordum. Yine de gösteri devam etmeliydi. Perdeyi çekme zamanı geldiğinde Farris benim için geri dönecekti.

İpeksi piyano melodisi kızaran tenimin üzerinde süzülüyordu. Bir elimi kolumdan aşağıya ve göğsümün üzerinde gezdirerek kalabalığın yediği kışkırtıcı bir dokunuşta bulundum.

Lanet olsun.

"Eğer konuşursa," diye seslendim boğucu bir tonda, "sadece aşktan bahseder."

Ruhumda derin yaralar bırakan sosyal ve siyasi bir savaşta onları savunurdum.

"Ve seni arzuladığında. . ."

Ön tarafa yakın bir adamın gözleriyle karşılaştım. Bilgiler, sırlar, korkular hızla dönen kafamın içine doldu.

Seks yerine romantizmi ve arkadaşlığı arzulayan bir kalp.

"Sizinle birlikte yıldızları izleyecek ve hayallerinizi paylaşacak." Bir çift göz daha.

Sevdiği kişinin kendisinden utanmasından korkar.

"İlişkinizde utanılacak bir şey olmayacak."

Daha fazla göz ve doğrudan korkularına ve özlemlerine yönelik daha fazla güvence.

Oda, Aşk Konuşmacısı'ndan ilham alan sözlerimi içine çekti. Piyano müziği birkaç dakika önce kesilmiş, odayı sağır edici bir sessizlik kaplamıştı. Etrafımdaki kalp atışları daha da hızlı, daha yüksek sesle atıyordu.

Azalan enerjime karşı büyüyen bir çaresizlik hissediyordum. Lugh'un Kadınları gibi onlar da benden bir parça koparmak için yanıp tutuşuyorlardı.

Bunu fark ettiğimde üzerime bir güç çöktü. Bu odadaki herkese zarar verebileceğimi biliyordum. Yoğunluğu mide bulandırıcıydı. Hakimiyetiyle baştan çıkarıcıydı. Ama şu anda avuçlarımın içinde atan kalpleri kırmak için sihrimi kötüye kullanmayacaktım.

Ona dönüşmeyeceğim.

Farris tam da beni seyirciye bağlayan büyüünün bozulduğu anda dans salonuna süzüldü. Erkekler şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Bir adım geriye tökezledim. Salon önce eğildi, sonra diğer yöne yuvarlandı.

Odaya yüklü bir sessizlik çöktü.

Rahatsız edici bir sessizlik tenimi yalayıp geçti ve yüksek hayvan farkındalığımın içine işledi.

İki Seren Kuzgun Halkı odaya girdi ve bana kilitlendi. Patronun astları mı? Yine de hareket etmediler. Sanki tam olarak ne yapacaklarını bilemeyecek kadar sersemlemiş gibiydiler. Kimse kötü davranmıyordu.

Bu düşünce aklımdan geçtiği anda oda patladı.

OceanofPDF.com

CHAPTER TWENTY-SIX

Cian Lonan-Merrick

Erkekler devam etmek için yalvaran bağırışlarla sandalyelerinden kalktı. Birkaçı sahneye yaklaştı ve dizlerinin üzerine çöktü.

Neden *önümde* eğiliyorlardı? Gancanagh'ımın büyüsünü bozmuştum. Gözlerimi kırıştırdım.

Dizlerimin bağı çözölmeye başladı ve kadife perdeleri tuttum.

Lanet olsun, kanatlar çok ağırdı. Şu anda yaşadığım hızlı enerji kaybı sırasında devrilmemin nedeni onlar olabilir. Ama yine de bu muhteşem tüyler için bir bebeğin biberonunu çalabilirdim-

"Cian!" Farris yaygara koparan topluluğun arasından sıyrılıp bana doğru geldi. Rahibe adımı duyunca bir çığlık attı.

Lanet olsun, hala burada mıydı?!

Görünüşe göre büyülenmiş olan iri yarı kapıcı, evet, manyak bağnazın gerçekten de hâlâ burada olduğunu fark etti ve ona doğru hamle yaptı. Ancak rahibe ayakları üzerinde hızlıydı ve manevra yaparak adamın elinden kurtulup sahneye doğru ilerledi.

İki Syndicate çocuğu kuzguna dönüştü, odanın diğer ucuna uçtu ve elf formlarında sahnenin önüne kondular, kanatları açtı. Beni kalabalıktan mı koruyorlardı? Bir üçüncüsü sahne arkasından belirdi ve bana meraklı bakışlar atarken sahne lambalarını söndürmeye başladı. Ah, ben değildim o zaman. Binayı koruyorlardı.

Ama hava kararmadı. Sahne aydınlanmaya devam etti.

Aşağı baktım ve ... *oh tanrım*.

Tenimde soluk, garip bir ışıık parıldıyordu. *Yine* parlıyordum.

Tanrıça ışıığım kadar parlak değildi ama solmakta olan tanrı formuma bakan yüze yakın göz varken bunun bir önemi yoktu. Bir gancanagh tanrı mıydı? Yoksa ben de eril yarı-tanrı yanıımı mı ortaya koyuyordum?

"Cian, Lugh'un babası!" Rahibe haykırdı. "Oğlunun kuzgunlarının ihtişamı içinde!"

İçimi çektim. Bu iş yaşlanmaya başlamıştı.

Yine de suçluluk duygusu, aklımdan geçen ve birbiriyle kesişen her düşünce dizisinin kenarlarını kemirmeye başladı. Seyircileri büyülemek istememiştim. Ya da Lugh'un Hanımlarını dini bir çılgınlığa sürüklemek. Seren'in zorlama büyüğü yoğundu. Aysız gökyüzüne şükürler olsun ki Yıldızlar Şehri'nden ayrılırken tanrılarla olan tuhaf karşılaşmalarını unutacaklardı.

Ne saçma bir gece.

Ama tabii ki *bir erkek genelevinde* erkekleri büyüleyen sihirli bir pipom vardı.

Tabii ki, sütü hiç kurumayan sihirli bir ineğim vardı. .. *bir erkek genelevinde*.

Ve tabii ki yarı-tanrı formlarımın ortaya çıkması için büyüğü penis botları giymem gerekiyordu.

Sıkıştırılmış dudaklarımdan bir kahkaha fıskırdı.

Büyük teyzem benim müstehcen mizah tarzımı iyi bilirdi.

Bütün gece boyunca, uzun zamandır korktuğum gibi Seren üzerinde tersine bir güce sahip olmamı da sağladı - kaderin bir cilvesi olarak hâlâ kafamı toparlamaya çalışıyordum. Yine de altta yatan mesajı anlamıştım. Gücüm ya da kişiliğime benden başka kimse sahip olamazdı; ne Hamish, ne Sendika, ne Carran ne de Karavanlar. Ve artık buna iliklerime kadar inanıyordum.

Yapabilseydim, mutluluktan kanatlarımı kabartırdım. Kahretsin, bu tüylere bayıldım. Farris sahneye atladı ve Seren'lerden birinin kulağına fısıldadı Ravens bir kolunu belime dolamadan önce. "Sendika koruma olarak geldi. Bir düzineden fazla Lugh Leydisi girişin etrafında toplanarak tanrıçaları Cordelia Merrick'i serbest bırakmamızı talep etti. Biri odası kapılarını çalmaya başladı." O bizi sahne arkasına ve içine itti.

bağlantı koridoru. "Sendika senin yeni eşlerimizden biri olduğuna inanıyor."

"Benim *aydınlatıcı* performansımdan sonra değiller."

Farris kıkırdadı. "Seninle asla sıkıcı bir an olmaz, Cian Merrick."

Dar merdivenlerden inerek büyük bir depoya girdik. Farris başka bir yedek yığınının bir gömlek aldı ve bana uzattı. Tunik tarzı gömleği giymek için kanatların omuzlarını açtım.

"Bir Gezgin Folk, hizmetler için ek ödeme olarak cildinizi güzelleştirdi. Sendika elemanlarına böyle söylendi."

"Yine de bana sormuyorsun," diye mırıldandım, kanatların kayışlarını omuzlarıma geri takarken.

"Kız kardeşinin büyüğü var. Sen neden yapmayasın ki?" Farris sinsi bir gülümsemeyle bana doğru kayd. "Sen yürüyen bir spot ışığısın, aşkım. Hiç şaşırmadım."

Buna bir kahkaha attım. Yukarıdaki yıldızlar, gerçekten de utanmaz bir sırfıntıydım, özümdeki büyüye kadar.

Yine de eğlencem çabuk yatıştı.

Odanın içinde ilerledikçe göğsümde garip bir mayalanma hissi titreşiyordu. Farris metal kapının sürgüsünü çözüp kapıyı açtığında bu his neredeyse dayanılmaz bir hal almıştı. Serin gece havası boynumun ve yüzümün derisini ısırdı. Owen öne atılıp beni kapıdan içeri çekti ve ben de topuklarımı sıktım.

Sokağın ortasında, kısmen yanmış, siyah benekli, tahnit edilmiş bir süt ineği sonsuza dek böcek gözlü, çılgın bir böğürmeye hapsolmuştu.

"*Bu ne lan?!*"

"İşte," dedi Owen tüm vücudunu titreterek, "doğuştan hakkın."

İneğin yanındaki üç refakatçi uzaklaşarak bana daha iyi bir görüş sağladı.

Bu canavar dört adet kırmızı kadın çizmesi giyiyordu. Öndekiler neredeyse tanınmayacak kadar yanmıştı. Kararmış hasır şapkasından balmumu damlıyordu. -Yüzüm buruştu ve dehşet verici bir şekilde sanki yüzündeki etler eriyormuş gibi göründü. Geçici bir adım daha yaklaştım. Arka bacağındaki jartiyer kurdelesinin yanmış kalıntıları mıydı?

Tanrım, bu bir şaka mıydı?

Ancak göğsümdeki titreşim hissi beni o canavarlığa dokunmaya zorluyordu. Hayır, bu gerçektir. Büyü açıktı. Ama yukarıdaki yıldızlar, bu ineğin bir bina yangınından değil, bir kıyametten kurtulmuş gibi görüldüğünü söylüyordu.

Ayrıca adından da anlaşılacağı gibi yeşil değil, benekli beyaz ve siyahtı. Belki de yeşil onun şans ve refah büyüyle ilgiliydi?

"Sence o da parlıyor mudur?" Corbin sordu.

Yorgun bir elimi yüzüme sürdüm ve inledim, sonra sustum. "Bunu duydun mu?"

Corbin bu sokağa bitişik olan sokağa doğru döndü ve tısladı, "Lanet olsun."

"Gitmemiz gerek. ŞİMDİ." Owen beni ineğime yaklaştırdı. "Sırtına atla."

"Delirdin mi sen?" Ben de karşılık verdim. "Ya düşersem?"

Ayakkabı sesleri Arnavut kaldırımli sokakta ve tuğla binalarda yankılandı. "Tanrıça!" diye yalvardı bir kadın. "Sürülmüş Tarlanı terk etme!" "Lugh'un kızı!" diye bağırdı bir başkası.

Farris başını refakatçilere doğru eğdi. "Dikkatlerini dağıtın."

Adamlar yaklaşan kalabalığa doğru koşmaya başladılar. Virajı dönmeden önce kayarak durdular. Yüzlerinde korku parladı. Sonra geri çekilmeden önce acele etmemizi isteyen çılgınca işaretler yapmaya başladılar. Bu pek hayra alamet değildi.

Owen kolumdan çekiştirdi ama ben Farris'e doğru döndüm ve yanağından öptüm. "Kendine iyi bak dostum."

Dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirdi. "Bizi ziyaret edin, tamam mı?"

"Evet," diye kabul ettim. "Bir mektubu şahsen teslim edeceğime söz verdim." Pazarlığımızı hatırlatan kırmızı gözleri hafifçe yuvarlaklaştı. "Eşimi getireceğim-"

"Cian," diye homurdandı Owen sıkılmış dişlerinin arasından.

Farris'e son bir kez bakarak Owen'ın elleriyle oluşturduğu desteğin üzerine çıktım ve bacağımı bir atmış gibi ineğimin üzerinde salladım. Ama kanatlar beni geriye savurdu. Corbin küfretti ve ben tekrar ata binerken kanatları yukarıda tuttu. Sonra da gözlerini şakayla karışık devirerek kanatları tünediğim yerin iki yanına dizdi.

Başım döndü. Sokak döndü. Adamlardan uzaklaşmaya başladım. Tutunacak bir yelem, üzengili bir eyer yoktu.

Ölecektim.

Henüz hareket etmemiştik ve bu yanmış düvenin sırtında zar zor durabiliyordum-

Ellerim istemsizce deri şeritler gibi hissettiren şeyi kıvrılan parmaklarımda kavramak için dışarı fırladı, ama orada havadan başka bir şey yoktu ... *oh*. Bir dizgin görünürlükte kayboldu. Bana mı bağlıydı? Bedenimi kontrol etmişti.

Owen kurşun ipi kapıp hızla belime doladı ve dizginin arkasına sıkıca bağlayarak vücudumu neredeyse ineğimin üst sırtını kucaklamaya zorlarken, "Düşen yıldızlara şükürler olsun," diye mırıldandı.

Çizmelerin ve seslerin takırtısı yaklaştı.

Omzumun üzerinden baktım ve ... başımdaki kan hızla çekildi. Erkekler ve kadınlar şimdi bana doğru koşuyordu.

Owen Lughnasadh Günü şapkamın etrafındaki örtüyü kaldırdı, kumaşın rüzgâra kapılıp uçmasını istemiyordu. Pütürlü, meyveli parçayı göğsümün altına sokması için pozisyonumu ayarladım, sonra Glas Gaibhnenn'in omurgasına yaklaştım. Temasla birlikte büyü içimde vınladı. Tenimde dans eden parlak, ateşli bir his.

"Dayan," diye bağırdı Owen izdihamın içinden bana.

Kanatlarından çıkan rüzgâr saçlarımı yüzüme savururken, Corbin'in kanatları da sırtıma çarpıyordu. Owen kollarını ineğimin boynuna doladı. Corbin'i göremiyordum. Ama bir saniye sonra yerden yükseliyorduk. İlk başta biraz yalpaladık.

Midem bulandı.

Göğsümdeki titreşim hissi yoğunlaştı. Neden gittikçe güçleniyordu? Eğer bu tahnit edilmiş kâbus uçuşun ortasında gerçek bir canavara dönüştüyse, dumanı tüten bir bok yığınının içindeydik.

Biz yükseldikçe aşağıdaki sokak gittikçe küçüldü. Kadın ve erkeklerden oluşan kalabalık altımıza yerleşti. Emeline sırtı ve el salladı. Benim aynı kişi olduğumu biliyor muydu? Ben de gülümsedim. Bu genç kız o kadar kadın için fazla tatlıydı.

"Samanyolu'nun İneği!" diye bağırdı bir kadın. "Gökyüzümüzde bir yol aydınlatıyor!"

Gözlerim kısıldı. Sonra kahkahayı patlattım. Fark etmemiştim, Seren'den paramparça olmadan, Sendika tarafından yakalanmadan ya da düşüp ölmeden kaçmanın derdine düşmüştüm.

Corbin, cevabını aldı.

Lanet olası peri ineğim kayan bir yıldızdan daha parlaktı.

Koruyucu cam duvarı aştık ve Caledona Ormanı'na doğru inmeye başladık. Bu yanmış, parlayan refah hayvanı, resmi olarak, bir toplantıya getirdiğim en tuhaf şeydi.

Kampa varabilirsek tabii.

Nabzım duracak gibi oldu. Bir kuzgun sürüsü duvarın üzerinden geçip gırladı.

Carrion Suç Sendikası hızla peşimize düşmüştü.

OceanofPDF.com

CHAPTER TWENTY-SEVEN

Glenna Lonan-Merrick

"BENİMLE OTUR, GENÇ KIZ." Büyükanne sallanan sandalyesinin yanındaki kütüğü okşadı.

Adımlarımı yavaşlattım.

Oturmak şu anda işkence gibi geliyordu. Ama büyükannem kaşlarını çatarak bana bakınca, göğsümün derinliklerinde bir hırıltı duyarak kütüğün üzerine yığıldım. Ya Caledona Ormanı'nda yürüyüp ağaçları parçalayarak günlerce gökyüzüne savuracak kadar gergindim ya da çimenlerin üzerinde yırtık pırtık, yıpranmış bir pamuk yığını haline gelene kadar sönecektim.

Büyüyen, ilkel erkek sorunlarına artık çok daha fazla saygı duyuyordum çünkü tanrılar aşkına bu yoğun ve sinir bozucuydu.

Sıkışan boğazımdan yorgun bir iç çekiş gevşedi.

Filena yemek arasında çamaşırlara göz kulak olmak için ve Braelin de ... aslında bilmiyordum. O kız bazen çok yalnızdı.

Dizim zıpladı ve bir tutam saçımı parmağıma doladım. Büyükannem kıkırdadı. "Bu çocuk seni yıllardır çıldırtıyor."

"Bu çocuk kaosun vücut bulmuş hali," diye mırıldandım.

"Oh evet." Büyükannem elbisemdeki gevşek fiyonkla oynayan elimi tuttu ve beni daha yakına çekti. "Senin için kadim bir bilgelik, genç kız," diye fısıldadı.

Derimin hemen altında sürünen bölgesel endişe gerildi. Büyükanne usulca gülümseyerek elini kaldırdı ve alnıma bir fiske vurdu!

"Yıldızlar, büyükanne!" Geri çekildim. Saçımı kulağımın arkasına sıkıştıracağını ya da başka bir şefkatli, büyükanneksi jest yapacağını sandım.

"Sen bir ahmaksın Glennie Mer," dedi sevinçli bir kıkırdamayla.

"Bu kadar mı? Kadim bilgeliğin bu mu?"

"Ne zamandır Fae'sin?" Gözyaşlarını sildi.

Ağzımı açtım ve donakaldım. Bana Glennie *Mer* demişti.

Yaşlı tavuk çektiğim acıya gülmeye devam etti. Muhtemelen çok güzel görünüyordum. Şimdi düşündüm de, kamptaki Halk bütün akşam boyunca benden uzak durmuştu. Evet, bağlandıktan hemen sonra ayrılmak, bırakın dakikalar sonrasını, yapılmadı bile.

"Panikledim," diye itiraf ettim, düşmemesini dilediğim gözyaşlarımı geri iterek. "Koruma istedi ve ben de sonunda o salağı reddedemedim."

"Onun iyi ölçülmüş hayatında yarattığı kaosu arzuluyorsun, gerçekten." Tekrar kıkırdadı. "Seni tanıyorum, benim küçük Glennie kızım. Onun tarafından delirtilmeyi seviyorsun."

Omuzlarımdaki düğümlenmiş kaslar daha da gerildi.

Tanıdık, tekrarlayan rutinler beni rahatlattı, düzenli alanlar ve malzemeler de.

Yine de haklıydı. Hayatım iyi ölçülmüş malzemelerden oluşan bir karıştırma kabıydı.

Ancak benim rekabetçi, geri adım atmayı reddeden doğam, Cian'ın flörtöz rekabetine meydan okumayı ve onun sarhoş kelebek eğilimlerini de dizginlemeyi arzuluyordu. Tanrı onu kurtarsın, ama bu delikanlının onu yere sabitleyecek birine ihtiyacı vardı ya da ...

Kaşlarım birbirine çarptı.

Gökyüzündeki o ışık neydi?

"Büyükanne." Seren'i işaret ettim. "Görüyor musun-" Ellerim keskin bir nefesle ağzıma kapandı. Ayağa fırladım. O ışık inek şeklindeydi.

Başardı!

Glas Gaibhnenn'i gerçekten buldu!

"Rhylen!" Kardeşim neredeydi? Bir daire çizerek döndüm ve kalabalık kampın arasında onun tanıdık silüetini aradım. "Rhylen!"

Yukarıdan belli belirsiz bir gıklama sesi geldi. Başımı kaldırdım. Kuzgunlar parlayan ışığın etrafına üşüşmüş, adamın kanat çırpışlarından kaçıyorlardı.

Kardeşimin adını haykırmak için arkamı döndüm ve aniden yanımda, Sean, Finn ve Kalen'in kucağında belirdiğinde neredeyse yerimden sıçıyordum.

Diğerleri. Ne zaman sokulmuşlardı?

Rhylen'in ağzının çizgileri aşağı doğru kıvrıldı. Kaşlarının arasında bir çatıklık belirdi. "Bu bir ... inek mi?"

Finn ürperdi.

"Evet," diye onayladı Sean, sesi ağabeyiminki kadar belirsizdi. "Owen ve Corbie de."

Rhylen yavaşça dikkatini bana çevirdi. "Tren istasyonu mu?"

Parmaklarım avuçlarımın içinde kıvrıldı. Kardeşime ne diyeceğimi bilemediğim için omuz silktim, ki bu yanlış bir cevaptı.

"Glenna Merrick," diye alçak sesle vurguladı, "Cian sığırları Carrion Suç Sendikası'nı bastı mı?"

O güzel ahmağın bana bundan sonra çok ama *çok* iyilik borcu vardı.

"Şükürler olsun ki Cian sana kendisi söylemek için neredeyse burada, Rhylen Lonan, çünkü ben de *seninle* birlikte anakaradaydım."

Kalen sessiz bir kahkaha attı.

Ağabeyimin dudakları şımarıklığıma karşısında gülümsemek istedi -benim de bilmecem- ama *Şef* Rhylen ağzını sıkı bir çizgide tuttu. İçimi bir suçluluk duygusu kapladı. Onun omuzladığı sorumlulukların üzerine bir taş daha koymak pek de kardeşçe bir davranış değildi.

Sesimi yumuşatarak ekledim: "Cian Yeraltı Dünyası'na *senin* için gitti kardeşim. Hepimiz için. Onun başlatmadığı ve daha önce paylaşılsaydı, sana şu anda hissettiğinden daha fazla yük getirecek bir yol."

Bunun üzerine Rhylen'in kaşlarının arasındaki kırıksıklık derinleşti. "Sana inanıyorum." Bakışlarımı uzun ve endişeli bir süre daha tuttuktan sonra başını bir kez daha gökyüzüne doğru çevirdi.

Sendika adamlardan uzaklaşıp bize doğru uçtu. Siyah ipek yelekli, kolları kıvrılmış ve kulak hizasında ya da daha kısa saçlarına keçeden yapılmış düşük silindir şapkalar takmış dört erkek, her ikisi de kıvrılmış ve kabartılmış saçlarında rozetler bulunan, birbiriyle uyumlu kızıl ve siyah çizgili büstiyer korse elbiseler giymiş iki kadının yanına geçti.

Erkeklerden biri, "Hanımefendi birazdan gelecek," dedi.

Rhylen'in yanıtı uyarıcı bir köpek sesi oldu, gözleri karardı ama başını eğdi. Kardeşim, ailesi tehdit edilene kadar yapışkan bir tarçınlı rulo gibiydi. Cian için tüm Seren'le savaşırdı.

Altı Seren kuzenimiz hep birlikte çocukların inişini izlemek için döndüler.

Kalbim gırtlığıma dayanmıştı. Cian'ı aradım ama peri ineğinin parlaklığı gözümü kör ediyordu. O baş belası herif neredeydi? Hâlâ

Seren'de? Gözyaşlarım gözlerimin arkasına süzülürken, bir öfke dalgası gerilen kaslarımdan aşağıya doğru gürledi. Eğer eşimi reddederlerse Seren'deki bütün kanatları kırardım.

Bir el benimkine kaydı ve gerildim. "Daha yakından bak sevgilim," diye fısıldadı Filena.

Omuzlarımı dikleştirerek Owen ve Corbin'i yere değmeden hemen önce inceledim, gözlerim bir kez daha ipek pembe elbiseyi ve beni çılgına çeviren dağınık altın rengi saçları aradı. Zavallı Corbin, delikanlının yüzü neredeyse ineğin parlayan kıkına bastırılmıştı.

Sustum.

Neden üçüncü bir çift kanat vardı? İneğin sırtında mı?

Bakışlarım siyah tüylerden oluşan tepeciğin eğimini takip ederek keskin bir nefes aldım.

. . . Ve içgüdülerim beni geçirdi. Koşmaya başladım.

Adımın söylendiğini duydum, ama eşimi gördüğümde gerilmiş ve serbest bırakılmış esnek bir bant gibiydim. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı aktı. Öfkeli, sevinçli gözyaşları. O adamı sarsmak ve anlamsızca öpmek istedim.

Aynı anda, peri ineği titremeye başladığında Ravenna Blackwing uşaklarının yanından kaydı. Eski Kuzgun kraliçenin yanından geçerken bile bunu fark ettim, özellikle de Cian'ın titreyen tanıdığına yaklaşıırken, ama ilkel halim başka bir şey düşünemeyecek kadar eşimle yeniden bir araya gelmeye odaklanmıştı.

Ta ki yüksek sesli bir böğürme ormanda yankılanana kadar. Glas Gaibhnenn arka ayaklarını salladı. Cian belindeki ipi çözdü ve elleri ve dizleri üzerinde çırpınarak ineğinden düştü. Cian yere düştüğü anda inek hareketsiz kaldı. Parlak bir ışık parıltısı Caledona Ormanı'nı aydınlattı. Kayarak durdum ve gözlerimi korumak için bir kolumu havaya kaldırdım. Gece geri döndüğünde ellerimi indirdim ve ağzım açık kaldı.

Glas Gaibhnenn dondurulmuş ve tahnit edilmiş bir haldeydi. Cadı lanetli kokarca süsleri gibi. Ve yedi ay boyunca iğrençti. Zavallı yaratık sanki Lugh'a sunulan bir Samhain kurbanından kurtulmuş ve intikam yemini etmiş gibiydi.

Cian sallanan bacaklarının üzerinde durmaya çalışırken inledi; büyük kanatları, horoz çizimleri, bacaklarının kıvrımlarını saran dar pantolonu, Finn ve Kalen'in gömleklerine benzeyen eski moda peri masalı tarzında bir tuniği vardı.

saçları rüzgârda dağılmış, gri gözleri külle kaplanmıştı ve ... bunlar sahte elf kulakları mıydı?

Gözlerimiz kilitlendi.

Sanki beni görünce nefesi kesilmiş gibi göğsü kabardı.

Ben de nefes alamıyordum. Öteki dünyadan öylesine muhteşemdi ki, özellikle de böyle giyinmişken, boynum ve yüzüm kızardı. Yıldızlar bana yardım etsin, bayılmak üzereydim.

Arkamda, kamp mizahla kükrüyordu, Filena'nın kıkırdaması hepsinden daha gürültülüydü. Benim de sıkıştırılmış dudaklarımdan bir kahkaha fişkırdı. Sadece Cian, sanki iki büyülü kuzgunuyla Lugh'muş gibi, iki kanatlı delikanlının önderliğinde gökyüzünde intikamcı, parlayan bir ineğe binerek bir toplantıya şık bir şekilde geç gelebilirdi.

Sanki o bir . . bir tanrıymış

gibi. Ama öyleydi.

En ufak bir ışık kırıntısı tenine dokundu, neredeyse fark edilmiyordu.

Neredeyse.

Isınan yanaklarımda, fazlasıyla güzel ağzının duygusal çizgileri daha da yukarı kıvrıldı. Benim aşk sarhoşluğumdan fazlasıyla zevk alıyordu.

Bir elimi kalçama koyarak başımı eğdim. "Cow eat your dre-" Tek bir adımda yüzümü kavradı ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı.

Mükemmel ağzının ezici hissiyle göğsümde bir fırtına koptu. Sadece yarım gece geçmişti ama kalbim ayrılığımızdan dolayı inliyordu. Şu anda bile hâlâ çok . Ellerimi saçlarının arasına soktum, telleri parmaklarımdan etrafında dolaştırdım ve onu kendime doğru çekerek öpüşmemizi derinleştirdim. İnledi, kısık ve hırıltılı. Ve tatlı tanrıça, şu anda onu yiyip bitirebilirdim. Bu zevk sesleri sadece içimde alevlenen ilkel arzuyu artırıyordu.

Arka plandaki müstehcen, alaycı yuhalamalar ve tezahüratlar Cian'ın uyuşturduğu benliğime işledi ve öpüşmemizi yavaşlattı. İsteksizce geri çekildi ve ağlayabilirdim. Daha fazlası, daha fazlası, çok daha fazlası için çaresizdim. Soluk soluğa nefeslerimiz boğucu bir dansla birbirine karıştı. Onun kollarında eriyip gidiyordum.

Ağzını kulağıma yaklaştırarak fısıldadı: "Bir düzine kadın bana taparken eteğimi bedenimden söktü."

"Mmm," diye cevap verdim başım dönerek. Demek inek onun elbisesini yemişti. Kızgın bir şeydi. Cian doğrulurken, dudakları saf yaramazlık içeren keyifli bir gülümsemeyle yukarı kalktı. Neden ona bakıyordu ki... kelimeleri sisi delip geçti. Köpek dişlerimi göstererek onu geri ittim. "Ne?!"

Sırtışı genişledi.

Göğsümden bir hırıltı yükseldi. Onları öldürecektim. Hepsini.

Kıç, flörtöz bir alaycılıkla ağzının bir köşesini ısırđı. "Kanatlarımı beğendin mi, sevgilim?"

Hayır, planlar değişti. Önce, Wee Folk'un işkence etmesi için onu bir ağaca bağlayacaktım, sonra da eşime dokunmaya cüret eden her kadının gözlerini oyacaktım.

Elimi tutarak göz kırptı. "Önce Rhylen bana işkence edecek."

OceanofPDF.com

CHAPTER TWENTY-EIGHT

Cian Lonan-Merrick

"BENİ OKUDUN MU?"

"Fem'in beyefendisi," diye mırıldandım, "yüreğindeki cinayet, horoz çarpmış yüzünün her yerinde yazılı."

"Tam kanlı tanrılar beni bu yarı kanlı heriften kurtarsın," diye inledi.

Dilinin ucuna birkaç akıllıca cevap daha geldi - her zaman gelirdi. Ama o sessiz kaldı.

Onu toplantıya doğru çektim. Rhylen ve Ravenna yaklaşmamızı izlediler. Kardeşim ayaklarının üzerinde kıpırdandı, yüz hatlarında çeşitli duygular uçuşuyordu. Rahatlama. Mizah. Sevgi. Hayal kırıklığı.

Glenna'nın elini bırakarak Ravenna'nın yanından geçtim ve Rhylen'i kucakladım.

Kardeşim gerildi. Eski Kuzgun kraliçesine karşı kasıtlı kabalığımın dolayısı bir panik kıvılcımı. Yine de, davranışlarım ne kadar saçma görünürse görünsün, Rhylen kasıtlı seçimlerimi nadiren sorgulardı. Beni Glenna'nın Filena'yı tanıdığı gibi tanıyordu, ruhumun derinliklerinden.

Bir kalp atışı sonra Rhylen kollarını kanatların altından belime doladı ve sarılışını sıkılaştırdı. "Sana güveniyorum," diye fısıldadı. "Ne yaptığın ya da yapmadığın önemli değil, her zaman arkadayım." Sonra, diğerlerinin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Geyik sağmaya gelmezdi, ahmak." diye alay etti.

"Rhylee Lo," diye karşılık verdim, "Büyükanne tırtıl süt isterse ona verirsin."
Arsız yaşlı tavuk bana göz kırptı.

"Tanrılar, Cian, eğer sen-"

"Sevgilim, ben . . . *Tanrı* Cian."

Bunun üzerine Rhysten sessizce güldü. "Sen çok kötüsün."

Rhysten'in yüzünü tutmak için arkama , yanaklarını hafifçe sıktım ve kardeşim yine nefesinin altında kıkırdamaya başladı. Çocukluğumuzdan beri birbirimize bu şekilde şakacı bir şefkat göstermiştik.

"Bana *ilahi derecede* güzel olduğumu söyle, Rhy-Rhy."

"Siktir ," diye karşılık verdi Rhysten, artık tamamen gülüyordu.

Sırıttım, sonra onu yanağından öptüm ve Ravenna'ya dönmeden önce "Seni seviyorum" diye fısıldadım.

Seren'den uçarken beni havada tutan dayanıksız bir ip ve büyülü bir dizgin yüzünden vücudum hâlâ hafifçe titriyordu. Kahretsin, bu çok korkutucuydu. Özellikle de ineğin uçuşun ortasında kayacağına yemin ettiğim için.

"Leydim," diye selamladım sonunda ve gözlerimi kısıtım.

Bakire'nin dostu olabilirdi ama eski kraliçeye ve onun hilekâr soyuna güvenmiyordum. Aileme zarar vermesine de izin vermezdim. Bakışlarına kilitlenerek odaklandım. Kabaran bir bilgi dalgası büyüden bitkin düşmüş halime çarptı.

Tüylü siyah saçları koyu mor gözlerine dökülen bir Kuzgun erkeği, Ravenna'yı duvara doğru yürüttü. Ravenna'nın yüzünde bir endişe titreşimi belirdi ama hemen korkusunu dizginledi.

"Evlen benimle," diye dudaklarına bastırdı.

"Yapamayacağımı biliyorsun," fısıldadı.

Adam kızın ellerini tutup başının üzerinde sabitleyince kız derin bir nefes aldı. "Bilmecelerini anlıyorum aşkım," diye alay etti.

Güldü, omurgamı titreten kötü niyetli bir ses.

"Senden daha eski bir pazarlığa bağlıyım, Ren Cormac."

Ren Cormac? Neredeyse şoktan görüşümü kaybediyordum. Bunun yerine, Görüşüm bu sırrı araştırmak için hafızasının gözlerine baktı . . ve zihnimin gözünde hızla yeni görüntüler belirmeye başladı.

Carran Krallığı'ndan kadim fae eserlerini saklamak için Anne, Bakire ve Kocakarı ile yapılan bir pazarlık. Kanatlar olmadan Seren'e ulaşmanın hiçbir yolu yoktu. Üç Kızkardeş bile yukarı uçamazdı.

Yine de eş bağından için bir anlaşma görmedim.

Ren başını eğerek beni ilk anıya geri götürdü. "Peki ya pazarlığımız, aşkım?"

Ravenna'nın yüzündeki kan hızla çekildi.

Görüşüm yine onun anılarına daldı ve -kalbim karnıma düştü.

Ren'le pazarlık yapmış, Seren'in fabrika bölgelerini inşa etmeyi kabul etmesi karşılığında ona kendi seçtiği zamanda bir iyilik yapmıştı. Kuzgun Halkı'nın Carran Krallığı'nın kolonileşen ölümlü liderleri karşısında koz sahibi olması için bir yola ihtiyacı vardı. Para devreye girdikten sonra Halkının da hayatta kalmak için gelir elde etmesini sağlayacak bir yol.

Zihnim bir kez daha önümde gelişen sahneye döndü.

Dişlerini sıkan Ravenna tısladı: "Danu'nun gazabına uğramayı mı seçiyorsun?"

*"Ravenna Blackwing," Ren pratik olarak şarkı söyledi
içinde Kendini beğenmiş bir zevkle,
"Borçlu olduğum iyiliğimi istiyorum."*

Kutsal tanrılar, Ren Cormac'a bağlanmıştı. Onu bu şekilde kandırmıştı. Ve görünüşe göre, Bolluk İneğimin Yıldız Rüzgârları Kumarhanesi'nde son bulmasının nedeni de buydu. Açgözlülüğünü tatmin etmek için başka hangi hazineleri kullanmıştı?

"Cian Merrick-"

"Lonan-Merrick," diye araya girdim. Tanrılara olan hizmeti ne olursa olsun, Seren'in zorlama büyüünün yarattığı kaosun bedelini bana ya da Rhylen'a ödetmeyecekti.

Benim baskın davranışım karşısında toplantıdakiler arasında şok fısıltılar yayıldı.

Ancak eski kraliçe hiç istifini bozmadan başını eğdi.

Büyük teyzemin arkadaşı olarak, kim ve ne olduğumu çok iyi bildiğine şüphe yoktu. Evet, bir parçam ölümlüydü, ama diğer parçam Kuzgun Halkı'nın sıralamasında en üstte yer alıyordu.

"Cian Lonan-Merrick," diye tekrar başladı, "herkesin güvenliği ve geri dönüş keyfi için bu gece birkaç konuk anakaraya götürülüyor."

"Ben gelmeden *önce* bu gayretli hanımlar kurumlarda hoş karşılanmıyordu."

Rhylen'in kaşları havaya kalktı.

O kadınlardan bahsedince Glenna'nın yüzündeki sevimli, canı kaşlar daha da derinleşti ve ben zevkle kıkırdayabildim. Yıldızlar, önümüzdeki birkaç gün boyunca onun ilkel halini dürtmekle nasıl da eğlenecektim.

Ravenna çenesini kaldırdı. "Ailemden bir obje aldın."

Aldı, çalmadı. Bu geceye kadar, o benim tanıdığımın koruyucusuydu.

"Ailen mi?"

Bu peri ineği benim akrabama aitti.

"Eski pazarlıklar, *Cian*."

Cian'ın büyüünün ruhunu taşıdığını biliyordu. Üç Kardeş için bu özel eseri korumak üzere yaptığı pazarlık artık yerine getirilmişti.

Rol yapmaya devam etmek için homurdandım. "Küçücük çocuklar bile sihirle bağlanmış sahiplerinden ailelerini ayırmamaları gerektiğini bilirler. Ya da"- ona şeytani bir sırıtış fırlattım-"tanrıların iradesine karşı gelmek."

Ravenna'nın al boyalı dudaklarını sinsi bir gülümseme kararttı.

Seren'in Corvus Rook'u, Carrion Suç Sendikası'nın başı olarak, bu geceki çılgınlık ve inek soygunundan sonra zayıf görünmemek için benimle yüzleşmek zorundaydı. Herkes tanrıların iradesine karşı gelmenin lanet ve kötü şans getirdiğini biliyordu, bu da onun hizmetkârları için yeterince ikna edici bir argümandı.

Eski kraliçenin bakışları, eski kraliçenin keskin incelemesi altında zemini inceleyen Mam'a kaydı. Edna Mam'ın omzundan cıvıldayarak selam verdi ve Ravenna Mam'ın kırmızı kardinaline başını eğdi.

"İyi iş çıkardın, *Fáidhbhean*." "Çok az şey yaptım leydim."

"Kalbini Halk türü ve Tuatha Dé Danann için feda ettin." Ravenna tek parmağını Mam'ın çenesinin altına koydu ve başını kaldırdı. "Ölümlüler arasında bir *Ana*."

Moira'nın yeşil gözleri yukarı fırladı ve tanıdık bir keskinlikle kısıldı. Neredeyse yüksek sesle gülecektim. Gençken onun yoğun kahin bakışlarını nasıl kaçırmıştım?

Ravenna'nın dikkati bana döndü. "Sana çok kızgıyım." "Son derece," diye katıldım.

Zarif kaşlarını karartan çatık kaşlarına rağmen dudaklarında belli belirsiz bir memnuniyet ifadesi belirdi.

"*Kara Kanat* Kabilesi Reisi Lonan," dedi herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle, "kardeşiniz bir sonraki Seren ziyaretinde size ihtiyaç duyacak."

Rhylen kabilesinin adını duyunca yaşadığı şoku gözlerini kırpıştırarak atlattı. "Benim için bir onurdur leydim," diyerek başıyla selam verdi.

Carran Krallığı'nın her bir fae sarayını acımasızca dağıtması olmasaydı hala Kuzgun Kraliçemiz olacak olan Ravenna Blackwing, Rhylen'e isminin korumasını vermişti.

Karavanlar da dahil olmak üzere Kuzgun Halkı arasında hâlâ gücü elinde tutan bir isim.

Bana doğru son bir bakış atan Ravenna ve Sendika uşakları Kuzgunlara dönüştüler ve Yıldızlar Şehri'ne doğru geri uçtular. Güzel. Bu gece Seren'le işim bitmişti. Ancak pazarlığımı yerine getirmek için bu hafta içinde Farris'e dönecektim.

Yuvarlanan düşüncelerim durakladı. Ravenna'nın nezaketi Glas Gaibhnenn'in bolluk ve iyi şans büyüsünden mi geliyordu? Şimdi Cian'ın yeniden ruhlanan büyüyle yeniden bir araya geldiğine göre? Yoksa büyük teyzem Ravenna'yı arayışımдан haberdar mı etmişti?

Küçük bir pati bacağıma dokundu. Rahatlayarak bayılabildim. Ayaklarımın önünde yerde, içinde sigara ve bir kitap dolusu kibrit olduğunu bildiğim bir kutu duruyordu.

Tek dizimin üzerine çöktüm ve George'u kucaklamak için kollarıma aldım. "Acil durumumu duydu."

Tanıdığım sessizce gevezelik etti.

"İneğimi çamaşır iplerinin arasından mı geçirmek istiyorsun?" George yine gevezelik etti ve ben de homurdandım. "O bir kaçış ineği değil, seni küçük, kabarık şeytan."

George yanağıma okşadı, düşünme hareketi yaptı, sonra kucağımdan inerek metal kutuyu avuçlarıma yerleştirdi. Küstah arkadaşına göz kırparak ayağa kalktığımda tüm kampın beklenti dolu gözlerle bana baktığını gördüm.

Onları suçlayamazdım. Girişim muhteşemdi. Ama aynı zamanda, peri ineğim gerçekten de herhangi bir toplantıya getirdiğim en tuhaf şeydi. Bu gecedен sonra sihrimi saklamam da mümkün değildi. *Tüm* sihrimi değil. Görme yeteneğimi mezara götüreceğim.

Rhylen kampın etrafına kovulmuş gibi bir bakış fırlattı ve kalabalık isteksizce dağılmaya başladı, bana meraklı bakışlar atarken kendi aralarında alçak sesle konuşuyorlardı.

Yıldızlar ve aylar, spot ışıklarını bir süreliğine başkasına devretmeye hazırdım. Bu utanmaz şırfıntının bir molaya ihtiyacı vardı. Ve arka arkaya iki düzine sigara.

Bu son ihtimalden dolayı başım dönerek bir sigara yaktım ve ilk nefeste inledim. Aynı anda Barry de hoşnutsuz bir inilti çıkardı. Rakunum hâlâ ayağımda duran horoz çizmelerini okşuyor, ötüp duruyordu; ben de yüzümü buruşturdum.

İlk çatlayan Filena oldu, onu Gran takip etti.

Gözlerimi kız kardeşime dikip omuzlarımı kıvrarak sırtımdaki diz boyu kanatların çırpınmasını sağladım ve o da daha yüksek sesle kıkırdadı.

"Sana görevsiz bir gece veriyorum," dedi Rhylen, yüzünü asmamaya çalışarak ama başaramayarak.

"Şey, sevgilim, kabilene isim vermen çok uzun sürdü. Bir şeyler yapmam gerekiyordu."

Başını salladı. "Horoz çizmeleri. Bir Lughnasadh Günü şapkası"-yerdeki rüküş kafa aksesuarını işaret etti-"Gökyüzünde parlayan bir ineğe binip kampa gitmek. Kanatlı ve sahte elf kulaklı."

"Adı Cordelia iken," diye ekledi Owen bana doğru sırtarak.

"Ve," diye ekledi Corbin, "onun parlak kışına fanatik bir aşkla bağlı düzinelerce erkek ve kadın tarafından kovalanıyordu."

Finn ve Kalen kahkahalara boğuldu, sivri kulaklı piçler.

"Cordelia?" Glenna sırttı, gece gibi karanlık gözleri neşeyle parlıyordu.

Owen'a kaba bir hareket yaptım ve bok şahini kıkırdadı. Erkek olan gerçekten kıkırdadı.

Corbin, "İnmeden önce o ineğin yer değiştireceğine yemin etmişim," dedi.

Bir an için bunu düşündüm. "Muhtemelen botlar ve şapka derisine değdiği içindir ama jartiyer kurdelesini değmemiştir."

Finn Kalen'e baktı ve, "Sonsuza dek ağlayacağım," diye inledi.

"Yer değiştirmek için jartiyer kurdelesini mi?" Rhylen sordu. Başımı salladığımda kardeşimin gözlerinin akı komik bir şekilde yuvarlaklaştı. "Ne kadar içtin sen?!"

Adil bir soru. Karmaşık yaramazlıklarımın çoğu sarhoşken oldu.

"Bu Glas Gaibhnenn, Rhylee Lo," dedi büyükanne gözlerinde huşu ile. "Kardeşin sana refah dolu bir hediye getirdi."

Rhylen'in kaşları birbirine çarptı. "Peri masalı ineği mi?"

"Evet, delikanlı. Bó Finne'nin kız kardeşi."

"Samanyolu'ndan," diye mırıldandı Rhylen. Bu bir soru değil, bir ifadeydi. "Elbette öyle."

Kahretsin. Bunun tahmin etmemiştim.

Geliyorum. Keyifli bir gülümsemeyi ısırdım. Bakire, bir bakireden beklenmeyecek kadar pis bir zekâyâ sahipti. Belli ki onun kahin büyüünden daha fazlasını miras almıştı.

Sigaramı bir nefes çektikten sonra ineğime doğrulttum. "Ol' Ghavie Mer işte benim doğum hakkım."

Rhylen şakaklarını ovuşturdu ve gözlerini uzun uzun kırıştıtarak kapattı. "Kaçınız biliyordu?"

Herkes elini kaldırdı. Braelin bile.

Rhylen başını geriye attı ve güldü. "Pislikler."

Finn bana göz kırptı ve ben de sahte bir flört öpücüğüyle karşılık verdim. Serseri delikanlı, ben Maiden'ın işleriyle uğraşırken herkesin Rhylen'in dikkatini dağıtmasını sağlamıştı.

Sigaramın izmaritini ateşe attım ve dramatik bir şekilde iç çektim. "Peri ineğimi korumama yardım et," dedim Rhylen'a, "sana her şeyi anlatacağım."

Finn sırtıma vurarak Rhylen'in cevap vermesine fırsat vermeden sözünü kesti. "Benim küçük alıngan orman kedim güzel yüzümü görmeyeli çok uzun zaman oldu."

Kalen homurdandı. "Taryn muhtemelen senin güzel, şeytani bakışlarını dışarıda tutmak için koğuşlar kuruyordur."

"Ben çok yetenekliyim, dostum. Bu yüzden benimle *tekrar* evlendi."

Glenna inledi. "Malzemelerimi teslim ederken onu da getir. Zavallı kızın bir dilim pastaya, bir ısırik mutluluğa ve sert bir içkiye ihtiyacı var."

Finn de ben de yine inleyen Glenna'ya yavaşça, çarpık gülümsemeler gönderdik. "O tür sert bir içki değil, eejits."

Finn'i kucakladım ve fısıldadım, "Büyük teyzeme bir mesaj ilet. 'Sen çok yaramaz bir kızsın ve tüm o müstehcen süt ineği ve Aşk Konuşmacısı pipo şakalarından sonra tapınağa bir kurban getirmen gerekiyor.'"

Tarımsal imalar yüzünden de acı çektirdikten sonra. Kabusların fallik botları da.

Finn alaycı bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı. "Yapacağım, aşkım." Çocukluk arkadaşım beni nazikçe sıktı ve ben de onu yanağından öperek sırtımasını sağladım. Sonra kardeşime doğru yürüdü.

Finn, Rhylen ve diğer arkadaşlarıyla vedalaşırken Kalen elimi sıktı. Gördüğümü umursamayan ya da vereceğim tepkiden korkan su ruhu, Owen'ın kulağına bir şeyler fısıldamak için arkasını dönmeden önce Glenna'ma son bir kez minnettar bir bakış fırlattı. İkisi bir süre sonra el sıkıştılar ve içimdeki sezgisel dürtü harekete geçti. Başıma gelecekleri zaten *biliyordum* ama onaylanınca kalbim bir kez daha çarptı.

En iyi arkadaşım Kalen'e Greenwood'da katılacaktı, onun pazarlık temsilcisi olarak.

Owen'ın neden yaşlı büyüğü belirtileri göstermediği şimdi daha iyi anlaşılıyordu. Belki de Kalen'e yardım etmeyi bitirdiğinde gösterecekti.

Corbin ayaklarının üzerinde kıpırdandı, derin bir nefes alarak dikkatimi çekti. Düşük kirpiklerinin altından Kalen ve Owen'ı izlerken gözlerinde ezilmiş bir ifade belirdi-

Ağzım açık kaldı.

Bu, onsuz bir maceraya bir arkadaşını kaybetmenin hayal kırıklığının ifadesi değildi. Omuzlarını eğen keder, başını aşağıya doğru eğmesi ...

Bunu nasıl kaçırmışım? Benim ve Owen'ın evlenmekle ilgili şakalarımıza şakacı bir şekilde sinirlenmesi, acıyı unutturma çabasıydı. En iyi arkadaşına ne zamandır aşıktı? Owen da bunun farkında mıydı?

Görme yeteneğimin bunu görmeyen gözlerimden daha önce fark etmemiş olmasına şükrediyordum.

Corbin'in mahremiyetini daha fazla ihlal etmek istemediğimden, son bir el sallayarak geriye doğru yürüyen Finn ve Kalen'e odaklandım. Bir süre sonra, iki vahşi fae elf Caledona Ormanı'nın gölgeleri arasında kayboldu, George da peşlerinden hızla geliyordu. Gülümsedim. O küçük piç o kadar hırsıza vurulmuştu ki, kalpler neredeyse ay gibi gözlerinden fırlıyordu.

Yukarıda dans eden yedi güneş, ne saçma bir gece.

Rhylen gözlerime baktı ve başıyla ineğime doğru bir işaret yaptı. Başımı salladım ve beni beklerken tekrar delikanlılara odaklandı.

Tam adım atacakken bir el usulca benimkine dolandı ve Glenna'ya doğru döndüm. Ateş ışığında hayat arkadaşımı gördüğümde tenimin altındaki sıcaklık hızla arttı. O mutlak bir mükemmellikti.

Ve hepsi benim.

Parmaklarını öptüm. "Cupcake vixen." "Pluming doxie."

Alt dudağımı ısırdım. "Kanatlarımı seviyorsun."

"Kanatlar yarın gece kazanmanıza yardımcı olmayacak."

Sırıtişım genişledi. "Sevgilim, bende Bol İnek var. Kaybet ve kayıplarını kabul et."

Gülüştü alçak ve inatçıydı. "Sana kolay bir galibiyet vermektense bir peri ineğine yenilmeyi ederim."

Sırıttım. "Her iki şekilde de ben

kazandım." Gözlerini devirdi.

"İtiraf et Glennie Mer," diye mırıldandım boğucu bir tonda, "beni tüyler içinde seviyorsun."

"*Cordelia*," diye mırıldandı, "Seren'de ne olduğunu açıklayana kadar benden ikram yok."

Kirli oynamak mı istedi?

Ona şehvetli bir gülümseme göndererek dudaklarımı kulağına götürdüm ve sert ve arzulu bir şekilde fısıldadım: "*Sevgilim*, bu gecenin sonunda bana tapıyor olacaksın."

Nefesi dalgalanıyor, göğsü derin bir şekilde inip kalkıyordu.

Başparmağım göğsünün şeklini çizdi. "Benim saplantım," diye kulağına usulca inledim. "Benim mahvoluşum."

Göğsümde duran parmaklar gömleğimi kazmaya başladı.

Kulağının memesini kemirdim. "Rahatlamam için bana yalvaracaksın ve ben de senin olduğumu haykırana kadar seni reddedeceğim-"

Alay etti ve beni geri itti. "Güven

bana," dedim, "inanacaksın."

"İnan bana," diye karşılık verdi, "George önümüzdeki ay benim olduğunda yastığında ağlıyor olacaksın."

"Fem'in beyefendisi, bahisler."

Yakınıma eğildi, dudakları dudaklarıma değdi. "Erkeklerin Leydisi . . . bahisler."

Yumruklarını iki yana açarak kardeşine doğru yürüdü ve ben güldüm. Omzunun üzerinden attığı işveli bakış çok güzeldi. Beni cezalandıracağına dair bir söz ve lanet olsun, sabırsızlanıyordum.

Rhylen'in kolundan çekiştirerek onu peri ineğime doğru çekti. Çocuklar, Filena ve Braelin peşlerinden koştu.

Kardeşlerimi takip etmeye başlamıştım ki annemin altın sarısı saçlarında ateş ışığının titreşimini yakaladım ve adımlarımı yavaşlattım. Saçlar sanki parlıyormuş gibi parlak görünüyordu ve yutkundum. Bakışlarım yeni tanıdığımın üzerinde gezindi, sonra tekrar anneme döndü. Aileme yetişmeden önce, onları benimkine ilk yakan kadın için göğsümde yanan kelimeler hissettim.

Ona yaklaştığımda annem bana doğru baktı, küçük bir gülümseme ağzının kenarlarını yumuşattı.

"Benim cesur, güzel oğlum."

Önünde diz çökerek elini tuttum ve parmaklarını yanağıma bastırdım. "I . . . Seren'de bir gancanagh oldum. Anne'nin soyundan gelen erkek periler Aşk Konuşmacısı olur, değil mi?"

Başını salladı ve ben kalın bir şekilde yutkundum. "Hepsi erkek akraba değil ama çoğu öyle."

"Nabız atışları kulaklarımda atıyordu," diye devam ettim. "O odadaki herkesin kalbini kırabilirdim anne. Bu çok kolay olurdu."

"Ama , değil mi? İyiliği ve sevgiyi seçtin."

"Çünkü haklıydın," dedim avucuna bir öpücük kondurarak. "Ben *asla* o olamam."

Kirpiklerinde gözyaşları parlıyordu. "Sen, benim küçük Cian'ım, sadece sevgiyi konuşmak için yaratılmış güçlü ve bilge bir kalbe sahipsin."

Gözlerimi uzun uzun kırıştıtararak kapattım ve onun şefkatini içime çektim. "Bütün kahramanlar zırh giymez," diye mırıldandım. Daha yeni eteğine ve korsajına, uzun altın saçlarındaki parlak siyah kurdeleye bakarak, "Bazıları elbise giyer," diye fısıldadım.

Yanağından bir damla gözyaşı süzöldü.

"Seni sonsuz, mavi gökyüzü kadar çok seviyorum anne."

Önce elini, sonra yanağını öptüm, ayağı kalktım ve kim ve ne olduğumun ilahi parçalarından artık korkmadan doğuştan gelen hakkıma doğru yürüdüm.

Artık geleceğimden korkmuyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER TWENTY-NINE

Glenna Lonan-Merrick

GOBSHITE bahsi kazandı.

Ve sadece biraz da değil. Kendisine tahsis edilen altın sikke kabı bozuk paralar, mücevherler ve diğer takas edilebilir ıvır zıvırlarla dolup taşıtı.

Cilveli gülümsemesinin kendini beğenmiş kıvrımının anısı, sıvı ısıyı yeniden biriktirdi.

Şu anki ilkel halim, sinir bozucu bir şekilde, onun yaptığı her sıradan şeyden de tahrik oluyordu. Yemek yerken dudaklarının kaşığının üzerinde kapanışı mı? Nabzım kızardı. Yakacak odun toplamak için eğildiğinde? Nefes almakta zorlanıyordum. Yürüyüşündeki rahat adımlar, bir başkasının konuşmasını dinlerken başını hafifçe eğmesi, kampa geri dönerken gözlerindeki o kışkırtıcı parıltı? Onu bir duvara doğru itebilir ve tüm kıyafetlerimizi çıkarmadan önce onu alabilirdim.

Tanrım, kaybettiğim için çok kızgındım.

Ama Cian'ın galibiyetinden bu kadar çok kişi faydalanmışken ben de faydalanmadım.

Cian'ın mutfaktaki çalışma masamın üzerine bıraktığı servet karşısında tüm kabile bir alkış kopardı. Kısa bir süre sonra müzisyenler enstrümanlarını çalmaya başladı ve o zamandan beri şarap ve viski dağıtarak, ayakkabılarımızı çıkararak ve çılgınca dans ederek kutlama yapıyorduk. Gerçek bir peri eğlencesi.

Yine de bize çok şey veren o zavallı hayvanın köpüklü bir banyoya ve masajlı bir fırçaya ihtiyacı vardı. En azından bunu yapabilirdik.

Glas Gaibhnenn hâlâ depo vagonunda kilitliydi. Cian'la yeniden bir araya gelmesine rağmen, yanmış olanların yerine yeni şapka, çizme ve jartiyer ona dokunmadığı sürece, tahnit edilmiş gibi bir durumda kalmaya devam etti.

Burnum kırıştı.

Kocakarı'nın berbat bir moda zevki vardı. Cian oradayken onu yeniden canlandırmak için neden bir Dilek Ağacı jartiyer kurdelesı, iğrenç kırmızı çizmeler ve sağmal bir ineğin üzerinde dandik bir Lughnasadh Günü şapkası? Zavallı delikanlı ve George, gün boyu onun modaya meydan okuyan kıyafetinden yakınacaklardı.

Tabii Kocakarı fikrini değiştirmediyse.

Ama yapacağından şüpheliydim. Dürüst olmak gerekirse, oldukça da komikti.

Cian, Kocakarı'nın Ravenna tarafından saklanırken ineğini bir cadı süsüne dönüştürdüğünü tahmin ediyordu; onu bu şekilde hayatta tutmak için ne tahıla ne de toprağa ihtiyaç vardı. Ama Glas Gaibhnenn yeniden canlandırılrsa da, büyülense de büyüsü nabız gibi atıyordu. O çok güçlüydü.

Çocuklar yarın onun ve artık satın alabileceğimiz diğer çiftlik hayvanları için küçük bir ahır ve çitle çevrili bir ağıl inşa etmeye başlayacaklardı.

Filena henüz bir nesne büyüsü yapmamıştı ama bir *cailleach* olarak Kocakarı'dan aldığı güçlere sahipti. Cian'in ineği güvenli bir şekilde doğal haline döndürüldüğünde, Filena normal bir kurşun ipi koruma büyüleri içeren bir ipe dönüştürmeyi deneyecek ve peri ineğinin tekrar çalınamayacağından emin olacaktı.

Cadı kız kardeşimden bahsetmişken, Filena içini çekti ve başını omzuma yasladı.

Ateşin karşısında, üzerinde hâlâ bu geceki gösteriden kalma eteğim ve yıpranmış korsem olan Cian, Owen ve Corbin'le dans ediyor, üçü de birbirlerinin maskaralıklarına gülüyordu. Şarkı bir ölçü sonra değişti ve Cian Owen ve Corbin'in ellerini bırakıp Rhylen'in ellerini tuttu ve kardeşimi yavaş bir dansa çekti.

Filena esneyerek, "Şunlara bak," diye mırıldandı. "Mutluluktan yarı sarhoş olmuşlar."

Sırtı Corbin'e dönük olan Cian, Corbin'in kışına şakacı bir tekme atarak onu Owen'ın kollarına düşürdü.

Filena tekrar esnedi.

Filena'nın neden bana doğru sarktığından şüpheleniyordum. Ben de aynı sebepten yorgun olmalıydım. Yıldızlar, dün gece zar zor uyudum. Bugün de biraz ağrım vardı ve yine de Cian'ı ormana sürükleyip onu yeniden inletmeye hazırdım.

Son bahsimizi kaybetmem dışında.

Düşüncesi bile tüylerimi ürpertti.

Cian sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi bana doğru baktı ve ... O ateşli bakışı biliyordum. Hain bedenimi bir heyecan sarsıntısı kapladı.

Rhylen'in kulağına fısıldayan kardeşim başını salladı, sonra dostum ayrıldı ve eteklerini savurarak bana doğru yürüdü, kollarının ve omuzlarının kasları ateş ışığında boyanmıştı.

Çok güzeldi, iç çektim.

Filena kıs kıs güldü.

Onu dürttüm. "Uyumaya devam et," diye takıldım. Cian

önümüzde yavaşladı ve ben kaşlarımı kaldırdım.

"Sevgili kardeşim" -önünde çömeldi ve yüzündeki bir tutam saçı fırçaladı- "seni arabana kadar geçirmemi ister misin?"

Filena omzumdan kalktı ve başını salladı. "Rhylen cümbüşü çok erken terk edecek."

Kardeşim şimdi Owen ve Corbin'in yanında, Sean ve Braelin'in yanında yavaş bir dansla Gran'e rehberlik ediyordu.

Cebinden Sheila'yı çıkaran Filena, minik kirpisini yanağına yasladı. Lloyd kuyruğunu sallayarak kucağında yuvarlandı, küçük ayakları havadaydı. Gülümseyerek kardeşini sakın bir sesle, "Ben hallederim," diyerek rahatlatı.

Cian ayağa kalktı ve onun başının üstünü öptü. "Yastığını çalıyorum."

Sonra beni kütükten çekip çıkardı ve dinleyen kulaklardan yavaş bir dansın içine çekti. Mutlu bir şekilde onun kollarına düştüm, beni çevreleyen ve yakın tutan kollarına.

Müzik eşliğinde sallanırken Cian yüzünü saçlarıma gömdü. "Senin için yanıyorum, Glennie Mer."

"İstemek korkunç bir şey."

Sessizce güldü, alçak, çakıllı bir ses. "Sana dokunduğumda sırtının eğilmesini *istiyorum*," diye mırıldandı kulağıma ve gözlerim dalgalanarak kapandı. Yıldızlar, o adamın ağzından çıkan erotik şeyler. Sadece tek bir cümle, tek bir itiraf ve ben şimdiden halsizleşmeye başlamıştım. "Bacaklarının etrafıma sarılmasını *istiyorum*," diye devam etti. "Ağzının beni Öteki Dünya'ya göndermesini *istiyorum*."

"Gerçekten istediğin bu değil." Kelimeler çok alıngandı. Geri adım atmayacağım için utanç verici bir şekilde nefes nefese kalmıştım.

Tenime karşı gülümsedi. "Sevgilim," dedi kaba bir fısıltıyla, "sana yapmak istediğim iğrenç şeyler sayılamayacak kadar çok. O yüzden," dedi,

"Söyle bana, *gerçekten* ne istiyorum?"

Gerçekte ne istediğini söylemem için beni baştan çıkarma girişimine bir kahkaha attım. Son bahsimizi kaybetmiş olabilirdim ama işleri onun için kolaylaştırmayacaktım.

"Bir mum ışığında buluşalım," diye mırıldandı, sanki beni kandırmaya çalışmamış gibi davranarak.

"O koca ölümlü beyninde nasıl bir plan dönüyor?"

Bana cevap vermek yerine boynumun arkasını kavradı, sonra dudaklarımı yumuşak, saygılı bir öpücükle yakaladı. Yavaş, tatlı işkencenin geleceğine dair bir söz. O uzaklaşırken dudaklarım takip etti, kendinden memnun gülümsemesinde fazladan bir serseri parıltısı vardı. Sihirli olduğunu bilen bir çocuğun gülümsemesi.

Gözlerimi şakacı bir şekilde

kısımtım. Bana masumca göz

kıptı.

Sonra o aptal beni onun özlemiyle baş başa bıraktı.

Ne tür bir yaramazlık peşinde olduğunu görmek için neredeyse Cian'ın peşinden uçacaktım. Ama bekledim, hayatımın en uzun on beş dakikası gibi görünen bir süre boyunca bir fenerin içindeki mumun erimesini izledim. Zamanın dolduğunu işaret eden son damla donyağından aşağı süzülürken, Kuzgun formumla havalandım.

Vagonumuzun önüne geldiğimde dışarıda değildi, en azından benim görebildiğim kadarıyla. Merdivenleri tırmandım ve içeri girdim. O da yatağımızın yanında yanan tek bir mum dışında Cian'sızdı. Örtülerimizin üzerine kremi beyaz bir nesne serilmişti ve-

Heyecanlı bir nefes çektim.

Bunu nereden bulmuştu?

Nereden mi?

Yatağıma doğru ilerledim ve parmağımı arkada saten askıları ve önde gümüş tokaları olan güzel şam korse üzerinde kaydardım. Yanında saten bağcıklı ve kenarları dantel süslemeli güzel bir çekmece takımı vardı.

Kıkırdarak hızlıca gömleklerinden birini ve yedek pantolonunu çıkardım ve yeni iç çamaşırlarını giydim. Son bir dokunuş olarak, dizlerimin hemen üzerinde eski kurdelelerle yüksek çoraplar bağladım. İşim bittiğinde bir elimi korsenin ön kısmında gezdirdim ve korsenin göğüslerimi, belimi ve yeni donumun üstünü sıkıca sarmasının tadını çıkardım.

Beni kimin görebileceğini umursamadan dışarı fırladım ve arabanın etrafını sardım.

Cian arkasına yaslanmış, yıldızları izliyordu. Yavaşça başını çevirdi ve göğsü yumuşak bir nefesle yükseldi. Normalde utangaç biri değildim, ama bu adam bana *her şeyi* vermişti; ölmek üzereyken bana yoldaşlık etmişti.

Yalnızlık, yeniden yemek pişirmek için gerekli malzemeler, kendi mutfağım, kardeşimin sürüsünü geçindirebilmesi için gelir, bu güzel temeller ... o.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, konuşamayacak kadar kendimden geçmişim.

Gözleri büyüdü. Evet, kendimi ona borçlu hissetmişim. İtiraz etmek için ağzını açtı ama elimi kaldırıp onu durdurdum. Konuşmaya gerek yoktu. Olan olmuştu.

Arkadaşıma doğru adım atarak onu ilk kez süzdüm. Eski moda pantolonu bacaklarının ve kışının kıvrımlarını bir kez daha sararken, eğlenceden dolayı hâlâ çıplak ayaklıydı. En güzel düğmeli gömleği çoğunlukla açıktı, kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı ve tenin kışkırtıcı bir gerginliğini ortaya çıkarıyordu. Saçları alnından kulaklarının ucuna altın dalgalar halinde dökülüyordu. Ve ... her zaman istediği kanatlar sırtına bağlanmıştı.

O kanatların içindeyken onu gerçekten ağız sulandırıcı derecede karşı konulmaz buluyordum.

"Sen ..." sesi takıldı ve kesik kesik bir nefes daha aldı. "Kahretsin, güzelliğini düşünemiyorum."

Gri gözlerinin her santimetreme taparcasına bakması yanaklarımı kızarttı. Kendimi gerçekten büyüleyici hissediyordum. "Bunlar nereden geldi?"

Arabayı itti ve aramızdaki mesafeyi kapattı. "Bir oda dolusu erkek için Boylesque dansı."

Öfke anında nabzımı hızlandırdı ve köpek dişlerimi gösterdim. "Ne yaptın sen?!"

Bölgesel tepkime sessizce güldü, elimi tuttu ve beni ormanın kenarındaki yosunlu bir kütüğe götürdü. O zaman yarım daire şeklinde yerleştirilmiş bir dizi yanan feneri fark ettim. Kütüğün üzerinde bir şal vardı. Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Gerçekten de gecenin soğuğu da dahil olmak üzere her şeyi düşünmüştü.

Bir davul sesi başladı, şehvetli bir ritim. Kaşlarım birbirine çarptı. Ormanın içinden kamp merkezine doğru baktım. Neler oluyordu? Çocuklar doğaçlama bir ateş dansı mı yapıyorlardı?

Cian'a döndüm ve ağzım gevşedi.

Dikkatimi fark edince kalçalarını yavaş, nabız gibi atan ritme göre döndürmeye başladı.

Tatlı tanrıça.

Benim için dans mı ediyordu? Sırıttım, gözyaşlarım kirpiklerimi kapladı. Bu, henüz kimseyle -onunla- deneyimlemediğim tek kur yapma ritüeliydi.

Kül rengi gözleri benimkilere kayarken parmakları alt dudağını müstehcen bir şekilde aşağıya doğru sürükledi. Bu gece bana işkence edecekti. Ve aylarca yukarıda, bu işkenceyi kucakladım.

İki parmağını ve başparmağını süsleyen yüzükler sıcak ışıkta parlıyordu, arkadaşlarından ödünç almış olmalıydı. Başını geriye doğru eğen eli boğazından aşağı kayarak göğüs kaslarının belirgin hatlarını izledi, kalçaları hâlâ gıcırdayan bir ritimle hareket ediyordu.

Parmaklarının uçları gömleğinin düğmesiz kısmında inişlerini durdurdu. Alt dudağının bir köşesini ısırđı ve bir düğmeyi açtıktan sonra diğerlerini de açıp gömleğini itti. Giydiği pantolon kalçalarından aşağı sarkıyordu. Bakışlarım sırtından aşağı dökülen siyah tüylere, karın kaslarının salya akıtan esnekliğine takıldı.

Tanrılar ... yıldızlar ... kanım bir yangına dönüştü.

Tükenmiştim. Yanıyordum. Her zaman bu adam için yanıyordum.

Korseler ve elbiseler giydiğinde, allık onun boğucu dudaklarını boyadığında güneş ışığı karnımda zonkluyordu. Onun kadınsı yanını derinden seviyordum. Peki ya erkeksi güzelliği açıkça benim zevkim için sergilenirken? Kalbimin atışı durdu.

Fener ışığı muhteşem kanatlarını yaldızlıyor, karnının çıkıntıları ve kalçalarının kıvrımları üzerinde kehribar ve gölgelerin kışkırtıcı dansıyla titreşiyordu. Yüzükle süslü eli, sertleşen şişkinliğini en hafif okşamalarla fırçalamadan önce pantolonunun bağlarıyla oynadı. Avucuna sürtünmeden önce. Göğsündeki kaslar dokunuşla gerildi, ağzı tahrik edici bir nefesle ayrıldı.

Kütüğü kavradım ve rahatlamak için yer değiştirdim. Ama hiçbiri yoktu.

Kalçalarının kavisli duruşuna, vücudunun güzel hatlarının benimkilerin kıvrımlarına değmemesine bir saniye daha katlanamazdım.

şalın kütüğün üzerine düşmesine izin vererek ayağa kalktım ve o sadece "Ruhumun saplantısı, beni mahvet" diyecek kadar durakladı.

İki adımda pantolonunun bağcıklarını yakaladım ve kalçalarını kendime doğru çektim. Belinden geriye doğru eğildi, parmaklarım hala bağcıklarını kavrıyordu ve bana karşı şehvetli davul ritmiyle hareket etmeye devam etti.

Ölüyordum, vücudunun alaycı sürtünmesiyle nabzım elektriklendi.

Ve içimdeki vahşi bir şey canlandı.

Tırnaklarım meme uçlarının sertleşmiş tepelerinde, karnının çıkıntılarında gezindi. İddialı bir dokunuş. Onu terk eden inilti derin ve yavaştı. Sonra dudakları benimkilerin üzerindeydi. Aç, talepkâr. Başım ham, hayvani bir arzuyla dönüyordu. Güneş ışığının, kakhahanın ve sahip olduğum her ipeksi, yasak arzusunun tadındaydı.

Ve tanrılar bana yardım etsin, bu adamın tüm vücuduyla öpüşme şekli sarhoş ediciydi.

Parmaklarını üst baldırlarıma geçirerek beni yukarı kaldırdı. Bacaklarımı beline doladım, dudaklarımız birbirinin dudaklarına morartıcı bir şekilde yapıştı. Bizi ormana doğru götürdü ve beni nazikçe hazırladığı battaniyeye yatırdı.

Gömleğini omuzlarından ve kollarından aşağı ittim, kanatları da. Onları yana fırlattı ve pantolonunun bağcıklarını çözdü, en az benim kadar sabırsızdı. Elim onun sertleşmiş boyuna dolandı ve başı titreyen bir nefesle geriye düştü. Ama sadece bir süreliğine. Ağzı boğazımın dibine kadar indi, ben onu okşarken göğüslerimin kabarıklığı boyunca ateşi öptü.

"Sadece korse ve çoraplar," diye homurdandı, parmaklarının ucunu klitorisimin üzerinde gezdirirken yavaşça donumu aşağı çekti. Dokunuşunun peşinden koşarak kıpırdandım ve o da muzip bir gülümsemeye beni tutmak için bir elini kalçama koydu. Bir sonraki nefeste kendini karnına doğru indirdi ve yüzünü bacaklarımın arasına gömdü, beni ilk kez tadarken inledi.

Parmaklarımı saçlarına doladım, sıcak nefesini hissetmek başımı döndürdü. Her kıvrımlı yalayışında baş döndürücü bir ıstırap içinde kıvrılabildim. Parmaklarım onu daha yakın tuttu. Soğuk havayı hararetle soluyan ciğerlerime çekerken başımı geriye eğdim. Dilinin hınzırca hareketleri, beni ağzına çekişi ve daha fazlası, daha fazlası, daha fazlası için yüzüne yaslanışım karşısında utanmazca çaresizleşiyordum. Ve kutsal tanrılar, beni yuttu. Gözlerim uzun bir süre boyunca içimde zonklayan enfes hislerle kapandı.

Ama şu anda ne kadar parçalanmak istesem de *onun* için sabırsızlanıyordum.

Her zaman benimle uyum içinde olan Cian, dizlerinin üzerinde geriye yaslandı ve korseli karnım boyunca bir öpücük telaşıyla vücudumda gezinirken dağınık sarı saç tellerinin arasından bana baktı. Omuzlarında ve kollarında nefes kesici bir kas gösterisi dans ediyordu. Bu baştan çıkarıcı manzara karşısında kanımda bir başka uyarılma ateşi alevlendi. Ve tanrılar, o adamın dili... Boynumda çırpınan kalbimin şarkı söyleyen ritmini tattığını hissetsem bayılabildim. Sanki beni işaretliyordu.

"Seni delirecek kadar arzuluyorum," diye fısıldadı.

Tek bir parmağı kolumun uzunluğundan aşağı kayarak bileğimin etrafında dolaştı. Dudaklarımı dudaklarıyla yakalayarak elimi başımın üzerinde sabitledi. Diğer parmağıyla da kalçamı kavradı.

Tek bir baskın hamleyle girdi. Keskin bir nefes aldım; sırtım kamburlaştı.

Kabile davullarının baştan çıkarıcı sesi ormanı dolduruyordu; bu ritim, vücudunun şehvetli, durgun bir şekilde yayılan hatlarını ele geçiriyordu.

"Sen benimsin," dedi, itişleri derin ve inatçıydı. "Söyle."

Göğsüm beni geren lezzetli dolgunlukla kabardı. "Ben sadece sana aidim."

"Benim," diye tekrarladı, nefesi kesilmişti. "Lanet olası benim."

Dolaşan parmakları kalçamdan ayrılıp klitorisimin etrafında daireler çizmeye başladı. "Senin günahkâr hissinle sarhoş oldum."

Alevler gerginleşen tenimi yaladı. Nefes alışım kabaran ısırapla titriyordu. Kalçalarının gıcırdayan yuvarlanması müstehcenlik sınırındaydı, cinsel görüntü zonklayan çekirdeğimdeki ateşi sıvılaştırıyordu. Ölen güneşler, o kadar iyi hissettiriyordu ki, gerçekten aklımı kaybedebilirdim.

Elimi bıraktı ve ben de tırnaklarımı onun kollarına gömdüm. Parçalanmanın eşiğine gelmiştim. İçimde kabaran sıcaklık, her acımasız darbeye daha da sıcak bir şekilde zonkluyordu. Gözlerim kapandı. Aman Tanrım. Değildim. Ben-Aniden durdu.

Neden hareket etmiyordu? Lanet , çok yaklaştım.

Gözlerim onun kendini beğenmiş gülümsemesiyle açıldı.

"Gerçekten ne istiyorum, Glenna?"

İhtiyaçtan deliye dönmüş bir halde kıvrandım ve o da acı çekmemden son derece memnun bir şekilde gülümseyerek içimden çıktı.

Gözlerimi kısıarak, "Bu geceyi bitirmek için" dedim.

Alaycı sırıtışı genişledi. "Sensiz de bitirebilirim."

Homurdandım, boşluk rahatlamak için adeta inliyordu. O olmadan da bitirebilirdim. Gözlerimi meydan okurcasına kırıştırtarak elimi kendime doğru indirdim ve o da bileğimi yakalayıp bir kez daha başımın üzerinde sabitledi.

"Gerçekten ne istiyorum, sevgilim?" diye sordu yavaşça, vurgulayarak.

Çenemi sıktım. Pazarlık pazarlıktır. Hiç birini bozmamıştım ama egosunu okşamak sadece kibrini besleyecekti. Yine de kış, beni serbest bırakmanın sınırına getirmeye ve aksi takdirde beni reddetmeye söz verdi.

Güzel.

Ben olsam bu işi bitirirdim.

Gözlerimi devirerek, olabildiğince sessiz bir şekilde, "Sen benim seks tanrısın," diye mırıldandım.

"Pazarlık, Glenna." Dizleriyle bacaklarımı genişletti ve sikinin ucuyla girişimi okşadı ve ben ... Lanet olsun ona.

"Sen benim seks tanrısın," dedim daha yüksek sesle, ama olabildiğince mizahi bir şekilde cansız.

Bir sonraki sert boyu klitorisimin üzerinden geçti ve ben bir iniltiyi daha ısırdım.

"Vecd içinde, Kadın Beyefendi."

Küstah bir cevap serbest bırakılmak için yalvardı. Ama beni ne kadar kızdırırsın, o çocuksu, şeytani yaramaz sırtısına ve altın rengi saçlarının zevkten kızarmış yüzüne düşüşüne karşı tamamen zayıf düşmüştüm. Cian Lonan-Merrick o kadar yıkıcı bir güzelliğe sahipti ki içim acıyordu.

Her şeyden önemlisi, tanıdığım en güzel ruhlardan birine sahipti.

Evet, bana *her şeyi* vermişti.

Rekabetçi doğam kaybettiğimi kabul etmeyi reddetti. Ama öylesine çılgınca aşıkım ki, pazarlıklara aldırmadan ona karşı koyamazdım.

"Sırt üstü yat," diye emrettim ve o arsız sırtışı vahşileşti. O *biliyordu*.

Ona *gerçekten* istediği şeyi verecektim. Tek nedeni, ben üzerine çıkana kadar bizi döndürmesiydi. Aletine gömüldüğümde inliyordu.

Kıçımı kavrayarak beni kendisine doğru salladı, uzun ve yavaş. Kalçalarım bağlı çoraplar hareketle birlikte tenime doğru buruştu. Göğüslerim her nefes alışımında yeni korseme doğru geriliyordu. Uzun saçlarım kollarımın arasında sallanıyordu. Cian bir elini avuçladı ve beni nazıkçe kendine doğru çekti, bir elinin parmakları hâlâ yumuşak etimi ısıırıyordu.

Dudaklarımız ateşli bir öpücükle çarpıştı.

Yukarıdaki yıldızlar, ruhumun son nefesine kadar onu öpebilirim.

"Sana saplantılı bir şekilde aşığım," diye fısıldadı ağzıma. "Birlikte geçirdiğimiz sonsuzluk kalp kıracak kadar kısa."

"Seni seviyorum," dedim soluk soluğa. "Seni seviyorum. . . Seni seviyorum . . ."

Duyguların gür bir yıldız patlamasıyla çözüldüm. Tırnaklarım göğsünün pürüzsüz, yontulmuş çizgileri boyunca sürüklendi. Hâlâ onun içinde, bunun içinde boğulurken, kalçalarım onu daha derine, daha hızlı bir şekilde serbest bıraktı.

Vücudundaki kaslar sıkılaştığında, zevkle kavrandığında, nefes alışları keskin inlemelerle son bulduğunda ve yüzünde en tatlı acı kızardığında, başımı arkaya attım ve "Cian ... oh tanrım, Cian ... sen benim seks tanrısın!" diye haykırdım.

Ben sözümü bitirmeden kahkahayı patlattı, hâlâ esneyen kasları şimdi titriyordu.

Kamptan yuhalama ve tezahürat sesleri yükselince elimi ağzıma kapattım. Davullar ne zaman bitmişti?

Cian benim utanç verici dehşetim karşısında daha sert güldü, neredeyse hırıltıyla nefes alıyordu. Gözlerinde yaşlar birikmeye başladı.

"Gerçekten mi?"

Keyfini yatıştırmaya çalışarak yavaş bir nefes verdi. Ve tekrar gülmeye başladı.

Evet, Wee Folk'un işkencesi, öyleydi. Ardından yatakta Cordelia'nın ona baktığını görerek uyandım.

Ama, Yıldızların Kutsal Annesi, sadece gülümsemesinden parlayan neşe güzelliğiyle neredeyse kör ediciydi, varlığının her parçasından yayılan parlak bir ışıktı.

"Sor bana," diye mırıldandı, hâlâ mizahını dizginlemeye çalışıyordu. "Neyi sorayım?"

O hiç de hoş olmayan sırtışı yavaşça yüzüne yayıldı. "Eğer ışık varlığımın *her* parçası." "Beni duyuyor musun?!"

Ellerimi tuttu ve bizi ters çevirdi. Ben itiraz edemedim yüzünü boynuma gömdü ve korseli göğsümü avuçlarken boğazımdan aşağıya doğru korlu öpücükler bıraktı. Hızla ay ışığının içinde eriyordum. Son nefesimi onun kollarında bu şekilde verebilirdim.

Ama kazanmasına izin veremezdim.

"Sevgilim," dedim, nefes nefese de olsa, "parlak, ısıltılı kıçın gidebilir -"

"Yanlış kısım."

Yanlış... İçimden bir kahkaha patladı.

Cian eğildi ve mutluluğumu eğlenceli bir öpücükle yakaladı, ikimiz de kahkahalarımızı durduramadık. Öpüşmelerimiz daha da sarhoş edici ve baş döndürücü bir hal aldıkça, kendimi geçen haftanın mucizesi içinde kaybolmuş buldum. Yoksulluk içinde başlamıştık ve zenginlik içinde bitirdik. Ve hepsi bu muhteşem, nazik, serseri adam yüzünden. Cian Lonan-Merrick saf güneş ışığı ve kaostu, tüm kalbim, ruhumun müstehcen yarısıydı.

Ve önümdeki seksi yarı tanrı, bu utanmaz şıfıntıyı nasıl da sevdim.

EPILOGUE

11 years, 6 months, and 9 days later

Gecenin ılık havasının tadını çıkararak yıldızlara baktım. Arkamda, Blackwing Kabilesi'nin Gece Pazarı birkaç saattir açıktı. Kalabalığın mırıltılı sesi Caledona Ormanı'nın bu tarafına doğru ilerliyordu. İşportacılar malları hakkında şarkı söylüyor, ara sıra duyulan tren düdüklerinin sesi onları bastırıyordu.

Normalde, Glenna ve ben bir Heartbreak Show performansı sergilerdik ... ama son birkaç aydır değil. Birkaç ay daha da olmayacak.

Üç haftalık kızım başını ayarlarken küçük bir miyavlama sesi çıkardı. Göğsümün çıplak tenine, kalbimin sabit gümbürtüsüne bastırarak tekrar uykuya daldı. Kısmen açılmış gömleğimi ona daha sıkı sardım ve yanağımı onun tüylü başına yasladım.

Ferelith Lonan-Merrick kalbime ve ruhuma sahipti.

Dalgalı siyah saçları, minik, sivri kulakları ve çok sevimli titrek ağlamasıyla nefes kesici bir güzelliğe sahipti. Ona ve ebeveynliğe o kadar aşkıttım ki, kızımdan önceki hayatım neredeyse puslu bir rüya gibi geliyordu.

Gözlerim ormana kaydı, kaşlarım birbirine çarptı. Ormandan garip bir takırdama sesi geliyordu.

O botlar mıydı?

George çok uzakta olmayan bir yerde çene çaldı. Pofuduk delikanlıya bir göz attım ve ağzım açık kaldı.

Küçük şeytan, yaşlı Ghavie Mer'in sırtına binmiş, orman yolundan bana doğru geliyordu. Lloyd da arkasındaydı. Tabii ki Lloyd da işin içindeydi. Edna'nın da peri ineğimin sırtına binmiş olduğunu görmeyi beklemiyordum. Bana cıvıladı ve ben de homurdandım.

"George," , "ineğimi çalamazsın." Gözlerime baktı ve ben iç çektim.

"Ferelie Mer'i bir çorapla teslim etmenin başka yolları da var-"

Edna, gagasındaki küçük pembe yün çorapla havalandı. Arsız çocuk. Annemin kardinali çorabı omzuma bıraktı ve inek önümde yavaşlarken Glas Gaibhnenn'in arkasına döndü.

Ben Ferelith'in sırtında yavaş ve okşayıcı daireler çizerken Ghavie parmaklarımı yalıyordu. Kızımızı çabucak benimsemişti ve zaman zaman ona karşı korumacı davranıyordu.

Ghavie'ye, yapışkan tükürüğünü elimin arkasında hissettiğimde yüzümü buruşturmamaya çalışarak, "Teşekkür ederim hayatım," dedim. "Gel kızım. Kuralları biliyorsun. Pazar açıkken dolaşmak yok."

Bir elimle Ferelith'i kendime doğru tutarak ipi aldım ve Ghavie'yi çevirdim.

Oflama sesi çıkardı.

"Evet, George sana küpe sözü verse bile."

Kibirli düve de benim kadar utanmazdı.

Birkaç dakika sonra, peri ineğimi gübreleme görevinde olan Farren'a teslim ettim. On bir yaşındaki delikanlıya bir kadın eldiveni uzatıp kaçan George'a gözlerini devirerek baktı. Yukarıdaki aylarda, Farren Lonan o yaştaki Rhylen'a çok benziyordu.

Kardeşimle tanıştığım da Farren, Rhylen'dan sadece bir yaş küçüktü. İlk arkadaşım. Yaşıtlarım arasında beni savunan ilk kişi. Bana zalimlikle değil, şefkatle dokunan ilk erkek.

Kızımı kalbime daha da yaklaştırdım. Bir ebeveynin kendi çocuğundan nasıl nefret edebileceğini hayal bile edemiyordum. Onları döver. Onlara kalp kırıcı şeyler söyler.

Dört yıl önce, Hamish hapisten çıktı. İki hafta sonra, bir ara sokakta karnından bıçaklanmış halde ölü bulundu. Polis memuru uzun süre araştırmadı. Kilkerry'li Hamish MacCullough'un yanlış zar ve kartlarla kumar oynadığı sonucuna varıldı.

Kızımın başını öptüm ve eve doğru yürümeye başladım.

Glenna bizi bekliyordu, sırtından aşağı dökülen uzun, siyah saçlarıyla vagonumuzun basamaklarında oturuyordu. Tanrım, muhteşemdi. O vardı

küçük çocuğumuzla günün büyük bir kısmını geçirdikten sonra uyukluyordu.

Yanımıza yaklaştı ve kızımıza uzandı. "İşte, izin ver-" Skandal bir solukla geri döndüm. "Kendi bebeğini kendin al." "Öyle mi?"

Kalçasına bir yumruk indirdi.

"Evet," diye onayladım. "Rhylen ve Filena'nın milyonlarca çocuğundan birini alın."

Glenna bir kahkaha attı.

"Omzundaki pembe bir çorap mı?"

"Pembe Ferelie'nin ten rengi için mükemmel bir renk, açıkçası."

"Doğal olarak." Glenna siyah, zarif bir kaşını kaldırdı. Sonra esnedi. Yıldızsız gece gözlerinin etrafındaki deri hâlâ çok kabarıktı.

Elini tutup parmaklarını öptüm, sonra onu tekrar arabaya çektim. Uykusundan yeni uyanmıştı ama biraz daha dinlenmeye ihtiyacı vardı. Kollarımda olmadığı zamanlarda kızımızı en az benim kadar özlüyordu.

Cesaret verici bir dürtmeyle Glenna tekrar yorganın altına girdi. Ferelith, onu göğsümün sıcaklığından uzaklaştırıp annesinin yanındaki çok daha serin yatak çarşaflarına götürdüğümde uykulu bir çığlık attı. Glenna sessizce eski bir ninniye söylemeye başladığında kendimden geçebilirdim. Birlikte yarattıkları görüntü tek bir kalbin kaldıramayacağı kadar fazlaydı.

Onlara katılmaya karar vererek gömleğimin düğmelerini açmaya başladım. Glenna'nın bakışları gövdemde gezindi. Gözlerini devirmesine neden olacak şekilde sııttım. Donuma kadar soyunmaya devam ettim, sonra yatağa daldım ve genç kızların yanına yerleştim.

Arkadaşıma muzip bir gülümseme fırlatarak Ferelith'in kolunu yavaşça kavradım ve onu kendime yaklaştırdım. "Bebeğim benim."

Glenna başını yastığımızın üzerinde benimkine yaklaştırdı. "Ferelith'in tenine en çok zümrüt yeşili yakışıyor."

"George'un moda uzmanlığını aşağılamaya nasıl cüret edersin," dedim sahte bir öfkeyle. "Sözünü geri al."

"Belki peygamber çiçeği mavisi de olabilir."

"Georgie Dirty Paws sana bir daha asla uyumsuz ayakkabı getirmesin."

Glenna sessizce güldü ve ben de eğilip onu alnından öptüm.

Sırtüstü dönüp kızımızı ait olduğu yere, göğsüme yerleştirmeden önce Ferelith'i öptüm.

"Yukarıdaki yıldızlar, sen de George gibi kucaklanası bir kızsın." "Get. Kendine. Kendine. Bebeğim."

Esprili bir cevap bekliyordum ama garip bir şekilde sessizdi. Ve yüzü kızarmıştı. Gözleri kollarımda, göğsümde, karnımda dolaştıktan sonra kızımıza takıldı.

Dudaklarımda yavaş, flörtöz bir gülümseme belirdi.

Glenna iç çekmekle alay etmek arasında bir ses çıkardı. Ama bakışlarındaki sıcaklık açıktı.

Ona daha yakın olmak için başımı çevirdim ve bir tutam sarı saç gözlerimin önüne düştü. Glenna dudaklarını birbirine bastırdı. Bu şımarık tavuk beni pohpohlamaya bayılıyordu ama egomu okşamak da istemiyordu.

"Glenna, sevgilim," dedim, "ya çıplak göğsüme bakacaksın ya da saçımı okşayacaksın, ama ikisini birden yapmayacaksın."

"Kızımız senin göğsünde, ahmak."

"Mhmm," diye şakacı bir şekilde kabul ettim. "Ve sen benim he-vage'ime bayılıyorsun." "Tam kanlı tanrılar beni kurtar-"

"Buraya gel, Fem'in centilmeni."

Kolumu açtım. Glenna Lonan-Merrick bana asla karşı koyamazdı. Güçlü olmaya çalışması çok şirindi. Ama başını göğsüme yaslayıp küçük aşkımızın yanına oturması sadece birkaç saniye sürdü. Eşim yerleştikten sonra kolumu sırtına doladım ve onu kendime yakın tuttum.

"Hazır mısın?" diye mırıldandı.

"Bir," fısıldadım. "İki. Üç."

İkimiz de aynı anda Feralith'in başını öptük, bu onun doğduğu gün başlattığımız bir ritüeldi. Glenna usulca kıkırdadı ve bir parmağını kızımızın kolundan aşağıya, küçük eline doğru kaydırды. Küçük kız minicik parmaklarını annesinin parmaklarından birine doladı ve ben derin bir nefes aldım.

Bu güven eylemi küçüktü ama kalbimi kırdı. Nefes aldığı andan itibaren, her ihtiyacıyla ilgilenmemiz için bize güvenmişti.

Babam beni hayal kırıklığına uğrattı. Ama ben onu yüzüstü bırakmazdım.

Küçük kızım her zaman sevildiğini ve kabul edildiğini bilecekti. O mükemmel yaratılmıştı.

Parmağımla diğer elini de okşadım ve minik ellerini benimkilere doladığında sırttım.

Evet, tanrılar hata yapmaz.

SON
(ama aynı zamanda son değil)

OceanofPDF.com

[Lauren Richelieu](#)'nın bu orman dostu eskizlerinin tadını çıkarın

Bir pasta cadı Raven Folk

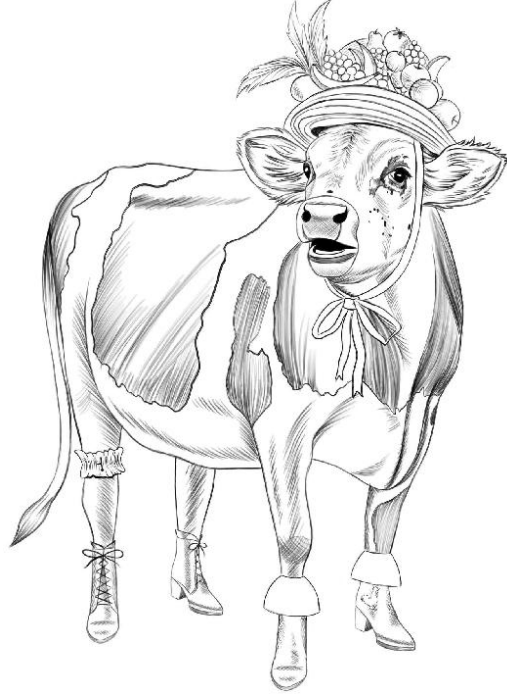
Kokarca Bryok Süs Eşyası

Sheila Dilek Ağacı jartiyer kurdelesini takıyor

George ve Cordelia

En sevdiğimiz göz alıcı peri ineğimiz, Glas Gaibhnenn

[Alexandra Curte](#) tarafından Cian ve Glenna

[OceanofPDF.com](#)

More from the BOUND BY RAVENS World . . .

Cian ve Glenna ile sayfalar arasında maceraya atıldığınız için TEŞEKKÜRLER, PERİ OKURLARIM. Umarım onların flörtöz rakip-aşık romantizmini . Birkaç saniyenizi ayırıp [1-2 cümlelik bir yorum bırakırsanız](#) sonsuza dek sizin hayranınız olacağım. Süslü olmak zorunda değil. Ama her yorum bana yardımcı olur.beğenmişsinizdir(ve diğer okurlara da) Teşekkür ederim!

Kuzgunlar Tarafından Bağlanmış dünyasından daha fazlasını mı istiyorsunuz? Tabii ki !

Sırada Kalen Kelly'nin macerası [SON GREENWOOD WILDS](#) var. Başlıktan da anlaşılacağı gibi, Kalen vahşi fae'leri Carran'ın ordusundan kurtarmak için Vahşi Ormanlar'da maceraya atılacak ve onları kaçak yollarla sınırdan komşu bir krallığa geçirecek ve bir yandan da kız kardeşini arayacak. Tabii ki, Kalen hakkındaki hiçbir hikâye en iyi arkadaşı Finn Brannon olmadan tamamlanmış sayılmaz, o da bir iki ya da üç kez görünecek. Ya da bir peri kedisi ve Georgie Dirty Paws'tan daha iyi bir kılık değiştirme ustası olduğunu kanıtlayabilecek kaçak bir taverna kızı olmadan tamamlanmış sayılmaz.

Ayrıca, THE HEARTBREAK SHOW'da belirtildiği gibi, Owen Delaney Kalen'e Greenwood'da katılacak. Corbin'i de biraz daha fazla görebiliriz.

LAST GREENWOOD WILDS'ten sonra Farris Leith'in Seren'de bir mafya babasının kızıyla olan hikayesi olacak.

Ayrıca [bülten abonelerimle](#) ve okuyucu grubum ile paylaşmayı planladığım birkaç kısa öyküm var[Jesikah's Forest Faerie](#).

Ve . . . Ana seri epiloglarında adı geçen tüm çocuklar için bir spin-off çalışmam var: Annie Ó Dair (Brannon), Kieran Ó Dair (Brannon), Farren Lonan, Brenlea Lonan, Ferelith Lonan-Merrick ve henüz epilogla tanışmamış birkaç çocuk daha
* göz kırıyor *

OceanofPDF.com

Acknowledgements

Bu müstehcen şarkı ve dans kitabı, Aşk Konuşmacısı'na ... , Bendeniz, romantizm yazarı fedakârlıklar olmadan mümkün olmazdı.

MYLES SUNDIN

Hayatımın aşkı, bitmek bilmeyen kahve fincanları, ızgara peynirler ve ormanda yürürken, sahilde serin kayalar bulurken ve kanepede sarılırken benimle birlikte hikaye problemlerini çözdüğün için teşekkür ederim.

Ayrıca kongrelerde okuyucularımı "koca özeti" ile eğlendirdiğim için.

Birlikte geçirdiğimiz 30 yılın şerefine. Daha nice 30 yıllara!

MOO EKİBİ

Andra Prewett, Jessica Maass, Jill Bridgeman, Kelly Stepp, Kim Gerstenschlager, Lana Ringoot, Michelle Downing, Sarah Jordan, Tyffany Hackett ve Victoria Cascarelli: Sevgililer, zamanınızı, enerjinizi, memlerinizi, geri bildirimlerinizi, gramer avlarınızı, makaralarınızı, teşviklerinizi, tariflerinizi, kişisel hikayelerinizi, patates mizahınızı benimle paylaşma nezaketiniz için teşekkür ederim... Raven Folk kardeşlerin yapmadığı bir şey var mı? Finn ortaya çıktığında ve Cian'ın para ineğini çalacağını öğrendiğinizde verdiğiniz tepkiler #MooCrew büyüydü. Hepinizi çok seviyorum <<tüm alfa/beta okuyucularımı kucaklıyorum>>

DUBLINLI ARKADAŞIM

Dublinli arkadaşım Deirdre Reidy'ye, titrek İrlandacamı iki kez kontrol ettiği için peri öpücükleri. *Kuzgunlar Tarafından Bağlanmış* serisindeki tüm hatalar bana aittir. *Go raibh maith agat!*

KELLY STEPP

Sen kitap tanrılarından gönderilmiş bir hediyesin. Son birkaç yıldır bana verdiğin destek için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Bir yazarın isteyebileceği en iyi kişisel asistan. Aynı zamanda değerli bir arkadaş.

KATE ANDERSON

Her zaman hikayelerimi ince dişli bir tarakla düzelttiğin için teşekkür ederim. Ayrıca, Shaft ve Lugh'un Büyük Tohum Kadınları imaları üzerine düzenleme-yorum-gıdıkladığınızda, karanlık ruhumun restore edildiğini hissettim.

NIC SAYFASI

Sevgilim, Cian ve Glenna'nın kaosunu ... ahem ... *benim* kaosumu düzelttiğin için teşekkür ederim. Karakterlerime ve hikayelerime olan sürekli desteğiniz ve sevginiz benim için çok şey ifade ediyor.

SEVGİLİ AY AĞACI ORMANLARIM

Alisha Klapheke, Melanie Karsak, Elle Madison ve Robin D. Mahle ... Bir genç kız daha iyi iş eşleri isteyemezdi. Ve sevgili arkadaşlar. Ve ortak yöneticiler. Ama iyi kitap tanrıları en üst rafa yerleştirildi, [Romantasy Books](#)'un olduğu gibi patlayacağını kim bilebilirdi. Ya da tahmini metin cevaplarının 'olacağını. bu çılgın sektörde bizim Prozacımız Sizi sonsuz mavi gökyüzü kadar çok seviyorum.

SEVGİLİ YAZAR DOSTLARIM

Diğer çalışma eşlerim (evet, sizden bir haremim var, haha), Heather Renee, Tyffany Hackett ve Hanna Sandvig ... kalbimi şarkı söylüyorsunuz. Sizinle bir yıl daha kongre ve yazarlık saçmalıkları yapmayı dört gözle bekliyorum!

Ayrıca, burada sayamayacağım kadar çok olan yazar arkadaşlarıma . . . TEŞEKKÜR EDERİM. Siz olmadan bunların hiçbirini yapamazdım.

SANATÇILARIM

Lauren Richelieu, Ellie Northwood (Mageonduty), Chicklen.doodle ve Alexandra Curte . . . Sihrinize hayranım ve ne zaman

karakterlerime ve dünyalarima hayat verdiğin için. Sonsuz minnettarlığımla *
öpücükler gönderir *

STEWART CRANK VE KIRSTY GEDDES

Siz ikiniz okuyucularım arasında anında ünlü ve tanınmış isimler oldunuz. Karakterlerime ve onların hikayelerine sihrinizi ve seslendirme yeteneğinizi kattığınız için milyonlarca teşekkürler. <<İkinize bir ısıruk mutlulukla aşılınmış kek uzatır>>

JESIKAH'IN PERİ YAYI OKUYUCULARI

Benim büyülü peri ormanı kabilem... Eleştiriler ve sosyal medya önerileri bir yazarın ekmek teknesidir. Kitaplarımı sevdiğiniz ve onları dünyayla paylaştığınız için ne kadar minnettar olduğumu ifade etsem azdır. Gerçekten. George size her zaman uyumsuz çoraplar, bir eldiven ve Cordelia adında peruk standları getirsin.

OKUYUCULARIM

Siz küçük sevgililer... Bu yazar sizin sonsuza dek hayranınız. Hikayelerimi ve karakterlerimi kutladığınız için teşekkür ederim. Desteğiniz beni sürekli olarak onurlandırıyor ve duygulandırıyor. Yorumlarınız, paylaşımlarınız, eleştirileriniz ve bana gönderdiğiniz kartlar benim için her şey. Size ne kadar minnettar olduğumu anlatmaya kelimeler asla yetmeyecek.

<< periler herkese öpücükler>>

OceanofPDF.com

More Books by Jesikah Sundin

BİYODOME GÜNLÜKLERİ

Eko-distopik peri masalı

Deneyisel bir dünyanın içinde kilitli kalmıştır. Rüyalarına giren kızla hiç tanışmamıştır. Tüyler ürpertici bir sır, hayatlarını sonsuza dek birbirine bağlar.

Tamamlanmış Dört Kitaplık Seri

OceanofPDF.com

EALDSPELL DÖNGÜSÜ

Tarihi Fantezi ve Distopik Bir Dokunuşla Epik Fantezi Peri Masalı Romantizmi

Zaman kadar eski Kelt, İskandinav ve Cermen peri masallarından esinlenen bu cesur, görsel genç/yeni yetişkin epik fae fantezi romantizm serisi, peri büyüsü ve pagan ayinlerini tarihten ilham alan ortamlarla harmanlıyor.

Her kitap tek başına okunabilir / kitaplar herhangi bir sırayla okunabilir

OceanofPDF.com

CAERLEON ŞÖVALYELERİ

J. Sundin yönetiminde bir Arthur Efsanesi Ters Harem Fantezisi

*Dört lanetli şövalye. Bir savaşçı prenses.
Hayatlarını birbirine bağlayan bir peri kılıcı.*

Tamamlanmış Üç Kitaplık Seri

OceanofPDF.com

HARTWOOD FALLS ROMANTİZMİ

Jae Dawson yönetiminde Çağdaş Küçük Kasaba Aşkları

*Ay Işığı ve Belladonna Kalp Atışları ve
Güller*

Kar Taneleri ve Çobanpüskülü

Her kitap tek başına okunabilir / kitaplar herhangi bir sırayla okunabilir

OceanofPDF.com

Etsy Shop

MERHABA ETSY WAYFARERS! [Kitapçı dükkanıma hoş geldiniz](#). Bilgisayar başında oturup klavye tanrılarına küfretmediğim zamanlarda beni boynumda bir kamerayla ormanda gezinirken ya da Comic Con turunda bulabilirsiniz. Mallarımı kurcalarken iyi eğlenceler.

SATILIK KİTAPSEVER EŞYALARI

İmzalı Kitaplar Sınırlı

Sayıda Kitaplar Kitap

Swagları

Kitap Kutuları

Özel Karakterli Mumlar

Sorularınız mı var? Etsy'den bana mesaj atın ve bir sonraki fantezi maceranızı birlikte çözelim.

OceanofPDF.com

About the Author

JESIKAH SUNDIN çok ödüllü bir Fae Romantasy, Distopik Punk Lit ve Tarihsel Fantezi yazarı, üç inek yavrusu annesi, bir faeriecore ve elfpunk folkloristi, ağaç kucaklayıcı, büyülü orman fotoğrafçısı ve aşık olduğu lise aşkıyla evlenen çaresiz bir romantiktir.

Seattle, Washington'daki evini ailesinin yanı sıra hırçın bir husky-chi ve Doc Martens bot koleksiyonuyla (90'ların başından kalma bir çift de dahil) paylaşıyor. Kahve, GIF'ler, memler, müstehcen imalar, patates, peynir, kilt, yosunlu ormanlar, erkeklerde eyeliner, listeler ve iddialı indie alt rock bağımlısıdır.

[Web Sitesi](#)
[Bülteni](#)
[Jesikah'ın Orman Perileri](#)
(Facebook Okuyucu Hayran
Grubu) [Facebook](#)
[Goodreads](#)
[Instagram](#)
[TikTok Pinterest](#)
[BookBub](#)
[Amazon](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitalarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

